

Dansk udgave

Retsforskrifter

62. årgang

25. juli 2019

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) ⁽¹⁾ 1
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1239 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og om ophævelse af direktiv 2010/65/EU 64
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1240 af 20. juni 2019 om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer 88
- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2019/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 105

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF ⁽¹⁾ 202

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1243 af 20. juni 2019 om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ⁽¹⁾ 241

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1238**af 20. juni 2019****om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt)****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Husholdningerne i Unionen har nogle af de største opsparinger i verden, men størstedelen af disse opsparinger står på bankkonti med kort løbetid. Flere investeringer på kapitalmarkederne kan bidrage til at imødegå de udfordringer, som den aldrende befolkning og de lave renter udgør.
- (2) Alderspensioner udgør en væsentlig del af pensionisters indkomst, og for mange mennesker udgør en tilstrækkelig pension forskellen mellem en god alderdom og fattigdom. De er en forudsætning for udøvelsen af de grundlæggende rettigheder, der er fastlagt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder i artikel 25 om ældres rettigheder, hvori det hedder: »Unionen anerkender og respekterer ældres ret til et værdigt og uafhængigt liv og til at deltage i det sociale og kulturelle liv«.
- (3) Unionen står over for en række udfordringer, herunder demografiske udfordringer, eftersom Europa er et aldrende kontinent. Desuden er karrieremønstre, arbejdsmarkedet og fordelingen af velstand ved at undergå gennemgribende forandringer, ikke mindst som følge af den digitale revolution.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 139.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 4.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.6.2019.

- (4) En væsentlig del af alderspensionerne ydes gennem offentlige ordninger. Uanset medlemsstaternes enekompetence for så vidt angår organiseringen af pensionssystemer som fastlagt i traktaterne er sikkerhed for en tilstrækkelig indkomst og finansiell bæredygtighed af de nationale pensionssystemer afgørende for stabiliteten i Unionen som helhed. Ved at kanalisere en større del af europæernes opsparinger fra likvid kapital og bankindsud over i mere langsigtede investeringsprodukter såsom frivillige pensionsordninger med et langsigtet pensionsperspektiv ville man opnå gunstige virkninger både for enkeltpersoner (der ville drage fordel af højere afkast og forbedret pensions-tilstrækkelighed) og for den bredere økonomi.
- (5) I 2015 var 11,3 millioner EU-borgere i den arbejdsdygtige alder (20-64 år) bosat i en anden medlemsstat end den, hvor de er statsborgere, og 1,3 millioner EU-borgere arbejdede i en anden medlemsstat end deres bopælsmedlemsstat.
- (6) Et portabelt paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) med et langsigtet pensionsperspektiv vil gøre det mere attraktivt som produkt, navnlig for unge og mobile arbejdstagere, og vil bidrage til yderligere at fremme EU-borgernes ret til at bo og arbejde i hele Unionen.
- (7) Personlige pensioner er et vigtigt led i sammenknytningen af langsigtet opsparing og langsigtet investering. Et større europæisk marked for personlige pensioner vil fremme udbuddet af midler til institutionelle investorer og investering i realøkonomien.
- (8) Denne forordning muliggør skabelsen af et personligt pensionsprodukt, som vil have et langsigtet pensionsperspektiv og så vidt muligt tage hensyn til miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige forhold (ESG-faktorer) som omhandlet i de af De Forenede Nationer støttede principper for ansvarlig investering, være enkelt, sikkert, rimeligt i pris, gennemsigtigt, forbrugervenligt og portabelt i hele Unionen, og som supplerer de eksisterende systemer i medlemsstaterne.
- (9) På nuværende tidspunkt fungerer det indre marked for personlige pensioner ikke gnidningsfrit. I nogle medlemsstater findes der endnu ikke et marked for personlige pensionsprodukter. I andre medlemsstater er personlige pensionsprodukter tilgængelige, men der er en høj grad af fragmentering mellem de nationale markeder. Som følge heraf har personlige pensionsprodukter kun begrænset portabilitet. Det kan gøre det vanskeligt for den enkelte at udnytte sine grundlæggende friheder. Eksempelvis kunne denne blive forhindret i at tage et arbejde eller gå på pension i en anden medlemsstat. Desuden mindskes udbyderes mulighed for at udnytte etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser af manglen på standardisering af eksisterende personlige pensionsprodukter.
- (10) Eftersom det indre marked for personlige pensionsprodukter er fragmenteret og forskelligartet, kan virkningen af PEPP-produkter være meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat, og målgruppen kan være lige så varieret. I nogle medlemsstater vil PEPP-produkter kunne tilbyde løsninger for folk, der i øjeblikket ikke har adgang til passende løsninger. I andre medlemsstater vil PEPP-produkter kunne udvide forbrugernes valgmuligheder eller tilbyde løsninger til mobile borgere. PEPP-produktet bør dog ikke have til formål at erstatte eksisterende nationale pensionsordninger, idet det er et komplementerende og supplerende personligt pensionsprodukt.

- (11) Kapitalmarkedsunionen vil bidrage til at mobilisere kapital i Europa og kanalisere den til alle virksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, samt infrastrukturprojekter og langsigtede bæredygtige projekter med ekspansionsbehov og skabe job. Et af kapitalmarkedsunionens vigtigste mål består i at øge detailinvestorers investeringer og valgmuligheder gennem en bedre udnyttelse af opsparingen i Europa. Til dette formål vil et PEPP-produkt udgøre et fremskridt i retning af en forbedring af kapitalmarkedernes integration som følge af dets støtte til langsigtet finansiering af realøkonomien i kraft af produktets langsigtede pensionsperspektiv og bæredygtigheden af investeringerne.
- (12) Kommissionen har i sin handlingsplan for etablering af en kapitalmarkedsunion af 30. september 2015 bebudet, at den vil »vurdere mulighederne for en politikramme med henblik på at etablere et succesfuldt europæisk marked for simple, effektive og konkurrencedygtige personlige pensionsordninger og fastslå, om det er påkrævet med EU-lovgivning for at underbygge dette marked.«
- (13) I sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: Virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽³⁾ understregede Europa-Parlamentet, at »der skal skabes et miljø, der stimulerer til innovation inden for finansielle produkter med henblik på at skabe større mangfoldighed og flere fordele for realøkonomien samt forbedre incitamenterne for investeringer, og som også kan bidrage til leveringen af dækkende, sikre og bæredygtige pensioner, som f.eks. udvikling af et paneuropæisk pensionsprodukt (PEPP) med en enkel og gennemsigtig udformning«.
- (14) I sine konklusioner af 28. juni 2016 opfordrede Det Europæiske Råd til »hurtige og målrettede fremskridt med henblik på at sikre lettere adgang til finansiering for virksomheder og støtte investeringer i realøkonomien ved at gå videre med dagsordenen for kapitalmarkedsunionen.«
- (15) I Kommissionens meddelelse af 14. september 2016 »Kapitalmarkedsunionen — En fremskyndelse af reformprocessen« tilkendegav Kommissionen, at »Kommissionen vil undersøge forskellige forslag til et enkelt, effektivt og konkurrencedygtigt personligt pensionsprodukt (...). De muligheder, der er under overvejelse, omfatter et eventuelt lovgivningsforslag, som vil kunne fremlægges i 2017.«
- (16) I Kommissionens meddelelse af 8. juni 2017 om Midtvejsevalueringen af handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen bebudede Kommissionen »et forslag til retsakt om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP) inden udgangen af juni 2017. Det vil danne grundlag for et mere sikkert, omkostningseffektivt og gennemsigtigt marked for billige og frivillige personlige pensionsopsparinger, der kan forvaltes på paneuropæisk plan. Det vil imødekomme behovene hos personer, der ønsker at sikre, at deres pensionsopsparinger er tilstrækkelige, imødegå den demografiske udfordring, supplere de eksisterende pensionsprodukter og -ordninger og støtte omkostnings-effektiviteten af personlige pensionsordninger ved at tilbyde gode muligheder for langsigtet investering af personlige pensioner«.
- (17) Udviklingen af et PEPP-produkt vil bidrage til øgede valgmuligheder i forbindelse med pensionsopsparing, navnlig for mobile arbejdstagere, samt til etableringen af et marked i Unionen for PEPP-udbydere. Det bør dog kun være et supplement til offentlige pensionsordninger.
- (18) Finansiell uddannelse kan understøtte forståelse af og kendskab til husholdningers opsparingsvalg inden for frivillige personlige pensionsprodukter. Opsparere bør også have en rimelig chance for fuldt ud at forstå risici og karakteristika i forbindelse med et PEPP-produkt.

⁽³⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 24.

- (19) En lovramme for et PEPP-produkt vil danne grundlag for et velfungerende marked for prismæssigt overkommelige og frivillige pensionsrelaterede investeringer, der kan forvaltes på paneuropæisk plan. Ved at supplere de eksisterende lovbestemte og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og -produkter vil den bidrage til at imødekomme behovene hos personer, der ønsker at sikre, at deres pensionsopsparinger er tilstrækkelige, imødegå den demografiske udfordring og udgøre en effektiv ny kilde til privat kapital til langsigtede investeringer. Denne ramme erstatter eller harmoniserer ikke eksisterende nationale ordninger for personlige pensioner, og den berører heller ikke de eksisterende nationale lovbestemte og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger og -produkter.
- (20) Et PEPP-produkt er et individuelt ikke-arbejdsmarkedspensionsprodukt, der er tegnet frivilligt af en PEPP-opsparer med henblik på pensionering. Eftersom et PEPP-produkt bør sikre langsigtet opsparing, bør mulighederne for tilbagekøb af kapital være begrænsede og kunne straffes.
- (21) Ved denne forordning harmoniseres en række vigtige egenskaber ved PEPP-produktet såsom distribution, kontraktens minimumsindhold, investeringspolitik, skift af udbydere og grænseoverskridende udbud og portabilitet. Harmoniseringen af disse vigtige egenskaber vil i højere grad sikre lige vilkår for udbydere af personlige pensioner generelt og fremme gennemførelsen af kapitalmarkedunionen samt integrationen af det indre marked for personlige pensioner. Den vil indebære, at der skabes et i store træk standardiseret paneuropæisk produkt, som er tilgængeligt i alle medlemsstater, og som gør det muligt for forbrugerne fuldt ud at udnytte det indre marked ved dels at give adgang til overførsel af deres pensionsrettigheder til en anden medlemsstat, dels at tilbyde et større udvalg mellem forskellige typer af udbydere, herunder på tværs af grænserne. Et PEPP-produkt vil, eftersom det betyder færre hindringer for det grænseoverskridende udbud af pension, øge konkurrencen mellem udbydere på et paneuropæisk grundlag og medføre stordriftsfordele, som bør komme opsparerne til gode.
- (22) Efter artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) kan retsakter vedtages i form af såvel forordninger som direktiver. Vedtagelsen af en forordning er foretrukket, da den gælder umiddelbart i hver medlemsstat. En forordning vil derfor muliggøre en hurtigere udnyttelse af PEPP-produktet og hurtigere bidrage til en afhjælpning af behovet for mere pensionsopsparing og flere investeringer i en kapitalmarkedunionssammenhæng. Denne forordning indebærer en harmonisering af væsentligste egenskaber for PEPP-produkter, som ikke skal underlægges særlige nationale regler, og en forordning er derfor i dette tilfælde mere hensigtsmæssig end et direktiv. På den anden side er de egenskaber, som falder uden for denne forordnings anvendelsesområde (f.eks. vilkår gældende for opsparingsfasen), underlagt national lovgivning.
- (23) Denne forordning bør fastsætte ensartede regler for registrering, levering, distribution og overvågning af PEPP-produkter. PEPP-produkter bør være underlagt bestemmelserne i denne forordning, relevant sektorspecifik EU-ret samt de tilsvarende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Hertil kommer, at de love, der er vedtaget af medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af sektorspecifik EU-ret, bør finde anvendelse. Hvis noget ikke er omfattet af denne forordning eller sektorspecifik EU-ret, finder medlemsstaternes respektive lovgivning anvendelse. Et PEPP-produkt bør også være omfattet af en aftale, der er indgået mellem PEPP-opsparereren og PEPP-udbyderen (»PEPP-aftalen«). Der er en række centrale egenskaber ved produktet, der bør indgå i PEPP-aftalen. Denne forordning berører ikke EU-reglerne om international privatret, herunder navnlig reglerne om værneting og lovvalg. Denne forordning bør heller ikke berøre nationale aftaleretlige, sociale, arbejdsretlige og skattemæssige bestemmelser.
- (24) Denne forordning bør gøre det klart, at PEPP-aftalen skal være i overensstemmelse med alle gældende regler. Desuden bør PEPP-aftalen fastlægge parternes rettigheder og forpligtelser og omfatte et sæt af væsentlige egenskaber ved produktet. En PEPP-aftale kan også indgås af en repræsentant for en gruppe PEPP-opsparende, såsom en uafhængig opsparende sammenslutning, der handler på vegne af nævnte gruppe, forudsat at dette sker i overensstemmelse med denne forordning og gældende nationalret, og at PEPP-opsparende, der indgår aftaler på denne måde får den samme information og rådgivning som PEPP-opsparende, der indgår en PEPP-aftale, enten direkte med en PEPP-udbyder eller gennem en PEPP-distributør.

- (25) PEPP-udbydere bør have adgang til markedet i hele Unionen med én fælles produktregistrering, der tildeles på grundlag af et fælles regelsæt. For at markedsføre et produkt under betegnelsen »PEPP-produkt« bør PEPP-udbydere indgive ansøgning om registrering til deres kompetente myndigheder. Denne forordning forhindrer ikke registrering af et eksisterende personligt pensionsprodukt, som opfylder betingelserne i denne forordning. De kompetente myndigheder bør træffe afgørelse om registrering, hvis den ansøgende PEPP-udbyder har givet alle de nødvendige oplysninger, og hvis der er truffet passende foranstaltninger til at opfylde kravene i denne forordning. Når de kompetente myndigheder har truffet afgørelse om registrering, bør de underrette Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ⁽⁴⁾ med henblik på at registrere PEPP-udbyderen og PEPP-produktet i det centrale offentlige register. En sådan registrering bør være gyldig i hele Unionen. For at sikre effektivt tilsyn med overholdelsen af de ensartede krav i denne forordning bør eventuelle efterfølgende ændringer af de oplysninger og dokumenter, der indgives i forbindelse med registreringsproceduren, omgående meddeles de kompetente myndigheder og EIOPA, hvor det er relevant.
- (26) EIOPA bør oprette et centralt offentligt register til at indeholde oplysninger om PEPP-produkter, der er blevet registreret og kan leveres og distribueres i Unionen, samt om PEPP-udbydere og en liste over medlemsstater, hvori PEPP-produktet tilbydes. Hvis PEPP-udbydere ikke distribuerer PEPP-produkter på en medlemsstats område, men kan åbne en underkonto for den pågældende medlemsstat for at sikre portabiliteten for deres PEPP-kunder, bør dette register også indeholde oplysninger om de medlemsstater, for hvilke PEPP-udbyderen tilbyder underkonti.
- (27) Den måde, hvorpå de arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (IORP'er) som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 ⁽⁵⁾ er organiseret og reguleret, varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat. I nogle medlemsstater har disse institutter kun lov til at udføre arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter, mens de — herunder de bemyndigede enheder, der er ansvarlige for deres drift og handler på deres vegne, hvis IORP'erne ikke har status som juridiske personer — i andre medlemsstater kan udføre arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsaktiviteter. Dette har ikke blot ført til forskellige organisationsstrukturer for IORP'er, men ledsages også af forskellige tilsynsordninger på nationalt plan. Navnlig er tilsyn med IORP'er, der har tilladelse til at udføre arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsaktiviteter, bredere end for de IORP'er, der kun udfører arbejdsmarkedsrelaterede pensionsaktiviteter.
- For ikke at bringe den finansielle stabilitet i fare og for at tage hensyn til forskellene med hensyn til organisationsstruktur og tilsyn bør kun de IORP'er, der i medfør af national ret også har fået tilladelse til at udbyde PEPP-produkter og er underlagt tilsyn på området, have lov at udbyde PEPP-produkter. Endvidere, og med henblik på at sikre den finansielle stabilitet yderligere, bør alle aktiver og forpligtelser, der vedrører pensionsvirksomhed med PEPP-produkter, øremærkes uden mulighed for at overføre dem til instituttets anden pensionsvirksomhed. IORP'er, der udbyder PEPP-produkter, bør også til enhver tid overholde de relevante standarder, der er fastsat i direktiv (EU) 2016/2341, herunder de mere detaljerede investeringsregler, der er fastsat af de medlemsstater, hvor de er registreret eller godkendt i henhold til direktiv (EU) 2016/2341 i forbindelse med gennemførelsen af nævnte direktiv, og bestemmelser om deres ledelsessystem. Som for andre PEPP-udbydere gælder det, at når denne forordning fastsætter strengere bestemmelser, bør sådanne bestemmelser finde anvendelse.
- (28) Det fælles PEPP-pas vil sikre, at der skabes et indre marked for PEPP-produkter.
- (29) PEPP-udbydere bør kunne distribuere PEPP-produkter, som de har fremstillet, og PEPP-produkter, som de ikke har fremstillet, forudsat at dette er i overensstemmelse med den relevante sektorspecifikke ret. PEPP-distributører bør have ret til at distribuere PEPP-produkter, som de ikke har fremstillet. PEPP-distributører bør kun distribuere de produkter, for hvilke de har den relevante viden og kompetence i overensstemmelse med den relevante ret.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

- (30) PEPP-opsparende bør få rådgivning af PEPP-udbydere eller -distributører forud for indgåelsen af PEPP-aftalen under hensyntagen til produktets langsigtede pensionsperspektiv, PEPP-opsparendes individuelle krav og behov og den begrænsede mulighed for tilbagekøb. Rådgivningen bør navnlig tage sigte på at informere en PEPP-opsparende om kendetegnene ved investeringsmulighederne, kapitalbeskyttelsens omfang og udbetalingsformerne.
- (31) I henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden kan PEPP-udbydere udbyde og PEPP-distributører distribuere PEPP-produkter på en værtsmedlemsstats område efter at have åbnet en underkonto for nævnte værtsmedlemsstat. Med henblik på at sikre en høj kvalitet af tjenesteydelser og effektiv forbrugerbeskyttelse bør hjem- og værtslande samarbejde tæt om at håndhæve forpligtelserne i denne forordning. Hvis PEPP-udbydere og PEPP-distributører udøver virksomhed i forskellige medlemsstater i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, bør hjemlandets kompetente myndigheder være ansvarlige for at sikre overholdelse af forpligtelserne i denne forordning på grund af deres tættere forbindelser til PEPP-udbyderen. For at sikre en rimelig ansvarsfordeling mellem hjem- og værtslandets kompetente myndigheder bør et værtslands kompetente myndigheder, hvis disse bliver opmærksomme på brud på forpligtelserne på deres område, oplyse hjemlandets kompetente myndigheder, som efterfølgende bør være forpligtet til at træffe passende foranstaltninger. Endvidere bør værtslandets kompetente myndigheder have beføjelser til at gribe ind, hvis hjemlandets kompetente myndigheder undlader at træffe passende foranstaltninger, eller hvis de trufne foranstaltninger er utilstrækkelige.
- (32) Medlemsstaternes kompetente myndigheder bør have alle nødvendige beføjelser til at sikre, at PEPP-udbydere og PEPP-distributører udøver deres virksomhed på betryggende vis i hele Unionen, hvad enten det sker i henhold til reglerne om fri etableringsret eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. For at sikre et effektivt tilsyn bør alle de kompetente myndigheders tiltag være proportionale med arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er forbundet med en bestemt udbyders eller distributørs virksomhed.
- (33) PEPP-produktets paneuropæiske dimension kan udvikles ikke kun på udbudssiden gennem udbyderens muligheder for grænseoverskridende aktivitet, men også på opsparingssiden, gennem PEPP-opsparendes udnyttelse af portabiliteten for PEPP-produktet og muligheden for at skifte tjeneste, og bidrager dermed til beskyttelsen af personlige pensionsrettigheder for personer, som udnytter deres ret til fri bevægelighed i henhold til artikel 21 og 45 i TEUF. Portabilitet indebærer, at PEPP-opsparende flytter til en anden medlemsstat uden at skifte PEPP-udbyder, hvorimod et skift af PEPP-udbyder ikke nødvendigvis er ensbetydende med flytning.
- (34) Et PEPP-produkt bør omfatte nationale underkonti, hver især svarende til egenskaber ved det personlige pensionsprodukt, som gør det muligt at lade PEPP-indbetalingerne eller -udbetalingerne være omfattet af incitament, hvis sådanne er tilgængelige i den medlemsstat, for hvilken en underkonto er gjort tilgængelig af PEPP-udbyderen. Underkontoen bør anvendes til at føre regnskab over de indbetalinger, der er blevet foretaget i opsparingsfasen, og de udbetalinger, der er foretaget i udbetalingsfasen i overensstemmelse med retten i den medlemsstat, hvor underkontoen er blevet åbnet. For PEPP-opsparende bør den første underkonto oprettes ved indgåelsen af en PEPP-aftale.
- (35) Af hensyn til en smidig overgang for PEPP-udbydere vil forpligtelsen til at tilbyde PEPP-produkter med underkonti for mindst to medlemsstater blive anvendt inden tre år efter datoen for denne forordnings anvendelse. Efter lanceringen af et PEPP-produkt bør PEPP-udbyderen oplyse om, hvilke nationale underkonti der umiddelbart er tilgængelige med henblik på at undgå en eventuel vildledning af PEPP-opsparende. Hvis en PEPP-opsparende flytter til en anden medlemsstat, og hvis der ikke er en underkonto tilgængelig for denne medlemsstat, skal PEPP-udbyderen gøre det muligt for PEPP-opsparende at skifte straks og vederlagsfrit til en anden PEPP-udbyder, der tilbyder en underkonto for den pågældende medlemsstat. PEPP-opsparende kan også fortsætte med at indbetale på den underkonto, hvortil der blev indbetalt, før vedkommende skiftede bopæl.

- (36) Under hensyntagen til det langsigtede pensionsperspektiv ved PEPP-produktet og den involverede administrative byrde bør PEPP-udbydere og PEPP-distributører give klare, letforståelige og tilstrækkelige oplysninger til potentielle PEPP-opsparende og PEPP-modtagere til støtte for disses beslutningstagning vedrørende pensionen. Af samme grund bør PEPP-udbydere og PEPP-distributører begge sikre et højt niveau af gennemsigtighed i de forskellige faser af et PEPP-produkt, herunder i fasen forud for aftaleindgåelse, ved indgåelsen af aftalen, i opsparingsfasen (herunder forud for pensionering) og i udbetalingsfasen. Der bør navnlig gives oplysninger om optjente pensionsrettigheder, prognoser for PEPP-pensionsydelsens niveau, risici og garantier, integrationen af ESG-faktorer samt omkostninger. Når prognoserne for PEPP-pensionsydelsens niveau er baseret på økonomiske scenarier, bør disse oplysninger også indeholde et ugunstigt scenarie baseret på bedste skøn, som bør være ekstremt, men realistisk.
- (37) Potentielle PEPP-opsparende bør forud for indgåelsen af en PEPP-aftale have modtaget alle de nødvendige oplysninger til at kunne træffe et oplyst valg. Forud for indgåelsen af PEPP-aftalen bør pensionsrelaterede krav og behov specificeres, og der bør ydes rådgivning.
- (38) PEPP-udbydere bør for at sikre optimal produktgennemsigtighed udarbejde et dokument med central PEPP-investorinformation (PEPP KID'et) om de PEPP-produkter, som de producerer, før PEPP-produkterne kan distribueres til PEPP-opsparende. De bør også være ansvarlige for, at PEPP KID'et er nøjagtigt. PEPP-KID'et bør erstatte og være en tilpasning af dokumentet med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 ⁽⁶⁾, som følgelig ikke skal udarbejdes for PEPP-produkter. Der bør udarbejdes et selvstændigt PEPP KID for det grundlæggende PEPP-produkt. Hvis PEPP-udbyderen tilbyder alternative investeringsmuligheder, bør der også fremlægges et generisk dokument med central investorinformation for den alternative investeringsmulighed, som også kan indeholde henvisninger til andre dokumenter. Alternativt bør der, såfremt de fornødne oplysninger om alternative investeringsmuligheder ikke kan angives i et enkelt selvstændigt dokument med central investorinformation, stilles et selvstændigt dokument med central investorinformation til rådighed for enhver alternativ investeringsmulighed. Dette bør dog kun være en løsning, hvis det ikke vil være i PEPP-kunders interesse, at der stilles et generisk dokument med central investorinformation til rådighed for de alternative investeringsmuligheder. Når de kompetente myndigheder vurderer, om PEPP KID'et er i overensstemmelse med denne forordning, bør de derfor sikre en optimal sammenlignelighed af de forskellige investeringsmuligheder, hvis det er relevant, idet der navnlig tages hensyn til opdateret viden om adfærdsanalyse med henblik på at undgå en eventuel kognitiv forvrængning forårsaget af fremlæggelsen af oplysningerne.
- (39) For at sikre, at PEPP KID'et formidles og stilles til rådighed i bredt omfang, bør denne forordning indeholde bestemmelser om, at PEPP-udbyderen skal offentliggøre PEPP KID'et på sit websted. PEPP-udbyderen bør offentliggøre PEPP KID'et for hver medlemsstat, hvor PEPP-produktet distribueres i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, indeholdende de specifikke oplysninger om betingelserne for opsparingsfasen og for udbetalingsfasen for den pågældende medlemsstat.
- (40) Pensionsproduktberegnerne udvikles allerede på nationalt plan. For at sådanne beregnerne kan komme forbrugere til gavn bedst muligt bør de imidlertid omfatte de omkostninger og gebyrer, som de forskellige PEPP-udbydere opkræver, sammen med eventuelle yderligere omkostninger eller gebyrer, som formidlere eller andre led i investeringskæden opkræver, og som PEPP-udbyderne ikke allerede har medregnet.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) (EUT L 352 af 9.12.2014, s. 1).

- (41) De nærmere bestemmelser om de oplysninger, der skal indgå i PEPP KID'et, samt om præsentationen af disse oplysninger harmoniseres yderligere gennem reguleringsmæssige tekniske standarder, under hensyntagen til eksisterende og igangværende forskning i forbrugerafærd, herunder resultaterne af undersøgelser af effektiviteten af forskellige måder at præsentere oplysninger til forbrugere på. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder. De reguleringsmæssige tekniske standarder bør udarbejdes af EIOPA efter høring af de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne), Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁷⁾ og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), (ESMA), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ⁽⁸⁾, i givet fald endvidere af Den Europæiske Centralbank, kompetente myndigheder og efter forbrugertest og branchetest som fastsat i nærværende forordning, med nærmere oplysninger og præsentation af de oplysninger, der skal medtages i PEPP KID'et, betingelserne, under hvilke PEPP KID'et bør undersøges og revideres, betingelserne for opfyldelse af kravene til at levere PEPP KID'et, regler til fastsættelse af antagelserne for pensionsprognoser; nærmere regler for præsentationen af de oplysninger, som PEPP-oversigten skal indeholde, og minimumskriterier, som risikoreduktionsteknikken skal opfylde. Ved udarbejdelsen af udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder bør EIOPA tage hensyn til de forskellige typer PEPP-produkter, PEPP-produktets langsigtede karakter, PEPP-opspareres kapacitet og PEPP-produkternes egenskaber. Inden udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder forelægges for Kommissionen, bør der i givet fald foretages forbrugertest og branchetest med reelle data. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010. Kommissionen bør endvidere tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder udarbejdet af EIOPA vedrørende nærmere regler for samarbejde og udveksling af oplysninger sammen med de nødvendige krav til forelæggelse af disse oplysninger i standardiseret format, der giver mulighed for sammenligning og efter høring af de andre ESA'er og de kompetente myndigheder og efter branchetest, vedrørende formatet for tilsynsrapportering ved hjælp af gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.
- (42) PEPP KID'et bør kunne skelnes tydeligt og holdes adskilt fra markedsføringsmeddelelser.
- (43) PEPP-udbydere bør udarbejde en pensionsoversigt til PEPP-opsparere for at give dem vigtige personlige og generiske data om PEPP-produktet og sikre løbende oplysninger herom. PEPP-oversigten bør være klar og forståelig og bør indeholde relevante og tilstrækkelige oplysninger, så det bliver lettere at forstå pensionsrettigheder over tid og på tværs af pensionsprodukter, og så det fremmer arbejdskraftens bevægelighed. PEPP-oversigten bør også indeholde centrale oplysninger om investeringspolitikken vedrørende ESG-faktorer og bør angive, hvor og hvordan PEPP-opsparere kan få supplerende oplysninger om integreringen af ESG-faktorer. PEPP-oversigten bør udleveres til PEPP-opsparere én gang om året.
- (44) PEPP-udbydere bør to måneder inden de datoer, på hvilke PEPP-opsparere har mulighed for at ændre deres udbetalingsmuligheder, oplyse PEPP-opsparere om den forestående indledning af udbetalingsfasen, de mulige udbetalingsformer og muligheden for at ændre udbetalingsformen. Hvis der er åbnet mere end én underkonto, bør PEPP-opsparere oplyses om, hvornår hver enkelt underkonto kan begynde udbetalingsfasen.
- (45) I løbet af udbetalingsfasen bør PEPP-modtagere fortsat modtage oplysninger om deres PEPP-ydelser og relaterede udbetalingsmuligheder. Dette er navnlig vigtigt, når PEPP-modtagerne bærer en væsentlig investeringsrisiko i udbetalingsfasen.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

- (46) For at sikre PEPP-opsparende og PEEP-modtagere en tilstrækkelig beskyttelse af deres rettigheder bør PEPP-udbydere være i stand til at vælge den aktivallokering, der er bedst egnet i forhold til forpligtelsernes præcise art og varighed, herunder forpligtelser med lang tidshorisont. Derfor kræves et effektivt tilsyn såvel som en tilgang til investeringsreglerne, der giver PEPP-udbydere et tilstrækkeligt spillerum til at vælge den sikreste og mest effektive investeringspolitik og forpligter dem til at udvise forsigtighed og handle således, at de langsigtede interesser for PEPP-opsparende som helhed varetages. Lagttagelse af »prudent person«-princippet kræver derfor en investeringspolitik, der er afstemt efter PEPP-udbyderens kundestruktur.
- (47) Ved at anvende »prudent person«-princippet som det grundlæggende princip for kapitalinvestering og gøre det muligt for PEPP-udbydere at operere på tværs af grænserne, tilskyndes der til, at opsparingen kanaliseres over mod sektoren for personlige pensioner, hvorved der ydes et bidrag til økonomiske og sociale fremskridt. »Prudent person«-princippet bør også tage udtrykkeligt hensyn til den rolle, som ESG-faktorerne spiller i investeringsprocessen.
- (48) Denne forordning bør sikre PEPP-udbydere en tilstrækkelig frihed til at investere. Da PEPP-udbydere investerer på meget lang sigt og har ringe likvidetsrisiko, er de i stand til at bidrage til udviklingen af kapitalmarkedsunionen ved at investere i ikke-likvide aktiver som aktier og andre instrumenter, der har en langsigtet økonomisk profil, og som ikke handles på regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter (MHF'er) eller organiserede handelsfaciliteter (OHF'er) inden for forsigtighedsprincippet's grænser. De kan også udnytte fordelene ved international diversificering. Adgangen til at investere i aktier i andre valutaer end den, forpligtelserne lyder på, og i andre instrumenter, der har en langsigtet økonomisk profil, og som ikke handles på regulerede markeder, MHF'er eller OHF'er, bør derfor, i overensstemmelse med »prudent person«-princippet, ikke begrænses for at beskytte PEPP-opsparende og PEEP-modtagere's interesser, medmindre det er begrundet i tilsynsmæssige hensyn.
- (49) I forbindelse med en uddybning af kapitalmarkedsunionen er opfattelsen af, hvad der forstås ved instrumenter med en langsigtet økonomisk profil, bred. Sådanne instrumenter er ikkeomsættelige værdipapirer, og de har derfor ikke adgang til sekundære markeders likviditet. De forudsætter ofte engagementer med fast løbetid, hvilket begrænser deres omsættelighed, og bør forstås som omfattende kapitalinteresser og gældsinstrumenter i og lån ydet til ikkebørsnoterede virksomheder. Ikkebørsnoterede virksomheder omfatter infrastrukturprojekter, unoterede vækstorienterede selskaber, fast ejendom eller andre aktiver, som kan være egnede med henblik på langsigtede investeringer. Lavemissionsinfrastrukturprojekter og klimarobuste infrastrukturprojekter er ofte unoterede aktiver og er afhængige af langfristede kreditter til finansiering af projekter. PEPP-udbydere er i betragtning af deres forpligtelser's langsigtede natur motiverede for at allokere en tilstrækkelig del af deres aktivportefølje til bæredygtige investeringer i realøkonomien, som giver langsigtede økonomiske fordele, særlig infrastrukturprojekter og selskaber.
- (50) ESG-faktorer er vigtige for PEPP-udbydere's investeringspolitik og risikostyringssystemer. PEPP-udbydere bør motiveres til at tage hensyn til sådanne forhold i forbindelse med investeringsbeslutninger samt til, hvordan de indgår i deres risikostyringssystem med henblik på at undgå »strandende aktiver«. Oplysningerne om ESG-faktorer bør være tilgængelige for EIOPA, de kompetente myndigheder og PEPP-opsparende.
- (51) Et af formålene med reguleringen af PEPP-produkter er at skabe et sikkert, omkostningseffektivt, langsigtet pensionsopsparingsprodukt. Eftersom investeringer i forbindelse med personlige pensionsprodukter er langsigtede, må der tages særligt hensyn til de langsigtede konsekvenser af aktivallokering. Der bør især tages hensyn til ESG-faktorer. PEPP-opsparinger bør investeres under hensyntagen til ESG-faktorer som dem, der er fastsat i Unionens målsætninger for klima og bæredygtighed som fastsat i Parisaftalen om klimaændringer (Parisaftalen), FN's mål for bæredygtig udvikling og FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder.

- (52) PEPP-udbydere bør for at sikre overholdelsen af deres forpligtelse til at udvikle en investeringspolitik, som er i overensstemmelse med »prudent person«-princippet, afholdes fra at investere i ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, som er identificeret i Rådets relevante konklusioner om listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i et højrisikotredjeland med strategiske mangler, som er identificeret ved Kommissionens gældende delegerede forordning vedtaget på grundlag af artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 ⁽⁹⁾.
- (53) I lyset af den langsigtede pensionsmålsætning, som gælder for PEPP-produktet, bør de investeringsmuligheder, som tilbydes PEPP-opsparerne, udformes, så de dækker de elementer, som gør det muligt for investorerne at træffe en investeringsbeslutning; dette gælder også det antal investeringsmuligheder, som de kan vælge blandt. PEPP-opsparerne bør efter det første valg, som blev truffet i forbindelse med PEPP-aftalens indgåelse, have mulighed for omvalg efter en minimumsperiode på fem år fra underskrivelsen af et PEPP-produkt eller i tilfælde af senere ændringer, fra og med den seneste ændring af investeringsmuligheden, således at der indrømmes udbyderne tilstrækkelig stabilitet til deres langsigtede investeringsstrategi, samtidig med at investorbekyttelsen sikres. Det bør imidlertid være muligt for PEPP-udbydere at tillade PEPP-opsparende at ændre den valgte investeringsmulighed hyppigere.
- (54) Det grundlæggende PEPP-produkt bør være et sikkert produkt og bør fungere som standardinvesteringsmulighed. Det kan tage form af enten en risikoreduktionsteknik, der er i overensstemmelse med målet om at gøre det muligt for PEPP-opsparerne at opnå dækning for kapitalen eller en garanti for den investerede kapital. En risikoreduktionsteknik i overensstemmelse med målet om at gøre det muligt for PEPP-opsparerne at opnå dækning for kapitalen kan være en konservativ investeringsstrategi eller en livscyklusstrategi, som gradvis reducerer den samlede risikoeksponering over tid. Garantier i forbindelse med standardinvesteringsmuligheden bør som minimum dække bidragene i opsparingsfasen efter fradrag af alle gebyrer og afgifter. Garantier kan også dække gebyrer og afgifter og sikre fuld eller delvis dækning af inflationen. Der bør stilles en garanti for den investerede kapital ved begyndelsen af udbetalingsfasen og under udbetalingsfasen, hvis det er relevant.
- (55) For at sikre PEPP-opsparende omkostningseffektivitet og tilstrækkelige resultater bør omkostninger og gebyrer for det grundlæggende PEPP-produkt begrænses til en fast procentdel af den akkumulerede kapital. Denne grænse bør fastsættes til 1 % af den akkumulerede kapital, men det vil være hensigtsmæssigt yderligere at specificere de typer omkostninger og gebyrer, der skal tages i betragtning i reguleringsmæssige tekniske standarder, for at sikre lige vilkår for forskellige PEPP-udbydere og forskellige typer PEPP-produkter med deres særlige omkostnings- og gebyrstrukturer. Kommissionen bør tillægges beføjelse til at vedtage sådanne reguleringsmæssige tekniske standarder, der bør udarbejdes af EIOPA. Ved udarbejdelsen af udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder bør EIOPA navnlig tage hensyn til PEPP-produktets langsigtede karakter, de forskellige typer PEPP-produkter og de omkostningsrelevante faktorer, der er forbundet med deres specifikke karakteristika, for at sikre en retfærdig og lige behandling af de forskellige PEPP-udbydere og deres produkter, samtidig med at der tages hensyn til det grundlæggende PEPP-produkts karakter som et enkelt, omkostningseffektivt og gennemsigtigt produkt med et tilstrækkeligt langsigtet reelt investeringsafkast. Med henblik på at bevare produktets langsigtede pensionsrelaterede karakter bør der desuden foretages en omhyggelig vurdering af, hvilken udbetalingsform der er tale om, navnlig for så vidt angår livslange annuiteter. Inden for disse rammer bør EIOPA for at sikre, at PEPP-udbydere, der tilbyder en kapitalgaranti, drager fordel af lige konkurrencevilkår med andre udbydere, tage behørigt hensyn til omkostnings- og gebyrstrukturen. Endvidere bør procentværdierne for omkostninger og gebyrer revideres regelmæssigt for at sikre, at de fortsat er tilstrækkelige under hensyntagen til eventuelle ændringer i omkostningsniveauet. Kommissionen bør vedtage disse reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF og i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

For at sikre fortsat omkostningseffektivitet og beskytte PEPP-kunder mod alt for byrdefulde omkostningsstrukturer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af procentværdien under hensyntagen til sine revisioner, navnlig for så vidt angår det faktiske niveau for og ændringer i det faktiske niveau for omkostninger og gebyrer og virkningen af omkostningsbegrænsningen på tilgængeligheden af PEPP-produkter og passende markedsadgang for forskellige PEPP-udbydere med forskellige typer PEPP-produkter.

- (56) De kompetente myndigheder bør udøve deres beføjelser primært med beskyttelsen af PEPP-opsparende og PEPP-modtageres rettigheder og PEPP-udbydernes stabilitet og soliditet for øje.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 73).

- (57) Hvis PEPP-udbyderen er en IORP eller en EU-forvalter af alternative investeringsfonde (EU-FAIF), bør denne udpege en depositar med henblik på opbevaringen af de aktiver, der vedrører PEPP-pensionsvirksomheden. Der er behov for yderligere beskyttelsesforanstaltninger over for den virksomhed, der fungerer som depositar, og dens funktioner, idet de regler, der er fastsat for depositaren i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU ⁽¹⁰⁾, er rettet mod fonde, der kun markedsføres til professionelle investorer, med undtagelse af europæiske langsigtede investeringsfonde i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 ⁽¹¹⁾, der markedsføres til detailinvestorer, og den sektorspecifikke ret, der finder anvendelse på IORP'er, ikke indeholder bestemmelser om udpegnings af en depositar i alle tilfælde. For at sikre det højeste niveau af investorbeskyttelse i forbindelse med opbevaring af aktiver, der vedrører PEPP-pensionsvirksomheden, kræver denne forordning, at IORP'er og EU-FAIF'er, som udbyder PEPP-produkter, efterlever reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF ⁽¹²⁾ for så vidt angår udpegelse af depositaren samt udførelsen af deres opgaver og overvågningsopgaver.
- (58) Gennemsigtheden og rimeligheden af omkostninger og gebyrer er væsentlig for at vinde PEPP-opsparenes tillid og give dem mulighed for at træffe oplyste valg. Anvendelsen af uigennemsigtige prissætningsmetoder bør derfor forbydes.
- (59) For at nå målene for denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår fastsættelsen af vilkårene for EIOPA's og de kompetente myndigheders udøvelse af interventionsbeføjelser og de kriterier og faktorer, der skal anvendes af EIOPA til bestemmelse af, om der er væsentlig bekymring for så vidt angår beskyttelse af PEPP-opsparene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (60) Uden at dette berører PEPP-kunders ret til at indbringe en sag for en domstol, bør der indføres let tilgængelige, hensigtsmæssige, uafhængige, upartiske, gennemsigtige og effektive procedurer for alternativ bilæggelse af sådanne tvister mellem PEPP-udbydere eller PEPP-distributører og PEPP-kunder, som opstår i relation til rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.
- (61) Med henblik på etablering af en effektiv tvistbilæggelsesprocedure bør PEPP-udbydere og PEPP-distributører indføre en effektiv klageprocedure, som deres kunder kan følge, inden tvisten henvises til bilæggelse ved en alternativ procedure eller ved en domstol. Klageproceduren bør indeholde korte og klart definerede frister, inden for hvilke PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren bør besvare en klage. Alternative tvistbilæggelsesorganer bør have tilstrækkelig kapacitet til på en hensigtsmæssig og effektiv måde at kunne deltage i grænseoverskridende samarbejde om tvister vedrørende rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/760 af 29. april 2015 om europæiske langsigtede investeringsfonde (EUT L 123 af 19.5.2015, s. 98).

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁽¹³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (62) PEPP-opsparende bør med henblik på at opnå bedre investeringsbetingelser og dermed også fremme konkurrencen mellem PEPP-udbydere have retten til at skifte til en anden PEPP-udbyder i den samme eller en anden medlemsstat under opsparingsfasen efter en klar, hurtig og sikker procedure. PEPP-udbydere bør dog ikke være forpligtet til at tilbyde skift af udbyder for PEPP-produkter, hvor opsparende modtager udbetalinger i form af livslange annuiteter. Ved skift bør overførende PEPP-udbydere overføre de tilsvarende beløb eller i givet fald aktiver/naturligheder fra PEPP-kontoen og lukke den. PEPP-opsparende bør indgå aftaler med modtagende PEPP-udbydere om åbning af en ny PEPP-konto. Den nye PEPP-konto bør have samme underkontostruktur som den tidligere PEPP-konto.
- (63) Under den ydelse, der består i skift af udbydere, kan PEPP-opsparende kun vælge at overføre aktiver i naturalier, når skiftet er mellem PEPP-udbydere (såsom investeringsselskaber eller andre berettigede udbydere med en supplerende licens), der er involveret i porteføljepleje for PEPP-opsparende. Der er i dette tilfælde behov for skriftligt samtykke fra den modtagende udbyder. I tilfælde af kollektiv investeringspleje er det ikke muligt at flytte aktiver i naturalier, da der ikke er nogen adskillelse mellem de enkelte PEPP-opsparendes aktiver.
- (64) Skiftet bør være enkelt og ligetil for PEPP-opsparende. Den modtagende PEPP-udbyder bør således være ansvarlig for at igangsætte og styre proceduren på vegne af PEPP-opsparende og på dennes anmodning. PEPP-udbydere bør på frivillig basis kunne anvende supplerende midler, såsom en teknisk løsning, ved etablering af den ydelse, der består i skift af udbydere. I betragtning af produktets paneuropæiske karakter bør PEPP-opsparende kunne skifte straks og vederlagsfrit, hvis der ikke findes nogen tilgængelig underkonto i den medlemsstat, hvortil PEPP-opsparende flytter.
- (65) Før PEPP-opsparende giver sin tilladelse til skiftet, bør denne underrettes om alle etaper af og omkostninger ved den procedure, der er nødvendig for at gennemføre dette skift, således at PEPP-opsparende kan træffe en informeret beslutning om skiftet af udbydere.
- (66) Det er nødvendigt for et vellykket skift, at den overførende PEPP-udbyder samarbejder. Den overførende PEPP-udbyder bør derfor give den modtagende PEPP-udbyder alle de oplysninger, som er nødvendige, for at betalingerne kan knyttes til den anden PEPP-konto. Disse oplysninger bør imidlertid ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for at foretage skiftet.
- (67) PEPP-opsparende bør ikke udsættes for økonomiske tab, herunder omkostninger og renter, forårsaget af fejl, der er begået af en af de PEPP-udbydere, som er involveret i skiftet. Navnlig bør PEPP-opsparende ikke lide økonomiske tab som følge af betaling af yderligere gebyrer, renter eller andre afgifter samt bøder, strafafgifter eller anden form for økonomisk skade, der skyldes forsinkelser i gennemførelsen af skiftet. Da der bør sikres kapitalbeskyttelse i begyndelsen af udbetalingsfasen og under udbetalingsfasen, hvor det er relevant, bør den overførende PEPP-udbyder ikke være forpligtet til at sikre kapitalbeskyttelsen eller garantien på flytningstidspunktet. PEPP-udbyderen kan også beslutte at sikre kapitalbeskyttelsen eller stille garantien på tidspunktet for skiftet.
- (68) PEPP-opsparende bør have mulighed for at træffe en informeret beslutning forud for et skift. Den modtagende PEPP-udbyder bør overholde alle distributions- og oplysningskrav, herunder udlevering af PEPP KID'et, rådgivning og fyldestgørende oplysninger om omkostningerne i forbindelse med skiftet og de mulige negative konsekvenser for kapitalbeskyttelsen, når et PEPP-produkt med en garanti skiftes. Omkostninger i forbindelse med skiftet, der pålægges af den overførende PEPP-udbyder, bør holdes på et beløb, der ikke udgør en hindring for mobiliteten og under alle omstændigheder begrænses til 0,5 % af de tilsvarende beløb eller den tilsvarende pengeværdi af de aktiver, der skal overføres i naturalier.

- (69) PEPP-opsparende bør have friheden til i forbindelse med indgåelse af en PEPP-aftale, og når der åbnes en ny underkonto at træffe afgørelse om udbetalingsmåden (annuitet, engangsbeløb eller andet) i udbetalingsfasen, men med mulighed for omvalg ét år før udbetalingsfasen påbegyndes, ved starten af udbetalingsfasen og på tidspunktet for et skift, således at de på bedst mulig måde kan tilpasse udbetalingsmåden til deres behov, når pensionstidspunktet nærmer sig. Hvis PEPP-udbyderen tilbyder mere end én udbetalingsform, bør det være muligt for PEPP-opsparerer at vælge en forskellig udbetalingsmåde for hver underkonto, der er åbnet på vedkommendes PEPP-konto.
- (70) PEPP-udbydere bør have mulighed for at give PEPP-opsparende adgang til en bred vifte af udbetalingsformer. Med en sådan tilgang opnås målet om øget udnyttelse af PEPP-produkter gennem øget fleksibilitet og valgmulighed for PEPP-opsparende. Dette vil give udbydere mulighed for at udforme deres PEPP-produkter på den mest omkostningseffektive måde. Det er i overensstemmelse med andre EU-politikker og politisk gennemførligt, eftersom der sikres medlemsstaterne tilstrækkeligt spillerum til at træffe afgørelse om, hvilke udbetalingsformer de ønsker at fremme. I overensstemmelse med produktets langsigtede pensionsperspektiv bør det være muligt for medlemsstaterne at vedtage foranstaltninger til at prioritere særlige udbetalingsformer, såsom kvantitative grænser for engangsudbetalinger, med henblik på yderligere at fremme livslange annuiteter og »drawdown«-betalinger.
- (71) I betragtning af PEPP-produktets paneuropæiske karakter er der behov for at sikre et konsekvent højt niveau for beskyttelsen af PEPP-opsparende i hele det indre marked. Dette kræver passende redskaber til effektivt at bekæmpe overtrædelser og forhindre skader for forbrugerne. EIOPA's og de kompetente myndigheders beføjelser bør derfor suppleres af en eksplicit mekanisme til at forbyde eller begrænse markedsføring, distribution eller salg af ethvert PEPP-produkt, som giver anledning til alvorlige betænkeligheder vedrørende PEPP-opsparerens beskyttelse, herunder med hensyn til produktets langsigtede pensionsperspektiv, de finansielle markeders korrekte funktion og integritet eller stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system, samt passende koordinerings- og beredskabsbeføjelser for EIOPA.

EIOPA's beføjelser bør være baseret på artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1094/2010, således at det sikres, at sådanne mekanismer til intervention kan anvendes i tilfælde af væsentlige bekymringer for PEPP-opsparerens beskyttelse, herunder med hensyn til PEPP-produktets særlige langsigtede karakter. Hvis betingelserne er opfyldt, bør de kompetente myndigheder af forsigtighedsgrunde kunne indføre et forbud eller en begrænsning, før et PEPP-produkt markedsføres, distribueres eller sælges til PEPP-opsparende. Disse beføjelser fritager ikke PEPP-udbyderen for sit ansvar for at opfylde alle de relevante krav i denne forordning.

- (72) Der bør garanteres fuld gennemsigtighed vedrørende omkostninger og gebyrer knyttet til investering i et PEPP-produkt. Dermed skabes der lige vilkår for udbydere, samtidig med at forbrugerne beskyttes. Der vil være sammenlignelige oplysninger til rådighed for forskellige produkter, hvorved der tilskyndes til priskonkurrence.
- (73) Selv om det løbende tilsyn med PEPP-udbydere skal udføres af de respektive kompetente myndigheder, bør tilsynet for så vidt angår PEPP-produkter koordineres af EIOPA for at garantere konsekvent anvendelse af en ensartet tilsynsmetode og på denne måde bidrage til PEPP's paneuropæiske natur og langsigtede pensionsperspektiv.
- (74) For at styrke forbrugernes rettigheder og lette deres adgang til en klageprocedure bør PEPP-opsparende have mulighed for enten individuelt eller kollektivt at indgive klager gennem de kompetente myndigheder i deres bopælsmedlemsstat, uanset hvor overtrædelserne har fundet sted.
- (75) EIOPA bør samarbejde med de kompetente myndigheder og fremme samarbejdet og konsekvens mellem dem. I den forbindelse bør EIOPA spille en rolle i forbindelse med de kompetente myndigheders beføjelse til at anvende tilsynsforanstaltninger gennem tilvejebringelse af dokumentation vedrørende PEPP-relaterede overtrædelser. EIOPA bør endvidere foretage bindende mægling i tilfælde af uenighed mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer.
- (76) For at sikre, at PEPP-udbydere og PEPP-distributører overholder bestemmelserne i denne forordning, og for at sikre, at de er underlagt den samme behandling i hele Unionen, bør der indføres bestemmelser om administrative sanktioner og andre foranstaltninger, som er effektive, forholdsmæssige og afskrækkende.
- (77) I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse af 8. december 2010 »Udvidelse af sanktionsordningerne i sektoren for finansielle tjenesteydelser« og for at sikre, at kravene i denne forordning opfyldes, er det vigtigt, at medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at overtrædelser af denne forordning er underlagt passende administrative sanktioner og andre foranstaltninger.

- (78) Selv om medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om administrative og strafferetlige sanktioner for de samme overtrædelser, bør der ikke stilles krav om, at medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning, som er underlagt national strafferet. Opretholdelse af strafferetlige sanktioner i stedet for administrative sanktioner for overtrædelser af denne forordning bør dog ikke begrænse eller på anden måde berøre de kompetente myndigheders mulighed for at samarbejde med og rettidigt få adgang til og udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med denne forordning, heller ikke efter at de pågældende overtrædelser måtte være henvist til de kompetente retslige myndigheder med henblik på strafferetlig forfølgning.
- (79) De kompetente myndigheder bør have beføjelser til at pålægge bøder, der er tilstrækkeligt store til at opveje de reelle eller potentielle fortjenester og til at være afskrækkende selv for større finansielle virksomheder og deres ledere.
- (80) For at sikre en ensartet anvendelse af sanktioner i hele Unionen bør de kompetente myndigheder tage hensyn til alle relevante situationer ved fastlæggelsen af typen af administrativ sanktion eller anden foranstaltning samt størrelsen af bøder.
- (81) For at sikre, at de kompetente myndigheders afgørelser om overtrædelser og sanktioner har en afskrækkende virkning på offentligheden som helhed, og for at styrke forbrugerbeskyttelsen ved at advare forbrugerne om PEPP-produkter, som distribueres i strid med denne forordning, bør disse afgørelser offentliggøres, medmindre en sådan offentliggørelse udgør en trussel mod finansielle markeders stabilitet eller en igangværende undersøgelse.
- (82) De kompetente myndigheder bør have de nødvendige undersøgelsesbeføjelser til at afdække potentielle overtrædelser og bør fastlægge effektive mekanismer, der giver mulighed for at indberette potentielle eller faktiske overtrædelser.
- (83) Denne forordning bør ikke berøre bestemmelser i medlemsstaternes lovgivning vedrørende strafferetlige sanktioner.
- (84) Enhver behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, f.eks. udveksling eller videregivelse af personoplysninger foretaget af de kompetente myndigheder eller PEPP-udbydere eller PEPP-distributørers behandling af personoplysninger, bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF ⁽¹⁵⁾. Udveksling eller videregivelse af oplysninger foretaget af de europæiske tilsynsmyndigheder bør udføres i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁶⁾.
- (85) I betragtning af personlige finansielle oplysningers følsomhed er en stærk databeskyttelse af allerstørste betydning. Det anbefales derfor, at databeskyttelsesmyndighederne inddrages nøje i gennemførelsen og overvågningen af denne forordning.
- (86) Registrerings- og underretningsproceduren i denne forordning bør ikke erstatte nogen yderligere national procedure, der er indført for at få mulighed for at drage fordel af de fordele og incitamenter, der er fastsat på nationalt plan.
- (87) Der bør gennemføres en evaluering af denne forordning i lyset af bl.a. markedsudviklingen, f.eks. fremkomst af nye PEPP-typer, samt udviklingen på andre områder af EU-retten og medlemsstaternes erfaringer. I en sådan evaluering bør der tages hensyn til de forskellige mål og formål, der er forbundet med at etablere et velfungerende PEPP-marked, og det skal navnlig vurderes, om denne forordning har resulteret i, at flere europæiske borgere nu sparer op til bæredygtige og tilstrækkelige pensioner. Betydningen af europæiske minimumsstandards for tilsyn med PEPP-udbydere kræver også en evaluering af PEPP-udbyderne med hensyn til overholdelse af denne forordning og den gældende sektorspecifikke ret.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation) (EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (88) I lyset af de langsigtede virkninger, som denne forordning muligvis vil have, er det vigtigt at følge udviklingen nøje i løbet af den første anvendelsesfase. Når Kommissionen foretager evalueringen, bør den også afspejle EIOPA's, interessenteres og eksperter erfaringer og aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om eventuelle bemærkninger.
- (89) Denne forordning bør sikre overholdelse af grundlæggende rettigheder og overholde de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, navnlig ældres ret til at leve et liv i værdighed og uafhængighed og til at deltage i det sociale og kulturelle liv, retten til beskyttelse af personoplysninger, ejendomsretten, den frie erhvervsudøvelse, princippet om ligestilling mellem kønnene og princippet om et højt forbrugerbeskyttelsesniveau.
- (90) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre beskyttelsen af PEPP-opspare og øge disses tillid til PEPP-produkter, herunder når disse produkter distribueres på tværs af grænser, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dens virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der ensartede regler for registrering, produktion og distribution af samt tilsyn med personlige pensionsprodukter, som distribueres i Unionen under betegnelsen »paneuropæisk personligt pensionsprodukt« eller »PEPP-produkt«.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »personligt pensionsprodukt«: et produkt, som
 - a) er baseret på en frivillig aftale mellem en individuel opspare og en enhed, og som supplerer vedkommendes lovbestemte og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger

- b) tilvejebringer langsigtet opsparing af kapital med det udtrykkelige formål at tilvejebringe indkomst ved pensionering og med begrænsede muligheder for tilbagekøb inden dette tidspunkt
- c) hverken er et lovpligtigt produkt eller et arbejdsmarkedspensionsprodukt
- 2) »paneuropæisk personligt pensionsprodukt« eller »PEPP-produkt«: et langsigtet personligt pensionsopsparingsprodukt, som udbydes af en finansiell virksomhed, der lever op til kravene i artikel 6, stk. 1, under en PEPP-aftale, og hvorom en individuel PEPP-opsparer eller en uafhængig PEPP-sparerforening på vegne af dens medlemmer har indgået aftale med henblik på pensionering, uden eller med strengt begrænset mulighed for tilbagekøb, og som er registreret i overensstemmelse med denne forordning
- 3) »PEPP-opsparer«: en fysisk person, der har indgået en PEPP-aftale med en PEPP-udbyder
- 4) »PEPP-aftale«: en aftale mellem en PEPP-opsparer og en PEPP-udbyder, som opfylder betingelserne i artikel 4
- 5) »PEPP-konto«: en personlig pensionskonto, som føres i en PEPP-opsparers eller PEPP-modtagers navn, og som anvendes til registrering af transaktioner, som gør det muligt for PEPP-opspareren at indbetale periodiske pensionsbidrag frem til pensionering og for PEPP-modtageren at modtage PEPP-pensionsydelse
- 6) »PEPP-modtager«: en fysisk person, der modtager PEPP-udbetalinger
- 7) »PEPP-kunde«: en PEPP-opsparer, en potentiel PEPP-opsparer eller en PEPP-modtager
- 8) »PEPP-distribution«: virksomhed, der består i at rådgive om, foreslå eller udføre andet indledende arbejde i forbindelse med indgåelsen af aftaler om PEPP-produkter, indgåelse af sådanne aftaler eller medvirken ved administrationen og opfyldelsen af sådanne aftaler, herunder levering af oplysninger om en eller flere PEPP-aftaler i overensstemmelse med PEPP-kundernes valgte kriterier via et websted eller andre medier og udarbejdelse af en prioriteret liste over PEPP-produkter, der omfatter pris- og produktsammenligninger, eller rabat på prisen for en PEPP-aftale, hvis PEPP-kunden er i stand til direkte eller indirekte at indgå en PEPP-aftale ved at bruge et websted eller andre medier
- 9) »PEPP-pensionsudbetalinger«: udbetalinger, der udbetales ved pensionering eller en forventning om pensionering i en af de i artikel 58, stk. 1, omhandlede former
- 10) »PEPP-udbetalinger«: PEPP-pensionsudbetalinger og andre yderligere fordele, som en PEPP-modtager er berettiget til i henhold til PEPP-aftalen, navnlig i forbindelse med de stærkt begrænsede tilfælde af tilbagekøb, eller hvis PEPP-aftalen giver dækning af biometriske risici
- 11) »opsparingsfase«: den periode, hvorunder der opspares aktiver på en PEPP-konto, og som sædvanligvis løber, indtil PEPP-udbetalingsfasen begynder
- 12) »udbetalingsfase«: den periode, hvorunder aktiver opsparet på en PEPP-konto kan udbetales til finansiering af pensionstilværelsen eller andre indkomstkra

- 13) »annuitet«: et beløb, som betales med bestemte mellemrum over en periode, f.eks. PEPP-modtagerens liv eller et bestemt antal år, som modydelse for en investering
- 14) »drawdown«-betaling: diskretionære beløb, som en PEPP-modtager har mulighed for med regelmæssige mellemrum at hæve op til en bestemt grænse
- 15) »PEPP-udbyder«: en finansiel virksomhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, der har fået godkendelse til at producere et PEPP-produkt og til at distribuere det pågældende PEPP-produkt
- 16) »PEPP-distributør«: en finansiel virksomhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, som er meddelt tilladelse til at distribuere PEPP-produkter, som den ikke har produceret, et investeringsselskab, der yder rådgivning, eller en forsikringsformidler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 ⁽¹⁷⁾
- 17) »varigt medium«: ethvert instrument, der:
- a) sætter PEPP-kunden i stand til at lagre oplysninger, der er rettet personligt til den pågældende kunde på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og
 - b) giver mulighed for uændret reproduktion af den lagrede information
- 18) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder udpeget af en medlemsstat til at føre tilsyn med PEPP-udbydere eller PEPP-distributører, alt efter tilfældet, eller til at udføre de opgaver, der er omhandlet i denne forordning
- 19) »PEPP-udbyderens hjemland«: hjemland som defineret i den relevante retsakt, jf. artikel 6, stk. 1
- 20) »PEPP-distributørens hjemland«:
- a) hvis formidleren er en fysisk person: den medlemsstat, hvor vedkommende har sin bopæl
 - b) hvis formidleren er en juridisk person: den medlemsstat, hvor den juridiske person har sit vedtægtsmæssige hjemsted, eller, hvis den i henhold til denne medlemsstats ret ikke har noget vedtægtsmæssigt hjemsted, den medlemsstat, hvor dens hovedkontor er beliggende
- 21) »PEPP-udbyderens værtsland«: en anden medlemsstat end PEPP-distributørens hjemland, hvori PEPP-udbyderen udbyder PEPP-produkter i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, eller for hvilken PEPP-udbyderen har åbnet en underkonto

⁽¹⁷⁾ Europa- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

- 22) »PEPP-distributørens værtsland«: en anden medlemsstat end PEPP-distributørens hjemland, hvori PEPP-distributøren distribuerer PEPP-produkter i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden
- 23) »underkonto«: et nationalt afsnit, som åbnes under hver enkelt PEPP-konto, og som opfylder de lovgivningsmæssige krav og betingelser for udnyttelse af eventuelle incitamenter fastsat på nationalt plan til investering i et PEPP-produkt af den medlemsstat, hvori PEPP-opsparereren har sin bopæl; for hver underkonto kan en person således være PEPP-opsparer eller PEPP-modtager, afhængigt af de lovgivningsmæssige krav for henholdsvis opsparingsfasen og udbetalingsfasen
- 24) »kapital«: den samlede indbetalte kapital, beregnet på grundlag af de investerbare beløb med fradrag af alle gebyrer og omkostninger, som direkte eller indirekte afholdes af PEPP-opsparerere
- 25) »finansielle instrumenter«: finansielle instrumenter som angivet i bilag I, afsnit C, til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU ⁽¹⁸⁾
- 26) »depositar«: et institut, som har til opgave at opbevare aktiver og overvåge overholdelsen af fondsbestemmelser og gældende lov
- 27) »grundlæggende PEPP-produkt«: en investeringsmulighed som fastsat i artikel 45
- 28) »risikoreduktionsteknikker«: teknikker til systematisk reduktion af eksponeringen mod en risiko og/eller sandsynligheden for dens indtræden
- 29) »biometriske risici«: risici forbundet med død, invaliditet og/eller lang levetid
- 30) »skift af udbyder«: overførsel, på anmodning af en PEPP-opsparer, af de tilsvarende beløb eller i givet fald af aktiver i naturalier i overensstemmelse med artikel 52, stk. 4, fra én PEPP-konto til en anden, med lukning af den tidligere PEPP-konto, med forbehold af artikel 53, stk. 4, litra e)
- 31) »rådgivning«: personlige anbefalinger fra en PEPP-udbyder eller PEPP-distributør til en PEPP-kunde vedrørende indgåelse af en eller flere PEPP-aftaler
- 32) »partnerskab«: samarbejde mellem PEPP-udbydere om at tilbyde underkonti for forskellige medlemsstater med henblik på den i artikel 19, stk. 2, omhandlede portabilitetsydelse
- 33) »miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer« eller »ESG-faktorer«: miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige spørgsmål som dem, der er omhandlet i Parisaftalen, FN's mål for bæredygtig udvikling, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og de FN-støttede principper for rapporteringsrammer for ansvarlige investeringer

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU EØS-relevant tekst (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

*Artikel 3***Gældende regler**

Registrering, produktion og distribution af samt tilsyn med PEPP-produkter er omfattet af:

- a) denne forordning og
- b) for så vidt angår spørgsmål, som ikke er omfattet af denne forordning:
 - i) den relevante sektorspecifikke EU-ret, herunder de tilhørende delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter
 - ii) den lovgivning, der er vedtaget af medlemsstaterne til gennemførelse af relevant EU-sektorlovgivning og gennemførelse af foranstaltninger, særligt vedrørende PEPP-produkter
 - iii) anden national lovgivning, der gælder for PEPP-produkter.

*Artikel 4***PEPP-aftaler**

1. PEPP-aftalen skal fastsætte de specifikke bestemmelser for PEPP-produktet i overensstemmelse med de gældende regler i artikel 3.
2. PEPP-aftalen skal navnlig omfatte følgende:
 - a) en beskrivelse af det grundlæggende PEPP-produkt, jf. artikel 45, herunder oplysninger om garantien for den investerede kapital eller den investeringsstrategi, der har til formål at sikre kapitalbeskyttelsen
 - b) en beskrivelse af de alternative investeringsmuligheder, jf. artikel 42, stk. 2, hvor det er relevant
 - c) de betingelser, der er knyttet til ændring af investeringsmuligheden, jf. artikel 44
 - d) hvis PEPP-produktet tilbyder biometrisk risikodækning, nærmere oplysninger om denne dækning, herunder om de udløsende omstændigheder
 - e) en beskrivelse af PEPP-pensionsydelse, navnlig de mulige udbetalingsformer og retten til at ændre udbetalingsform som omhandlet i artikel 59
 - f) betingelserne vedrørende portabilitetsydelsen som omhandlet i artikel 17-20, herunder oplysninger om de medlemsstater, for hvilke en underkonto er tilgængelig
 - g) betingelserne vedrørende skift af udbyder som omhandlet i artikel 52-55

- h) kategorier af omkostninger og endelige sammenregnede omkostninger udtrykt i procent og i pengeværdi, hvis det er relevant
- i) de betingelser, der er knyttet til opsparingsfasen for den underkonto, der vedrører PEPP-opsparerens bopælsmedlemsstat, jf. artikel 47
- j) de betingelser, der er knyttet til udbetalingsfasen for den underkonto, der vedrører PEPP-opsparerens bopælsmedlemsstat, jf. artikel 57
- k) hvis det er relevant, betingelserne for tilbagebetaling af fordele eller incitamenter til PEPP-opsparerens bopælsmedlemsstat.

KAPITEL II

GODKENDELSE

Artikel 5

Registrering

1. Et PEPP-produkt må kun udbydes og distribueres i Unionen, hvis det er registreret i det centrale offentlige register, der føres af EIOPA i henhold til artikel 13.
2. Registrering af et PEPP-produkt gælder i alle medlemsstater. Det berettiger PEPP-udbyderen til at udbyde PEPP-produktet og PEPP-distributøren til at distribuere PEPP-produktet, som er registreret i det centrale offentlige register som omhandlet i artikel 13.

Tilsynet med overholdelsen af denne forordning gennemføres løbende i overensstemmelse med kapitel IX.

Artikel 6

Ansøgning om registrering af et PEPP-produkt

1. Kun de følgende finansielle virksomheder, der er autoriseret eller registreret i henhold til EU-lovgivningen, kan ansøge om registrering af et PEPP-produkt:
 - a) kreditinstitutter, der er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁹⁾
 - b) forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ⁽²⁰⁾, som er beskæftiget med direkte livsforsikring, jf. artikel 2, stk. 3, i direktiv 2009/138/EF og bilag II hertil
 - c) arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (IORP'er), der er meddelt tilladelse eller registreret i henhold til direktiv (EU) 2016/2341, og som i henhold til national ret er meddelt tilladelse til også at levere personlige pensionsprodukter og underlagt tilsyn på området. I så fald skal alle aktiver og forpligtelser, der vedrører pensionsvirksomhed med PEPP-produkter, øremærkes uden mulighed for at overføre dem til instituttets anden pensionsvirksomhed

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

- d) et investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU, som yder porteføljepleje
- e) investeringsselskaber eller administrationsselskaber, der er godkendt i henhold til direktiv 2009/65/EF
- f) EU-forvaltere af alternative investeringsfonde (EU-FAIF'er), der er godkendt i henhold til direktiv 2011/61/EU.

2. De i denne artikels stk. 1 anførte finansielle virksomheder indsender deres ansøgninger om registrering af et PEPP-produkt til deres kompetente myndighed. Ansøgningen skal indeholde følgende:

- a) standardkontraktvilkårene for PEPP-aftalen, som skal tilbydes PEPP-opsparere som omhandlet i artikel 4
- b) oplysninger om ansøgerens identitet
- c) oplysninger om aftaler for så vidt angår porteføljeforvaltning og risikostyring og administration vedrørende PEPP-produktet, inklusive aftaler som omhandlet i artikel 19, stk. 2, artikel 42, stk. 5, og artikel 49, stk. 3
- d) en liste over de medlemsstater, hvori den ansøgende PEPP-udbyder har til hensigt at markedsføre PEPP-produktet, hvor dette er relevant
- e) oplysninger om depositarens identitet, hvis det er relevant
- f) centrale PEPP-informationer, jf. artikel 26
- g) en liste over medlemsstater, for hvilke den ansøgende PEPP-udbyder vil være i stand til at sikre øjeblikkelig åbning af en underkonto.

3. De kompetente myndigheder vurderer, om den i stk. 2 omhandlede ansøgning er fuldstændig senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen.

De kompetente myndigheder fastsætter en frist for, hvornår ansøgeren skal fremlægge supplerende oplysninger, hvis ansøgningen ikke er fuldstændig. Når ansøgningen anses for at være fuldstændig, underretter de kompetente myndigheder ansøgeren herom.

4. Senest tre måneder efter indgivelsen af den fuldstændige ansøgning, jf. stk. 3, træffer de kompetente myndigheder kun afgørelse om registrering af et PEPP-produkt, hvis ansøgeren er berettiget til at udbyde PEPP-produkter i henhold til stk. 1, og hvis de oplysninger og dokumenter, der er indsendt i ansøgningen om registrering, jf. stk. 2, er i overensstemmelse med denne forordning.

5. Inden for fem arbejdsdage efter at have truffet en afgørelse om registrering af PEPP-produktet giver de kompetente myndigheder EIOPA besked om afgørelsen samt overbringer de i stk. 2, litra a), b), d), f) og g), omhandlede oplysninger og dokumenter og underretter den ansøgende PEPP-udbyder herom.

EIOPA er ikke ansvarlig og kan ikke holdes ansvarlig for en afgørelse om registrering truffet af kompetente myndigheder.

Hvis de kompetente myndigheder nægter at give tilladelse til registrering, træffer de en begrundet afgørelse, der kan appelleres.

6. I tilfælde af, at der er mere end én kompetent myndighed i en medlemsstat for en specifik type finansiel virksomhed, jf. stk. 1, udpeger den pågældende medlemsstat én kompetent myndighed for hver type af finansiel virksomhed, jf. stk. 1, som ansvarlig for registreringsproceduren og for kommunikationen med EIOPA.

Eventuelle efterfølgende ændringer i den dokumentation og de dokumenter, der indgives i forbindelse med ansøgningen, jf. stk. 2, meddeles den nationale kompetente myndighed omgående. Når ændringer vedrører de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 2, litra a), b), d), f) og g), meddeler de kompetente myndigheder disse ændringer til EIOPA uden unødigt forsinkelse.

Artikel 7

Registrering af et PEPP-produkt

1. Senest fem arbejdsdage efter datoen for meddelelsen af afgørelsen om registrering samt oplysningerne og dokumenterne, jf. artikel 6, stk. 5, registrerer EIOPA PEPP-produktet i det centrale offentlige register som omhandlet i artikel 13 og underretter de kompetente myndigheder herom uden unødigt forsinkelse.

2. Senest fem arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om registrering af PEPP-produktet, jf. stk. 1, underretter de kompetente myndigheder den ansøgende PEPP-udbyder herom.

3. PEPP-udbyderen kan udbyde PEPP-produktet, og PEPP-distributøren kan distribuere PEPP-produktet fra og med datoen for registrering af PEPP-produktet i det centrale offentlige register, jf. artikel 13.

Artikel 8

Betingelser for afregistrering af et PEPP-produkt

1. De kompetente myndigheder træffer en afgørelse om afregistrering af PEPP-produktet, når:

a) PEPP-udbyderen udtrykkeligt giver afkald på tilladelsen

- b) PEPP-udbyderen har opnået registrering på grundlag af urigtige erklæringer eller på anden uretmæssig vis
- c) PEPP-udbyderen har gjort sig skyldig i alvorlige eller systematiske overtrædelser af denne forordning, eller
- d) PEPP-udbyderen eller PEPP-produktet ikke længere opfylder de betingelser, hvorpå tilladelsen blev meddelt.

2. Senest fem arbejdsdage efter at have truffet en afgørelse om afregistrering af PEPP-produktet meddeler de kompetente myndigheder denne til EIOPA og underretter PEPP-udbyderen herom.

3. Senest fem arbejdsdage efter modtagelse af meddelelsen om afgørelsen om afregistrering, jf. stk. 2, afregistrerer EIOPA PEPP-produktet og underretter de kompetente myndigheder herom.

4. Senest fem arbejdsdage efter at have modtaget meddelelsen om afregistrering af PEPP-produktet, jf. stk. 3, herunder datoen for afregistreringen, underretter de kompetente myndigheder den ansøgende PEPP-udbyder herom.

5. PEPP-udbyderen må ikke længere udbyde PEPP-produktet, og PEPP-distributøren må ikke længere distribuere PEPP-produktet fra og med datoen for afregistrering af PEPP-produktet i det centrale offentlige register, jf. artikel 13.

6. Hvis EIOPA har modtaget oplysninger om, at der foreligger en af de i stk. 1, litra b) eller c), omhandlede omstændigheder, skal den i overensstemmelse med forpligtelsen til samarbejde mellem de kompetente myndigheder og EIOPA, jf. artikel 66, anmode PEPP-udbyderens kompetente myndigheder om at kontrollere, om der foreligger sådanne omstændigheder, og de kompetente myndigheder skal forelægge EIOPA deres resultater og de tilhørende oplysninger.

7. De kompetente myndigheder og EIOPA skal, før de træffer en afgørelse om afregistrering af PEPP-produktet, gøre deres bedste for at sikre, at PEPP-opsparerens interesser tilgodeses.

Artikel 9

Betegnelse

Betegnelsen »paneuropæisk personligt pensionsprodukt« eller »PEPP-produkt« i forbindelse med et personligt pensionsprodukt må kun anvendes, hvis det er blevet registreret af EIOPA, at det personlige pensionsprodukt distribueres under betegnelsen »PEPP-produkt« i henhold til denne forordning.

*Artikel 10***Distribution af PEPP-produkter**

1. Finansielle virksomheder som omhandlet i artikel 6, stk. 1, kan distribuere PEPP-produkter, som de har produceret. De kan også distribuere PEPP-produkter, som de ikke har produceret, forudsat at de overholder den relevante sektorspecifikke ret, i henhold til hvilken de kan distribuere produkter, som de ikke har produceret.
2. Forsikringsformidlere, som er registreret i henhold til direktiv (EU) 2016/97, og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i henhold til direktiv 2014/65/EU til ydelse af investeringsrådgivning, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 4), i direktiv 2014/65/EU, kan distribuere PEPP-produkter, som de ikke har produceret.

*Artikel 11***Tilsynsordninger for forskellige typer af udbydere**

PEPP-udbydere og -distributører skal overholde bestemmelserne i denne forordning samt den relevante tilsynsordning, der er gældende for dem, jf. de i artikel 6, stk. 1, og artikel 10, stk. 2, omhandlede retsakter.

*Artikel 12***Offentliggørelse af nationale bestemmelser**

1. Teksten til de nationale love og administrative bestemmelser, der gælder for betingelserne i forbindelse med opsparingsfasen som omhandlet i artikel 47, og de betingelser, der vedrører udbetalingsfasen, jf. artikel 57, herunder oplysninger om yderligere nationale procedurer, der er indført for at søge om fordele og incitamenters fastsat på nationalt plan, hvor det er relevant, offentliggøres og opdateres af den relevante nationale myndighed.
2. Alle kompetente myndigheder i en medlemsstat skal på deres websted til stadighed have og opdatere et link til de tekster, der er omhandlet i stk. 1.
3. Offentliggørelsen af de tekster, der er omhandlet i stk. 1, må kun ske til orientering og må ikke skabe retlige forpligtelser eller forpligtelser for de relevante nationale myndigheder.

*Artikel 13***Centralt offentligt register**

1. EIOPA fører et centralt offentligt register til identifikation af ethvert PEPP-produkt, som er registreret i henhold til denne forordning, PEPP-produktets registreringsnummer, PEPP-produktets udbyder, PEPP-udbyderens kompetente myndigheder, datoen for registrering af PEPP-produktet, en fuldstændig liste over medlemsstater, hvor dette PEPP-produkt udbydes, og en fuldstændig liste over medlemsstater, for hvilke PEPP-udbyderen tilbyder en underkonto. Registeret skal være offentligt tilgængeligt i elektronisk form og skal holdes opdateret.
2. De kompetente myndigheder underretter EIOPA om de i artikel 12, stk. 2, omhandlede links og opdaterer disse oplysninger.
3. EIOPA offentliggør og opdaterer de i stk. 2 omhandlede links i det centrale offentlige register, jf. stk. 1.

KAPITEL III

GRÆNSEOVERSKRIDENDE UDBUD OG PORTABILITET FOR PEPP-PRODUKTER

AFDELING I

Fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed

Artikel 14

PEPP-udbyderes og PEPP-distributørers udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser og etableringsfriheden

1. PEPP-udbydere kan udbyde og PEPP-distributører distribuere PEPP-produkter på et værtslands område i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, forudsat at dette sker under overholdelse af de relevante regler og procedurer i henhold til de EU-retten, der er gældende for dem, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), b), d) og e), eller artikel 10, stk. 2, og efter at have givet meddelelse om deres intention om at åbne en underkonto for denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 21.

2. PEPP-udbydere som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c) og f), skal overholde reglerne i artikel 15.

Artikel 15

IORP'ers og EU-FAIF'ers udøvelse af den frie udveksling af tjenesteydelser

1. PEPP-udbydere som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c) og f), som har til hensigt at levere PEPP-produkter til PEPP-opsparende på et værtslands område for første gang i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser, og efter at have meddelt, at de har til hensigt at åbne en underkonto for denne værtsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 21, meddeler de kompetente myndigheder i deres hjemland følgende oplysninger:

a) PEPP-udbyderens navn og adresse

b) den medlemsstat, hvori PEPP-udbyderen agter at levere eller distribuere PEPP-produkter til PEPP-opsparende.

2. De kompetente myndigheder i hjemlandet videregiver senest 10 arbejdsdage efter datoen for modtagelsen oplysningerne til værtsmedlemsstaten sammen med en bekræftelse på, at PEPP-udbyderen, jf. nærværende artikels stk. 1, opfylder kravene i artikel 6, stk. 1. Oplysningerne videregives til de kompetente myndigheder i værtslandet, medmindre de kompetente myndigheder i hjemlandet har grund til at betvivle tilstrækkeligheden af den administrative struktur for så vidt angår levering af PEPP-produkter eller PEPP-udbyderens finansielle situation, jf. artikel 6, stk. 1, litra c) og f).

Nægter de kompetente myndigheder i hjemlandet at videresende oplysningerne til den kompetente myndighed i værtslandet, skal de begrunde dette afslag over for den berørte PEPP-udbyder senest en måned efter modtagelsen af samtlige oplysninger og dokumenter. Et sådant afslag eller ethvert manglende svar kan prøves ved domstolene i PEPP-udbyderens hjemland.

3. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten bekræfter inden for en frist på 10 arbejdsdage modtagelsen af de i stk. 1 omhandlede oplysninger. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter derefter PEPP-udbyderen om, at oplysningerne er modtaget af de kompetente myndigheder i værtslandet, og at PEPP-udbyderen kan påbegynde leveringen af PEPP-produkter til PEPP-opsparende i den pågældende medlemsstat.

4. I mangel af bekræftelse på modtagelsen, jf. stk. 3, inden for 10 arbejdsdage efter datoen for fremsendelsen af oplysningerne, jf. stk. 2, underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet PEPP-udbyderen om, at PEPP-udbyderen kan påbegynde leveringen af tjenesteydelser i det pågældende værtsland.

5. Hvis der sker nogen form for ændring i de oplysninger, der er afgivet i henhold til stk. 1, skal PEPP-udbyderen underrette de kompetente myndigheder i hjemlandet herom, mindst en måned inden ændringen foretages. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter de kompetente myndigheder i værtslandet om ændringen så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af underretningen.

6. Værtsmedlemsstaterne kan i forbindelse med denne procedure udpege andre kompetente myndigheder end dem, der er omhandlet i artikel 2, nr. 18), med henblik på at udøve de beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder i værtslandet. De underretter Kommissionen og EIOPA herom med angivelse af en eventuel kompetencefordeling.

Artikel 16

Værtslandets kompetente myndigheds beføjelser

1. Hvis de kompetente myndigheder i værtslandet har grund til at formode, at et PEPP-produkt distribueres på dens område, eller hvis der er blevet åbnet en underkonto i denne medlemsstat i strid med forpligtelser, der følger af de gældende regler, jf. artikel 3, forelægger de deres formodninger for de kompetente myndigheder i PEPP-udbyderens eller PEPP-distributørens hjemland.

2. Efter at have vurderet de oplysninger, der er modtaget i henhold til stk. 1, træffer de kompetente myndigheder i hjemlandet, hvor det er relevant, straks passende foranstaltninger til at afhjælpe situationen. De underretter værtslandets kompetente myndighed om sådanne trufne foranstaltninger.

3. Hvis de foranstaltninger, der er truffet af de kompetente myndigheder i hjemlandet viser sig at være utilstrækkelige eller mangler, og PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren fortsætter med at distribuere PEPP-produktet på en måde, der er klart til skade for PEPP-opsparerens interesser eller et velfungerende marked for personlige pensionsprodukter i den pågældende medlemsstat, kan de kompetente myndigheder i værtslandet, efter at have underrettet de kompetente myndigheder i hjemlandet herom, træffe passende foranstaltninger til at forhindre yderligere uregelmæssigheder, herunder, i det omfang det er strengt nødvendigt, forhindre PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren i at fortsætte distributionen af PEPP-produktet på deres område.

Endvidere kan de kompetente myndigheder i hjemlandet eller de kompetente myndigheder i værtslandet forelægge sagen for EIOPA og anmode denne om hjælp, jf. artikel 19 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Stk. 1-3 berører ikke værtslandets beføjelse til at træffe passende og ikke-diskriminerende foranstaltninger for at forebygge eller straffe uregelmæssigheder begået på dens område i situationer, hvor øjeblikkelig handling er strengt nødvendigt for at beskytte forbrugernes rettigheder i værtsmedlemsstaten, og hvis tilsvarende foranstaltninger i hjemlandet er utilstrækkelige eller mangler, eller i tilfælde, hvor uregelmæssighederne er i strid med nationale lovbestemmelser, der beskytter almene hensyn, i det omfang det er strengt nødvendigt. I sådanne situationer skal værtslandet have mulighed for at forhindre PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren i at drive ny virksomhed på deres område.

5. Enhver foranstaltning, der vedtages af de kompetente myndigheder i værtslandet i henhold til denne artikel, meddeles PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren i et velbegrundet dokument og meddeles hurtigst muligt til de kompetente myndigheder i hjemlandet.

AFDELING II

Portabilitet

Artikel 17

Portabilitetsydelsen

1. PEPP-opparere har ret til at benytte en portabilitetsydelse, der giver dem ret til fortsat at indbetale på deres eksisterende PEPP-konto, når de skifter bopæl til en anden medlemsstat.

2. Ved at benytte portabilitetsydelsen kan PEPP-opparere bevare alle fordele og incitamenter, som PEPP-udbyderen tilbyder, og som er forbundet med fortsat investering i deres PEPP-produkt.

Artikel 18

Adgang til portabilitetsydelsen

1. PEPP-udbydere giver PEPP-opparere, hvis konti de fører, adgang til portabilitetsydelsen, jf. artikel 17, såfremt de anmoder herom.

2. PEPP-udbyderen eller -distributøren giver, når denne foreslår et PEPP-produkt, potentielle PEPP-opparere oplysninger om portabilitetsydelsen og om, hvilke underkonti, der er umiddelbart tilgængelige.

3. Hvert PEPP-udbyder skal inden tre år efter den dato, fra hvilken denne forordning anvendes, tilbyde nationale underkonti for mindst to medlemsstater, hvis PEPP-udbyderen anmodes herom.

Artikel 19

PEPP-underkonti

1. Hvis PEPP-udbydere udbyder en portabilitetsydelse til PEPP-opparere i overensstemmelse med artikel 17, sikrer PEPP-udbydere, at en ny underkonto, der åbnes under en PEPP-konto, lever op til de retlige krav og betingelser som omhandlet i artikel 47 og 57, der er fastsat på nationalt plan for PEPP-produktet i PEPP-opparerens nye bopælsmedlemsstat. Alle transaktioner på PEPP-kontoen opføres på en tilsvarende underkonto. Indbetalinger til og udbetalinger fra underkontoen kan gøres til genstand for separate aftalevilkår.

2. Med forbehold af gældende sektorspecifikke ret kan PEPP-udbydere også sikre overholdelse af de krav, der er omhandlet i stk. 1, ved at etablere et partnerskab med en anden registreret PEPP-udbyder (»partneren«).

I betragtning af omfanget af de opgaver, der skal udføres af partneren, skal partneren være kvalificeret og i stand til at varetage de delegerede funktioner. PEPP-udbyderen indgår en skriftlig aftale med partneren. Aftalen skal have retsvirkning og skal klart definere PEPP-udbyderens og partnerens rettigheder og forpligtelser. Aftalen skal være i overensstemmelse med de relevante regler og procedurer for delegering og outsourcing, der er fastsat ved eller i henhold til EU-retten, der finder anvendelse på dem, jf. artikel 6, stk. 1. Uanset denne aftale hæfter PEPP-udbyderen alene for sit ansvar i henhold til denne forordning.

Artikel 20

Åbning af en ny underkonto

1. PEPP-udbyderen oplyser umiddelbart efter at være blevet underrettet om PEPP-opsparerens flytning til en anden medlemsstat PEPP-opsparereren om muligheden for at åbne en ny underkonto under PEPP-opsparerens PEPP-konto samt om fristen, inden for hvilken en sådan underkonto kan åbnes.

I så fald forsyner PEPP-udbyderen vederlagsfrit PEPP-opsparereren med PEPP-KID'et, som indeholder de specifikke krav, der er omhandlet i artikel 28, stk. 3, litra g), for den underkonto, der vedrører PEPP-opsparerens nye bopælsmedlemsstat.

I tilfælde af at en ny underkonto ikke er tilgængelig, informerer PEPP-udbyderen PEPP-opsparereren om retten til at skifte straks og vederlagsfrit og om muligheden for at fortsætte med at spare op på den sidste underkonto, der er åbnet.

2. Hvis PEPP-opsparereren ønsker at gøre brug af muligheden for at åbne en underkonto, skal PEPP-opsparereren informere PEPP-udbyderen om følgende:

- a) den medlemsstat, hvori PEPP-opsparereren har sin nye bopæl
- b) den dato, fra hvilken indbetalingerne skal tilgå den nye underkonto
- c) relevante oplysninger om andre betingelser for PEPP-produktet.

3. PEPP-opsparereren kan fortsætte med at indbetale på den sidste underkonto, der er åbnet.

4. PEPP-udbyderen skal tilbyde PEPP-opsparereren en individuel anbefaling, der forklarer, hvorvidt åbning af en ny underkonto under PEPP-opsparerens PEPP-konto og indbetaling på den nye underkonto ville være mere favorabelt end at fortsætte med at indbetale på den sidste underkonto, der er åbnet.

5. Hvis PEPP-udbyderen ikke er i stand til at sikre åbningen af en ny underkonto, der vedrører PEPP-opsparerens nye bopælsmedlemsstat, skal PEPP-opsparereren efter eget valg kunne:

- a) skifte PEPP-udbyder straks og vederlagsfrit, uanset kravene i artikel 52, stk. 3, om hyppigheden af skift, eller
- b) fortsætte med at indbetale på den sidste underkonto, der er åbnet.

6. Den nye underkonto åbnes ved ændring af den gældende PEPP-aftale, mellem PEPP-opsparereren og PEPP-udbyderen i overensstemmelse med gældende aftaleret. Datoen for åbningen fastsættes i aftalen.

Artikel 21

Oplysninger om portabilitet til de kompetente myndigheder

1. En PEPP-udbyder, der ønsker at åbne en ny underkonto for en værtsmedlemsstat for første gang, underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet.

2. PEPP-udbyderen skal i underretningen medtage følgende oplysninger og dokumenter:

a) standardaftalevilkår for PEPP-aftalen, jf. artikel 4, herunder bilaget for den nye underkonto

b) PEPP KID'et, der indeholder de specifikke krav til den underkonto, der svarer til den nye underkonto, jf. artikel 28, stk. 3, litra g)

c) PEPP-oversigten, jf. artikel 36

d) oplysninger om aftalevilkår som omhandlet i artikel 19, stk. 2, hvor dette er relevant.

3. Hjemlandets kompetente myndigheder kontrollerer, om den forelagte dokumentation er fuldstændig, og fremsender den senest 10 arbejdsdage efter modtagelsen af den fuldstændige dokumentation til de kompetente myndigheder i værtslandet.

4. De kompetente myndigheder i værtsmedlemsstaten bekræfter omgående modtagelsen af de i stk. 2 omhandlede oplysninger og dokumenter.

5. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter derefter PEPP-udbyderen om, at oplysningerne er modtaget af de kompetente myndigheder i værtslandet, og at PEPP-udbyderen kan åbne underkontoen for den pågældende medlemsstat.

I mangel af bekræftelse på modtagelsen, jf. stk. 4, inden for 10 arbejdsdage efter datoen for fremsendelsen af dokumentationen, jf. stk. 3, underretter de kompetente myndigheder i hjemlandet PEPP-udbyderen om, at underkontoen for den pågældende medlemsstat kan åbnes.

6. Hvis der sker nogen form for ændring i de oplysninger og dokumenter, der er omhandlet i stk. 2, underretter PEPP-udbyderen de kompetente myndigheder i hjemlandet om den pågældende ændring, mindst en måned inden ændringen foretages. De kompetente myndigheder i hjemlandet underretter de kompetente myndigheder i værtslandet om ændringen så hurtigt som muligt og senest en måned efter modtagelsen af underretningen.

KAPITEL IV

DISTRIBUTIONS- OG OPLYSNINGSKRAV

AFDELING I

Almindelige bestemmelser

Artikel 22

Generelt princip

Ved udførelsen af distributionsvirksomhed vedrørende PEPP-produkter skal PEPP-udbydere og PEPP-distributører altid handle ærligt, redeligt og professionelt i deres PEPP-kunders bedste interesse.

*Artikel 23***Distributionsordninger for forskellige typer af PEPP-udbydere og PEPP-distributører**

1. I forbindelse med distributionen af PEPP-produkter skal de forskellige typer af PEPP-udbydere og PEPP-distributører overholde følgende bestemmelser:

- a) forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b), i denne forordning og forsikringsmæglere som omhandlet i artikel 10, stk. 2 i denne forordning skal overholde gældende national ret, som gennemfører bestemmelserne i kapitel V og VI af direktiv (EU) 2016/97, med undtagelse af artikel 20, 23, 25 og artikel 30, stk. 3, i nævnte direktiv vedrørende distribution af forsikringsbaserede investeringsprodukter, samt umiddelbart gældende EU-ret vedtaget i henhold til disse bestemmelser i relation til distributionen af sådanne produkter samt denne forordning, med undtagelse af artikel 34, stk. 4
- b) investeringsselskaber som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i denne forordning skal overholde gældende national ret om anvendelse af de regler om markedsføring og distribution af finansielle instrumenter, der er fastsat i artikel 16, stk. 3, første afsnit, og i artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU, med undtagelse af artikel 24, stk. 2, og artikel 25, stk. 3 og 4, i nævnte direktiv, med umiddelbart gældende EU-ret vedtaget i henhold til disse bestemmelser og denne forordning, med undtagelse af artikel 34, stk. 4
- c) alle andre PEPP-udbydere og PEPP-distributører skal overholde gældende national ret om anvendelse af de regler om markedsføring og distribution af finansielle instrumenter, der er fastsat i artikel 16, stk. 3, første afsnit, i artikel 23, 24 og 25 i direktiv 2014/65/EU, med undtagelse af artikel 24, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, 3 og 4, i nævnte direktiv, med umiddelbart gældende EU-ret vedtaget i henhold til disse bestemmelser og denne forordning.

2. Reglerne i stk. 1, litra a), finder kun anvendelse i det omfang, der ikke er nogen strengere bestemmelse i den gældende nationale ret, der gennemfører bestemmelserne i kapitel V og VI i direktiv (EU) 2016/97.

*Artikel 24***Elektronisk distribution og andre varige medier**

PEPP-udbydere og PEPP-distributører gør alle dokumenter og oplysninger omhandlet i dette kapitel tilgængelige for PEPP-kunder elektronisk og vederlagsfrit, forudsat at PEPP-kunden er i stand at lagre sådanne oplysninger på en måde, der giver mulighed for fremtidig henvisning og i et tidsrum, der er tilstrækkelig langt til informationsformålet, og at værktøjet giver mulighed for uændret reproduktion af de lagrede oplysninger.

På anmodning stiller PEPP-udbydere og PEPP-distributører tillige disse dokumenter og oplysninger vederlagsfrit til rådighed på et andet varigt medium, herunder papir. PEPP-udbydere og PEPP-distributører oplyser PEPP-kunder om deres ret til at anmode om en kopi af disse dokumenter på et andet varigt medium, herunder papir, vederlagsfrit.

*Artikel 25***Produktovervågning og styringskrav**

1. PEPP-udbydere opretholder, anvender og reviderer en procedure til godkendelse af det enkelte PEPP-produkt eller væsentlige justeringer af et eksisterende PEPP-produkt inden distributionen til PEPP-kunder.

Produktgodkendelsesproceduren skal være forholdsmæssigt afpasset og hensigtsmæssig i forhold til PEPP-produktets art.

Som led i produktgodkendelsesproceduren angives der en afgrænset målgruppe for hvert PEPP-produkt, det sikres, at alle relevante risici for den afgrænsede målgruppe vurderes, og at den tilsigtede distributionsstrategi er i overensstemmelse med den afgrænsede målgruppe, og der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at PEPP-produktet distribueres til den afgrænsede målgruppe.

PEPP-udbyderen skal forstå og regelmæssigt revidere de PEPP-produkter, som denne udbyder, under hensyntagen til eventuelle begivenheder, som materielt kunne påvirke de potentielle risici for den afgrænsede målgruppe, for som minimum at vurdere, om PEPP-produkterne stadig opfylder den afgrænsede målgruppes behov, og om den tilsigtede distributionsstrategi stadig er hensigtsmæssig.

PEPP-udbydere skal give PEPP-distributører alle relevante oplysninger om PEPP-produktet samt produktgodkendelsesproceduren, herunder den afgrænsede målgruppe for PEPP-produktet.

PEPP-distributører skal have indført passende ordninger, som gør det muligt at indhente de i femte afsnit omhandlede oplysninger og forstå hvert PEPP-produkts egenskaber og afgrænsede målgruppe.

2. De politikker, procedurer og ordninger, som er omhandlet i denne artikel, berører ikke alle andre krav i denne forordning, eller som finder anvendelse i henhold til denne forordning, herunder krav vedrørende offentliggørelse, egnethed eller hensigtsmæssighed, identifikation og styring af interessekonflikter incitament og ESG-faktorer.

AFDELING II

Oplysninger forud for aftaleindgåelsen

Artikel 26

PEPP KID

1. Inden et PEPP-produkt udbydes til PEPP-opsparende, udarbejder PEPP-udbyderen et PEPP KID for det pågældende PEPP-produkt i overensstemmelse med kravene i denne afdeling og offentliggør PEPP KID'et på sit websted.

2. PEPP KID'et udgør førkontraktlig information. Det skal være præcist, rimeligt, let at forstå og ikke på nogen måde vildledende. Det skal indeholde central information og være i overensstemmelse med alle bindende aftaleretlige dokumenter, med de relevante dele af tilbudsdokumenterne og med vilkårene og betingelserne for PEPP-produktet.

3. PEPP KID'et skal være et selvstændigt dokument, som adskiller sig tydeligt fra markedsføringsmateriale. Det må ikke indeholde krydshenvisninger til markedsføringsmateriale. Det kan indeholde krydshenvisninger til andre dokumenter, herunder eventuelt et prospekt, men kun hvis krydshenvisningen vedrører oplysninger, som i henhold til denne forordning skal indgå i PEPP-KID'et.

Der skal udarbejdes et separat PEPP KID for det grundlæggende PEPP-produkt.

4. Hvis en PEPP-udbyder tilbyder en PEPP-opsparer en række alternative investeringsmuligheder, således at alle de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 3, vedrørende de pågældende underliggende investeringsmuligheder ikke kan gives inden for rammerne af et enkelt, koncist, særskilt PEPP KID, skal PEPP-udbydere udarbejde et af følgende elementer:

- a) et selvstændigt PEPP KID for hver alternativ investeringsmulighed
- b) et generisk PEPP KID indeholdende mindst en generisk beskrivelse af de alternative investeringsmuligheder og angivelse af, hvor og hvordan der kan findes mere detaljerede oplysninger forud for aftaleindgåelsen om de investeringer, der støtter disse investeringsmuligheder

5. I henhold til artikel 24 skal PEPP KID'et udarbejdes som et kort dokument skrevet på en koncis måde. Det skal:

- a) være udformet og opstillet således, at det er letlæseligt, med brug af en læsevenlig skriftstørrelse
- b) fokusere på den centrale information, som PEPP-kunder har brug for
- c) være formuleret klart og skrevet i et sprog og en stil, som fremmer forståelsen af informationen, og navnlig i et sprog, der er klart, kortfattet og letforståeligt.

6. Såfremt der bruges farver i PEPP KID'et, må de ikke gøre oplysningerne mindre forståelige, hvis PEPP KID'et printes eller fotokopieres i sort-hvid.

7. Såfremt der i PEPP KID'et bruges corporate branding eller logo for PEPP-udbyderens eller den koncern, som udbyderen tilhører, må dette ikke aflede opmærksomheden fra informationen i dokumentet eller sløre teksten.

8. Foruden PEPP KID'et skal PEPP-udbydere eller -distributører give potentielle PEPP-opsparene henvisninger til eventuelle offentligt tilgængelige indberetninger om PEPP-udbyderens økonomiske situation, herunder dennes solvens, således at potentielle PEPP-opsparene har nem adgang til disse oplysninger.

9. Potentielle PEPP-opsparene skal endvidere have oplysninger om de hidtidige resultater af PEPP-opsparens investeringsmuligheder, som omfatter mindst 10 år, eller, i tilfælde hvor PEPP-produktet har været udbudt i mindre end 10 år, omfattende alle de år, PEPP-produktet har været udbudt. Oplysninger om hidtidige resultater skal ledsages af udsagnet »hidtidige resultater er ikke udtryk for fremtidige resultater«.

Artikel 27

Sproget i et PEPP KID

1. Et PEPP KID skal affattes på de officielle sprog eller på mindst et af de officielle sprog, der anvendes i den del af medlemsstaten, hvor PEPP-produktet distribueres, eller på et andet sprog, som de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat har accepteret, eller hvis dokumentet er affattet på et andet sprog, skal det oversættes til et af disse sprog.

Oversættelsen skal på troværdig vis nøje gengive indholdet af det oprindelige PEPP KID.

2. Hvis et PEPP-produkt markedsføres i en medlemsstat gennem markedsføringsmateriale affattet på et eller flere af denne medlemsstats officielle sprog, skal PEPP KID'et som minimum være affattet på de tilsvarende officielle sprog.

3. PEPP KID'et stilles efter anmodning til rådighed i et format, der er passende for PEPP-opsparende med synsindsættelse.

Artikel 28

Indholdet i et PEPP KID

1. Overskriften »dokument med central PEPP-investorinformation« skal forekomme på et iøjnefaldende sted øverst på første side af et PEPP KID.

PEPP KID'et opstilles i den rækkefølge, der er angivet i stk. 2 og 3.

2. Direkte under titlen skal følger en erklæring. Denne skal lyde således:

»Dette dokument indeholder central information om dette paneuropæiske personlige pensionsprodukt (PEPP). Det er ikke markedsføringsmateriale. Informationen er lovpligtig og har til formål at gøre det lettere at forstå dette personlige pensionsprodukts art, risici, omkostninger, mulige afkast og tab og gøre det lettere at sammenligne produktet med andre PEPP-produkter.«

3. PEPP KID'et skal indeholde følgende oplysninger:

a) i begyndelsen af dokumentet: PEPP-produktets navn, om det er et grundlæggende PEPP-produkt eller ej, PEPP-udbyderens identitet og kontaktoplysninger, oplysninger om PEPP-udbyderens kompetente myndigheder, PEPP-produktets registreringsnummer i det centrale offentlige register og dokumentets dato

b) erklæringen: »Det i dette dokument beskrevne pensionsprodukt er et langsigtet produkt med begrænset mulighed for tilbagekøb, som ikke kan opsiges når som helst.«

c) i et afsnit med overskriften »Hvad er dette for et produkt?«: arten af og de vigtigste karakteristika ved PEPP-produktet, herunder:

i) dets langsigtede mål og midlerne til at opnå dem, navnlig hvorvidt målene nås gennem direkte eller indirekte eksponering mod de underliggende investeringsaktiver, herunder en beskrivelse af de underliggende instrumenter eller referenceværdier, inklusive en udspecificering af de markeder, som PEPP-udbyderen investerer i, såvel som en forklaring af, hvordan afkastet fastsættes

- ii) en beskrivelse af den type pensionsopsparer, som det tilsigtes at markedsføre PEPP-produktet over for, navnlig hvad angår PEPP-opsparerens evne til at bære investeringstab og investeringshorisonten
- iii) en erklæring om,
 - hvorvidt det grundlæggende PEPP-produkt udgør en garanti for kapitalen eller har form af en risikoreduktionsteknik i overensstemmelse med formålet om at gøre det muligt for PEPP-opsparereren at opnå dækning for kapitalen, eller
 - om og i hvilket omfang eventuelle alternative investeringsmuligheder, hvis det er relevant, giver en garanti eller risikoreduktionsteknik
- iv) en beskrivelse af PEPP-pensionsydelserne, navnlig de mulige udbetalingsformer og retten til at ændre udbetalingsformen som omhandlet i artikel 59, stk. 1
- v) hvorvidt PEPP-produktet dækker biometriske risici: nærmere oplysninger om de risici, der er dækket, og om forsikringsfordelene, herunder de omstændigheder, hvorunder der kan gøres krav på disse ydelser
- vi) oplysninger om portabilitetsydelsen, herunder en henvisning til det centrale offentlige register som omhandlet i artikel 13, hvor oplysninger om betingelserne for opsparingsfasen og udbetalingsfasen, som er fastsat af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 47 og 57, er indeholdt
- vii) en erklæring om konsekvenserne for PEPP-opsparereren af tilbagekøb af PEPP-produktet, herunder alle gældende gebyrer, sanktioner og muligt tab af kapitalbeskyttelse og andre mulige fordele og incitamenter
- viii) en erklæring om konsekvenserne for PEPP-opsparereren, hvis denne ophører med at indbetale til PEPP-produktet
- ix) oplysninger om de disponible underkonti og om PEPP-opsparerens rettigheder, jf. artikel 20, stk. 5
- x) oplysninger om PEPP-opsparerens ret til at skifte og ret til at modtage oplysninger om den ydelse, der består i skift af udbyder, jf. artikel 56
- xi) betingelserne for ændring af den valgte investeringsmulighed, jf. artikel 44
- xii) eventuelle tilgængelige oplysninger om PEPP-udbyderens resultater for så vidt angår ESG-faktorer
- xiii) den lovgivning, der skal gælde for PEPP-aftalen, hvis parterne ikke har frit lovvalg, eller, når parterne frit kan vælge lovgivning, den lovgivning, som PEPP-udbyderen foreslår at vælge
- xiv) hvor det er relevant, om der er en fortrydelses- eller opsigelsesperiode for PEPP-opsparereren

d) i et afsnit med overskriften »Hvilke risici er der, og hvilke afkast kan jeg få?«: en kort beskrivelse af risiko/afkast-profilen, indeholdende følgende elementer:

i) en sammenfattende risikoindikator suppleret af en forklarende beskrivelse af den pågældende indikator, dens vigtigste begrænsninger og en forklarende beskrivelse af de risici, som i væsentlig grad er relevante for PEPP-produktet og som ikke i tilstrækkelig grad afspejles i den sammenfattende risikoindikator

ii) det maksimale mulige tab af investeret kapital, herunder oplysninger om:

— hvorvidt PEPP-opsparerer kan tabe hele den investerede kapital, eller

— hvorvidt PEPP-opsparerer bærer risikoen for at pådrage sig yderligere finansielle forpligtelser

iii) fyldestgørende resultatscenarier og de antagelser, som de bygger på

iv) hvor det er relevant, betingelser for afkast til PEPP-opsparerer eller indbyggede resultatlofter

v) en erklæring om, at skattelovgivningen i PEPP-opsparerers hjemland kan få indvirkning på den faktiske udbetaling

e) i et afsnit med overskriften »Hvad sker der, hvis [navnet på PEPP-udbyderen] ikke er i stand til at foretage udbetalinger?«: en kort beskrivelse af, hvorvidt det hermed forbundne tab er dækket af en investorkompensations- eller -garantiordning, og, hvis dette er tilfældet, hvilken ordning der er tale om, garantens navn og oplysninger om, hvilke risici der er dækket af ordningen, og hvilke risici der ikke er dækket

f) i et afsnit med overskriften »Hvilke omkostninger er der?«: de omkostninger, der er forbundet med en investering i PEPP-produktet, omfattende både de direkte og de indirekte omkostninger, som PEPP-opsparerer skal afholde, herunder engangsomkostninger og løbende omkostninger angivet ved hjælp af sammenfattende indikatorer for disse omkostninger, og for at sikre sammenligneligheden af de samlede omkostninger udtrykt i beløb og i procent for at vise de samlede omkostningers kombinerede indvirkning på investeringen.

PEPP KID'et skal indeholde en klar angivelse af, at PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren skal sørge for detaljerede oplysninger om enhver distributionsomkostning, der ikke allerede er medtaget i ovennævnte omkostninger, med henblik på at sætte PEPP-opsparerer i stand til at forstå den akkumulerende indvirkning, som disse samlede omkostninger har på investeringsafkastet

g) i et afsnit med overskriften »Hvad er de specifikke krav for underkontoen, der vedrører [min bopælsmedlemsstat]?«:

i) i et underafsnit med overskriften »Krav til indbetalingsfasen«:

en beskrivelse af betingelserne for opsparingsfasen som fastsat af PEPP-opsparerers bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 47

ii) i et underafsnit med overskriften »Krav til udbetalingsfasen«:

en beskrivelse af betingelserne for udbetalingsfasen som fastsat af PEPP-opsparerers bopælsmedlemsstat i overensstemmelse med artikel 57

h) i et afsnit med overskriften »Hvordan kan jeg klage?«: oplysninger om, hvordan og til hvem en PEPP-opsparer kan indgive en klage over PEPP-produktet eller PEPP-udbyderens eller PEPP-distributørens adfærd.

4. Lagdeling af de oplysninger, der kræves i henhold til stk. 3, er tilladt, hvis PEPP KID'et gives i et elektronisk format, hvor detaljerede dele af oplysningerne kan præsenteres gennem pop-up-vinduer eller via links til ledsagende lag. I så fald skal det være muligt at udskrive PEPP KID'et som et enkelt dokument.

5. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA, efter høring af de andre ESA'er og efter gennemførelse af forbrugertest og branchetest udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer:

- a) de nærmere detaljer ved præsentationen, herunder dokumentets form og længde, og indholdet af hvert af de oplysningsselementer, der er omhandlet i stk. 3
- b) den metode, der ligger til grund for angivelsen af risici og afkast, jf. stk. 3, litra d), nr. i) og iii)
- c) metoden til beregning af omkostninger, herunder angivelsen af sammenfattende indikatorer, jf. stk. 3, litra f).
- d) hvor oplysningerne præsenteres i et elektronisk format med lagdeling af oplysningerne, hvilke oplysninger der skal være i det første lag, og hvilke oplysninger der kan gives i de yderligere lag af detaljer.

Når EIOPA udarbejder udkastene til reguleringsmæssige tekniske standarder, tager de hensyn til de forskellige typer PEPP-produkter, PEPP-produkternes langsigtede karakter, PEPP-opspareres forudsætninger og PEPP-produkternes egenskaber med henblik på at gøre det muligt for PEPP-opsparere at vælge mellem forskellige investeringsmuligheder og andre muligheder i forbindelse med PEPP-produktet, herunder når dette valg kan træffes på forskellige tidspunkter eller ændres i fremtiden.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 29

Markedsføringsmateriale

Markedsføringsmateriale, der indeholder specifikke oplysninger om et PEPP-produkt, må ikke indeholde udsagn, som er i modstrid med oplysningerne i PEPP KID'et eller mindsker betydningen af dette. I markedsføringsmaterialet angives det, at der findes et PEPP KID, og hvordan og hvor det kan erhverves, herunder PEPP-udbyderens websted.

Artikel 30

Revision af PEPP KID'et

1. PEPP-udbyderen gennemgår oplysningerne i PEPP KID'et mindst en gang om året og ændrer omgående dokumentet, hvis gennemgangen viser, at der er behov for ændringer. Den ændrede udgave gøres straks tilgængelig.

2. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA, efter høring af de andre ESA'er og efter gennemførelse af forbrugertest og branchetest udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer, under hvilke betingelser PEPP KID'et skal gennemgås og revideres.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

Artikel 31

Civilretligt ansvar

1. PEPP-udbyderen pådrager sig ikke civilretligt ansvar alene på grundlag af PEPP KID'et, herunder eventuelle oversættelser heraf, medmindre det er vildledende, unøjagtigt eller i uoverensstemmelse med relevante dele af retligt bindende førkontraktlige og kontraktlige dokumenter eller med kravene i artikel 28.

2. En PEPP-opsparer, der påviser et tab efter at have sat sin lid til et PEPP KID under de i stk. 1 omhandlede omstændigheder, da vedkommende indgik aftale om et PEPP-produkt, som det pågældende PEPP KID var udarbejdet til, kan kræve erstatning for dette tab fra PEPP-udbyderen i overensstemmelse med national ret.

3. Elementer som »tab« eller »erstatning«, der er omhandlet i stk. 2, og som ikke er defineret, fortolkes og anvendes i overensstemmelse med den nationale ret, som finder anvendelse i henhold til de relevante bestemmelser i den internationale privatret.

4. Denne artikel udelukker ikke yderligere civile erstatningskrav i overensstemmelse med national ret.

5. Forpligtelserne i medfør af denne artikel må hverken begrænses eller opgives gennem kontraktlige bestemmelser.

Artikel 32

PEPP-aftaler, som dækker biometriske risici

Hvis PEPP KID'et vedrører en PEPP-aftale, der dækker biometriske risici, gælder PEPP-udbyderens forpligtelser i henhold til dette afsnit kun over for PEPP-opspareren.

Artikel 33

Tilrådgivningsstillelse af PEPP KID'et

1. En PEPP-udbyder eller PEPP-distributør skal stille alle de PEPP KID'er, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 26, til rådighed for potentielle PEPP-opsparere i forbindelse med rådgivning om eller tilbud om salg af et PEPP-produkt, i god tid før de pågældende PEPP-opsparere er bundet af en PEPP-aftale eller et tilbud vedrørende den pågældende PEPP-aftale.

2. En PEPP-udbyder eller PEPP-distributør kan opfylde kravene i stk. 1 ved at stille PEPP KID'et til rådighed for en fysisk person, der har en skriftlig beføjelse til at træffe investeringsbeslutninger på vegne af PEPP-opspareren i forbindelse med transaktioner, der foretages i medfør af denne skriftlige beføjelse.

3. For at sikre ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA, efter høring af de andre ESA'er, hvor dette er relevant, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med nærmere bestemmelser om betingelserne for at opfylde kravet om at stille PEPP KID'et til rådighed, jf. stk. 1.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

AFDELING III

Rådgivning

Artikel 34

Specifikation af efterspørgsel og behov samt ydelse af rådgivning

1. Før indgåelsen af en PEPP-aftale leverer PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren på grundlag af oplysninger, der er afkrævet og indhentet fra den potentielle PEPP-opsparer en specifikation af den pågældende potentielle PEPP-opsparers pensionsrelaterede efterspørgsel og behov, herunder det eventuelle behov for at erhverve et produkt, der tilbyder annuiteter, og giver den potentielle PEPP-opsparer objektive oplysninger om PEPP-produktet på en forståelig måde, således at PEPP-opsparerens kan træffe en informeret investeringsbeslutning.

Enhver PEPP-aftale, som foreslås, skal være i overensstemmelse med PEPP-opsparerens pensionsrelaterede efterspørgsel og behov, under hensyntagen til den pågældendes optjente pensionsrettigheder.

2. PEPP-udbyderen eller -distributøren yder rådgivning til den potentielle PEPP-opsparer forud for indgåelsen af PEPP-aftalen og giver den potentielle PEPP-opsparer en personlig anbefaling med en redegørelse for, hvorfor et bestemt PEPP-produkt, herunder en særlig investeringsmulighed, hvis det er relevant, bedst imødekommer PEPP-opsparerens efterspørgsel og behov.

PEPP-udbyderen eller -distributøren giver også den potentielle PEPP-opsparer individuelle pensionsprognoser for det anbefalede produkt baseret på den tidligste dato, hvor udbetalingsfasen kan begynde, og en erklæring om, at disse prognoser kan være forskellige fra den endelige værdi af de modtagne PEPP-ydelser. Hvis prognoserne vedrørende pensionsydelser er baseret på økonomiske scenarier, skal denne oplysning også omfatte det bedst tænkte scenarie og et ugunstigt scenarie, under hensyntagen til PEPP-ordningens særlige karakter

3. Hvis et grundlæggende PEPP-produkt udbydes uden som minimum en garanti for kapitalen, skal PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren klart redegøre for eksistensen af PEPP-produkter med garanti for kapitalen, årsagerne til, at vedkommende anbefaler et grundlæggende PEPP-produkt baseret på en risikoreduktionsteknik, der er i overensstemmelse med målet om at give PEPP-opsparerens mulighed for at opnå dækning for kapitalen, og klart påpege eventuelle yderligere risici, som sådanne PEPP-produkter kan medføre i forhold til et kapitalgarantibaseret grundlæggende PEPP-produkt, der giver garanti for kapitalen. Denne forklaring skal ske skriftligt.

4. Når der ydes rådgivning skal PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren som omhandlet i denne forordnings artikel 23, stk. 1, litra c), indhente de nødvendige oplysninger om den potentielle PEPP-opsparers viden og erfaring på det investeringsområde, der er relevant for det tilbudte eller efterspurgte PEPP-produkt, den pågældende persons finansielle situation, herunder vedkommendes evne til at bære tab, og vedkommendes investeringsmål, herunder den pågældendes risikotolerance, så PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren har mulighed for at anbefale den potentielle PEPP-opsparer et eller flere PEPP-produkter, der er egnet for vedkommende, og som navnlig er i overensstemmelse med vedkommendes risikotolerance og evne til at bære tab.

5. PEPP-udbyderens eller PEPP-distributørens ansvarsområder må ikke reduceres, fordi rådgivningen ydes helt eller delvist gennem et automatiseret eller semiautomatiseret system.

6. Med forbehold af gældende sektorspecifik ret, der er strengere, skal PEPP-udbydere og PEPP-distributører på anmodning sikre og dokumentere over for de kompetente myndigheder, at fysiske personer, som yder rådgivning om PEPP-produkter, er i besiddelse af den nødvendige viden og kompetence til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning. Medlemsstaterne offentliggør de kriterier, som anvendes til at vurdere en sådan viden og kompetence.

AFDELING IV

Oplysninger i PEPP-aftalens løbetid

Artikel 35

Almindelige bestemmelser

1. PEPP-udbydere udarbejder et kortfattet personligt dokument til udlevering under opsparingsfasen med centrale oplysninger for hver PEPP-opsparer, hvori der tages hensyn til de særlige forhold i de nationale pensionssystemer og al den relevante lovgivning, herunder den nationale social-, arbejdsmarkeds- og skatteret (»PEPP-oversigt«). Dokumentets overskrift skal indeholde ordet »PEPP-oversigt«.

2. Den nøjagtige dato, som oplysningerne i PEPP-oversigten refererer til, skal fremgå tydeligt.

3. Oplysningerne i PEPP-oversigten skal være nøjagtige og opdaterede.

4. PEPP-udbyderen skal stille en årlig PEPP-oversigt til rådighed for hver enkelt PEPP-opsparer.

5. Enhver væsentlig ændring i oplysningerne i PEPP-oversigten i forhold til den foregående oversigt skal fremgå tydeligt.

6. I tilgift til PEPP-oversigten skal PEPP-opspareren desuden under hele aftalens løbetid omgående orienteres om enhver ændring af følgende oplysninger:

a) aftalevilkår, herunder almindelige og særlige policebetingelser

b) PEPP-udbyderens navn og juridiske form samt hovedsædets adresse og i givet fald adressen på den filial, som aftalen er indgået med

c) oplysninger om, hvordan investeringspolitikken tager hensyn til ESG-faktorer.

Artikel 36

PEPP-oversigt

1. PEPP-oversigten skal mindst indeholde følgende centrale oplysninger til PEPP-opsparerne:

a) personlige oplysninger om PEPP-opspareren og om den tidligste dato, hvor udbetalingsfasen kan starte for en hvilken som helst underkonto

- b) PEPP-udbyderens navn og kontaktsadresse og en identifikation af PEPP-ordningen
- c) den medlemsstat, hvor PEPP-udbyderen er meddelt tilladelse eller registreret, og navnene på de kompetente myndigheder
- d) oplysninger om pensionsprognoser baseret på oplysningerne i litra a) og et forbehold om, at disse prognoser kan afvige fra den endelige værdi af de PEPP-ydelser, der modtages. Hvis pensionsprognoserne er baseret på økonomiske scenarier, skal denne oplysning også omfatte det bedst tænkte scenarie og et ugunstigt scenarie, under hensyntagen til PEPP-aftalens særlige karakter
- e) oplysninger om de bidrag, som PEPP-opsparerer eller en tredjepart har indbetalt til PEPP-kontoen i løbet af de foregående 12 måneder
- f) en oversigt over alle de omkostninger, som direkte eller indirekte er påført PEPP-opsparerer i løbet af de seneste 12 måneder, med angivelse af omkostningerne til administration og opbevaring af aktiver samt omkostninger vedrørende porteføljetransaktioner og andre omkostninger, foruden et skøn over virkningen af disse omkostninger for de endelige PEPP-ydelser; sådanne omkostninger bør udtrykkes både i pengebeløb og som en procentdel af indbetalingerne i løbet af de foregående 12 måneder
- g) hvis det er relevant, arten og mekanismen af den i artikel 46 omhandlede garanti eller risikoafbødningsteknik
- h) hvis det er relevant, antallet og værdien af enheder, der svarer til PEPP-opsparerens indbetalinger i løbet af de foregående 12 måneder
- i) det samlede beløb på PEPP-opsparerens PEPP-konto på datoen for den i artikel 35 omhandlede erklæring
- j) oplysninger om PEPP-opsparerens investeringsmuligheds hidtidige resultater, som omfatter resultater, der dækker mindst 10 år, eller, i tilfælde hvor PEPP-produktet har været udbudt i mindre end 10 år, omfattende alle de år, PEPP-produktet har været udbudt; oplysninger om hidtidige resultater skal ledsages af udsagnet »hidtidige resultater er ikke udtryk for fremtidige resultater«
- k) for PEPP-konti med mere end én underkonto, skal oplysninger i PEPP-oversigten opdeles på alle eksisterende underkonti
- l) summariske oplysninger om investeringspolitikken for så vidt angår ESG-faktorer.

2. EIOPA udarbejder i samråd med Den Europæiske Centralbank og de kompetente myndigheder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med regler til fastlæggelse af antagelserne for pensionsprognoser, jf. denne artikels stk. 1, litra d), og artikel 34, stk. 2. Disse bestemmelser skal anvendes af PEPP-udbydere til, hvor dette er relevant, at fastslå den årlige sats for nominelle investeringsafkast, den årlige inflationsrate og tendensen i den fremtidige lønudvikling.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020. Kommissionen tillægges beføjelse til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

*Artikel 37***Supplerende oplysninger**

1. PEPP-oversigten skal angive, hvor og hvordan der kan indhentes supplerende oplysninger, herunder:
 - a) yderligere praktiske oplysninger om PEPP-opsparerens rettigheder og muligheder, herunder med hensyn til investeringer, udbetalingsfasen, skift af udbyder og portabilitetsydelsen
 - b) PEPP-udbyderens årsregnskaber og årsberetninger, som er offentligt tilgængelige
 - c) en skriftlig redegørelse for principperne bag PEPP-udbyderens investeringspolitik, som mindst skal omfatte oplysninger om metoder til måling af investeringsrisici, de anvendte risikostyringsmetoder samt den strategiske aktivallokering under hensyn til PEPP-forpligtelsernes art og varighed, samt hvordan der i investeringspolitikken tages hensyn til ESG-faktorer
 - d) hvor det er relevant, oplysninger om de antagelser, der er anvendt til beregning af beløb i form af annuiteter, navnlig kalkulationsrenten, PEPP-udbydertype og annuitetens varighed
 - e) PEPP-ydelsesniveauet i tilfælde af tilbagekøb før den dato, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a).

2. For at sikre ensartet anvendelse af artikel 36 og denne artikel udarbejder EIOPA efter høring af de andre ESA'er og efter gennemførelse af forbrugertest og branchetest udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med nærmere bestemmelser om præsentationen af de oplysninger, der er omhandlet i artikel 36 samt i denne artikel. I forbindelse med fremlæggelsen af oplysningerne om hidtidige resultater, jf. artikel 36, stk. 1, litra j), tages der hensyn til forskellene mellem investeringsmulighederne, navnlig hvis PEPP-opsparerer bærer en investeringsrisiko, eller hvis investeringsmuligheden er aldersafhængig eller omfatter matchning af varighed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

3. Med forbehold af artikel 34, stk. 2, og artikel 36, stk. 1, litra d), kan medlemsstaterne, for at gøre det muligt at sammenligne med nationale produkter, kræve, at PEPP-udbydere giver PEPP-opsparerer supplerende pensionsprognoser, hvis reglerne for fastlæggelse af antagelserne fastsættes af de respektive medlemsstater.

*Artikel 38***Oplysninger til PEPP-opsparerer forud for pensionering og til PEPP-modtagere i udbetalingsfasen**

1. Ud over PEPP-oversigten skal PEPP-udbydere to måneder før de datoer, der er omhandlet i artikel 59, stk. 1, litra a) og b), eller på anmodning af PEPP-opsparerer, give hver enkelt PEPP-opsparer oplysninger om den kommende start på udbetalingsfasen, de mulige udbetalingsformer og muligheden for, at PEPP-opsparerer kan ændre udbetalingsform i overensstemmelse med artikel 59, stk. 1.

2. PEPP-udbydere skal i udbetalingsfasen hvert år give PEPP-modtagerne oplysninger om de PEPP-ydelser, der skal udbetales, og den tilsvarende udbetalingsform.

Hvis PEPP-opsparerer fortsat foretager indbetalinger eller fortsat bærer investeringsrisici i udbetalingsfasen, skal PEPP-udbyderen fortsat levere PEPP-oversigten med de relevante oplysninger.

Artikel 39

Oplysninger på anmodning til PEPP-opsparende og PEPP-modtagere

På anmodning af en PEPP-opsparende eller en PEPP-modtager eller disses repræsentanter skal PEPP-udbyderen give de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 37, stk. 1, samt supplerende oplysninger om de antagelser, der ligger til grund for de prognoser, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra d).

AFDELING V

Indberetning til nationale myndigheder

Artikel 40

Almindelige bestemmelser

1. PEPP-udbydere indsender til deres kompetente myndigheder de oplysninger, som er nødvendige med henblik på tilsyn, samt de oplysninger, der er indeholdt i den relevante sektorspecifikke ret. Disse yderligere oplysninger skal i givet fald indeholde de oplysninger, der er nødvendige for i forbindelse med en tilsynsproces at udføre følgende aktiviteter:

- a) vurdere PEPP-udbydernes ledelsessystem, den virksomhed, de udøver, de værdiansættelsesprincipper, de benytter til solvensformål, deres risici og risikostyringssystemer samt deres kapitalsammensætning, kapitalbehov og kapitalforvaltning
- b) træffe de nødvendige afgørelser i forlængelse af udøvelsen af deres tilsynsmæssige rettigheder og pligter.

2. De kompetente myndigheder har ud over de beføjelser, de er tillagt i henhold til national ret, følgende beføjelser:

- a) at fastlægge arten, omfanget og formatet af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, og som de kræver, at PEPP-udbydere skal indsende med forud fastsatte mellemrum, når der indtræffer forud fastsatte begivenheder eller i forbindelse med undersøgelser vedrørende en PEPP-udbyders situation
- b) fra PEPP-udbyderne at indhente oplysninger vedrørende aftaler, som er i PEPP-udbydernes besiddelse, eller som indgås med tredjepart, og
- c) at forlange oplysninger fra eksterne eksperter såsom revisorer og aktuarer.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger skal omfatte følgende:

- a) kvalitative eller kvantitative elementer eller en passende kombination heraf

b) historiske, aktuelle eller prospektive elementer eller en passende kombination heraf

c) data fra interne eller eksterne kilder eller en passende kombination heraf.

4. Oplysningerne i stk. 1 og 2 skal:

a) afspejle arten, omfanget og kompleksiteten af den pågældende PEPP-udbyders virksomhed og navnlig de risici, der knytter sig til denne virksomhed

b) være tilgængelige, fuldstændige i alle væsentlige henseender, sammenlignelige og konsekvente over tid

c) være relevante, pålidelige og forståelige.

5. PEPP-udbydere indsender hvert år følgende oplysninger til de kompetente myndigheder:

a) for hvilke medlemsstater PEPP-udbyderen udbyder underkonti

b) antal meddelelser jf. artikel 20, stk. 1, der modtages fra PEPP-opsparende, der har skiftet bopæl til en anden medlemsstat

c) antal anmodninger om åbning af en underkonto og antal underkonti, der er åbnet i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2

d) antal anmodninger fra PEPP-opsparende om skift af udbyder og faktiske skift foretaget i overensstemmelse med artikel 20, stk. 5, litra a)

e) antal anmodninger fra PEPP-opsparende om skift af udbyder og faktiske skift foretaget i overensstemmelse med artikel 52, stk. 3.

De nationale kompetente myndigheder fremsender oplysningerne til EIOPA.

6. PEPP-udbydere skal have indført passende systemer og strukturer, som gør det muligt at opfylde kravene i stk. 1-5, samt en nedskreven politik, som er godkendt af PEPP-udbyderens ledelses-, tilsyns- eller administrationsorgan, til løbende at sikre de indsendte oplysningers hensigtsmæssighed.

7. Efter anmodning til de kompetente myndigheder og med henblik på at udføre de opgaver, den er pålagt jf. nærværende forordning, skal EIOPA have adgang til de oplysninger, som PEPP-udbydere har indsendt.

8. Hvis PEPP-indbetalinger til og ydelser fra PEPP-produkter er berettiget til fordele eller incitamenter, skal PEPP-udbyderen i overensstemmelse med den relevante nationale ret i givet fald forelægge den relevante nationale myndighed alle de oplysninger, der er nødvendige for, at der kan nydes godt af sådanne fordele eller incitamenter i forbindelse med de pågældende indbetalinger og ydelser.

9. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 72 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de yderligere oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-5 i nærværende artikel, med henblik på at sikre en passende grad af konvergens af tilsynsmæssig indberetning.

EIOPA udarbejder efter høring af de andre ESA'er og de kompetente myndigheder og efter branchetest udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende formatet af tilsynsmæssig indberetning.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL V

OPSPARINGSFASEN

AFDELING I

Investeringsregler for PEPP-udbydere

Artikel 41

Investeringsregler

1. PEPP-udbydere investerer de aktiver, der svarer til PEPP-produktet, i overensstemmelse med »prudent person«-princippet og særlig i overensstemmelse med følgende regler:
 - a) aktiverne investeres, således at de langsigtede interesser for PEPP-opsparerne som helhed varetages. Hvor der er risiko for interessekonflikt, sikrer PEPP-udbyderen eller den enhed, der forvalter porteføljen, at investeringerne foretages udelukkende i PEPP-opsparernes interesse
 - b) PEPP-udbydere tager i overensstemmelse med »prudent person«-princippet hensyn til risici vedrørende investeringsbeslutningerne og deres potentielle langsigtede indvirkning på miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer
 - c) aktiverne investeres på en sådan måde, at der skabes sikkerhed, kvalitet, likviditet og rentabilitet i den samlede investeringsportefølje
 - d) aktiverne investeres overvejende på regulerede markeder. Investeringer i aktiver, der ikke kan omsættes på et reguleret finansielt marked, holdes på et forsigtigt niveau
 - e) investeringer i afledte instrumenter skal være mulige, i det omfang sådanne instrumenter bidrager til at reducere investeringsrisici eller lette en effektiv porteføljevaltning. Sådanne instrumenter vurderes med forsigtighed, idet der tages hensyn til det underliggende aktiv, og de skal medregnes i PEPP-udbyderens aktiver. PEPP-udbydere skal desuden undgå for stor risikoeksponering over for en enkelt modpart og over for andre afledte transaktioner

- f) aktiverne spredes på en sådan måde, at urimelig stor afhængighed af et bestemt aktiv eller en bestemt udsteder eller koncern samt risikooophobning i den samlede portefølje undgås. Investeringer i aktiver udstedt af samme udsteder eller af udstedere, der tilhører samme koncern, må ikke udsætte en PEPP-udbyder for en urimelig stor risikokoncentration
 - g) aktiverne må ikke investeres i ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, som er identificeret i Rådets relevante konklusioner om listen over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner eller i et højrisikotredjeland med strategiske mangler, som er identificeret ved Kommissionens gældende delegerede forordning vedtaget på grundlag af artikel 9 i direktiv (EU) 2015/849
 - h) PEPP-udbyderen må ikke udsætte sig selv og de aktiver, der svarer til PEPP-produktet, for risici fra overdreven gearing og overdreven løbetidsændring.
2. Reglerne i stk. 1, litra a)-h), anvendes kun, i den udstrækning der ikke findes strengere bestemmelser i den relevante sektorspecifikke ret gældende for PEPP-udbyderen.

AFDELING II

Investeringsmuligheder for PEPP-opsparere

Artikel 42

Almindelige bestemmelser

1. PEPP-udbydere kan tilbyde PEPP-opsparere op til seks investeringsmuligheder.
2. Investeringsmulighederne skal omfatte en et grundlæggende PEPP-produkt og kan omfatte alternative investeringsmuligheder.
3. PEPP-udbydere udformer alle investeringsmuligheder på grundlag af en garanti eller en risikoreduktionsteknik, som sikrer PEPP-opsparere en tilstrækkelig beskyttelse.
4. Garantistillelse er omfattet af den relevante sektorspecifikke ret, der finder anvendelse på PEPP-udbyderen.
5. PEPP-udbydere som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), d), e) og f), kan kun tilbyde PEPP-produkter med en garanti, hvis de samarbejder med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, der kan yde sådanne garantier i henhold til den sektorspecifikke ret, der finder anvendelse på dem. Disse institutter eller selskaber er eneansvarlige for en sådan garanti.

Artikel 43

PEPP-opsparerens valg af investeringsmulighed

Efter at have modtaget den relevante information og rådgivning vælger PEPP-opsparer en investeringsmulighed i forbindelse med indgåelsen af PEPP-aftalen.

Artikel 44

Betingelser for ændring af en valgt investeringsmulighed

1. Hvis PEPP-udbyderen tilbyder alternative investeringsmuligheder, skal PEPP-opsparer, mens der opspares i PEPP-produktet, kunne vælge en anden investeringsmulighed efter mindst fem år fra indgåelsen af PEPP-aftalen og, i tilfælde af efterfølgende ændringer, efter fem år fra den seneste ændring i investeringsmuligheden. PEPP-udbyderen kan tillade PEPP-opsparer at foretage hyppigere ændringer i den valgte investeringsmulighed.

2. Ændringen af investeringsmuligheden er vederlagsfri for PEPP-oppareren.

Artikel 45

Det grundlæggende PEPP-produkt

1. Det grundlæggende PEPP-produkt er et sikkert produkt, der repræsenterer standardinvesteringsmuligheden. Det udformes af PEPP-udbydere på grundlag af en garanti for den kapital, der forfalder ved begyndelsen af udbetalingsfasen og i udbetalingsfasen, hvis det er relevant, eller en risikoreduktionsteknik, der er i overensstemmelse med målet om at gøre det muligt for PEPP-oppareren at bevare kapitalen.

2. Omkostninger og gebyrer for det grundlæggende PEPP-produkt må ikke overstige 1 % af den årligt opsparede kapital.

3. For at sikre lige vilkår for de forskellige PEPP-udbydere og forskellige typer af PEPP-produkter udarbejder EIOPA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer de typer af omkostninger og gebyrer, der er omhandlet i stk. 2, efter høring af de andre ESA'er, hvor det er relevant.

Ved udarbejdelsen af udkastet til reguleringsmæssige tekniske standarder tager EIOPA hensyn til de forskellige typer PEPP-produkter, PEPP-produktets langsigtede pensionsperspektiv og PEPP-produkternes forskellige mulige egenskaber, navnlig udbetalinger i form af langsigtede annuiteter eller årlige drawdown-betalinger, indtil mindst den alder, der svarer til PEPP-opparerens gennemsnitlige forventede levetid. EIOPA foretager også en vurdering af kapitalsikringens særlige karakter, med særlig fokus på kapitalgarantien. EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

4. Kommissionen foretager hvert andet år fra datoen for anvendelsen af denne forordning efter høring af EIOPA og i givet fald de andre ESA'er en vurdering af, om den i stk. 2 omhandlede procentsats er tilstrækkelig. Kommissionen tager navnlig hensyn til det faktiske niveau for og ændringer i det faktiske omkostnings- og gebyrniveau og indvirkningen på PEPP-produkters tilgængelighed.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at ændre den i nærværende artikels stk. 2 omhandlede procentsats i lyset af dens vurderinger med henblik på at give PEPP-udbydere passende markedsadgang.

Artikel 46

Risikoreduktionsteknikker

1. Brugen af risikoreduktionsteknikker sikrer, at investeringsstrategien for PEPP-produktet er udformet således, at det opbygger stabile og tilstrækkelige individuelle fremtidige pensionsindtægter fra PEPP-produktet og sikrer en retfærdig behandling af alle generationer af PEPP-opparere.

Alle risikoreduktionsteknikker, uanset om de anvendes i forbindelse med det grundlæggende PEPP-produkt eller alternative investeringsmuligheder, skal være pålidelige, robuste og i overensstemmelse med risikoprofilen for den tilsvarende investeringsmulighed.

2. De risikoreduktionsteknikker, der finder anvendelse, kan bl.a. omfatte:

- a) bestemmelser om gradvis tilpasning af investeringsallokeringen til at begrænse de finansielle risici for investeringer for grupper af investorer svarende til den resterende varighed (livscyklus)

b) bestemmelser om reserver fra indbetalinger eller investeringsafkast, der skal afsættes til PEPP-opparere på en fair og gennemsnitlig måde for at begrænse tab af investeringer eller

c) bestemmelser for anvendelse af passende garantier til beskyttelse mod investeringstab.

3. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA efter høring af de andre ESA'er og efter gennemførelse af branchetest udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som præciserer de minimumskriterier, som risikoreduktionsteknikkerne skal opfylde, under hensyntagen til de forskellige PEPP-typer og deres specifikke karakteristika samt de forskellige typer af PEPP-udbydere og forskellene mellem deres tilsynsregler.

EIOPA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at supplere denne forordning ved at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

AFDELING III

Andre aspekter af opsparingsfasen

Artikel 47

Betingelser vedrørende opsparingsfasen

1. De betingelser vedrørende de nationale underkontis opsparingsfase, fastsættes af medlemsstaterne, medmindre de præciseres i denne forordning.

2. Sådanne betingelser kan navnlig omfatte aldersgrænser for start af opsparingsfase, minimumsvarighed af opsparingsfasen, maksimums- og minimumsindbetalinger samt disses kontinuitet.

KAPITEL VI

INVESTORBESKYTTELSE

Artikel 48

Depositar

1. PEPP-udbydere som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra c), e) og f), udpeger en eller flere depositarer med henblik på opbevaringen af aktiver, der vedrører PEPP-pensionsvirksomheden og overvågningsopgaver.

2. I forbindelse med udpegelsen af depositaren, udførelsen af dennes opgaver i forbindelse med opbevaringen af aktiver, depositarens forpligtelser og depositarens overvågningsopgaver finder kapitel IV i direktiv 2009/65/EF tilsvarende anvendelse.

*Artikel 49***Dækning af biometriske risici**

1. PEPP-udbydere kan tilbyde PEPP-produkter med en mulighed, som sikrer dækning af biometriske risici.
2. Dækning af biometriske risici er omfattet af den relevante sektorspecifikke ret, der finder anvendelse på PEPP-udbyderen. Dækningen af biometriske risici kan variere fra underkonto til underkonto.
3. PEPP-udbydere som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a), c), d), e) og f), kan tilbyde PEPP-produkter med en mulighed, som sikrer dækning af biometriske risici. I så fald gives dækningen kun ved at samarbejde med forsikrings-selskaber, der kan dække disse risici i henhold til den sektorspecifikke ret, der finder anvendelse på dem. Forsikrings-selskabet er fuldt ansvarligt for dækningen af biometriske risici.

*Artikel 50***Klager**

1. PEPP-udbydere og PEPP-distributører indfører og anvender hensigtsmæssige og effektive procedurer for bilæggelse af klager fra PEPP-kunder vedrørende deres rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.
2. Sådanne procedurer skal anvendes i enhver medlemsstat, hvor PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren udbyder sine ydelser, og skal være tilgængelige på et af de officielle sprog i den pågældende medlemsstat, som PEPP-kunden vælger, eller på et andet sprog, hvis det er aftalt mellem PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren og PEPP-kunden.
3. PEPP-udbydere og PEPP-distributører gør alt, hvad de kan, for at svare på PEPP-kunders klager enten elektronisk eller på et andet varigt medium, jf. artikel 24. Svaret skal omfatte alle spørgsmål og afgives inden for en passende frist og senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af klagen. Hvis der foreligger usædvanlige forhold, hvor svaret ikke kan afgives inden for 15 arbejdsdage på grund af omstændigheder, som PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren ikke har nogen indflydelse på, sender denne et foreløbigt svar, der tydeligt angiver årsagerne til den forsinkede besvarelse af klagen og angiver en frist for, hvornår PEPP-kunden modtager det endelige svar. Fristen for at modtage det endelige svar må under ingen omstændigheder overstige 35 arbejdsdage.
4. PEPP-udbydere og PEPP-distributører oplyser PEPP-kunden om mindst én instans for alternativ tvistbilæggelse, som har kompetence til at behandle tvister vedrørende PEPP-kunders rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.
5. Oplysningerne om procedurerne i stk. 1 gives på en klar, forståelig og let tilgængelig måde på PEPP-udbyderens eller PEPP-distributørens websted, i filialen og i de almindelige betingelser for aftalen mellem PEPP-udbyderen eller PEPP-distributøren og PEPP-kunden. Det angives, hvordan der kan indhentes yderligere oplysninger om den pågældende instans for alternativ tvistbilæggelse og om betingelserne for brugen heraf.
6. De kompetente myndigheder indfører procedurer, som giver PEPP-kunder og andre interesserede parter, herunder forbrugerorganisationer, mulighed for at indsende klager til de kompetente myndigheder vedrørende PEPP-udbyderes og PEPP-distributørers påståede overtrædelser af denne forordning. I alle tilfælde skal klagerne modtage svar.
7. I sager, der vedrører mere end én medlemsstat, kan klageren vælge at indgive sin klage gennem de kompetente myndigheder i sin bopælsmedlemsstat, uanset hvor overtrædelserne har fundet sted.

Artikel 51

Udenretslig bilæggelse af tvister

1. Der indføres hensigtsmæssige, uafhængige, upartiske, gennemsigtige og effektive procedurer for alternativ bilæggelse af tvister mellem PEPP-kunder og PEPP-udbydere eller PEPP-distributører i relation til rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU ⁽²¹⁾, idet der anvendes eksisterende kompetente instanser, hvis det er hensigtsmæssigt. Sådanne procedurer for alternativ tvistbilæggelse finder anvendelse på PEPP-udbydere eller PEPP-distributører, mod hvem procedurerne igangsættes, og den relevante instans for alternativ tvistbilæggelse skal have en kompetence, der rent faktisk omfatter disse PEPP-udbydere eller -distributører.

2. Instanserne i stk. 1 samarbejder effektivt om løsningen af grænseoverskridende tvister i relation til rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning.

KAPITEL VII

SKIFT AF PEPP-UDBYDER

Artikel 52

Adgang til den ydelse, der består i skift af udbydere

1. PEPP-udbydere udbyder en ydelse, der består i skift af udbydere, hvorved de tilsvarende beløb eller i givet fald aktiver i naturalier i overensstemmelse med stk. 4, fra en PEPP-konto, som føres hos den overførende PEPP-udbyder, på anmodning af PEPP-opsparerer overføres til en ny PEPP-konto med tilsvarende underkonti, som åbnes hos den modtagende PEPP-udbyder, hvorefter den tidligere PEPP-konto lukkes.

Ved anvendelsen af den ydelse, der består i skift af udbydere, overfører den overførende PEPP-udbyder alle oplysninger vedrørende alle underkonti for den tidligere PEPP-konto, herunder rapporteringskrav, til den modtagende PEPP-udbyder. Den modtagende PEPP-udbyder registrerer disse oplysninger på de tilsvarende underkonti.

En PEPP-opsparer kan anmode om at skifte til en PEPP-udbyder, der er etableret i samme medlemsstat (indenlandsk skift) eller i en anden medlemsstat (grænseoverskridende skift). PEPP-opsparerer kan udnytte sin ret til at skifte PEPP-udbydere i PEPP-produktets opsparingsfase og udbetalingsfase.

2. Uanset stk. 1 er PEPP-udbydere i udbetalingsfasen ikke forpligtet til at yde flytningsservice for PEPP-produkter, hvor PEPP-opsparerer modtager udbetalinger i form af livslange annuiteter.

3. PEPP-opsparerer kan skifte PEPP-udbydere efter mindst fem år efter indgåelsen af PEPP-aftalen og, i tilfælde af efterfølgende skift, efter fem år fra det seneste skift, jf. dog artikel 20, stk. 5, litra a). PEPP-udbyderen kan tillade PEPP-opsparerer at skifte PEPP-udbydere hyppigere.

4. Når skiftet er mellem PEPP-udbydere, der er involveret i individuel porteføljepleje for PEPP-opsparerer, kan PEPP-opsparerer vælge at overføre aktiver i naturalier eller tilsvarende beløb. I alle andre tilfælde er det kun tilladt at overføre tilsvarende beløb.

Anmoder PEPP-opsparerer om overførsel af aktiver i naturalier, kræver det skriftligt samtykke fra den modtagende PEPP-udbyder.

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

Artikel 53

Den ydelse, der består i skift af udbyder

1. Skiftet igangsættes af den modtagende PEPP-udbyder på anmodning af PEPP-opsparereren, efter at PEPP-opsparereren har truffet en informeret beslutning på grundlag af oplysninger fra PEPP-udbyderne som fastlagt i artikel 56.

2. Anmodningen fra PEPP-opsparereren affattes på et officielt sprog i den medlemsstat, hvor skiftet igangsættes, eller på ethvert andet sprog, som er aftalt mellem parterne. PEPP-opsparereren skal i anmodningen:

- a) give sit specifikke samtykke til den overførende PEPP-udbyders udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 4, og give sit specifikke samtykke til den modtagende PEPP-udbyders udførelse af hver af de opgaver, der er anført i stk. 5
- b) efter aftale med den modtagende PEPP-udbyder angive den dato, fra hvilken betalingerne skal foretages til den PEPP-konto, som er åbnet hos den modtagende PEPP-udbyder.

Denne dato skal mindst ligge to uger efter den dag, hvor den modtagende PEPP-udbyder modtager de dokumenter, som overføres fra den overførende PEPP-udbyder i henhold til stk. 4.

Medlemsstaterne kan kræve, at anmodningen fra PEPP-opsparereren skal være skriftlig, og at PEPP-opsparereren skal have en kopi af den accepterede anmodning.

3. Senest fem arbejdsdage efter modtagelse af anmodningen i stk. 2 anmoder den modtagende PEPP-udbyder den overførende PEPP-udbyder om at udføre de opgaver, der fremgår af stk. 4.

4. På anmodning af den modtagende PEPP-udbyder skal den overførende PEPP-udbyder:

- a) inden for fem arbejdsdage til PEPP-opsparereren og den modtagende PEPP-udbyder sende PEPP-oversigten for perioden fra datoen for den sidst udarbejdede PEPP-oversigt til datoen for anmodningen
- b) inden for fem arbejdsdage til den modtagende PEPP-udbyder sende en liste over de eksisterende aktiver, der overføres i tilfælde af overførsel af aktiver i naturalier, jf. artikel 52, stk. 4
- c) ophøre med at acceptere indbetalinger til PEPP-kontoen med virkning fra den dato, der er angivet af PEPP-opsparereren i den i stk. 2, litra b), omhandlede anmodning
- d) overføre de tilsvarende beløb eller i givet fald aktiver i naturalier i overensstemmelse med artikel 52, stk. 4, fra PEPP-kontoen til den nye PEPP-konto, der er åbnet hos den modtagende PEPP-udbyder, på den dato, der er angivet i PEPP-opsparerens anmodning

- e) lukke PEPP-kontoen på den dato, der er angivet af PEPP-opsparereren, hvis PEPP-opsparereren ikke har nogle udestående forpligtelser. Den overførende PEPP-udbyder oplyser straks PEPP-opsparereren, hvis sådanne udestående forpligtelser forhindrer lukning af PEPP-opsparerens konto.

5. Den modtagende PEPP-udbyder træffer jf. bestemmelserne i anmodningen og i det omfang oplysningerne fra den overførende PEPP-udbyder eller PEPP-opsparereren sætter den modtagende PEPP-udbyder i stand hertil, eventuelle nødvendige forberedelser med henblik på at acceptere indbetalinger og acceptere dem med virkning fra dato, der er angivet af PEPP-opsparereren i anmodningen.

Artikel 54

Afgifter og gebyrer i forbindelse med den ydelse, der består i skift af udbyder

1. PEPP-opsparere har vederlagsfri adgang til deres personlige oplysninger, som opbevares af den overførende eller modtagende PEPP-udbyder.
2. Den overførende PEPP-udbyder giver den modtagende PEPP-udbyder de oplysninger, som denne anmoder om i henhold til artikel 53, stk. 4, litra a), uden at dette indebærer vederlag for PEPP-opsparereren eller den modtagende PEPP-udbyder.
3. De samlede afgifter og gebyrer, som den overførende PEPP-udbyder pålægger PEPP-opsparereren for lukning af den PEPP-konto, som denne fører for PEPP-opsparereren, begrænses til de reelt afholdte administrative omkostninger, der er afholdt af PEPP-udbyderen, men må ikke overstige 0,5 % af det tilsvarende beløb eller pengeværdien af aktiverne i naturalier, som skal overføres til den modtagende PEPP-udbyder.

Medlemsstaterne kan fastsætte en lavere procentsats for de gebyrer og afgifter, der er omhandlet i første afsnit, og en anden procentsats, når PEPP-udbyderen giver PEPP-opsparere mulighed for hyppigere at skifte PEPP-udbyder, jf. artikel 52, stk. 3.

Den overførende PEPP-udbyder opkræver ikke yderligere gebyrer eller afgifter af den modtagende PEPP-udbyder.

4. Den modtagende PEPP-udbyder må kun opkræve de faktiske administrations- og transaktionsomkostninger for den ydelse, der består i skift af udbyder.

Artikel 55

Sikring af PEPP-opsparere mod økonomiske tab

1. Økonomiske tab, herunder afgifter, gebyrer og renter, som påføres PEPP-opsparereren, og som direkte kan henføres til en i skiftet involveret PEPP-udbyders manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til artikel 53, godtgøres straks af den pågældende PEPP-udbyder.
2. Ansvar efter stk. 1 finder ikke anvendelse i tilfælde af usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som den PEPP-udbyder, der påberåber sig dem, ikke har nogen indflydelse på, og som vedkommende ikke har mulighed for at afværge, også selv om vedkommende udviser den størst mulige påpasselighed, eller når en PEPP-udbyder er bundet af andre retlige forpligtelser, der er omfattet af EU-ret eller national ret.

3. Ansvar efter stk. 1 fastsættes i overensstemmelse med de lovgivningsmæssige krav, som er gældende på nationalt plan.
4. PEPP-opsparerer bærer enhver risici for økonomiske tab forbundet med indløsning i naturalier af de aktiver, der føres på PEPP-kontoen, med henblik på disses overførsel fra den overførende PEPP-udbyder til den modtagende PEPP-udbyder, som omhandlet i artikel 52, stk. 4.
5. Den overførende PEPP-udbyder er ikke forpligtet til at sikre kapitalbeskyttelse eller tilvejebringe en garanti på tidspunktet for skiftet.

Artikel 56

Oplysninger om den ydelse, der består i skift af udbydere

1. PEPP-udbydere giver PEPP-opsparerer de oplysninger om den ydelse, der består i skift af udbydere, der er nødvendige for at sætte PEPP-opsparerer i stand til at træffe en informeret beslutning:
 - a) den overførende og den modtagende PEPP-udbyders opgaver i forbindelse med hver etape af skiftet, jf. artikel 53
 - b) den tid, der er afsat til gennemførelse af de respektive etaper
 - c) afgifter og gebyrer i forbindelse med skiftet
 - d) de mulige følger af skiftet, navnlig for så vidt angår kapitalsikring eller garantier, og andre oplysninger vedrørende den ydelse, der består i skift af udbydere
 - e) oplysninger om muligheden for at overføre aktiver i naturalier, hvis det er relevant.

Den modtagende PEPP-udbyder overholder kravene i kapitel IV.

Den modtagende PEPP-udbyder oplyser i givet fald PEPP-opsparerer om eventuelle garantiordninger, herunder en indskudsgarantiordning, investorgarantiordning eller forsikringsgarantiordning, som dækker den pågældende PEPP-opsparerer.

2. Oplysningerne i denne artikels stk. 1 skal være tilgængelige på PEPP-udbyderens websted. De skal desuden stilles til rådighed for PEPP-opsparerer efter anmodning i overensstemmelse med kravene i artikel 24.

KAPITEL VIII

UDBETALINGSFASEN

Artikel 57

Betingelser vedrørende udbetalingsfasen

1. De betingelser vedrørende udbetalingsfasen og udbetalingerne fra de nationale underkonti, fastsættes af medlemsstaterne, medmindre de præciseres i denne forordning.

2. Sådanne betingelser kan navnlig omfatte fastsættelse af minimumsalderen for start af udbetalingsfasen, af en maksimumsperiode mellem indtrædelse i en PEPP-ordning og opnåelse af pensionsalderen samt betingelser for tilbagekøb inden minimumsalderen for start af udbetalingsfasen, navnlig i tilfælde af alvorlige problemer.

Artikel 58

Udbetalingsformer

1. PEPP-udbydere tilbyder PEPP-opsparende en eller flere af følgende udbetalingsformer:

a) annuiteter

b) engangsbeløb

c) »drawdown«-betalinger

d) en kombination af ovenstående former.

2. PEPP-opsparende skal vælge udbetalingsform i udbetalingsfasen, når de indgår en PEPP-aftale, og når de anmoder om åbning af en ny underkonto. Udbetalingsformen kan variere fra underkonto til underkonto.

3. Med forbehold af denne artikels stk. 1 eller artikel 57 eller 59 kan medlemsstaterne vedtage foranstaltninger, der privilegerer særlige udbetalingsformer. Sådanne foranstaltninger kan omfatte kvantitative grænser for engangsudbetalinger med henblik på yderligere at fremme de andre former for udbetalinger omhandlet i nærværende artikels stk. 1. Sådanne kvantitative grænser skal kun gælde for udbetalinger svarende til den kapital, der er opsparet i en PEPP-underkonto, der er tilknyttet den medlemsstat, hvis lovgivning fastsætter kvantitative grænser for engangsudbetalinger.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte betingelser, hvorunder ydede fordele og incitamenters skal tilbagebetales.

Artikel 59

Ændring af udbetalingsformer

1. Hvis PEPP-udbyderen tilbyder forskellige udbetalingsformer, har PEPP-opsparende mulighed for at ændre udbetalingsform for hver åbnet underkonto:

a) et år før påbegyndelsen af udbetalingsfasen

b) ved påbegyndelsen af udbetalingsfasen

c) på tidspunktet for et skift.

Ændringen af udbetalingsformen er vederlagsfri for PEPP-opsparende.

2. Ved modtagelsen af en PEPP-opsparens anmodning om ændring af vedkommendes udbetalingsform giver PEPP-udbyderen PEPP-opsparerens oplysninger på en klar og forståelig måde om de finansielle følger af en sådan ændring for PEPP-opsparerens eller PEPP-modtageren, navnlig med hensyn til eventuelle virkninger for de nationale incitament, der kan gælde for PEPP-opsparens eksisterende PEPP-underkonti.

Artikel 60

Pensionsplanlægning og rådgivning om udbetalinger

1. For det grundlæggende PEPP-produkt skal PEPP-udbyderen i begyndelsen af udbetalingsfasen tilbyde PEPP-opsparerens en personlig pensionsplan for bæredygtig udnyttelse af den opsparede kapital på PEPP-konti, der som minimum tager hensyn til:

- a) værdien af den opsparede kapital på PEPP-konti
- b) det samlede beløb for andre optjente pensionsrettigheder og
- c) PEPP-opsparens langsigtede pensionsrelaterede krav og behov.

2. Pensionsplanen omhandlet i stk. 1 omfatter en personlig anbefaling til PEPP-opsparerens om vedkommendes optimale udbetalingsform, medmindre der kun er én udbetalingsform. Hvis en engangsudbetaling ikke er i overensstemmelse med PEPP-opsparens pensionsrelaterede behov, skal rådgivningen ledsages af en advarsel herom.

KAPITEL IX

TILSYN

Artikel 61

De kompetente myndigheders tilsyn og EIOPA's overvågning

1. De kompetente myndigheder for PEPP-udbyderen fører løbende og i overensstemmelse med den relevante sektorspecifikke tilsynsordning tilsyn med overholdelsen af denne forordning. De er tillige ansvarlige for tilsynet med dels overholdelsen af forpligtelserne i PEPP-udbyderens regler eller vedtægter, dels hensigtsmæssigheden af dennes ordninger og organisation med hensyn til de opgaver, der skal udføres i forbindelse med udbud af et PEPP-produkt.

2. EIOPA og de kompetente myndigheder overvåger de personlige pensionsprodukter, der udbydes eller distribueres med henblik på at kontrollere, at sådanne produkter kun betegnes som et »PEPP-produkt« eller det kun antydes, at sådanne produkter er et PEPP-produkt, når de er registreret i henhold til denne forordning.

Artikel 62

De kompetente myndigheders beføjelser

De enkelte medlemsstater sikrer, at de kompetente myndigheder har alle de tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udøve deres funktioner i henhold til denne forordning.

Artikel 63

Kompetente myndigheders produktinterventionsbeføjelser

1. Kompetente myndigheder kan forbyde eller begrænse markedsføring eller distribution af et PEPP-produkt i eller fra sin medlemsstat på følgende betingelser:

- a) at de kompetente myndigheder finder det godtgjort, at der er rimelig grund til at antage, at PEPP-produktet giver anledning til betydelig eller gentagen bekymring for opsparens beskyttelse eller udgør en risiko for de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller for stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i mindst én medlemsstat

- b) at foranstaltningen er forholdsmæssig under hensyntagen til arten af de identificerede risici, kompleksiteten af de berørte PEPP-opspare og de sandsynlige virkninger af foranstaltningen for PEPP-opspare, der har indgået en PEPP-aftale
- c) at de kompetente myndigheder grundigt har hørt de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, som i betydelig grad kan blive berørt af foranstaltningen, og
- d) at foranstaltningen ikke har en diskriminerende virkning på tjenesteydelser eller aktiviteter, der udbydes fra en anden medlemsstat.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, kan de kompetente myndigheder af forsigtighedsgrunde indføre forbuddet eller begrænsningen, før et PEPP-produkt markedsføres eller distribueres til PEPP-opspare. Et forbud eller en begrænsning kan gælde under omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der specificeres af de kompetente myndigheder.

2. De kompetente myndigheder må ikke udstede et forbud eller pålægge en begrænsning i henhold til denne artikel, medmindre de mindst en måned, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, har givet alle de andre berørte kompetente myndigheder og EIOPA meddelelse enten skriftligt eller via et andet medium, som myndighederne har aftalt, om detaljerne om:

- a) det PEPP-produkt, som den foreslåede foranstaltning vedrører
- b) den nøjagtige karakter af det foreslåede forbud eller den foreslåede begrænsning, og hvornår det eller den påtænkes at få virkning, og
- c) den dokumentation, på grundlag af hvilken de har baseret deres afgørelse, og som har givet dem rimelig grund til at antage, at hver af betingelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. I særlige tilfælde, hvor de kompetente myndigheder finder det nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel for at forhindre skader som følge af PEPP-produktet, kan de kompetente myndigheder på et foreløbigt grundlag med mindst 24 timers skriftligt varsel til alle de øvrige kompetente myndigheder og EIOPA, inden foranstaltningen påtænkes at få virkning, gribe ind, såfremt alle kriterierne i denne artikel er opfyldt, og det desuden klart er fastslået, at en meddelelsesfrist på en måned ikke i tilstrækkelig grad vil kunne imødegå det specifikke problem eller den specifikke trussel. De kompetente myndigheder må ikke træffe foranstaltninger på et foreløbigt grundlag i en periode på over tre måneder.

4. De kompetente myndigheder skal på deres websted offentliggøre en meddelelse om eventuelle beslutninger om at indføre et forbud eller en begrænsning som omhandlet i stk. 1. Denne meddelelse skal indeholde oplysninger om forbuddet eller begrænsningen, et tidspunkt efter meddelelsens offentliggørelse, hvor foranstaltningerne får virkning, og dokumentation, hvormed det godtgøres, at betingelserne i stk. 1 er opfyldt. Forbuddet eller begrænsningen finder kun anvendelse i forhold til foranstaltninger, der træffes efter meddelelsens offentliggørelse.

5. De kompetente myndigheder tilbagekalder et forbud eller en begrænsning, hvis betingelserne i stk. 1 ikke længere er opfyldt.

Artikel 64

Støtte og koordinering

1. EIOPA har en støttende og koordinerende rolle med hensyn til foranstaltninger, der træffes af kompetente myndigheder i henhold til artikel 63. EIOPA sikrer navnlig, at foranstaltninger truffet af en kompetent myndighed er berettigede og forholdsmæssige, og at de kompetente myndigheder i givet fald anvender en konsekvent tilgang.

2. Efter modtagelsen af en meddelelse i henhold til artikel 63 om ethvert forbud eller enhver begrænsning, der indføres i henhold til nævnte artikel, udsender EIOPA en udtalelse om, hvorvidt det pågældende forbud eller den pågældende begrænsning er berettiget og forholdsmæssig. Finder EIOPA, at det er nødvendigt, at andre kompetente myndigheder træffer en foranstaltning for at imødegå risikoen, skal EIOPA angive dette i sin udtalelse. Udtalelsen offentliggøres på EIOPA's websted.

3. Foreslår en kompetent myndighed at træffe foranstaltninger, eller træffer den foranstaltninger, i strid med en udtalelse, der er udsendt af EIOPA i henhold til stk. 2, eller afviser den at træffe foranstaltninger i strid med en sådan udtalelse, skal den straks offentliggøre en meddelelse med en fyldestgørende begrundelse herfor på sit websted.

Artikel 65

EIOPA's beføjelser for så vidt angår produktintervention

1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1094/2010 overvåger EIOPA markedet for PEPP-produkter, der markedsføres, distribueres eller afsættes i Unionen.

2. EIOPA kan i overensstemmelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1094/2010, hvis betingelserne i nærværende artikels stk. 3 og 4 er opfyldt, midlertidigt forbyde eller begrænse markedsføring, distribution eller salg i Unionen af visse PEPP-produkter eller PEPP-produkter med visse nærmere angivne karakteristika.

Et forbud eller en begrænsning kan gælde under omstændigheder eller være underlagt undtagelser, der specificeres af EIOPA.

3. EIOPA træffer afgørelse efter denne artikels stk. 2 efter høring af de andre ESA'er, hvis det er relevant, og kun hvis alle følgende betingelser er opfyldt:

- a) at den foreslåede foranstaltning vedrører en væsentlig bekymring for så vidt angår beskyttelse af PEPP-opsparerer, herunder med hensyn til produktets langsigtede pensionsperspektiv, eller en trussel mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen
- b) at de reguleringsmæssige krav i henhold til EU-ret, der finder anvendelse på PEPP-produkter, ikke adresserer truslen
- c) at en eller flere kompetente myndigheder ikke har truffet foranstaltninger til at imødegå truslen, eller at de foranstaltninger, der er truffet, ikke imødegår truslen i tilstrækkelig grad.

Hvis betingelserne i første afsnit er opfyldt, kan EIOPA af forsigtighedsgrunde indføre det forbud eller den begrænsning, der er omhandlet i stk. 2, før et PEPP-produkt markedsføres, distribueres eller afsættes til PEPP-kunder.

4. Træffes der foranstaltninger i henhold til denne artikel, sikrer EIOPA, at foranstaltningen ikke:

- a) har en skadelig virkning på de finansielle markeders effektivitet eller på PEPP-opsparerer, der ikke står i rimeligt forhold til foranstaltningens fordele, eller
- b) medfører en risiko for regularbitrage.

Når en eller flere kompetente myndigheder har truffet en foranstaltning i henhold til artikel 63, kan EIOPA træffe enhver af de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede foranstaltninger uden at afgive den i artikel 64 fastsatte udtalelse.

5. Inden det besluttet at træffe en foranstaltning i henhold til denne artikel, underretter EIOPA de kompetente myndigheder om den foranstaltning, myndigheden påtænker.

6. EIOPA offentliggør på sit websted en meddelelse om enhver beslutning om at træffe foranstaltninger i henhold til denne artikel. Denne meddelelse skal indeholde nærmere oplysninger om det pågældende forbud eller den pågældende begrænsning og angive det tidspunkt efter meddelelsens offentliggørelse, hvor foranstaltningerne får virkning. Et forbud eller en begrænsning gælder kun for tiltag, der iværksættes, efter at foranstaltningerne har fået virkning.

7. EIOPA tager et forbud eller en begrænsning, der er udstedt eller pålagt i henhold til stk. 2, op til fornyet overvejelse med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Forlænges et forbud eller en begrænsning ikke efter denne tremåneders periode, ophører virkningen heraf.

8. Enhver foranstaltning, der træffes af EIOPA i overensstemmelse med denne artikel, har forrang for eventuelle tidligere foranstaltninger truffet af en kompetent myndighed.

9. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 72 med henblik på at supplere denne forordning med de kriterier og faktorer, der skal anvendes af EIOPA til bestemmelse af, om der er væsentlig bekymring for så vidt angår beskyttelse af PEPP-opsparende, herunder med hensyn til produktets langsigtede pensionsperspektiv, eller en trussel mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller mod stabiliteten af dele af eller hele det finansielle system i Unionen, som omhandlet i nærværende artikels stk. 3, litra a).

Disse kriterier og faktorer omfatter:

- a) kompleksiteten af PEPP-produktet og forholdet til den type PEPP-opsparende, som det markedsføres over for og afsættes til
- b) graden af innovation af et PEPP-produkt, en aktivitet eller en praksis
- c) den gearing, som et PEPP-produkt eller en praksis giver
- d) i forhold til de finansielle markeders ordnede funktion og integritet, størrelsen af eller den samlede værdi af den opsparede kapital i PEPP-produktet.

Artikel 66

Samarbejde og sammenhæng

1. Hver kompetent myndighed bidrager til ensartet anvendelse af forordningen i hele Unionen.
2. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²²⁾, direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 og (EU) 2016/2341.
3. De kompetente myndigheder og EIOPA samarbejder med hinanden med henblik på at udføre deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010.
4. De kompetente myndigheder og EIOPA udveksler alle de oplysninger og al den dokumentation, der er nødvendig for, at de kan udføre deres respektive opgaver i henhold til nærværende forordning i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010, navnlig for at identificere og afhjælpe overtrædelser af nærværende forordning.

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

5. For at sikre en ensartet anvendelse af denne artikel udarbejder EIOPA udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med nærmere bestemmelser om samarbejde og udveksling af oplysninger samt de nødvendige krav til præsentation af ovennævnte oplysninger i et standardiseret format, som giver mulighed for sammenligning.

EIOPA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 15. august 2020.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1094/2010.

KAPITEL X

SANKTIONER

Artikel 67

Administrative sanktioner og andre foranstaltninger

1. Med forbehold af de kompetente myndigheders tilsynsbeføjelser og medlemsstaternes ret til at fastsætte bestemmelser om og pålægge strafferetlige sanktioner, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om passende administrative sanktioner og andre foranstaltninger, som finder anvendelse for overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. De fastsatte administrative sanktioner og andre foranstaltninger skal være effektive, forholdsmæssige og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte bestemmelser om administrative sanktioner som omhandlet i første afsnit for overtrædelser, der er underlagt strafferetlige sanktioner i henhold til deres nationale ret.

Medlemsstaterne skal senest på datoen for denne forordnings anvendelse meddele Kommissionen og EIOPA de i første og andet afsnit omhandlede bestemmelser. De giver omgående Kommissionen og EIOPA meddelelse om eventuelle senere ændringer af disse.

2. De administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der er fastsat i denne artikels stk. 3, finder som minimum anvendelse på situationer, hvor:

- a) en finansiel virksomhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, har opnået en registrering af et PEPP-produkt ved hjælp af urigtige eller vildledende erklæringer eller på anden uretmæssig vis i strid med artikel 6 og 7
- b) en finansiel virksomhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, udbyder henholdsvis distribuerer produkter under betegnelsen »paneuropæisk personligt pensionsprodukt« eller »PEPP-produkt« uden den fornødne registrering
- c) en PEPP-udbyder har undladt at give adgang til portabilitetsydelsen i strid med artikel 18 og 19 eller at give oplysninger om denne ydelse i henhold til artikel 20 og 21 eller ikke har opfyldt kravene og forpligtelserne i kapitel IV, kapitel V, artikel 48 og 50 og kapitel VII
- d) en depositar ikke har opfyldt sine overvågningsopgaver i henhold til artikel 48.

3. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til som minimum at pålægge følgende administrative sanktioner og andre foranstaltninger i forbindelse med de situationer, der er anført i denne artikels stk. 2:

- a) en offentlig meddelelse, hvori identiteten på den fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art nævnes i overensstemmelse med artikel 69

- b) en afgørelse, hvorefter det pålægges den fysiske eller juridiske person at bringe den udviste handlemåde til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde
 - c) et midlertidigt forbud gældende for ethvert medlem af den finansielle virksomheds ledelsesorgan, tilsynsorgan eller administrative organ eller andre fysiske personer, som gøres ansvarlige, mod at udøve ledelsesfunktioner i sådanne virksomheder
 - d) i tilfælde af en juridisk person, administrative maksimumsbøder på mindst 5 000 000 EUR eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 14. august 2019
 - e) i tilfælde af en juridisk person, kan de i litra d) omhandlede administrative maksimumsbøder være på op til 10 % af den samlede årsomsætning ifølge det seneste af ledelsesorganet, tilsynsorganet eller det administrative organ godkendte regnskab; hvis den juridiske person er en modervirksomhed eller en dattervirksomhed af den modervirksomhed, der skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU ⁽²³⁾, er den relevante samlede årsomsætning den samlede årsomsætning eller den tilsvarende indkomst-type i overensstemmelse med de relevante retsakter om regnskaber ifølge de seneste konsoliderede regnskaber, som den øverste modervirksomheds ledelses-, tilsyns- eller administrationsorgan har godkendt
 - f) i tilfælde af en fysisk personer, administrative maksimumsbøder på mindst 700 000 EUR eller i medlemsstater, der ikke har euroen som valuta, den tilsvarende værdi i national valuta den 14. august 2019
 - g) administrative maksimumsbøder på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået ved overtrædelsen, såfremt fortjenesten kan beregnes, også selv om dette overstiger maksimumsbeløbene i henholdsvis litra d), e) eller f).
4. Enhver afgørelse om pålæggelse af administrative sanktioner eller andre foranstaltninger i henhold til stk. 1, første afsnit, og i stk. 3, begrundes og kan prøves ved en domstol.
5. Når de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser i henhold til stk. 1, første afsnit, og i henhold til stk. 3, arbejder de tæt sammen for at sikre, at de administrative sanktioner og andre foranstaltninger fører til de resultater, der tilstræbes med denne forordning, og de koordinerer deres indsats for at undgå eventuel gentagelse og overlapning, når de pålægger administrative sanktioner og andre foranstaltninger i grænseoverskridende sager.

Artikel 68

Udøvelse af beføjelsen til at pålægge administrative sanktioner og andre foranstaltninger

1. Kompetente myndigheder udøver beføjelsen til at pålægge de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 67, i overensstemmelse med nationale lovgivningsrammer:
- a) direkte
 - b) i samarbejde med andre myndigheder
 - c) ved anmodning til de kompetente retlige myndigheder.

⁽²³⁾ Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s 19).

2. Kompetente myndigheder tager ved fastsættelsen af type og niveau for en administrativ sanktion eller en anden foranstaltning pålagt i henhold til artikel 67, stk. 3, hensyn til alle relevante forhold, herunder, hvis det er relevant:

- a) overtrædelsens væsentlighed, alvorlighed og varighed
- b) graden af ansvar hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
- c) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons finansielle styrke med udgangspunkt navnlig i den ansvarlige juridiske persons samlede omsætning eller den ansvarlige fysiske persons årsindkomst og nettoaktiver
- d) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes
- e) de tab for tredjemænd, som kan tilskrives overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes
- f) den ansvarlige fysiske eller juridiske persons vilje til at samarbejde med de kompetente myndigheder, uden at det strider imod hensynet til at sikre aflevering af den pågældende persons fortjeneste eller undgåede tab
- g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske eller juridiske person tidligere har begået.

Artikel 69

Offentliggørelse af administrative sanktioner og andre foranstaltninger

1. Kompetente myndigheder offentliggør uden unødigt forsinkelse på deres officielle websteder enhver afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion eller en anden foranstaltning for overtrædelse af denne forordning, efter at modtageren af den administrative sanktion eller en anden foranstaltning er blevet underrettet om den pågældende afgørelse.

2. Den i stk. 1 omhandlede offentliggørelse skal omfatte oplysninger om overtrædelsens type og art, de ansvarlige personers identitet samt de pålagte administrative sanktioner eller andre foranstaltninger.

3. Hvis de kompetente myndigheder anser offentliggørelsen af de juridiske personers identitet eller de fysiske personers identitet og personoplysninger for at være uforholdsmæssig efter en individuel vurdering, eller hvis de kompetente myndigheder anser offentliggørelsen for at udgøre en trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende efterforskning, skal de kompetente myndigheder gøre et af følgende:

- a) udsætte offentliggørelsen af afgørelsen om pålæggelse af den administrative sanktion eller anden foranstaltning, indtil begrundelsen for at undlade offentliggørelse ikke længere gør sig gældende
- b) offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af den administrative sanktion eller den anden foranstaltning, idet de i en rimelig periode undlader at oplyse modtagerens identitet og personoplysninger, hvis det forventes, at årsagerne til den anonyme offentliggørelse ved udgangen af nævnte periode ikke længere gør sig gældende, og forudsat at en sådan anonym offentliggørelse sikrer en effektiv beskyttelse af de pågældende personoplysninger, eller

c) helt undlade at offentliggøre afgørelsen om pålæggelse af den administrative sanktion eller den anden foranstaltning, hvis mulighederne i litra a) og b) anses for at være utilstrækkelige til at sikre:

i) at de finansielle markeders stabilitet ikke bringes i fare

ii) forholdsmæssigheden af offentliggørelsen af sådanne afgørelser vedrørende foranstaltninger, der vurderes at være af mindre betydning.

4. I tilfælde af en afgørelse om at offentliggøre en administrativ sanktion eller en anden foranstaltning anonymt som omhandlet i stk. 3, litra b), kan offentliggørelsen af de relevante oplysninger udskydes. Hvis en afgørelse om at pålægge en administrativ sanktion eller en anden foranstaltning indbringes for de relevante juridiske myndigheder, tilføjer de kompetente myndigheder også straks denne oplysning på deres officielle websted sammen med efterfølgende oplysninger om resultatet af klagen. Enhver retsafgørelse, som annullerer en afgørelse om pålæggelse af en administrativ sanktion eller en anden foranstaltning, skal også offentliggøres.

5. Kompetente myndigheder sikrer, at enhver offentliggørelse omhandlet i stk. 1-4 er tilgængelig på deres officielle websted i mindst fem år efter offentliggørelsen. Personoplysninger i offentliggørelsen forbliver kun på de kompetente myndigheders officielle websteder i den periode, der er nødvendig, jf. de gældende databeskyttelsesregler.

Artikel 70

Forpligtelse til at indsende oplysninger til EIOPA i relation til administrative sanktioner og andre foranstaltninger

1. Kompetente myndigheder oplyser EIOPA om alle de administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der pålægges, men ikke offentliggøres i henhold til artikel 69, stk. 3, litra c), herunder eventuelle appelsager i denne forbindelse og resultatet heraf.

2. Kompetente myndigheder giver årligt EIOPA sammenfattede oplysninger vedrørende alle administrative sanktioner og andre foranstaltninger, der er pålagt i henhold til artikel 67.

EIOPA offentliggør disse oplysninger i en årsrapport.

3. Hvis en medlemsstat har valgt at fastlægge strafferetlige sanktioner i henhold til artikel 67, stk. 1, andet afsnit, for overtrædelser af denne forordning, forsyner dens kompetente myndigheder årligt EIOPA med anonymiserede og aggregerede data vedrørende alle strafferetlige efterforskninger, der er iværksat, og strafferetlige sanktioner, der er pålagt. EIOPA offentliggør anonymiserede oplysninger om pålagte strafferetlige sanktioner i en årlig rapport.

4. Har kompetente myndigheder offentliggjort oplysninger om en administrativ sanktion, en anden foranstaltning eller en strafferetlig sanktion, underretter de samtidig EIOP om herom.

KAPITEL XI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 71

Behandling af personoplysninger

For så vidt angår behandling af personoplysninger inden for rammerne af nærværende forordning, udfører PEPP-udbydere, PEPP-distributører og kompetente myndigheder deres opgaver med henblik på nærværende forordning i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Hvad angår EIOPA's behandling af personoplysninger inden for rammerne af nærværende forordning, overholder EIOPA forordning (EU) 2018/1725.

Artikel 72

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter som omhandlet i artikel 40, stk. 9, artikel 45, stk. 4, og artikel 65, stk. 9, tillægges Kommissionen for en periode på fire år at regne fra den 14. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 40, stk. 9, artikel 45, stk. 4, og artikel 65, stk. 9, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, underretter den samtidig straks Europa-Parlamentet og Rådet herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 40, stk. 9, artikel 45, stk. 4, og artikel 65, stk. 9, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 73

Evaluerings og rapport

1. Fem år efter datoen for denne forordnings anvendelse og derefter hvert femte år gennemfører Kommissionen en evaluering af forordningen og forelægger efter høring af EIOPA og i givet fald de øvrige ESA'er en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten ledsages om fornødent af et lovgivningsforslag.
2. Rapporten skal navnlig omfatte følgende:
 - a) den måde, hvorpå registreringsproceduren for PEPP-produkter fungerer i overensstemmelse med kapitel II
 - b) portabilitet, navnlig de underkonti, der er til rådighed for PEPP-opsparende, og opsparerens muligheden for fortsat at bidrage til den senest åbnede underkonto i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3 og 4
 - c) udvikling af partnerskaber
 - d) den måde, hvorpå den ydelse, der består i skift af udbydere, fungerer, og størrelsen af gebyrer og afgifter

- e) PEPP-produktets markedspenetration og virkningen af denne forordning for pensionsydelse i hele Europa, herunder udskiftning af eksisterende produkter og udnyttelsen af det grundlæggende PEPP-produkt
- f) klageproceduren
- g) integrationen af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer i PEPP-investeringspolitikken
- h) størrelsen af gebyrer, afgifter og omkostninger, der direkte eller indirekte bæres af PEPP-opsparene, herunder en vurdering af eventuelle markedssvigt
- i) PEPP-udbyderes overholdelse af denne forordning og de standarder, der er fastsat i den gældende sektorspecifikke ret
- j) anvendelsen af forskellige risikoreduktionsteknikker, som bruges af PEPP-udbydere
- k) tilvejebringelse af PEPP-produktet i henhold til principperne om fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsfrihed
- l) om der er fordele ved at videregive oplysninger om et produkts tidligere resultater til potentielle PEPP-opsparene, under hensyntagen til oplysningerne i de resultatscenarier, der vil indgå i PEPP-produktet
- m) hvorvidt den rådgivning, der ydes til PEPP-opsparene, er passende, navnlig med hensyn til mulige udbetalingsformer.

I den vurdering, der er omhandlet i første afsnit, litra e), tages der hensyn til årsager til ikke at åbne underkonti i visse medlemsstater, og PEPP-udbydernes fremskridt og indsats med hensyn til at udvikle tekniske løsninger for åbning af underkonti vurderes.

3. Kommissionen opretter et panel med relevante interessenter til løbende at overvåge udviklingen og gennemførelsen af PEPP-produktet. Dette panel omfatter som minimum EIOPA, de kompetente myndigheder, erhvervslivet og forbrugerrepræsentanter og uafhængige eksperter.

Panelets sekretariat varetages af EIOPA.

Artikel 74

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse 12 måneder efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af de i artikel 28, stk. 5, artikel 30, stk. 2, artikel 33, stk. 3, artikel 36, stk. 2, artikel 37, stk. 2, artikel 45, stk. 3, og artikel 46, stk. 3, omhandlede delegerede retsakter.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1239**af 20. juni 2019****om oprettelse af et europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og om ophævelse af direktiv 2010/65/EU**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 100, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU ⁽³⁾ kræver, at medlemsstater accepterer opfyldelsen af meldeforpligtelserne for skibe, der ankommer til og afgår fra havne i Unionen, i elektronisk format og at sikre deres overførsel via ét enkelt kontaktpunkt for at lette søtransport og øge afviklingstempoet heraf.
- (2) Søtransport er rygraden i handel og kommunikation i og uden for det indre marked. For at lette søtransporten og for yderligere at nedbringe de administrative byrder for rederiselskaberne bør informationsprocedurerne for opfyldelse af de meldeforpligtelser, der er pålagt rederiselskaberne af EU-retsakter, internationale retsakter og national ret i medlemsstaterne, forenkles og harmoniseres yderligere samt være teknologineutrale og fremme fremtidssikrede meldeløsninger.
- (3) Både Europa-Parlamentet og Rådet har ofte opfordret til mere indbyrdes anvendelighed og mere omfattende, brugervenlige kommunikations- og informationsstrømme for at forbedre det indre markeds funktion og opfylde borgernes og virksomhedernes behov.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 265.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 18.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.6.2019.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/65/EU af 20. oktober 2010 om meldeformaliteter for skibe, der ankommer til eller afgår fra havne i medlemsstaterne, og om ophævelse af direktiv 2002/6/EF (EUT L 283 af 29.10.2010, s. 1).

- (4) Hovedformålet med denne forordning er at fastlægge harmoniserede regler for levering af den information, der er påkrævet i forbindelse med et havneanløb, navnlig ved at sikre, at de samme datasæt kan meldes til hvert enkelt nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt på samme måde. Denne forordning sigter også mod at lette overførsel af information mellem klarerere, relevante myndigheder og leverandører af havnetjenester i anløbshavnen samt andre medlemsstater. Anvendelse af denne forordning bør ikke ændre tidsfristerne for eller substansen af meldeforpligtelserne og bør ikke påvirke efterfølgende opbevaring og behandling af information på EU-plan eller nationalt plan.
- (5) Det eksisterende nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt i hver medlemsstat bør bibeholdes som grundlaget for et teknologineutralt og indbyrdes anvendeligt europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt (European Maritime Single Window environment, EMSWe). Det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt bør udgøre et omfattende meldekompunkt for søtransportoperatører, som udfører funktionaliteterne for dataindsamling fra klarererne og datadistribution til alle relevante kompetente myndigheder og leverandører af havnetjenester.
- (6) For at forbedre effektiviteten af det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og forberede den fremtidige udvikling bør det være muligt at opretholde nuværende eller etablere nye ordninger i medlemsstaterne med henblik på at anvende det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt til melding af lignende oplysninger for andre transportformer.
- (7) Front-end-grænsefladerne på disse nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt bør på klarerernes side harmoniseres på EU-plan for at lette melding og yderligere nedbringe den administrative byrde. Denne harmonisering opnås i alle nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt ved hjælp af anvendelse af en fælles grænsefladesoftware til udveksling af information fra system til system udviklet på EU-plan. Medlemsstaterne bærer ansvaret for integration og administration af dette grænseflademodul samt regelmæssig og rettidig opdatering af softwaren, når Kommissionen gør nye versioner tilgængelige. Kommissionen bør udvikle dette modul og levere opdateringer efter behov, da udviklingen af digitale teknologier bevæger sig hurtigt, og enhver teknologisk løsning hurtigt kan blive overhalet af nye udviklinger.
- (8) Andre meldekanaler, som medlemsstaterne og leverandører af tjenester stiller til rådighed, f.eks. havnesystemer, kan opretholdes som valgfrie meldekompunkter og bør kunne fungere som datatjenesteudbydere.
- (9) For ikke at pålægge indlandsmedlemsstater uden søhavne en uforholdsmæssigt stor administrativ byrde bør sådanne medlemsstater fritages fra forpligtelsen til at udvikle, oprette og drive et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og gøre et sådant tilgængeligt. Det betyder, at disse medlemsstater, så længe de gør brug af fritagelsen, ikke bør være forpligtet til at opfylde de forpligtelser, der er forbundet med udvikling, oprettelse, drift og tilgængelighed af et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.
- (10) En grafisk brugergrænseflade, der er nem at bruge, med fælles funktioner bør indgå i det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, hvor klarerere kan melde manuelt. Medlemsstaterne bør også tilbyde brug af den grafiske brugergrænseflade til klarerernes manuelle indtastning af data i form af upload af harmoniserede digitale regneark. Ud over at sørge for fælles funktioner bør Kommissionen og medlemsstaterne koordinere bestræbelserne med det mål at sikre, at brugeroplevelsen med de grafiske brugergrænseflader er så ens som muligt.
- (11) Nye digitale teknologier giver stadig voksende muligheder for at gøre søtransportsektoren mere effektiv og nedbringe den administrative byrde. For at kunne opsamle fordelene ved sådanne nye teknologier så tidligt som muligt bør Kommissionen have beføjelser til at ændre de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for det harmoniserede meldemiljø ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Dette bør give markedsdeltagerne fleksibilitet til at udvikle ny digital teknologi, og ny teknologi bør også tages i betragtning, når denne forordning revideres.

- (12) Der bør tilvejebringes tilstrækkelig støtte til og information om processen og de tekniske krav i forbindelse med brug af det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt til klarere via lettilgængelige og brugervenlige nationale websteder med fælles »se og føle«-standarder.
- (13) Konventionen om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen) ⁽⁴⁾ angiver, at offentlige myndigheder i alle tilfælde kun skal kræve essentiel meldingsinformation og holde antallet af punkter på et minimum. Lokale betingelser kan dog kræve særlige oplysninger med henblik på at garantere navigationssikkerheden.
- (14) For at gøre det muligt at anvende EMSWe er det nødvendigt at fastlægge et omfattende EMSWe-datasæt, som bør dække alle de informationselementer, der potentielt kan blive anmodet om af de nationale myndigheder eller havneoperatører til administrative eller driftsmæssige formål, når et skib foretager et havneanløb. Ved fastlæggelsen af EMSWe-datasættet bør Kommissionen tage relevant arbejde udført på internationalt plan i betragtning. Eftersom omfanget af meldeforpligtelserne varierer mellem medlemsstaterne, bør et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt i en given medlemsstat udformes til at acceptere EMSWe-datasættet uden modifikationer og se bort fra alle informationer, der ikke er relevante for medlemsstaten.
- (15) I ekstraordinære tilfælde bør en medlemsstat kunne anmode om yderligere dataelementer fra klarererne. Sådanne ekstraordinære tilfælde kan f.eks. være, hvis der er et presserende behov for at beskytte den indre orden og sikkerhed eller for at imødegå en alvorlig trussel mod menneskers eller dyrs sundhed eller mod miljøet. Begrebet ekstraordinære tilfælde bør fortolkes strengt.
- (16) De relevante meldeforpligtelser i EU-retsakter og internationale retsakter bør angives i bilaget til denne forordning. Disse meldeforpligtelser bør udgøre grundlaget for fastlæggelse af det omfattende EMSWe-datasæt. Bilaget bør også henvise til de relevante kategorier af meldeforpligtelser på nationalt plan, og medlemsstaterne bør være i stand til at anmode Kommissionen om at ændre EMSWe-datasættet på baggrund af meldeforpligtelser indeholdt i deres nationale lovgivning og krav. EU-retsakter, som ændrer EMSWe-datasættet på baggrund af en meldeforpligtelse indeholdt i den nationale lovgivning og de nationale krav, bør indeholde udtrykkelig henvisning til den pågældende nationale lovgivning og de nationale krav.
- (17) Når informationen fra det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt udsendes til de kompetente myndigheder, bør overførslen overholde de fælles datakrav, -formater og -koder for de meldeforpligtelser og -formaliteter, der er angivet i EU-retsakterne, jf. bilaget, og foretages via de IT-systemer, der er fastlagt deri, f.eks. de elektroniske databehandlingsteknikker, der henvises til i artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 ⁽⁵⁾.
- (18) Vedtagelsen af denne forordning bør tage hensyn til SafeSeaNet-systemerne, der er oprettet på nationalt plan og EU-plan, og som bør fortsætte med at lette udveksling og distribution af information modtaget via det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt mellem medlemsstaterne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF ⁽⁶⁾.
- (19) Havne er ikke den endelige destination for varer. Effektiviteten af skibshavneanløbene påvirker hele logistikkæden relateret til transporten af varer og passagerer til og fra havnene. For at sikre indbyrdes anvendelighed, multimodalitet og ubesværet integration af søtransport med den generelle logistikkæde og for at lette andre transportformer bør de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt give mulighed for udveksling af relevant information, f.eks. ankomst- og afgangstider, med lignende rammer udviklet til andre transportformer.

⁽⁴⁾ Den Internationale Søfartsorganisations (IMO) konvention om lettelse af international samfærdsel ad søvejen (FAL-konventionen), vedtaget den 9. april 1965 og ændret den 8. april 2016, standard 1.1.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformations-system for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).

- (20) For at forbedre effektiviteten af søtransport og for at begrænse duplikering af den information, som skal leveres til driftsmæssige formål, når et skib foretager et havneanløb, bør den klarereren angive til et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, også deles med visse andre enheder, f.eks. havne- og terminaloperatører, når de er godkendt af klarereren, og idet der tages højde for fortrolighed, forretningsmæssige interesser og retlige begrænsninger. Denne forordning har til formål at forbedre databehandlingen ud fra engangsprincippet i forbindelse med opfyldelse af meldeforpligtelserne.
- (21) Forordning (EU) nr. 952/2013 angiver, at varer, som bringes ind i Unionens toldområde, skal omfattes af en summarisk indpassageangivelse, som skal indsendes elektronisk til toldmyndighederne. I lyset af vigtigheden af informationen i den summariske indpassageangivelse for styringen af sikkerheds- og finansielle risici er et specifikt elektronisk system til indsendelse og administration af de summariske indpassageangivelser i Unionens toldområde i øjeblikket under udvikling. Derfor vil det ikke være muligt at indgive en summarisk indpassageangivelse via det harmoniserede meldegrænseflademodul. I betragtning af at nogle af dataelementerne indsendt med den summariske indpassageangivelse også er påkrævede for gennemførelsen af andre told- og søtransportmeldingskrav, når et skib foretager anløb i en havn i Unionen, bør EMSWe dog være i stand til at behandle dataelementerne i den summariske indpassageangivelse. Man bør også forestille sig muligheden for, at det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt kan indhente relevant information, der allerede er indsendt via den summariske indpassageangivelse.
- (22) For fuldt ud at harmonisere meldekrav bør toldmyndigheder, søfartsmyndigheder og andre relevante myndigheder samarbejde både på nationalt plan og EU-plan. Nationale koordinatorer med specifikke ansvarsområder bør fremme et effektivt samarbejde og et velfungerende nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.
- (23) For at muliggøre genanvendelse af den information, der er angivet via de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt, og lette indsendelse af information af klarerere er det nødvendigt at skabe fælles databaser. Der bør oprettes en EMSWe-skibsdatabase, som indeholder en referenceliste over skibsoplysninger og deres meldefritagelser som indberettet til det respektive nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt. For at lette klarereres indsendelse af information bør der oprettes en fælles lokationsdatabase (CLD), som indeholder en referenceliste over lokationskoder, herunder FN's kode for handels- og transportlokationer (UN/LOCODE), SafeSeaNet-specifikke koder samt havnefacilitetskoderne som registreret i Global Integrated Shipping Information System (GISIS) i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO). Der bør endvidere oprettes en fælles database over farligt materiale, som inkorporerer en liste over farlige og forurenende varer, som skal meddeles til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt i henhold til direktiv 2002/59/EF og IMO FAL 7, idet der tages hensyn til de relevante dataelementer fra IMO-konventionerne og -koderne.
- (24) Kompetente myndigheders behandling af personoplysninger inden for rammen af denne forordning skal overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁷⁾. Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammen af nærværende forordning skal overholde Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁸⁾.
- (25) EMSWe og de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt skal ikke angive andre grundlag for behandling af personoplysninger end det, der kræves for deres funktion, og skal ikke benyttes til at tildele nogen nye adgangsrettigheder til personoplysninger.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (26) Beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde bør delegeres til Kommissionen for så vidt angår at supplere denne forordning ved at oprette og ændre EMSWe-datasættet og ved at fastlægge definitioner, kategorier og dataspecifikationer for dataelementerne og for så vidt angår at ændre bilaget for at inkorporere de meldeforpligtelser, der findes på nationalt plan, samt at tage hensyn til alle nye meldeforpligtelser, der indføres ved EU-retsakterne. Kommissionen skal sikre, at de fælles datakrav, -formater og -koder, der er fastlagt i de EU- retsakter og internationale retsakter, der er angivet i bilaget, respekteres. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (27) Ved udarbejdelsen af delegerede retsakter bør Kommissionen sikre, at medlemsstaternes eksperter og erhvervslivet høres på en gennemsigtig måde og i god tid.
- (28) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹⁰⁾.
- (29) Kommissionen bør navnlig tildeles gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge de funktionelle og tekniske specifikationer, mekanismer til kvalitetskontrol og procedurer for udrulning, vedligeholdelse og anvendelse af det harmoniserede grænseflademodul og de relaterede harmoniserede elementer i de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt. Kommissionen bør også tildeles gennemførelsesbeføjelser til at fastlægge de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for fælles tjenester for EMSWe.
- (30) Denne forordning bør bygge på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 ⁽¹¹⁾, som fastlægger, under hvilke betingelser medlemsstaterne anerkender visse midler til elektronisk identifikation af fysiske og juridiske personer, der hører under en anden medlemsstats meddelte elektroniske identifikationsordning. Forordning (EU) nr. 910/2014 fastsætter betingelserne for, at brugere kan benytte deres midler til elektronisk identifikation og autentifikation for at få adgang til offentlige onlinetjenester i grænseoverskridende situationer.
- (31) Kommissionen bør foretage en evaluering af denne forordning. Der bør indsamles information som grundlag for denne evaluering og for at gøre det muligt at vurdere, hvordan denne forordning fungerer i forhold til målsætningerne. Kommissionen bør ligeledes bl.a. vurdere merværdien af et centraliseret og harmoniseret europæisk meldesystem, f.eks. en central meldegrænseflade.

⁽⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (32) Direktiv 2010/65/EU bør derfor ophæves med virkning fra datoen for anvendelsen af denne forordning.
- (33) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹²⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

Denne forordning fastlægger en ramme for et teknologineutralt og indbyrdes anvendeligt europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt (»EMSWe«) med harmoniserede grænseflader for at lette elektronisk overførsel af information i forbindelse med meldeforpligtelser for skibe, der ankommer til, opholder sig i og afgår fra havne i Unionen.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »europæisk søfartsmiljø med ét kontaktpunkt« (»EMSWe«): den juridiske og tekniske ramme for elektronisk overførsel af information i forbindelse med meldeforpligtelser for havneanløb i Unionen, hvilket består af et netværk af nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt med harmoniserede meldegrænseflader og inkluderer dataudveksling via SafeSeaNet og andre relevante systemer samt fælles tjenester for brugerregister og adgangsadministration, forespørgsel, skibsidentifikation, lokationskoder og information om farlige og forurenende varer og om sundhed
- 2) »skib«: ethvert søgående fartøj, der opererer i havmiljøet og som er underlagt en særlig meldeforpligtelse anført i bilaget
- 3) »nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt«: en nationalt oprettet og drevet teknisk platform til elektronisk modtagelse, udveksling og videresendelse af information til opfyldelse af meldeforpligtelser, som omfatter administration af adgangsrettigheder, som defineres i fællesskab, et harmoniseret meldegrænseflademodul og en grafisk brugergrænseflade til kommunikation med klarerere samt forbindelser til de relevante myndigheders systemer og databaser på nationalt plan og EU-plan, som muliggør meddelelser eller bekræftelser, som omfatter det bredest mulige spænd af afgørelser truffet af alle de deltagende relevante myndigheder, som skal meddeles klarererne, og som, hvor det er relevant, også kan give mulighed for forbindelse til andre rapporteringsmuligheder
- 4) »harmoniseret meldegrænseflademodul«: en middlewarekomponent i det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, hvorigennem information kan udveksles mellem det informationssystem, som klarereren bruger, og det relevante nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt
- 5) »meldeforpligtelse«: den information, der kræves i de EU-retsakter og internationale retsakter, der er angivet i bilaget, samt i den nationale lovgivning og de nationale krav, der henvises til i bilaget, og som skal angives i forbindelse med et havneanløb

⁽¹²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).

- 6) »havneanløb«: et skibs ankomst til, ophold i og afgang fra en søhavn i en medlemsstat
- 7) »dataelement«: den mindste enhed af information, som har unik definition og præcise tekniske egenskaber, f.eks. format, længde og karaktertype
- 8) »EMSWe-datasæt«: den komplette liste over dataelementer, der stammer fra meldeforpligtelser
- 9) »grafisk brugergrænseflade«: en webgrænseflade til tovejs-webbaseret bruger-til-system-indberetning af data til et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, så klarerere kan indtaste data manuelt, bl.a. ved hjælp af harmoniserede digitale regneark og funktioner, hvorved meldedataelementer kan udtrækkes fra disse regneark, og som omfatter fælles funktioner og egenskaber, der sikrer en fælles navigationsstrøm og dataupload for klarererne
- 10) »fælles forespørgselstjeneste«: en yderligere frivillig tjeneste for klarerere til at påbegynde direkte system-til-system-dataforbindelser mellem en klarerers system og det harmoniserede meldegrænseflademodul i det respektive nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt
- 11) »klarerer«: enhver fysisk eller juridisk person, der er underlagt meldeforpligtelser, eller enhver behørigt bemyndiget fysisk eller juridisk person, der handler på denne persons vegne inden for rammerne af den relevante meldeforpligtelse
- 12) »toldmyndigheder«: de myndigheder, der er defineret i artikel 5, nr. 1), i forordning (EU) nr. 952/2013
- 13) »datatjenesteudbyder«: en fysisk eller juridisk person, som leverer informations- og kommunikationsteknologitjenester til en klarer i forbindelse med meldeforpligtelserne
- 14) »elektronisk overførsel af information«: overførsel af digitalt kodet information i et reviderbart, struktureret format, der kan anvendes direkte til datalagring og -behandling i computere
- 15) »leverandør af havnetjenester«: enhver fysisk eller juridisk person, der leverer en eller flere af de kategorier af havnetjenester, som er fastsat i artikel 1, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 ⁽¹³⁾.

⁽¹³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/352 af 15. februar 2017 om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne (EUT L 57 af 3.3.2017, s. 1).

KAPITEL II

EMSWe-DATASÆT

Artikel 3

Oprettelse af EMSWe-datasættet

1. Kommissionen fastlægger og ændrer EMSWe-datasættet i henhold til denne artikels stk. 3.
2. Senest den 15. februar 2020 skal medlemsstaterne meddele Kommissionen de meldeforpligtelser, der følger af national lovgivning og nationale krav, og som indeholder de dataelementer, der skal indgå i EMSWe-datasættet. De skal identificere disse dataelementer nøjagtigt.
3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 for at ændre bilaget til denne forordning med henblik på at indføre, slette eller tilpasse henvisninger til nationale retsakter eller krav, EU-retsakter eller internationale retsakter og for at fastlægge og ændre EMSWe-datasættet.

Den første af disse delegerede retsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Som fastsat i artikel 4 kan en medlemsstat anmode Kommissionen om at indføre eller ændre dataelementer i EMSWe-datasættet i overensstemmelse med de meldeforpligtelser, der er indeholdt i national lovgivning og nationale krav. Ved vurderingen af, hvorvidt dataelementer skal indgå i EMSWe-datasættet, tager Kommissionen hensyn til sikkerheden såvel som principperne i FAL-konventionen, dvs. princippet om kun at kræve essentiel meldingsinformation og at holde antallet af punkter på et minimum.

Kommissionen afgør senest tre måneder efter anmodningen, om dataelementerne skal indføres i EMSWe-datasættet. Kommissionen begrundes sin afgørelse.

En delegeret retsakt, som indfører eller ændrer et dataelement i EMSWe-datasættet, skal indeholde en udtrykkelig henvisning til den i tredje afsnit omhandlede nationale lovgivning og nationale krav.

Hvis Kommissionen beslutter ikke at indføre det dataelement, der anmodes om, giver Kommissionen en begrundelse for afslaget med henvisning til søfartssikkerhed og principperne i FAL-konventionen.

Artikel 4

Ændringer af EMSWe-datasættet

1. Hvor en medlemsstat har til hensigt at ændre en meldeforpligtelse under sin nationale lovgivning og sine nationale krav, som kan involvere fremlæggelse af anden information end den information, der er inkluderet i EMSWe-datasættet, skal den pågældende medlemsstat omgående meddele dette til Kommissionen. I denne meddelelse skal medlemsstaten nøjagtigt identificere den information, der ikke er omfattet af EMSWe-datasættet, og angive den tilsigtede tidsperiode, hvori den pågældende meldeforpligtelse skal finde anvendelse.
2. En medlemsstat må ikke indføre nye meldeforpligtelser, medmindre sådan indførsel er blevet godkendt af Kommissionen gennem proceduren fastsat i artikel 3, og den tilsvarende information er indarbejdet i EMSWe-datasættet og anvendes i de harmoniserede meldegrænseflader.
3. Kommissionen skal vurdere nødvendigheden af at ændre EMSWe-datasættet i henhold til artikel 3, stk. 3. Ændringer af EMSWe-datasættet foretages kun én gang om året, undtagen i behørigt begrundede tilfælde.
4. I ekstraordinære tilfælde kan en medlemsstat anmode klarerere om at fremlægge yderligere dataelementer uden Kommissionens godkendelse for en periode på mindre end tre måneder. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om disse dataelementer. Kommissionen kan tillade, at medlemsstaten fortsætter med at anmode om yderligere dataelementer i yderligere to perioder på tre måneder, hvis de ekstraordinære omstændigheder varer ved.

Senest en måned før udløbet af den sidste af de i første afsnit omhandlede tremånedersperioder kan medlemsstaten anmode Kommissionen om, at de yderligere dataelementer indgår i EMSWe-datasættet i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3. Medlemsstaten kan fortsat anmode klarerere om at fremlægge de yderligere dataelementer, indtil Kommissionen har truffet en afgørelse og i tilfælde af en positiv afgørelse, indtil det ændrede EMSWe-datasæt er blevet gennemført.

KAPITEL III
RAPPORTERING

Artikel 5

Nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt

1. Hver medlemsstat opretter et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, hvorigennem al information, der er nødvendig for opfyldelsen af meldeforpligtelserne, i overensstemmelse med denne forordning og med forbehold af artikel 7 og 11 skal angives én gang ved hjælp af og i overensstemmelse med EMSWe-datasættet ved brug af det harmoniserede meldegrænseflademodul og den grafiske brugergrænseflade, der er omhandlet i artikel 6, og, hvor det er relevant, andre rapporteringsmuligheder som omhandlet i artikel 7, med henblik på at gøre denne information tilgængelig for de relevante myndigheder i medlemsstaterne i det omfang, det er nødvendigt for udøvelsen af disse myndigheders respektive funktioner.

Medlemsstaterne er ansvarlige for driften af deres nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

Medlemsstaterne kan sammen med en eller flere andre medlemsstater oprette et søfartsmiljø med ét kontaktpunkt. Disse medlemsstater udpeger det pågældende søfartsmiljø med ét kontaktpunkt som deres nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og er fortsat ansvarlige for dens drift i overensstemmelse med denne forordning.

2. Medlemsstater uden søhavne er fritaget for forpligtelsen til at udvikle, oprette og drive et nationalt søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og gøre et sådant tilgængeligt som fastsat i stk. 1.

3. Medlemsstaterne sikrer:

- a) kompatibilitet mellem det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og det harmoniserede meldegrænseflademodul, og at den grafiske brugergrænseflade for deres søfartsmiljø med ét kontaktpunkt overholder de fælles funktioner i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2
- b) rettidig integration af de harmoniserede meldegrænseflader i overensstemmelse med gennemførelsesdatoerne angivet i den gennemførelsesretsakt, der henvises til i artikel 6, og alle efterfølgende opdateringer i overensstemmelse med de datoer, der er fastsat i den flerårige gennemførelsesplan
- c) kompetente myndigheders tilslutning til de relevante systemer for at muliggøre overførsel af data, der skal meldes til disse myndigheder, via det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt og til disse systemer i overensstemmelse med EU-retsakter og national lovgivning og nationale krav samt i overensstemmelse med disse systemers tekniske specifikationer
- d) tilvejebringelse af en helpdesk i de første 12 måneder fra den 15. august 2025, og et online supportwebsted for deres nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt med klare instruktioner på den pågældende medlemsstats officielle sprog og, hvor det er relevant, på et internationalt anvendt sprog
- e) tilvejebringelse af passende og nødvendig uddannelse af det personale, der er direkte involveret i driften af de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt.

4. Medlemsstaterne sørger for, at den påkrævede information når frem til de myndigheder, der har ansvaret for indførelsen af den pågældende lovgivning, og er begrænset til hver af disse myndigheders behov. Medlemsstaterne sikrer hermed overensstemmelse med de juridiske krav relateret til overførslen af information angivet i de EU-retsakter, der refereres til i bilaget, og bruger, hvor det er relevant, de elektroniske databehandlingsteknikker, der henvises til i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013. Medlemsstaterne sikrer også indbyrdes anvendelighed med de informationssystemer, der anvendes af de pågældende myndigheder.
5. Det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt skal give klarere teknisk mulighed for at gøre et på forhånd nationalt defineret undersæt af dataelementer separat tilgængeligt for leverandører af havnetjenester i destinationshavnen.
6. Hvor en medlemsstat ikke kræver alle elementerne i EMSWe-datasættet for at opfylde meldeforpligtelserne, accepterer det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt forelæggelser, som er begrænsede til de dataelementer, der er påkrævet i den pågældende medlemsstat. Det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt accepterer også forelæggelser af klareren, som inkluderer yderligere elementer fra EMSWe-datasættet, men den behøver dog ikke at behandle og opbevare disse yderligere elementer.
7. Medlemsstaterne opbevarer kun den information, der er forelagt deres respektive nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, i den tidsperiode, der er nødvendig for at sikre opfyldelse af kravene i denne forordning og at sikre overensstemmelse med de EU-retsakter og internationale og nationale retsakter, der angives i bilaget. Medlemsstaterne sletter øjeblikkeligt herefter sådan information.
8. Medlemsstaterne offentliggør estimerede og faktiske ankomst- og afgangstider for skibe i et elektronisk format, der er harmoniseret på EU-plan, på grundlag af de data, som klarere har fremsendt til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt. Denne forpligtelse finder dog ikke anvendelse for skibe, der transporterer følsomt gods, hvis offentliggørelse af disse oplysninger ved det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt kan udgøre en trussel mod sikkerheden.
9. De nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt skal have en ensartet internetadresse.
10. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger en harmoniseret struktur for det i stk. 3, litra d), omhandlede supportwebsted, tekniske specifikationer for at offentliggøre de i stk. 8 omhandlede ankomst- og afgangstider og det i stk. 9 omhandlede ensartede format for internetadresser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse delegerede retsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Artikel 6

Harmoniserede meldegrænseflader

1. I tæt samarbejde med medlemsstaterne vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger de funktionelle og tekniske specifikationer for det harmoniserede meldegrænseflademodul til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt. De funktionelle og tekniske specifikationer skal sigte mod at lette den indbyrdes anvendelighed med forskellige teknologier og meldesystemer for brugerne.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

2. I tæt samarbejde med medlemsstaterne udvikler Kommissionen senest den 15. august 2022 det harmoniserede meldegrænseflademodul til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt i overensstemmelse med de specifikationer, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 5, og opdaterer det herefter i overensstemmelse hermed.

3. Kommissionen leverer det harmoniserede meldegrænseflademodul og al relevant information til medlemsstaterne med henblik på integration i deres nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger den grafiske brugergrænseflades fælles funktioner og skabelonerne for de harmoniserede digitale regneark, jf. artikel 2, stk. 9.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der ændrer de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for at sikre, at grænsefladerne er åbne for fremtidige teknologier.

6. De i denne artikel omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Artikel 7

Andre rapporteringsmuligheder

1. Medlemsstaterne tillader klarerere frivilligt at angive informationen til søfartsmiljøet med ét kontaktpunkt gennem datatjenesteudbydere, der overholder kravene i det harmoniserede meldegrænseflademodul.

2. Medlemsstater kan tillade klarerere at angive informationen via andre meldekanaler, såfremt disse kanaler er frivillige at benytte for klarererne. I sådanne tilfælde sikrer medlemsstaterne, at disse andre kanaler gør den relevante information tilgængelig for det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

3. Medlemsstaterne kan anvende alternative midler til angivelse af information i tilfælde af midlertidigt svigt af et af de elektroniske systemer, der henvises til i artikel 5 og 6 samt artikel 12-17.

Artikel 8

Engangsprincippet

1. Med forbehold af artikel 11, stk. 1, og medmindre andet kræves i EU-retten, sikrer medlemsstaterne, at klarereren kun anmodes om at angive informationen i henhold til denne forordning én gang pr. havneanløb, og at de relevante dataelementer fra EMSWe-datasættet gøres tilgængelige og genanvendes i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 3.

2. Kommissionen sikrer, at de skibsidektifikationsoplysninger, -detaljer og -fritagelser, der angives via det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, registreres i den EMSWe-skibsdatabase, der er omhandlet i artikel 14, og gøres tilgængelige for efterfølgende havneanløb i Unionen.

3. Medlemsstaterne sikrer, at dataelementer fra EMSWe-datasættet, der angives ved afgang fra en havn i Unionen, gøres tilgængelige for klarereren med henblik på opfyldelse af meldeforpligtelserne ved ankomst til den næste havn i Unionen, såfremt det pågældende skib ikke har foretaget anløb til en havn uden for Unionen under denne rejse. Dette stykke finder ikke anvendelse på information modtaget i henhold til forordning (EU) nr. 952/2013, medmindre muligheden for at gøre sådan information tilgængelig er fastsat i nævnte forordning.

4. Alle relevante dataelementer fra EMSWe-datasættet, der modtages i overensstemmelse med denne forordning, gøres tilgængelige for andre nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt via SafeSeaNet.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger listen over relevante dataelementer, som omhandlet i denne artikels stk. 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Artikel 9

Ansvar for den meddelte information

Klarereren er ansvarlig for at sikre indsendelse af dataelementer i overensstemmelse med de gældende retlige og tekniske krav. Klarereren forbliver ansvarlig for dataene og for at ajourføre al information, der har ændret sig efter indsendelsen til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

Artikel 10

Databeskyttelse og fortrolighed

1. Kompetente myndigheders behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal overholde forordning (EU) 2016/679.

2. Kommissionens behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning skal overholde forordning (EU) 2018/1725.

3. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer i overensstemmelse med gældende EU-retten eller national ret de nødvendige foranstaltninger til at sikre fortroligheden af de kommercielle og andre følsomme oplysninger, der udveksles i overensstemmelse med denne forordning.

Artikel 11

Yderligere bestemmelser vedrørende told

1. Denne forordning forhindrer ikke udveksling af information mellem medlemsstaternes toldmyndigheder eller mellem toldmyndigheder og økonomiske aktører, der benytter de elektroniske databehandlingsteknikker, som der henvises til i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013.

2. Den relevante information i den summariske indpassageangivelse, der er omhandlet i artikel 127 i forordning (EU) nr. 952/2013, gøres, hvor dette er i overensstemmelse med EU-toldretten, tilgængelig for det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt til orientering og genanvendes, hvor det er relevant, med henblik på andre meldeforpligtelser angivet i bilaget.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger listen over relevante informationsdataelementer som omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

KAPITEL IV

FÆLLES TJENESTER

Artikel 12

EMSWe-brugerregister og adgangssystem

1. Kommissionen opretter og sikrer tilgængeligheden af et fælles brugerregister og adgangssystem til klarere og datatjenesteudbydere, der benytter det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, samt til nationale myndigheder, der tilgår det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt, i tilfælde, hvor der kræves autentifikation. Dette brugerregister og adgangssystem tilvejebringer én brugerregistrering ved hjælp af et eksisterende EU-register med genkendelse på EU-plan, sammenkoblet brugeradministration og brugerovervågning på EU-plan.
2. Hver medlemsstat udpeger en national myndighed som ansvarlig for identifikation og registrering af nye brugere og ændring og lukning af eksisterende konti gennem det system, der er omhandlet i stk. 1.
3. Med henblik på adgang til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt i forskellige medlemsstater betragtes en klarer eller datatjenesteudbyder, der er registreret i EMSWe-brugerregistret og adgangssystemet, som registreret i de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt i alle medlemsstater, og denne opererer inden for rammerne af de adgangsrettigheder, der tildeles af den enkelte medlemsstat i overensstemmelse med nationale regler.
4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for opsætning af det fælles brugerregister og adgangssystem, der er omhandlet i stk. 1, herunder de funktioner, der er omhandlet i stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Artikel 13

Fælles forespørgselstjeneste

1. Kommissionen udarbejder i tæt samarbejde med medlemsstaterne en supplerende frivillig forespørgselstjeneste, forudsat at det harmoniserede meldegrænseflademodul er blevet gennemført fuldstændigt i overensstemmelse med artikel 6.
2. Kommissionen vedtager i tæt samarbejde med medlemsstaterne gennemførelsesretsakter, der fastlægger de funktionelle og tekniske specifikationer samt mekanismer og procedurer til kvalitetskontrol for udrulning, vedligeholdelse og anvendelse af den fælles forespørgselstjeneste. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2024.

Artikel 14

EMSWe-skibsdatabase

1. I henhold til artikel 8, stk. 2, opretter Kommissionen en EMSWe-skibsdatabase, der indeholder en liste over skibsidentifikationsoplysninger og -detaljer samt optegnelser over skibsmeldefritagelser.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de data, der er omhandlet i stk. 1, leveres til EMSWe-skibsdatabasen på grundlag af de data, som klarere har fremsendt til det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

3. Kommissionen sikrer, at skibsdatabasen er tilgængelig for det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt med henblik på at lette skibsmelding.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for opsætning af databasen, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på indsamling, opbevaring, opdatering og angivelse af skibsidentifikationsoplysninger og -detaljer samt optegnelser over skibsmeldefritagelser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Artikel 15

Fælles lokationsdatabase

1. Kommissionen opretter en fælles lokationsdatabase, der indeholder en liste over lokationskoder⁽¹⁴⁾ og havnefacilitetskoder som registreret i IMO-databasen GISIS.

2. Kommissionen sikrer, at lokationsdatabasen er tilgængelig for det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt med henblik på at lette skibsmelding.

3. Medlemsstaterne gør information fra lokationsdatabasen tilgængelig på nationalt plan via det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for opsætning af den fælles lokationsdatabase, der er omhandlet i stk. 1, for indsamling, opbevaring, opdatering og angivelse af lokations- og havnefacilitetskoder. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Artikel 16

Fælles database over farligt materiale

1. Kommissionen opretter en fælles database over farligt materiale, der indeholder en liste over farlige og forurenende varer, som skal meddeles i henhold til direktiv 2002/59/EF og IMO FAL 7, hvor der tages hensyn til de relevante dataelementer fra IMO-konventionerne og -kodekserne.

2. Kommissionen sikrer, at den fælles database over farligt materiale er tilgængelig for det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt med henblik på at lette skibsmelding.

3. Databasen forbindes med de relevante indtastninger i MAR-CIS-databasen udviklet af Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) for så vidt angår information om tilhørende farer og risici ved farlige og forurenende varer.

4. Databasen benyttes både som reference og verifikationsværktøj på nationalt plan og EU-plan under meldeprocessen via det nationale søfartsmiljø med ét kontaktpunkt.

⁽¹⁴⁾ »FN's kodeks for handels- og transportlokationer«.

5. Medlemsstaterne gør information fra den fælles database over farligt materiale tilgængelig på nationalt plan via søfartsmiljøet med ét kontaktpunkt.

6. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for opsætning af den fælles database over farligt materiale, der er omhandlet i stk. 1, med henblik på indsamling, opbevaring og angivelse af referenceoplysningerne om farligt materiale. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

Den første af disse gennemførelsesretsakter vedtages senest den 15. august 2021.

Artikel 17

Fælles skibshygiejnedatabase

1. Kommissionen stiller en fælles skibshygiejnedatabase til rådighed, som er i stand til at modtage og opbevare data vedrørende sundhedserklæringer for skibsfarten i henhold til artikel 37 i det internationale sundhedsregulativ (2005) (IHR). Personoplysninger vedrørende syge personer om bord på skibe må ikke opbevares i denne database.

De kompetente sundhedsmyndigheder i medlemsstaterne skal have adgang til databasen med henblik på at modtage og udveksle oplysninger.

2. De medlemsstater, der benytter skibshygiejnedatabasen, skal meddele Kommissionen deres nationale myndighed med ansvar for brugeradministration i forbindelse med denne database, herunder registrering af nye brugere samt ændring og lukning af konti.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger de tekniske specifikationer, standarder og procedurer for opsætning af den database, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter rådgivningsproceduren, jf. artikel 24, stk. 2.

KAPITEL V

KOORDINERING AF EMSWe-AKTIVITETERNE

Artikel 18

Nationale koordinatore

Hver medlemsstat udpeger en kompetent national myndighed med et klart juridisk mandat til at fungere som national koordinator for EMSWe. Den nationale koordinator:

- a) fungerer som nationalt kontaktpunkt for brugere og Kommissionen for alle anliggender vedrørende gennemførelsen af denne forordning
- b) koordinerer anvendelsen af denne forordning ved de kompetente nationale myndigheder i medlemsstaten og disses samarbejde
- c) koordinerer aktiviteterne rettet mod at sikre formidlingen af data og forbindelsen med de relevante systemer af kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra c).

*Artikel 19***Flerårig gennemførelsesplan**

For at lette rettidig gennemførelse af denne forordning og sikre mekanismer til kvalitetskontrol og procedurer for udrulning, vedligeholdelse og opdatering af det harmoniserede grænseflademodul og de harmoniserede elementer i EMSWe i tilknytning hertil vedtager Kommissionen efter relevante høringer af medlemsstaternes eksperter en flerårig gennemførelsesplan, der revideres på årlig basis og indeholder:

- a) en plan for udvikling og opdatering af de harmoniserede meldegrænseflader og de harmoniserede elementer i EMSWe i tilknytning hertil, der forudses i løbet af de efterfølgende 18 måneder
- b) en plan for udvikling af en fælles forespørgselstjeneste senest den 15. august 2024
- c) vejledende datoer for høring af de relevante interessenter
- d) vejledende frister for medlemsstaternes efterfølgende integration af de harmoniserede meldegrænseflader i de nationale søfartsmiljøer med ét kontaktpunkt
- e) vejledende frister for Kommissionens udvikling af en fælles forespørgselstjeneste efter implementeringen af det harmoniserede meldegrænseflademodul
- f) testperioder for medlemsstaterne og klarererne for at teste deres forbindelse med nye versioner af de harmoniserede meldegrænseflader
- g) testperioder for den fælles forespørgselstjeneste
- h) vejledende frister for udfasning af de ældre versioner af de harmoniserede meldegrænseflader for medlemsstaterne og klarererne.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 20***Udgifter**

Den Europæiske Unions almindelige budget dækker omkostningerne for:

- a) Kommissionens og EMSA's udvikling og vedligeholdelse af IT-værktøjerne, der støtter gennemførelsen af denne forordning på EU-plan
- b) fremme af EMSWe på EU-plan, herunder blandt relevante interessenter og relevante internationale organisationer.

*Artikel 21***Samarbejde med andre handels- og transportfaciliteringssystemer eller -tjenester**

Hvor handels- og transportfaciliteringssystemer eller -tjenester er blevet oprettet af andre EU-retsakter, koordinerer Kommissionen aktiviteterne relateret til disse systemer eller tjenester med henblik på at opnå synergier og undgå duplikering.

*Artikel 22***Gennemgang og rapportering**

Medlemsstaterne overvåger anvendelsen af EMSWe og rapporterer deres resultater til Kommissionen. Rapporten skal indeholde følgende indikatorer:

- a) brug af det harmoniserede meldegrænseflademodul
- b) brug af den grafiske brugergrænseflade
- c) brug af andre rapporteringsmuligheder som omhandlet i artikel 7.

Medlemsstaterne fremsender årligt denne rapport til Kommissionen på grundlag af en skabelon, som Kommissionen stiller til rådighed.

Senest den 15. august 2027 gennemgår Kommissionen anvendelsen af denne forordning og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en vurderingsrapport om funktionen af EMSWe på baggrund af de indsamlede data og statistikker. Vurderingsrapporten indeholder, hvor det er nødvendigt, en evaluering af nye teknologier, som potentielt kan medføre ændringer eller udskiftning af det harmoniserede meldegrænseflademodul.

*Artikel 23***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen for en periode på fire år fra den 14. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af fireårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 3 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget for Digital Transport og Handel. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 25

Ophævelse af direktiv 2010/65/EU

Direktiv 2010/65/EU ophæves fra den 15. august 2025.

Henvisninger til direktiv 2010/65/EU gælder som henvisninger til denne forordning.

Artikel 26

Ikrafttræden

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Den anvendes fra den 15. august 2025.
3. De funktioner, der er omhandlet i artikel 11, stk. 2, og de funktioner, der er relateret til de toldmeldeforpligtelser, der er specificeret i bilaget, del A, punkt 7, får virkning, når de elektroniske systemer, som er omhandlet i artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) nr. 952/2013, og som er nødvendige for anvendelsen af disse meldeforpligtelser, er operationelle i henhold til det af Kommissionen oprettede arbejdsprogram, jf. artikel 280 og 281 i forordning (EU) nr. 952/2013. Kommissionen offentliggør den dato, fra hvilken betingelserne i dette stykke er opfyldt, i C-udgaven af *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

MELDEFORPLIGTELSE

A. Meldeforpligtelser som følge af EU-retsakter

Denne kategori af meldeforpligtelser omfatter de oplysninger, der skal afgives i overensstemmelse med følgende bestemmelser:

1. Indberetning for skibe, der ankommer til og afgår fra havne i medlemsstaterne

Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).

2. Ind- og udrejsekontrol af personer

Artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeksen) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

3. Indberetning af farligt eller forurenende gods om bord

Artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet (EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10).

4. Meddelelse om affald og rester

Artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 81).

5. Fremlæggelse af sikringsoplysninger

Artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 725/2004 af 31. marts 2004 om bedre sikring af skibe og havnefaciliteter (EUT L 129 af 29.4.2004, s. 6).

Den formular, der findes i tillægget til dette bilag, anvendes til identifikation af dataelementerne som krævet i artikel 6 i forordning (EF) nr. 725/2004.

6. Oplysninger om ombordværende

Artikel 4, stk. 2, og artikel 5, stk. 2, i Rådets direktiv 98/41/EF af 18. juni 1998 om registrering af de ombordværende på passagerskibe, som sejler til og fra havne i Fællesskabets medlemsstater (EFT L 188 af 2.7.1998, s. 35).

7. Toldformaliteter

a) Ankomstformaliteter:

- Meddelelse om ankomst (artikel 133 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Frembydelse af varer for toldmyndighederne (artikel 139 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Angivelse til midlertidig opbevaring af varer (artikel 145 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Toldmæssig status på varer (artikel 153 til 155 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Elektroniske transportdokumenter brugt til forsendelse (artikel 233, stk. 4, litra e), i forordning (EU) nr. 952/2013).

b) Afgangformaliteter:

- Toldmæssig status på varer (artikel 153 til 155 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Elektroniske transportdokumenter brugt til fremsendelse (artikel 233, stk. 4, litra e), i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Udpassagedmeddelelse (artikel 267 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Summarisk udpassageangivelse (artikel 271 og 272 i forordning (EU) nr. 952/2013)
- Reeksportmeddelelse (artikel 274 og 275 i forordning (EU) nr. 952/2013).

8. Sikker lastning og losning af massegodsskibe

Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/96/EF af 4. december 2001 om harmoniserede krav til og procedurer for sikker lastning og losning af massegodsskibe (EUT L 13 af 16.1.2002, s. 9).

9. Havnestatskontrol

Artikel 9 og artikel 24, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

10. Søtransportstatistik

Artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/42/EF af 6. maj 2009 om statistisk registrering af gods-transport og passagerbefordring ad søvejen (EUT L 141 af 6.6.2009, s. 29).

B. FAL-dokumenter og -meldeforpligtelser som følge af internationale retsakter

Denne kategori af meldeforpligtelser omfatter de oplysninger, der skal afgives i overensstemmelse med FAL-konventionen og andre relevante internationale retsakter.

1. FAL 1: Almindelig erklæring
2. FAL 2: Ladningserklæring
3. FAL 3: Erklæring om skibsstores
4. FAL 4: Erklæring om besætningens personlige ejendele
5. FAL 5: Besætningsliste
6. FAL 6: Passagerliste
7. FAL 7: Farligt gods
8. Sundhedserklæring for skibsfarten

C. Meldeforpligtelser som følge af national lovgivning og nationale krav

TILLÆG

**FORMULAR TIL AFGIVELSE AF SIKRINGSOPLYSNINGER INDEN SKIBETS ANKOMST UDFYLDES FOR ALLE
SKIBE FØR ANLØB AF HAVN I EN EU-MEDLEMSSTAT**

(Regel 9 i kapitel XI-2 i den internationale konvention fra 1974 om sikkerhed for menneskeliv til søs (SOLAS) og artikel 6, stk. 3, i forordning (EF) nr. 725/2004)

Oplysninger om skibet og kontaktoplysninger							
IMO-nummer				Skibets navn			
Registreringshavn				Flagstat			
Skibstype				Kaldesignal			
Bruttotonnage				Inmarsatkaldenumre (hvis de er tilgængelige)			
Navn på virksomhed og virksomhedsidentifikationsnummer				CSO-navn og døgnkontakt-oplysninger			
Ankomsthavn				Havnefacilitet for ankomst (hvis den er kendt)			
Oplysninger om havn og havnefacilitet							
Forventet dato og tidspunkt for ankomst af skibet i havnen (ETA)							
Primært formål med anløb							
Oplysninger, der kræves i SOLAS, regel 9.2.1 i kapitel XI-2							
Har skibet et internationalt skibssikringscertifikat (ISSC)?	JA	ISSC	NEJ — hvorfor ikke?		Udstedt af (navn på administration eller RSO)	Udløbsdato (dd/mm/åååå)	
Har skibet en gyldig SSP om bord?	JA	NEJ	Sikringsniveau, der på det givne tidspunkt gælder for skibet.	Sikringsniveau 1	Sikringsniveau 2	Sikringsniveau 3	
Skibets lokation på det tidspunkt, denne rapport udfyldes							
Angiv de seneste ti anløb til havnefaciliteter i kronologisk rækkefølge (seneste anløb først):							
Nr.	Dato fra (dd/mm/åååå)	Dato til (dd/mm/åååå)	Havn	Land	UN/LOCODE (hvis en sådan findes)	Havnefacilitet	Sikringsniveau
1							SN =
2							SN =
3							SN =
4							SN =
5							SN =

Nr.	Dato fra (dd/mm/åååå)	Dato til (dd/mm/åååå)	Havn	Land	UN/LOCODE (hvis en sådan findes)	Havnefacilitet	Sikringsniveau
6							SN =
7							SN =
8							SN =
9							SN =
10							SN =
Foretog skibet nogen særlige eller yderligere sikringsforanstaltninger ud over dem i den godkendte SSP?						JA	NEJ
Hvis svaret er JA, angives nedenfor de særlige eller yderligere sikringsforanstaltninger foretaget på skibet.							
Nr. (som ovenfor)	Særlige eller yderligere sikringsforanstaltninger foretaget på skibet						
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
Angiv skib-til-skib-aktiviteterne i kronologisk rækkefølge (seneste først), som blev udført under de seneste ti anløb til ovennævnte havnefaciliteter. Uddyb nedenstående tabel, eller fortsæt på en separat side om nødvendigt — indsæt antallet af skib-til-skib-aktiviteter:							

Blev skibets sikringsprocedurer angivet i den godkendte SSP opretholdt under hver af disse skib-til-skib-aktiviteter?						JA	NEJ
Hvis NEJ, angives detaljer om de anvendte sikringsforanstaltninger i stedet for i den sidste kolonne nedenfor.							
Nr.	Dato fra (dd/mm/åååå)	Dato til (dd/mm/åååå)	Lokation eller længdegrad og breddegrad	Skib-til-skib-aktivitet	Sikringsforanstaltning anvendt i stedet for		
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
Generel beskrivelse af godset på skibet							
Bærer skibet farlige stoffer som last dækket af en af klasserne 1, 2.1, 2.3, 3, 4.1, 5.1, 6.1, 6.2, 7 eller 8 i IMDG-kodekset?				JA	NEJ	Hvis JA, skal det bekræftes, at manifestet for farligt gods (eller et relevant uddrag) er vedhæftet	
Bekræft, at en kopi af skibets besætningsliste er vedhæftet				JA	Bekræft, at en kopi af skibets passagerliste er vedhæftet		JA
Andre sikringsrelevante oplysninger							
Ønsker du at rapportere nogen sikringsmæssige forhold?				JA	Angiv detaljer:		NEJ
Skibsagent i den forventede ankomsthavn							
Navn:				Kontaktoplysninger (tlf.nr.):			
Identitet på den person, der forelægger disse oplysninger							
Titel eller stilling (slet om nødvendigt) Skibsfører/SSO/CSO/skibsagent (som ovenfor)				Navn:		Underskrift:	
Dato/tidspunkt/sted for udfyldelse af rapporten							

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1240
af 20. juni 2019
om oprettelse af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer
(omarbejdning)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 74 og artikel 79, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 ⁽²⁾ er blevet ændret væsentligt. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør forordningen af klarhedshensyn omarbejdes.
- (2) Den kraftige stigning i de blandede migrationsstrømme i 2015 og 2016 har sat migrations-, asyl- og grænseforvaltningssystemerne under pres. Dette har indebåret en udfordring for Unionen og medlemsstaterne og viser, at det er nødvendigt at styrke Unionens politik på migrationsområdet med henblik på at sikre en samordnet og effektiv europæisk reaktion.
- (3) Formålet med Unionens politik vedrørende migration er at erstatte irregulære og ukontrollerede migrationsstrømme med sikre og velforvaltede adgangsveje gennem en samlet tilgang, der har til formål at sikre en effektiv forvaltning af migrationsstrømme i alle faser i overensstemmelse med kapitel 2 i afsnit V i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- (4) Respekt for menneskerettighedsstandarder er et grundlæggende princip for Unionen. Unionen er forpligtet til at beskytte menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder for alle migranter, uanset deres indvandrerstatus, i fuld overensstemmelse med folkeretten. Foranstaltninger truffet af indvandringsforbindelsesofficerer i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning, navnlig i tilfælde, der involverer sårbare personer, bør således overholde de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med relevant folkeret og EU-ret, herunder artikel 2 og 6 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.6.2019.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 af 19. februar 2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1).

- (5) For at sikre den effektive gennemførelse af alle aspekter af EU-politikker vedrørende indvandring bør der tilstræbes en konsekvent dialog og samarbejde med vigtige oprindelses- og transitlandene for migranter og ansøgere om international beskyttelse. Et sådant samarbejde bør i overensstemmelse med den samlede tilgang, der er fastlagt i den europæiske dagsorden for migration, sikre en bedre forvaltning af indvandring, herunder afrejser og tilbagesendelser, understøtte indsamling og deling af oplysninger, herunder om ansøgernes adgang til international beskyttelse og, hvor det er muligt og relevant, om reintegrering, og forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring, smugling af migranter og menneskehandel
- (6) Beskyttelsesværktøjerne omfatter foranstaltningerne i den samlede strategi for migration og mobilitet (SSMM). Lovlige indvandringsstrategier og -kanaler mellem Unionen og tredjelande bør også omfatte arbejdskraftmigration, visa til studerende og familiesammenføring, uden at det berører medlemsstaternes nationale beføjelser.
- (7) I lyset af den stigende efterspørgsel efter analyse og oplysninger til støtte for evidensbaseret politisk beslutningstagning og operationelle tiltag er der et behov for, at indvandringsforbindelsesofficerer sikrer, at deres indsigt og viden bidrager fuldt ud til et samlet situationsbillede af tredjelande.
- (8) Oplysninger om migrationsstrømmes sammensætning bør, hvor det er muligt og relevant, indeholde oplysninger om erklærede migranternes angivne alder, kønsprofil og familie og om uledsagede mindreårige.
- (9) Udsendelsen af de nuværende europæiske migrationsforbindelsesofficerer til vigtige oprindelses- og transitlandene, som der opfordres til i konklusionerne fra stats- og regeringschefernes særlige møde den 23. april 2015, var et første skridt i retning af at forstærke engagementet i tredjelande for så vidt angår migrationsspørgsmål og øge samarbejdet med indvandringsforbindelsesofficerer udsendt af medlemsstaterne. Med udgangspunkt i disse erfaringer bør længerevarende udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer fra Kommissionen til tredjelande for at understøtte udviklingen og gennemførelsen samt maksimere virkningen af Unionens indsats på migrationsområdet forudses.
- (10) Formålet med denne forordning er at sikre en bedre samordning og optimere udnyttelsen af netværket af de indvandringsforbindelsesofficerer, som medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder, hvis det er relevant, retshåndhævende myndigheder, samt Kommissionen og EU-agenturerne har udsendt til tredjelande, med sigte på en mere virkningsfuld gennemførelse af Unionens prioriteter om at forebygge og bekæmpe ulovlig indvandring og dermed forbundet grænseoverskridende kriminalitet såsom smugling af migranter og menneskehandel, lette værdig og effektiv tilbagesendelse, tilbagesættelse og reintegrering, bidrage til en integreret forvaltning af Unionens ydre grænser og understøtte forvaltningen styringen af legal indvandring, herunder på området for foranstaltninger vedrørende international beskyttelse, genbosættelse og integrations inden afrejse, der udføres af medlemsstaterne og Unionen. En sådan samordning bør fuldt ud respektere den eksisterende kommandovej og rapporteringslinjerne mellem indvandringsforbindelsesofficererne og deres respektive udsendende myndigheder samt blandt indvandringsforbindelsesofficererne indbyrdes.
- (11) Med udgangspunkt i forordning (EF) nr. 377/2004 har nærværende forordning til formål at sikre, at indvandringsforbindelsesofficerer i højere grad bidrager til et velfungerende europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, først og fremmest ved at oprette en mekanisme, hvorigennem medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne på en mere systematisk måde kan samordne opgaverne og rollerne for deres forbindelsesofficerer, som er udsendt til tredjelande.

- (12) Under hensyntagen til, at forbindelsesofficerer, der beskæftiger sig med migrationsrelaterede spørgsmål, er udsendt af forskellige kompetente myndigheder, og at deres mandat og opgaver kan være overlappende, bør der gøres en indsats for at styrke samarbejdet mellem forbindelsesofficerer, der arbejder i samme tredjeland eller region. Hvor indvandringsforbindelsesofficerer er udsendt til Unionens diplomatiske missioner i et tredjeland af Kommissionen eller EU-agenturer, bør de lette og støtte indvandringsforbindelsesofficerernes netværk i det pågældende tredjeland. Sådanne netværk kan, hvor det er hensigtsmæssigt, udvides til at omfatte forbindelsesofficerer, der er udsendt af andre lande end medlemsstater.
- (13) Indførelsen af en robust mekanisme, som sikrer en bedre samordning blandt og et bedre samarbejde mellem alle forbindelsesofficerer, der beskæftiger sig med indvandringsspørgsmål som led i deres opgaver, er afgørende for at minimere informationslakuner og dobbeltarbejde og maksimere operationel kapacitet og effektivitet. Et styringsråd bør udstede retningslinjer i overensstemmelse med Unionens politiske prioriteter under hensyntagen til Unionens eksterne forbindelser og bør have de nødvendige beføjelser til navnlig at vedtage toårige arbejdsprogrammer for aktiviteterne i indvandringsforbindelsesofficerernes netværk, aftale skræddersyede ad hoc-tiltag for indvandringsforbindelsesofficerer vedrørende prioriteter og nye behov, der ikke allerede er omfattet af det toårige arbejdsprogram, tildele ressourcer til aftalte aktiviteter og være ansvarlig for deres gennemførelse. Hverken styringsrådets opgaver eller de, der varetages af formidlerne for indvandringsforbindelsesofficerernes netværk, bør berøre de udsendende myndigheders kompetence med hensyn til tildeling af opgaver til deres respektive indvandringsforbindelsesofficerer. Når styringsrådet udfører sine opgaver, bør det tage hensyn til de forskelligartede netværk af indvandringsforbindelsesofficerer samt de synspunkter, som de medlemsstater, der er mest berørt af forbindelse til bestemte tredjelande, har.
- (14) Styringsrådet bør derfor opstille og jævnligt ajourføre en liste over indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande. Listen bør omfatte oplysninger om de forskellige netværks placering, sammensætning og aktiviteter, herunder kontaktoplysninger og en oversigt over de udsendte indvandringsforbindelsesofficerers opgaver.
- (15) Fælles udsendelse af forbindelsesofficerer bør fremmes med henblik på at forbedre det operationelle samarbejde og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne samt for at imødekomme behov på EU-plan som fastlagt af styringsrådet. Fælles udsendelse fra mindst to medlemsstater bør understøttes med EU-midler for at fremme engagementet og give merværdi til alle medlemsstater.
- (16) Der bør fastsættes særlige bestemmelser for en bredere EU-kapacitetsopbygningsindsats for indvandringsforbindelsesofficererne. Sådant kapacitetsopbygning bør omfatte udviklingen af et fælles kernepensum og kurser til før udsendelsen, herunder om grundlæggende rettigheder, i samarbejde med relevante EU-agenturer og styrkelsen af den operationelle kapacitet af indvandringsforbindelsesofficerers netværk. Et sådant pensum bør ikke være obligatorisk og bør være et supplement i forhold til det nationale pensum, der fastsættes af udsendende myndigheder.
- (17) Indvandringsforbindelsesofficerers netværk bør undgå overlapning med det arbejde, der udføres af EU-agenturer og andre EU-instrumenter eller -strukturer, herunder arbejdet i lokale Schengensamarbejdsgrupper, og bør tilføre en merværdi til det, de allerede opnår i form af indsamling og udveksling af oplysninger på indvandringsområdet, navnlig ved at fokusere på operationelle aspekter. Disse netværke bør fungere som formidlere og leverandører af oplysninger fra tredjelande til støtte for EU-agenturer i deres funktioner og opgaver, navnlig hvis EU-agenturerne endnu ikke har etableret samarbejdsforbindelser med tredjelande. Med sigte herpå bør der etableres et tættere samarbejde mellem indvandringsforbindelsesofficerers netværk og de relevante EU-agenturer. Indvandringsforbindelsesofficerer bør til enhver tid være opmærksomme på, at deres handlinger kan få operationelle eller omdømmemæssige konsekvenser for lokale og regionale netværk af indvandringsforbindelsesofficerer. De bør handle i overensstemmelse hermed, når de udfører deres opgaver.

- (18) Medlemsstaternes myndigheder bør, hvor det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, sikre, at oplysninger indhentet af forbindelsesofficerer udsendt til andre medlemsstater og strategiske og operative analyseprodukter fra EU-agenturer vedrørende ulovlig indvandring, værdig og effektiv tilbagesendelse og reintegrering, grænseoverskridende kriminalitet eller international beskyttelse og genbosætning reelt når frem til indvandringsforbindelsesofficererne i tredjelande, og at oplysninger fra indvandringsforbindelsesofficerer deles med de relevante EU-agenturer, navnlig Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og Den Europæiske Unions Asylagentur (EASO) inden for deres respektive retlige rammer.
- (19) For at sikre den mest effektive anvendelse af oplysninger, der indsamles af netværkene af indvandringsforbindelsesofficerer, bør sådanne oplysninger være tilgængelige via en sikker webbaseret platform til udveksling af oplysninger i overensstemmelse med den gældende lovgivning om databeskyttelse.
- (20) Oplysninger, der indsamles af indvandringsforbindelsesofficerer, bør understøtte gennemførelsen af den tekniske og operationelle europæiske integrerede grænseforvaltning, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 ⁽³⁾, og bidrage til udviklingen og opretholdelsen af de nationale grænseovervågningssystemer i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 ⁽⁴⁾.
- (21) Det bør være muligt at anvende de tilgængelige ressourcer i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 ⁽⁵⁾ til at understøtte aktiviteterne i et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer samt til at arbejde for medlemsstaternes fælles udsendelse af forbindelsesofficerer.
- (22) Enhver behandling, herunder overførslen af personoplysninger, som foretages af medlemsstaterne inden for rammerne af denne forordning, bør ske i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽⁶⁾. Kommissionen og EU-agenturerne bør anvende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ⁽⁷⁾, når de behandler personoplysninger.
- (23) Behandling af personoplysninger inden for rammerne af denne forordning bør ske med henblik på at yde assistance til at tilbagesende tredjelandsstatsborgere, lette genbosætning af personer med behov for international beskyttelse og gennemføre EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger for så vidt angår indrejse med henblik på lovlig migration og forebyggelse og bekæmpelse af ulovlig indvandring, smugling af migranter og menneskehandel. Der er derfor behov for retlige rammer, som anerkender indvandringsforbindelsesofficerernes rolle i denne forbindelse.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1624 af 14. september 2016 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 863/2007, Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 og Rådets beslutning 2005/267/EF (EUT L 251 af 16.9.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1052/2013 af 22. oktober 2013 om oprettelse af det europæiske grænseovervågningssystem (Eurosir) (EUT L 295 af 6.11.2013, s. 11).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 515/2014 af 16. april 2014 om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til forvaltning af de ydre grænser og den fælles visumpolitik som en del af Fonden for Intern Sikkerhed og om ophævelse af beslutning nr. 574/2007/EF (EUT L 150 af 20.5.2014, s. 143).

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- (24) Indvandringsforbindelsesofficerer er nødt til at behandle personoplysninger for at fremme en korrekt gennemførelse af tilbagesendelsesprocedurer, en vellykket fuldbyrdelse af tilbagesendelsesafgørelse og reintegration, hvor det er hensigtsmæssigt og muligt. De tredjelande, hvortil der sker tilbagesendelse, er ofte ikke genstand for afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, der vedtages af Kommissionen i henhold til artikel 45 i forordning (EU) 2016/679, og de har ofte ikke indgået eller agter ikke at indgå en tilbagetagelsesaftale med Unionen eller på anden måde fastsætte tilstrækkelige garantier som omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2016/679. Til trods for Unionens omfattende bestræbelser på at samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, der skal tilbagesendes, er det ikke altid muligt at sikre, at sådanne tredjelande systematisk opfylder de krav, der i folkeretten er fastsat til tilbagetagelse af egne statsborgere. Tilbagetagelsesaftaler, som er indgået eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne og giver passende garantier for overførsel af personoplysninger til tredjelande i medfør af artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, dækker derfor kun et begrænset antal sådanne tredjelande. I tilfælde, hvor der ikke findes sådanne aftaler, bør personoplysninger overføres af indvandringsforbindelsesofficerer med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsesoperationer i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i artikel 49 i forordning (EU) 2016/679.
- (25) Som en undtagelse fra kravet om en afgørelse om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet eller passende garantier bør overførsel af personoplysninger til tredjelandsmyndigheder i henhold til denne forordning være tilladt til gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik, og det bør derfor være muligt at anvende undtagelsen i artikel 49, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2016/679 på de betingelser, der er fastsat i nævnte artikel, med henblik på denne forordning, nemlig for den værdige og effektive tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaterne i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF⁽⁸⁾.
- (26) I de berørte personers interesse bør indvandringsforbindelsesofficerer kunne behandle personoplysninger om personer, der har behov for international beskyttelse og skal genbosættes, og personer, der ønsker at migrere lovligt til Unionen, med henblik på at bekræfte deres identitet og statsborgerskab. Indvandringsforbindelsesofficerer opererer i en kontekst, hvor det er sandsynligt, at de får stor indsigt i aktiviteterne i kriminelle organisationer, der er involveret i smugling af migranter og menneskehandel. De bør derfor også kunne udveksle personoplysninger, der behandles i forbindelse med deres opgaver, med retshåndhævende myndigheder og inden for netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, forudsat at de pågældende personoplysninger er nødvendige for enten at forebygge og tackle irregulær migration eller at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge smugling af migranter eller menneskehandel.
- (27) Målene for denne forordning er at optimere udnyttelsen af netværket af de indvandringsforbindelsesofficerer, som medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturer har udsendt til tredjelande, med henblik på mere effektivt at gennemføre Unionens prioriteter, samtidig med at medlemsstaternes nationale beføjelser respekteres. Sådanne EU-prioriteter omfatter at sikre en bedre forvaltning af migration med henblik på at erstatte irregulære strømme med sikre og velforvaltede adgangsveje gennem en samlet tilgang, der tager fat på alle aspekter af indvandring, herunder forebyggelse og bekæmpelse af smugling af migranter og menneskehandel og ulovlig indvandring. Yderligere EU-prioriteter er at lette værdig og effektiv tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration, som bidrager til en integreret forvaltning af Unionens ydre grænser, og at understøtte forvaltningen af legal indvandring og internationale beskyttelsesordninger. Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af deres store omfang og deres virkninger i hele Unionen bedre nås gennem samordning på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- (28) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A og E, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽¹⁰⁾.
- (29) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹¹⁾, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra A og E, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/149/RIA ⁽¹²⁾.
- (30) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹³⁾, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A og E i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽¹⁴⁾.
- (31) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.
- (32) Den 1. oktober 2018 meddelte Det Forenede Kongerige i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, Rådet, at det ikke ønsker at deltage i vedtagelsen af denne forordning. I overensstemmelse med artikel 5, stk. 3 i nævnte protokol fremlagde Kommissionen den 31. januar 2019 et forslag til Rådets afgørelse om meddelelse fra Det Forenede Kongerige om, at det ikke længere ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne som fastsat i forordning (EF) nr. 377/2004. På dette grundlag besluttede Rådet den 18. februar 2019 ⁽¹⁵⁾, at Rådets afgørelse 2000/365/EF ⁽¹⁶⁾ og punkt 6 i bilag I til Rådets afgørelse 2004/926/EF ⁽¹⁷⁾ fra datoen for nærværende forordnings ikrafttræden ophører med at finde anvendelse for Det Forenede Kongerige for så vidt angår forordning (EF) nr. 377/2004 og eventuelle senere ændringer heraf.
-
- ⁽⁹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
- ⁽¹⁰⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).
- ⁽¹¹⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.
- ⁽¹²⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).
- ⁽¹³⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.
- ⁽¹⁴⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).
- ⁽¹⁵⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/304 af 18. februar 2019 om meddelelse fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om, at det ikke længere ønsker at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne som fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (EUT L 51 af 22.2.2019, s. 7).
- ⁽¹⁶⁾ Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne (EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43).
- ⁽¹⁷⁾ Rådets afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70).

- (33) Irland deltager i denne forordning i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, i protokol nr. 19 og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF⁽¹⁸⁾.
- (34) Irlands deltagelse i denne forordning i henhold til artikel 6, stk. 2, i afgørelse 2002/192/EF vedrører Unionens ansvar for at træffe foranstaltninger til udbygning af Schengenreglerne om bekæmpelse af organiseret ulovlig indvandring, som Irland deltager i.
- (35) Denne forordning er en retsakt, der bygger på, eller som på anden måde har tilknytning til, Schengenreglerne, jf. henholdsvis artikel 3, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2003, artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2005 og artikel 4, stk. 1, i tiltrædelsesakten af 2011 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes bestemmelser, som skal styrke samarbejde og samordning mellem indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande af medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturer, gennem oprettelsen af et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer.
2. Denne forordning berører ikke det ansvar, som medlemsstaternes myndigheder, Kommissionen og EU-agenturer har for at fastlægge omfanget og tildelingen af opgaver og rapporteringsveje for deres respektive indvandringsforbindelsesofficerer, og de opgaver, som indvandringsforbindelsesofficerer udfører inden for rammerne af deres ansvarsområde i henhold til EU-retten og national ret, national politik og nationale procedurer eller i henhold til særlige aftaler indgået med værtslandet eller internationale organisationer.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indvandringsforbindelsesofficer«: en forbindelsesofficer, der er udpeget og udsendt af en medlemsstats kompetente myndigheder, af Kommissionen eller af et af EU-agenturerne i overensstemmelse med det respektive retsgrundlag for at håndtere indvandringsrelaterede spørgsmål, også når dette kun udgør en del af deres arbejdsopgaver
- 2) »udsendt«: udsendt til et tredjeland for et rimeligt tidsrum, der fastlægges af den kompetente myndighed, til en af følgende:
 - a) en medlemsstats diplomatiske mission

⁽¹⁸⁾ Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne (EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20).

- b) et tredjelandets kompetente myndigheder
 - c) en international organisation
 - d) en af Unionens diplomatiske missioner
- 3) »personoplysninger«: personoplysninger som defineret i artikel 4, nr. 1), i forordning (EU) 2016/679
- 4) »tilbagesendelse«: tilbagesendelse som defineret i artikel 3, nr. 3), i direktiv 2008/115/EF.

Artikel 3

Indvandringsforbindelsesofficerers opgaver

1. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver inden for rammerne af deres ansvarsområde, som fastlægges af de udsendende myndigheder, og i overensstemmelse med de bestemmelser, herunder bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i EU-retten og national ret og i eventuelle aftaler eller ordninger indgået med tredjelande eller internationale organisationer.
2. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er generelle principper i EU-retten og folkeretten, herunder menneskerettighedsforpligtelser. De skal være særligt opmærksomme på sårbare personer og tage hensyn til kønsaspektet i forbindelse med migrationsstrømme.
3. Hver enkelt udsendende myndighed skal sikre, at indvandringsforbindelsesofficerer etablerer og opretholder direkte kontakt med de kompetente myndigheder i tredjelande, herunder, når det er hensigtsmæssigt, med lokale myndigheder, og alle relevante organisationer, der arbejder i tredjelandet, herunder internationale organisationer, navnlig med henblik på gennemførelsen af denne forordning.
4. Indvandringsforbindelsesofficerer indsamler oplysninger til brug på enten operationelt plan eller strategisk plan eller begge dele. Oplysninger indsamlet i henhold til dette stykke indsamles i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, og må ikke indeholde personoplysninger, jf. dog artikel 10, stk. 2. Sådanne oplysninger skal navnlig omfatte de følgende spørgsmål:
 - a) europæisk integreret grænseforvaltning ved de ydre grænser med henblik på en effektiv forvaltning af migration
 - b) migrationsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem tredjelandet, herunder, hvor det er muligt og relevant, migrationsstrømmenes sammensætning og migranternes planlagte bestemmelsessted
 - c) ruter, som migrationsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem tredjelandet, anvender for at nå medlemsstaternes områder

- d) eksistensen af og aktiviteter og fremgangsmåder for kriminelle organisationer, der er involveret i smugling af migranter og menneskehandel langs migrationsruterne
 - e) hændelser og begivenheder, der har potentialet til at blive eller forårsage nye udviklinger vedrørende migrationsstrømmene
 - f) metoder til efterligning eller forfalskning af identitets- og rejsedokumenter
 - g) måder og midler til at bistå myndighederne i tredjelande med at forebygge ulovlige indvandringsstrømme, der kommer fra eller bevæger sig i transit gennem deres områder
 - h) foranstaltninger forud for afrejsen, som er til rådighed for indvandrere i oprindelseslandet eller i værtstredjelande, og som understøtter en vellykket integration efter lovlig indrejse i en medlemsstat
 - i) måder og midler til at lette tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration
 - j) effektiv adgang til beskyttelse, som tredjelandet har indført, blandt andet til fordel for sårbare personer
 - k) eksisterende og mulige fremtidige lovlige indvandringsstrategier og -kanaler mellem Unionen og tredjelande under hensyntagen til færdigheder og arbejdsmarkedsbehov i medlemsstaterne samt genbosættelse og andre beskyttelsesværktøjer
 - l) kapacitet, evner, politiske strategier, lovgivning og retspraksis fra tredjelande og interessenter, herunder, når det er muligt og relevant, oplysninger om modtagelses- og tilbageholdelsescentre og betingelserne deri, for så vidt det er relevant for de spørgsmål, der er omhandlet i litra a)-k).
5. Indvandringsforbindelsesofficerer samordner med hinanden og med relevante interesseparter vedrørende tilrådgivningsstillelse af kapacitetsopbygningsaktiviteter til myndigheder og andre interessenter i tredjelande.
6. Indvandringsforbindelsesofficerer kan under hensyntagen til deres ekspertiseområde og uddannelse yde bistand med:
- a) at fastslå tredjelandstatsborgeres identitet og statsborgerskab og lette deres tilbagesendelse i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, samt bistå ved deres reintegration, hvor det er relevant og muligt
 - b) at bekræfte identiteten af personer med behov for international beskyttelse med henblik på at lette genbosætning af i Unionen, blandt andet ved, hvor det er muligt, at give dem passende oplysninger og støtte forud for afrejsen
 - c) at bekræfte identiteten af og lette gennemførelsen af EU-foranstaltninger og nationale foranstaltninger vedrørende lovlige indvandreres indrejse

- d) at udveksle oplysninger indhentet i forbindelse med deres opgaver i netværk af indvandringsforbindelsesofficerer og med medlemsstaternes kompetente myndigheder, herunder retshåndhævende myndigheder, med henblik på at forebygge og afsløre ulovlig indvandring samt bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel.

Artikel 4

Underretning om udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne, Kommissionen og EU-agenturerne orienterer styringsrådet, der er oprettet ved artikel 7, om deres planer for og deres faktiske udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer, med en beskrivelse af deres pligter og angivelse af varigheden af deres udsendelse.

De aktivitetsrapporter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra c), skal omfatte en oversigt over udsendelserne af indvandringsforbindelsesofficerer.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger stilles til rådighed på den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9.

Artikel 5

Oprettelse af lokale eller regionale netværk af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til samme lande eller regioner, opretter lokale eller regionale samarbejdsnetværk og samarbejder, hvor og når det er hensigtsmæssigt, med forbindelsesofficerer, der er udsendt af andre lande end medlemsstater. Inden for rammerne af sådanne netværk skal indvandringsforbindelsesofficererne i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, navnlig:

- a) mødes regelmæssigt, og når det er nødvendigt
- b) udveksle oplysninger og praktiske erfaringer, navnlig på møder og via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9
- c) udveksle oplysninger, hvor det er hensigtsmæssigt, om erfaringer vedrørende adgang til international beskyttelse
- d) samordne de holdninger, der skal indtages i kontakter med kommercielle transportselskaber, hvor det er hensigtsmæssigt
- e) deltage i fælles, specialiserede uddannelseskurser, hvor det er hensigtsmæssigt, herunder vedrørende grundlæggende rettigheder, menneskehandel, smugling af migranter, dokumentsvig eller adgang til international beskyttelse i tredjelande
- f) tilrettelægge oplysningsmøder og uddannelseskurser for det diplomatiske og konsulære personale ved medlemsstaternes missioner i tredjelande, hvor det er hensigtsmæssigt

g) vedtage fælles tilgange til metoder for indsamlingen og rapporteringen af strategisk relevante oplysninger, herunder risikoanalyser

h) etablere regelmæssige kontakter med tilsvarende netværk i tredjelandet og i de tilgrænsende tredjelande, hvor det er relevant.

2. Indvandringsforbindelsesofficerer udsendt af Kommissionen letter og støtter de netværk, der er omhandlet i stk. 1. På steder, hvor Kommissionen ikke udsender indvandringsforbindelsesofficerer, letter og støtter de af EU-agenturerne udsendte indvandringsforbindelsesofficerer de netværk, der er omhandlet i stk. 1. På steder, hvor hverken Kommissionen eller EU-agenturerne udsender indvandringsforbindelsesofficerer, fremmes netværket af en indvandringsforbindelsesofficer, som aftales blandt netværkets medlemmer.

3. Styringsrådet underrettes uden unødigt ophold om udnævnelsen af den udpegede netværksformidler eller hvor der ikke udpeges en formidler.

Artikel 6

Fælles udsendelse af indvandringsforbindelsesofficerer

1. Medlemsstaterne kan bilateralt eller multilateralt aftale, at indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt af en medlemsstat til et tredjeland eller en international organisation, tillige varetager en eller flere andre medlemsstats interesser.

2. Medlemsstaterne kan også aftale, at deres indvandringsforbindelsesofficerer fordeler visse opgaver imellem sig på basis af deres kompetencer og uddannelse.

3. Hvis to eller flere medlemsstater i fællesskab udsender en indvandringsforbindelsesofficer, kan disse medlemsstater modtage finansiel støtte fra Unionen i henhold til forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikel 7

Styringsrådet

1. Der oprettes et styringsråd for et europæisk netværk af indvandringsforbindelsesofficerer.

2. Styringsrådet består af en repræsentant for hver medlemsstat, to repræsentanter for Kommissionen og en repræsentant for Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, en repræsentant for Europol og en repræsentant for EASO. Hver medlemsstat udnævner med henblik herpå et medlem af styringsrådet samt en suppleant, som repræsenterer medlemmet i vedkommendes fravær. Styringsrådets medlemmer udnævnes navnlig på grundlag af deres relevante erfaring og ekspertise inden for forvaltning af forbindelsesofficerers netværk.

3. Lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, deltager i styringsrådet og udnævner hver en repræsentant som medlem uden stemmeret. De kan udtale sig om alle de emner, der drøftes, og de afgørelser, der træffes af styringsrådet.

Når styringsrådet træffer afgørelse i sager, der er relevante for indvandringsforbindelsesofficerer, som er udsendt af lande, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, tager styringsrådet behørigt hensyn til de synspunkter, som repræsentanterne for disse lande har givet udtryk for.

4. Eksperty, repræsentanter for nationale myndigheder, internationale organisationer og relevante EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, som ikke er medlemmer af styringsrådet, kan inviteres af styringsrådet til at deltage i dets møder som observatører.

5. Styringsrådet kan organisere fælles møder med andre netværk eller organisationer.

6. En repræsentant for Kommissionen fungerer som formand for styringsrådet. Formanden skal:

a) sikre kontinuiteten af og tilrettelægge styringsrådets arbejde, herunder ved at understøtte udarbejdelsen af det toårige arbejdsprogram og den toårige aktivitetsrapport

b) rådgive styringsrådet med hensyn til at sikre, at de fælles aktiviteter, som er aftalt, er sammenhængende og samordnet med de relevante EU-instrumenter og -strukturer og afspejler Unionens prioriteter på migrationsområdet

c) indkalde til møder i styringsrådet.

Med henblik på at nå styringsrådets mål bistås formanden af et sekretariat.

7. Styringsrådet holder mindst to møder om året.

8. Styringsrådet vedtager afgørelser med et absolut flertal af dets stemmeberettigede medlemmer.

9. Afgørelser, der vedtages af styringsrådet, meddeles de relevante indvandringsforbindelsesofficerer af de respektive udsendende myndigheder.

Artikel 8

Styringsrådets opgaver

1. Styringsrådet fastsætter selv sin forretningsorden på grundlag af et forslag fra formanden senest tre måneder efter dets første møde. I forretningsordenen fastlægges de nærmere afstemningsregler. Forretningsordenen skal navnlig omfatte betingelserne for, at et medlem kan handle på et andet medlems vegne, samt eventuelle krav vedrørende beslutningsdygtighed.

2. Med tanke på Unionens prioriteter på indvandringsområdet og inden for rammerne af indvandringsforbindelsesofficerernes opgaver som defineret i denne forordning og i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, udfører styringsrådet følgende aktiviteter, baseret på et samlet situationsbillede og analyser fra de relevante EU-agenturer:

- a) opstille prioriteter og planlægge aktiviteter ved at vedtage et toårigt arbejdsprogram med angivelse af de nødvendige ressourcer til støtte for dette arbejde
- b) regelmæssigt følge gennemførelsen af dets aktiviteter med henblik på at foreslå ændringer af det toårige arbejdsprogram, hvor det er relevant, og for så vidt angår udnævnelsen af netværksformidlere og de fremskridt, der gøres af netværk af indvandringsforbindelsesofficerer, i deres samarbejde med kompetente myndigheder i tredjelande
- c) vedtage den toårige aktivitetsrapport, herunder den i artikel 4, stk. 1, andet afsnit, omhandlede oversigt, der skal udarbejdes af formanden for styringsrådet
- d) ajourføre listen over udsendelser af indvandringsforbindelsesofficerer inden hvert styringsrådsmøde
- e) afdække, hvor der mangler indvandringsforbindelsesofficerer, og skitserer muligheder for udsendelsen heraf.

Styringsrådet fremsender de dokumenter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og c), til Europa-Parlamentet.

3. Med tanke på Unionens operationelle behov på indvandringsområdet og inden for rammerne af indvandringsforbindelsesofficerernes opgaver som defineret i denne forordning og i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, udfører styringsrådet følgende aktiviteter:

- a) aftale ad hoc-tiltag for netværkene af indvandringsforbindelsesofficerer
- b) overvåge tilgængeligheden af oplysninger mellem indvandringsforbindelsesofficerer og EU-agenturer og kommer med anbefalinger til nødvendige tiltag, hvor det er påkrævet
- c) understøtte udviklingen af indvandringsforbindelsesofficerernes kvalifikationer, herunder gennem udvikling af et supplerende og ikke-obligatorisk fælles kernepensum, kurser til før udsendelse, retningslinjer for overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i deres aktiviteter med særligt fokus på sårbare personer og tilrettelæggelsen af fælles seminarer om de emner, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, under hensyntagen til uddannelsesværktøjer, der er udviklet af de relevante EU-agenturer eller andre internationale organisationer

- d) sikre, at oplysninger udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, der er oprettet i henhold til artikel 9.

4. Med henblik på gennemførelse af de aktiviteter, der er omhandlet i stk. 2 og 3, kan medlemsstaterne modtage finansiel støtte fra Unionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 515/2014.

Artikel 9

Platform til udveksling af oplysninger

1. Med henblik på deres respektive opgaver sikrer indvandringsforbindelsesofficerer, medlemmer af styringsrådet og netværksformidleren, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, at alle relevante oplysninger og statistikker uploades til og udveksles via en sikker webbaseret platform til udveksling af oplysninger. Platformen oprettes af Kommissionen efter aftale med styringsrådet og vedligeholdes af Kommissionen.

Der må ikke udveksles operationelle retshåndhævelsesoplysninger af strengt fortrolig karakter via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger.

2. De oplysninger, der udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, skal som minimum omfatte følgende:

- a) relevante dokumenter, rapporter og analyseprodukter som vedtaget af styringsrådet i henhold til artikel 8, stk. 2 og 3
- b) toårige arbejdsprogrammer, toårige aktivitetsrapporter og resultaterne af aktiviteter og ad hoc-opgaver udført af netværk af indvandringsforbindelsesofficerer som omhandlet i artikel 8, stk. 2 og 3
- c) en ajourført liste over medlemmer af styringsrådet
- d) en ajourført liste med kontaktoplysninger for de indvandringsforbindelsesofficerer, der er udsendt til tredjelande, herunder deres navne, stederne for udsendelsen og den eller de regioner, de er ansvarlige for, telefonnumre og e-mailadresser
- e) andre relevante dokumenter vedrørende styringsrådets aktiviteter og beslutninger.

3. Med undtagelse af oplysninger som omhandlet i stk. 2, litra c) og d), må de oplysninger, der udveksles via den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger, ikke indeholde personoplysninger eller links, hvorigennem sådanne personoplysninger er direkte eller indirekte tilgængelige. Adgang til de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2, litra c) og d), skal være begrænset til indvandringsforbindelsesofficerer, medlemmer af styringsrådet og behørigt bemyndigede medarbejdere med henblik på gennemførelsen af denne forordning.

4. Europa-Parlamentet gives adgang til visse dele af den sikre webbaserede platform til udveksling af oplysninger som fastlagt af styringsrådet i dets forretningsorden og i overensstemmelse med gældende regler og lovgivning på EU-plan og nationalt plan.

Artikel 10

Behandling af personoplysninger

1. Indvandringsforbindelsesofficerer udfører deres opgaver i overensstemmelse med de EU-persondatabeskyttelsesregler og nationale personbeskyttelsesregler samt sådanne regler, der er indeholdt i internationale aftaler indgået med tredjelande eller internationale organisationer.

2. Indvandringsforbindelsesofficerer kan behandle personoplysninger med henblik på de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6. Personoplysningerne slettes, når de ikke længere er nødvendige for at opfylde de formål, hvortil de blev indsamlet eller på anden vis behandlet i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679.

3. Personoplysninger, der behandles i medfør af stk. 2, kan omfatte:

- a) biometriske eller biografiske oplysninger, hvor det er nødvendigt, for at bekræfte tredjelandssstatsborgeres identitet og statsborgerskab med henblik på tilbagesendelse, herunder alle former for dokumenter, som kan anses for bevis for eller umiddelbart vidnesbyrd om statsborgerskab
- b) passagerlister for tilbagesendesflyvninger og andre transportmidler til tredjelande
- c) biometriske eller biografiske oplysninger for at bekræfte tredjelandssstatsborgeres identitet og statsborgerskab med henblik på lovlig indrejse
- d) biometriske eller biografiske oplysninger for at bekræfte identitet og statsborgerskab for tredjelandssstatsborgere, der har behov for international beskyttelse med henblik på genbosætning
- e) biometriske, biografiske samt andre personlige oplysninger, der er nødvendige for at bekræfte en persons identitet og for at forebygge og bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel, samt personoplysninger vedrørende kriminelle netværks fremgangsmåder, anvendte transportmidler, inddragelse af mellemmand og pengestrømme.

Oplysninger omfattet af dette stykkes første afsnit, litra e), må udelukkende behandles med henblik på udførelse af de opgaver, der er omhandlet i artikel 3, stk. 6, litra d).

4. Enhver udveksling af personoplysninger skal strengt begrænses til, hvad der er nødvendigt for gennemførelsen af denne forordning.

5. Indvandringsforbindelsesofficerers overførsel af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer i medfør af denne artikel foretages i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 11

Konsulært samarbejde

Denne forordning berører ikke bestemmelserne om konsulært samarbejde på lokalt plan i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 ⁽¹⁹⁾.

Artikel 12

Rapport

1. Fem år efter denne forordnings vedtagelse forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af denne forordning.

2. Medlemsstaterne og de relevante EU-agenturer forsyner Kommissionen med de nødvendige oplysninger med henblik på udarbejdelsen af rapporten om anvendelsen af denne forordning.

Artikel 13

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 377/2004 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 14

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (Visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

BILAG I

Ophævet forordning med oversigt over ændringer

Rådets forordning (EF) nr. 377/2004	(EUT L 64 af 2.3.2004, s. 1)
Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 493/2011	(EUT L 141 af 27.5.2011, s. 13)

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 377/2004	Nærværende forordning
—	Artikel 1, stk. 1
—	Artikel 2, indledning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 2, nr. 1), afslutning
Artikel 1, stk. 3	Artikel 2, nr. 2)
Artikel 1, stk. 4	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2, stk. 1	Artikel 3, stk. 3
Artikel 2, stk. 2, indledning	Artikel 3, stk. 4, indledning
Artikel 2, stk. 2, første led	Artikel 3, stk. 4, litra b)
Artikel 2, stk. 2, andet led	Artikel 3, stk. 4, litra c)
Artikel 3, stk. 1	Artikel 4, stk. 1, første afsnit
Artikel 4, stk. 1	Artikel 5, stk. 1
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 6, stk. 1 og 2
Artikel 7	Artikel 11
—	Bilag I
—	Bilag II

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1241**af 20. juni 2019**

om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2019/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 ⁽⁴⁾ fastsættes bestemmelser om en fælles fiskeripolitik, som tager sigte på bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne.
- (2) Tekniske foranstaltninger er værktøjer, der fungerer som støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik. En evaluering af den nuværende reguleringsstruktur i forbindelse med tekniske foranstaltninger har imidlertid vist, at det sandsynligvis ikke er muligt at opfylde den fælles fiskeripolitiks målsætninger, og en ny tilgang bør anlægges for at øge de tekniske foranstaltningers effektivitet, idet hovedvægten lægges på tilpasning af forvaltningsstrukturen.
- (3) Der er behov for at udarbejde en ramme for regulering af tekniske foranstaltninger. Denne ramme bør på den ene side fastlægge generelle bestemmelser, som skal gælde for alle EU-farvande, og på den anden side fastlægge, at der inden for rammerne af den regionaliseringsproces, som er indført ved forordning (EU) nr. 1380/2013, kan vedtages tekniske foranstaltninger, som tager hensyn til regionsspecifikke forhold inden for fiskeri.

⁽¹⁾ EUT C 389 af 21.10.2016, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 185 af 9.6.2017, s. 82.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.6.2019.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

- (4) Rammen bør omfatte fangst og landing af fiskeressourcer, fiskeredskabers anvendelse og samspillet mellem fiskeri og marine økosystemer.
- (5) Denne forordning bør gælde for fiskeri i EU-farvande, der udøves af EU- og tredjelandsfartøjer og af EU-medlemsstaternes statsborgere, uden at dette berører flagstatens primære ansvar, og for EU-fiskerfartøjer, der fisker i EU-farvande i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Den bør for så vidt angår EU-fiskerfartøjer og EU-medlemsstaternes statsborgere også gælde i tredjelandsfarvande for tekniske foranstaltninger, der er vedtaget for NEAFC-reguleringsområdet (NEAFC — Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav) og GFCM-aftaleområdet (GFCM — Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet).
- (6) Hvor det er relevant, bør tekniske foranstaltninger gælde for rekreativt fiskeri, som kan have betydelig indvirkning på fiske- og skaldyrsbestandene.
- (7) Tekniske foranstaltninger bør bidrage til opfyldelsen af den fælles fiskeripolitikks målsætninger om at fiske på niveauet for det maksimale bæredygtige udbytte, reducere uønskede fangster, eliminere udsmid og bidrage til at opnå en god miljøtilstand som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF ⁽⁵⁾.
- (8) Tekniske foranstaltninger bør specifikt bidrage til at beskytte marine arters unge individer og gydestimer, ved at der anvendes selektive fiskeredskaber og foranstaltninger med henblik på at hindre uønskede fangster. Tekniske foranstaltninger bør også i videst muligt omfang begrænse fiskeredskabers indvirkning på marine økosystemer, navnlig på følsomme arter og levesteder, herunder i givet fald ved at anvende incitament. De bør desuden bidrage til, at der indføres forvaltningsforanstaltninger med det formål at opfylde forpligtelserne i Rådets direktiv 92/43/EØF ⁽⁶⁾ og direktiv 2008/56/EF og Europa-Parlamentets og Rådets 2009/147/EF ⁽⁷⁾.
- (9) For at kunne evaluere effektiviteten af tekniske foranstaltninger bør der fastsættes mål for omfanget af uønskede fangster, navnlig fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, omfanget af utilsigtede fangster af følsomme arter og den geografiske udbredelse af havbundslevesteder, som fiskeri har skadelig indflydelse på. Disse mål bør afspejle den fælles fiskeripolitikks målsætninger, EU-miljølovgivningen — navnlig direktiv 92/43/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁸⁾ — samt international god praksis.
- (10) For at sikre en ensartet fortolkning og gennemførelse af tekniske regler bør definitionerne af fiskeredskaber og fiskeri i de gældende forordninger med tekniske foranstaltninger ajourføres og konsolideres.
- (11) Visse skadevoldende fiskeredskaber eller -metoder, der indebærer brug af sprængstoffer, gift, bedøvende stoffer, elektrisk strøm, tryklufthamre eller andre slagredskaber, trukne redskaber og grabber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter samt visse undervandsharpuner bør forbydes. Marine arter, der er fanget med disse redskaber eller metoder bør ikke kunne sælges, frembydes eller udbydes til salg, hvis de er forbudt i henhold til denne forordning.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) (EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19).

⁽⁶⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EUT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

- (12) Anvendelse af trawl med elektrisk strøm bør fortsat være mulig i en overgangsperiode indtil den 30. juni 2021 og på bestemte strenge betingelser.
- (13) Der bør i lyset af rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) fastsættes fælles regler vedrørende restriktioner for anvendelse af trukne redskaber og om fangstposers konstruktion for at hindre skadelig praksis, som fører til uselektivt fiskeri.
- (14) For at begrænse anvendelsen af drivgarn, som kan fiske over store områder og føre til omfattende fangster af følsomme arter, bør de gældende restriktioner for anvendelse af sådanne fiskeredskaber konsolideres.
- (15) I lyset af rådgivningen fra STECF bør det af hensyn til beskyttelsen af følsomme dybhavsarter fortsat være forbudt at fiske med faststående garn i ICES-afsnit 3a, 6a, 6b, 7b, 7c, 7j og 7k og ICES-underområde 8, 9, 10 og 12 øst for 27°V i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mere end 200 m, dog med visse undtagelser.
- (16) For visse sjældne fiskearter, som f.eks. visse hajer og rokker, kan selv et begrænset fiskeri udgøre en alvorlig risiko for arternes bevarelse. For at beskytte sådanne arter bør der indføres et generelt forbud mod fiskeri efter dem.
- (17) For at opfylde kravet i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF om streng beskyttelse af følsomme marine arter, som f.eks. havpattedyr, havfugle og havkrybdyr, bør medlemsstaterne indføre skadebegrænsende foranstaltninger, der tager sigte på at begrænse og om muligt helt undgå fiskeredskabers fangster af disse arter.
- (18) De nuværende restriktioner for anvendelse af bundfiskeredskaber bør fortsat gælde for at opretholde beskyttelsen af følsomme marine levesteder ud for Irlands, Det Forenede Kongeriges, Azorerne, Madeiras og De Kanariske Øers kyster samt i NEAFC-reguleringsområdet.
- (19) Hvis der på grundlag af den videnskabelige rådgivning kan udpeges andre sådanne levesteder, bør det være muligt at indføre lignende restriktioner for at beskytte disse levesteder.
- (20) I overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013 bør der fastsættes bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for at sikre beskyttelse af marine arters unge individer og med henblik på at etablere områder, hvor fiskebestande kan genoprettes, samt med henblik på at fastsætte mindste handelsstørrelser.
- (21) Det bør fastlægges, hvordan størrelsen af marine arter skal måles.
- (22) Medlemsstaterne bør kunne gennemføre pilotprojekter med det formål at undersøge metoder til at undgå, minimere og eliminere uønskede fangster. Hvis det af resultaterne af disse projekter eller videnskabelig rådgivning fremgår, at der er omfattende uønskede fangster, bør medlemsstaterne bestræbe sig på at fastsætte tekniske foranstaltninger for at reducere sådanne fangster.

- (23) Denne forordning bør fastsætte minimumsstandarde for hvert havområde. Disse minimumsstandarde er baseret på gældende tekniske foranstaltninger, idet der tages hensyn til STECF-rådgivning og interessenters holdning. Disse standarde bør bestå af minimumsstandarde for maskestørrelser for trukne redskaber og faststående garn, bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, lukkede områder eller områder med restriktioner samt naturbevarelsesforanstaltninger, der tager sigte på at begrænse fangster af følsomme arter i visse områder, og eventuelle andre gældende regionsspecifikke tekniske foranstaltninger.
- (24) Medlemsstaterne bør have mulighed for at udarbejde fælles henstillinger med henblik på inden for rammerne af den regionaliseringsproces, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1380/2013, at indføre passende tekniske foranstaltninger, som adskiller sig fra disse basisforanstaltninger, baseret på videnskabeligt belæg.
- (25) Sådanne regionale tekniske foranstaltninger bør som minimum føre til fordele med hensyn til bevarelse af havets biologiske ressourcer, som mindst er ækvivalente med dem, som er fastsat i minimumsstandarde, navnlig hvad angår udnyttelsesmønstre og graden af beskyttelse for følsomme arter og levesteder.
- (26) Regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger vedrørende karakteristika for maskestørrelse og artsselektive redskaber, der afviger fra minimumsstandarde, sikre, at sådanne foranstaltninger som minimum resulterer i lignende eller bedre selektivitetskarakteristika i forhold til de redskaber, der er i overensstemmelse med minimumsstandarde.
- (27) Regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger vedrørende områder med restriktioner for at beskytte unge individer eller gydestimer fastlægge lukningernes målsætninger, geografiske afgrænsning og varighedsamt restriktioner for redskaber og kontrol- og overvågningsordninger i deres fælles henstillinger.
- (28) Regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelsen af fælles henstillinger vedrørende bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser sikre, at den fælles fiskeripolitik's målsætning om beskyttelse af marine arters unge individer overholdes, samtidig med at det sikres, at der ikke indføres markedsforvridning, og at der ikke skabes et marked for fisk, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser.
- (29) Det bør gennem regionalisering være muligt at indføre bestemmelser om realtidslukninger sammen med bestemmelser om flytning af fangstpladser som en yderligere foranstaltning til beskyttelse af følsomme arter, unge individer eller gydestimer. Betingelser for indførelse af sådanne områder, herunder lukningernes geografiske afgrænsning og varighed, samt kontrol- og overvågningsordninger bør fastlægges i de relevante fælles henstillinger.
- (30) På grundlag af en vurdering af virkningerne af innovative redskaber kan anvendelse eller udvidelse af anvendelse af sådanne innovative redskaber medtages som en mulighed i fælles henstillinger fra regionale grupper af medlemsstater. Der bør ikke gives tilladelse til anvendelse af innovative fiskeredskaber, hvis den videnskabelige vurdering viser, at anvendelse af sådanne redskaber vil få en betydelig negativ indvirkning på følsomme levesteder og ikkemålarter.
- (31) Regionale grupper af medlemsstater bør ved udarbejdelse af fælles henstillinger vedrørende beskyttelse af følsomme arter og levesteder kunne udarbejde yderligere skadebegrænsende foranstaltninger, som tager sigte på at begrænse fiskeriets indvirkning på sådanne arter og levesteder. Hvis der er videnskabelig dokumentation for, at følsomme arters og levesteders bevaringsstatus er alvorligt truet, bør medlemsstaterne indføre yderligere restriktioner for visse fiskeredskabers konstruktion og anvendelse eller endog indføre et totalt forbud mod anvendelse heraf i et givent område. Sådanne restriktioner kan navnlig gælde for anvendelse af drivgarn, som i visse områder har resulteret i betydelige fangster af følsomme arter.

- (32) I henhold til forordning (EU) nr. 1380/2013 kan der vedtages midlertidige udsmidsplaner med henblik på gennemførelse af landingsforpligtelsen, hvis der ikke er vedtaget en flerårig plan for det pågældende fiskeri. Det bør i sådanne planer være tilladt at fastsætte tekniske foranstaltninger, der er nøje forbundet med gennemførelsen af landingsforpligtelsen, og som tager sigte på at øge selektiviteten og begrænse uønskede fangster mest muligt.
- (33) Det bør være muligt at udføre pilotprojekter vedrørende fuld dokumentation af fangster og udsmid. Sådanne projekter kan omfatte undtagelser fra bestemmelserne om maskestørrelser i denne forordning, såfremt de bidrager til at opfylde målsætningerne og målene i denne forordning.
- (34) Visse bestemmelser om tekniske foranstaltninger, der er vedtaget af NEAFC, bør medtages i denne forordning.
- (35) For ikke at lægge hindringer i vejen for videnskabelige undersøgelser eller direkte udsætning og omplantning bør de tekniske foranstaltninger i denne forordning ikke anvendes på fiskeri, der er nødvendigt med henblik på sådanne aktiviteter. Hvor fiskeri navnlig med henblik på videnskabelig forskning kræver en sådan fravigelse af de tekniske foranstaltninger i henhold til denne forordning, bør det være underlagt passende betingelser.
- (36) Beføjelsen til at vedtage retsakter bør delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår at vedtage visse foranstaltninger vedrørende rekreativt fiskeri, restriktioner for trukne redskaber, følsomme arter og levesteder, en liste over fisk og skaldyr, som det er forbudt at fiske målrettet efter, definitionen af målrettet fiskeri, pilotprojekter vedrørende fuld dokumentation af fangster og udsmid, tekniske foranstaltninger som led i midlertidige udsmidsplaner samt bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, maskestørrelser, lukkede områder og andre tekniske foranstaltninger i visse havområder, skadebegrænsende foranstaltninger for følsomme arter og en liste over arter med hensyn til bestande, der fungerer som nøgleindikatorer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽⁹⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (37) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at fastsætte specifikationer for anordninger, der har til formål at mindske slid og iturivning af og at forstærke trukne redskaber eller at begrænse udslip af fangster fra redskabernes forende, specifikationer for selektionsanordninger, der er fastgjort til bestemte redskaber, som er i overensstemmelse med minimumsstandarderne, specifikationer for trawl med elektrisk strøm, specifikationer for restriktioner vedrørende redskabers konstruktion og kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages af flagmedlemsstaten, og bestemmelser om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages af flagmedlemsstaten, når der anvendes faststående redskaber på en dybde mellem 200 og 600 m, og om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, der skal vedtages for visse lukkede områder eller områder med restriktioner, og om signal- og konstruktionskarakteristika for anordninger, der har til formål at hindre hvaler i at blive fanget i faststående garn, og metoder, der anvendes til at minimere utilsigtede fangster af havfugle, havkrybdyr og skildpadder. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁰⁾.
- (38) Kommissionen bør senest den 31. december 2020 og derefter hvert tredje år aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af denne forordning på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og de relevante rådgivende råd og efter evaluering foretaget af STECF. Det bør i denne rapport vurderes, i hvilket omfang tekniske foranstaltninger både på regionalt plan og EU-plan har bidraget til at opfylde målsætningerne og nå målene i denne forordning.

⁽⁹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (39) Med henblik på nævnte rapport kan passende selektivitetsindikatorer, f.eks. det videnskabelige begreb længden af optimal selektivitet (L_{opt}), anvendes som et referenceredskab til at overvåge de løbende fremskridt i retning af målsætningerne i den fælles fiskeripolitik om at minimere uønskede fangster. I denne forstand er disse indikatorer ikke bindende mål, men overvågningsredskaber, som kan danne grundlag for forhandlinger eller beslutninger på regionalt plan. De relevante videnskabelige organer bør anmodes om indikatorerne, og de værdier, som anvendes til gennemførelse heraf, for en række bestande, der fungerer som nøgleindikatorer, som også tager hensyn til blandet fiskeri og udsving i rekrutteringen. Kommissionen kan medtage disse indikatorer i rapporten om gennemførelsen af denne forordning. Listen over bestande, der fungerer som nøgleindikatorer, bør omfatte demersale arter, der forvaltes ved hjælp af fangstbegrænsninger under hensyntagen til den relative størrelse af landinger, af udsmid og af relevansen af fiskeriet for hvert havområde.
- (40) Kommissionens rapport bør henvise til rådgivning fra ICES om de fremskridt, der er gjort, eller indvirkningen af innovative redskaber. Rapporten bør drage konklusioner om fordele for eller negative virkninger på marine økosystemer, følsomme levesteder og selektivitet.
- (41) Hvis der på regionalt plan er dokumentation for, at målsætningerne og målene ikke er nået, bør medlemsstaterne i den pågældende region på grundlag af Kommissionens rapport forelægge en plan med de korrigerende aktioner, der skal træffes for at sikre, at disse målsætninger og mål kan nås. Kommissionen bør også på grundlag af nævnte rapport foreslå Europa-Parlamentet og Rådet eventuelle nødvendige ændringer til denne forordning.
- (42) På grund af de mange og omfattende ændringer bør Rådets forordning (EF) nr. 894/97 ⁽¹¹⁾, (EF) nr. 850/98 ⁽¹²⁾, (EF) nr. 2549/2000 ⁽¹³⁾, (EF) nr. 254/2002 ⁽¹⁴⁾, (EF) nr. 812/2004 ⁽¹⁵⁾ og (EF) nr. 2187/2005 ⁽¹⁶⁾ ophæves.
- (43) Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 ⁽¹⁷⁾ og (EF) nr. 1224/2009 ⁽¹⁸⁾ og forordning (EU) nr. 1380/2013 bør ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 132 af 23.5.1997, s. 1).

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer (EFT L 125 af 27.4.1998, s. 1).

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2549/2000 af 17. november 2000 om yderligere tekniske foranstaltninger til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) (EFT L 292 af 21.11.2000, s. 5).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EF) nr. 254/2002 af 12. februar 2002 om foranstaltninger for 2002 til genopbygning af torskebestanden i Det Irske Hav (ICES-afsnit VIIa) (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 af 26. april 2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri og om ændring af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 150 af 30.4.2004, s. 12).

⁽¹⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 af 21. december 2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger, om ændring af forordning (EF) nr. 1434/98 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 88/98 (EUT L 349 af 31.12.2005, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en kontrolordning for Unionen med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

- (44) Kommissionen har i øjeblikket beføjelse til at vedtage og ændre tekniske foranstaltninger på regionalt plan i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 ⁽¹⁹⁾, (EU) 2018/973 ⁽²⁰⁾, (EU) 2019/472 ⁽²¹⁾ og (EU) 2019/1022 ⁽²²⁾ om indførelse af flerårige planer for Østersøen, Nordsøen, de vestlige farvande og det vestlige Middelhav. Med henblik på at præcisere anvendelsesområdet for de respektive beføjelser og for at fastsætte, at delegerede retsakter, der vedtages i henhold til de beføjelser, der er fastsat i disse forordninger, skal opfylde visse krav, der er fastsat i nærværende forordning, bør disse forordninger ændres af hensyn til retssikkerheden —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes tekniske foranstaltninger vedrørende:

- a) fangst og landing af havets biologiske ressourcer
- b) anvendelse af fiskeredskaber, og
- c) fiskeris samspil med marine økosystemer.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på aktiviteter, der udøves af EU-fiskerfartøjer og medlemsstaternes statsborgere, uden at dette berører flagstatens primære ansvar, i de fiskeriområder, der er omhandlet i artikel 5, samt af fiskerfartøjer, der fører et tredjeland's flag og er registreret i et tredjeland, og som fisker i EU-farvande.

2. Artikel 7, 10, 11 og 12 finder også anvendelse på rekreativt fiskeri. I tilfælde, hvor rekreativt fiskeri har betydelig indvirkning i en specifik region, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 15 og i overensstemmelse med artikel 29 for at ændre denne forordning ved at fastsætte, at de relevante bestemmelser i artikel 13 eller bilag V-X, del A eller C, også finder anvendelse på rekreativt fiskeri.

3. Med forbehold af betingelserne i artikel 25 og 26 finder de tekniske foranstaltninger i denne forordning ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende tager sigte på:

- a) videnskabelige undersøgelser, og
- b) direkte udsætning eller omplantning af marine arter.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 af 6. juli 2016 om en flerårig plan for torsk-, silde- og brislingebestandene i Østersøen og fiskeriet, der udnytter disse bestande, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1098/2007 (EUT L 191 af 15.7.2016, s. 1).

⁽²⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 af 4. juli 2018 om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i Nordsøen og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 179 af 16.7.2018, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 1).

⁽²²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1022 af 20. juni 2019 om en flerårig plan for fiskeriet, der udnytter demersale bestande i det vestlige Middelhav, og om ændring af forordning (EU) nr. 508/2014 (EUT L 172 af 26.6.2019, s. 1).

*Artikel 3***Målsætninger**

1. Som værktøjer til støtte for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik skal tekniske foranstaltninger bidrage til de målsætninger i den fælles fiskeripolitik, der er fastsat i de relevante bestemmelser i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
2. Tekniske foranstaltninger skal navnlig bidrage til opfyldelsen af følgende målsætninger:
 - a) optimere udnyttelsesmønstrene med henblik på at beskytte havets biologiske ressourcers unge individer og gydestimer
 - b) sikre, at utilsigtede fangster af følsomme marine arter, herunder dem, der er opført i direktiv 92/43/EØF og 2009/147/EF, som skyldes fiskeri, begrænses og om muligt helt undgås, således at sådanne fangster ikke udgør en trussel mod disse arters bevaringsstatus
 - c) sikre, herunder ved anvendelse af passende incitamenter, at fiskeriets negative miljømæssige indvirkning på marine levesteder begrænses
 - d) indføre fiskeriforvaltningsforanstaltninger med henblik på at opfylde direktiv 92/43/EØF, 2000/60/EF og 2008/56/EF, navnlig med henblik på at opnå en god miljøtilstand i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, samt med direktiv 2009/147/EF.

*Artikel 4***Mål**

1. Tekniske foranstaltninger skal tage sigte på at sikre, at:
 - a) fangster af marine arter, der er mindre end de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser, begrænses i videst muligt omfang, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - b) utilsigtede fangster af havpattedyr, havkrybdyr og havfugle og andre ikkekommercielt udnyttede arter ikke overstiger de niveauer, der er fastsat i EU-lovgivningen og internationale aftaler, der er bindende for Unionen
 - c) fiskeriets miljømæssige indvirkning på havbundens levesteder er i overensstemmelse med artikel 2, stk. 5, litra j), i forordning (EU) nr. 1380/2013.
2. I hvilket omfang der er gjort fremskridt med disse mål, skal vurderes som led i den rapporteringsprocedure, der er fastsat i artikel 31.

Artikel 5

Definition af fiskeriområder

Med henblik på denne forordning gælder følgende geografiske definitioner af fiskeriområder:

- a) »Nordsøen«: EU-farvande i ICES-afsnit ⁽²³⁾ 2a og 3a og ICES-underområde 4
- b) »Østersøen«: EU-farvande i ICES-afsnit 3b, 3c og 3d
- c) »de nordvestlige farvande«: EU-farvande i ICES-underområde 5, 6 og 7
- d) »de sydvestlige farvande«: ICES-underområde 8, 9 og 10 (EU-farvande) og CEEAF-afsnit ⁽²⁴⁾ 34.1.1, 34.1.2 og 34.2.0 (EU-farvande)
- e) »Middelhavet«: marine farvande i Middelhavet øst for linjen 5°36'V
- f) »Sortehavet«: det geografiske GFCM-underområde 29 henhørende under GFCM som defineret i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 ⁽²⁵⁾
- g) »EU-farvande i Det Indiske Ocean og i det vestlige Atlanterhav«: farvandene omkring Guadeloupe, Fransk Guyana, Martinique, Mayotte, Réunion og Saint-Martin, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion
- h) »NEAFC-reguleringsområdet«: de farvande henhørende under NEAFC-konventionsområdet, som ligger uden for grænserne for de kontraherende parters fiskerijurisdiktion som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1236/2010 ⁽²⁶⁾
- i) »GFCM-aftaleområdet«: Middelhavet og Sortehavet og tilstødende farvande som defineret i forordning (EU) nr. 1343/2011.

Artikel 6

Definitioner

I forbindelse med denne forordning anvendes foruden de definitioner, der er fastsat i artikel 4 i forordning (EU) nr. 1380/2013, følgende definitioner:

- 1) »udnyttelsesmønster«: fiskeridødelighedens fordeling på en bestands alders- og størrelsesprofil
- 2) »selektivitet«: kvantitativt udtryk for sandsynligheden for fangst af havets biologiske ressourcer af en bestemt størrelse og/eller fra bestemte arter

⁽²³⁾ Afsnit under ICES (Det Internationale Havundersøgelsesråd) som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 218/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 70).

⁽²⁴⁾ Afsnit under CEEAF (det østlige centrale Atlanterhav eller overordnet FAO-fiskeriområde 34) som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2009 af 11. marts 2009 om indberetning af statistiske oplysninger om fangster taget af medlemsstater, der driver fiskeri i visse områder uden for det nordlige Atlanterhav (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 1).

⁽²⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1343/2011 af 13. december 2011 om visse bestemmelser for fiskeri i aftaleområdet for GFCM (Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (EUT L 347 af 30.12.2011, s. 44).

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1236/2010 af 15. december 2010 om en kontrol- og håndhævelsesordning for det område, der er omfattet af konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2791/1999 (EUT L 348 af 31.12.2010, s. 17).

- 3) »målrettet fiskeri«: fiskeriindsats rettet mod en bestemt art eller gruppe af arter; dette kan præciseres yderligere på regionalt plan i delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne forordnings artikel 27, stk. 7
- 4) »god miljøtilstand«: havområders miljøtilstand som defineret i artikel 3, nr. 5), i direktiv 2008/56/EF
- 5) »en arts bevaringsstatus«: resultatet af alle de forhold, som indvirker på arten, og som på lang sigt kan få indflydelse på dens populationers udbredelse og talrighed
- 6) »et levesteds bevaringsstatus«: resultatet af alle de forhold, som indvirker på levestedet og dets typiske arter, og som på lang sigt kan få indflydelse på dets naturlige udbredelse, struktur og funktioner såvel som dets typiske arters langsigtede overlevelse
- 7) »følsomt levested«: levested, hvis bevaringsstatus, herunder dets biotiske og abiotiske elementers udbredelse og tilstand (struktur og funktion), påvirkes negativt af pres fra menneskelige aktiviteter, bl.a. fiskeri. Følsomme levesteder omfatter navnlig de levesteder, der er opført i bilag I, og levestederne for de arter, der er opført i bilag II til direktiv 92/43/EØF, levestederne for de arter, der er opført i bilag I til direktiv 2009/147/EF, levesteder, hvis beskyttelse er nødvendig for at opnå god miljøtilstand i henhold til direktiv 2008/56/EF, og sårbare marine økosystemer som defineret i artikel 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 ⁽²⁷⁾
- 8) »følsom art«: art, hvis bevaringsstatus, herunder levested, udbredelse, populationsstørrelse eller populationstilstand, påvirkes negativt af pres fra menneskelige aktiviteter, bl.a. fiskeri. Følsomme arter omfatter navnlig de arter, der er opført i bilag II og IV til direktiv 92/43/EØF, de arter, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF, og arter, hvis beskyttelse er nødvendig for at opnå god miljøtilstand i henhold til direktiv 2008/56/EF
- 9) »små pelagiske arter«: arter såsom makrel, sild, hestemakrel, ansjos, sardin, blåhvilling, guldlaks, brisling og havgalt
- 10) »rådgivende råd«: interessentgrupper, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 43 i forordning (EU) nr. 1380/2013
- 11) »trawl«: fiskeredskab, der aktivt trækkes af et eller flere fiskerfartøjer, og som består af et net, der bagtil er lukket af en pose eller fangstpose
- 12) »trukne redskaber«: trawl, snurrevod, skrabere og lignende redskaber, som af et eller flere fiskerfartøjer eller af et andet mekaniseret system aktivt trækkes gennem vandet
- 13) »bundtrawl«: trawl, der er konstrueret og rigget til anvendelse på eller nær havbunden
- 14) »parbundtrawl«: bundtrawl, der trækkes af to fartøjer samtidig, idet de trækker hver sin side af trawlet. Trawlet holdes åbent vandret ved hjælp af afstanden mellem de to fartøjer, der trækker redskabet

⁽²⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 734/2008 af 15. juli 2008 om beskyttelse af sårbare marine økosystemer i det åbne hav mod bundfiskeredskabers skadelige virkninger (EUT L 201 af 30.7.2008, s. 8).

- 15) »flydetrawl«: trawl, der er konstrueret og rigget til anvendelse i vandsøjlen
- 16) »bomtrawl«: redskab med et trawl-net, der udspiles vandret ved hjælp af en bom, vinge eller lignende anordning
- 17) »trawl med elektrisk strøm«: trawl, hvor der anvendes elektrisk strøm til fangst af havets biologiske ressourcer
- 18) »snurrevod« eller »skotsk snurrevod«: trukket omkredsende redskab, der er fastgjort til et fartøj med to lange tove (vodtøve), som leder fiskene i retning af voddets åbning. Redskabet består af et net, der konstruktionsmæssigt ligner et bundtrawl
- 19) »strandvod«: omslutningsnet og vod, der sættes fra et fartøj og trækkes ind mod kysten, idet de indhales fra kysten eller fra et fartøj, der er forankret eller forankret ved kysten
- 20) »omslutningsnet«: net til fangst af fisk ved indeslutning både fra siderne og fra neden. Det kan være med eller uden snurpewire
- 21) »snurpenot« eller »ringnot«: alle omslutningsnet, som snurpes sammen ved hjælp af en snurpewire, der er anbragt i bunden af nettet og løber gennem en række ringe langs ruppen, hvilket gør det muligt at snurpe nettet sammen og lukke det
- 22) »skrabere«: redskaber, der enten aktivt trækkes af et fartøjs hovedmaskine (fartøjstrukken skrabere) eller hales op ved hjælp af et motoriseret spil fra et forankret fartøj (mekaniseret skrabere) med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe, og som består af en netpose eller metalkurv opspændt på en solid ramme eller stang, der kan have forskellig størrelse eller form, og hvis underside kan være forsynet med et skrabebled, som enten kan være afrundet, skarpt eller have tænder og kan være forsynet med glidere og depressorer. Nogle skrabere er forsynet med hydraulisk udstyr (hydrauliske skrabere). Skrabere, der trækkes op ved håndkraft eller ved hjælp af et håndspil i kystnære farvande med eller uden et fartøj med henblik på fangst af toskallede bløddyr, havsnegle eller svampe (håndskrabere), betragtes ikke som trukne redskaber i denne forordning
- 23) »faststående garn«: enhver type gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn, som er forankret til havbunden, således at fisk svømmer ind i garnet og bliver viklet ind i det eller sætter sig fast i nettet
- 24) »drivgarn«: garn, der holdes ved vandoverfladen eller i en vis afstand herunder af flydere, og som driver med strømmen enten alene eller sammen med det fartøj, som det eventuelt er fastgjort til. Det kan være forsynet med anordninger, der har til formål at stabilisere det eller at begrænse dets drift
- 25) »gællegarn«: et faststående garn, der består af et enkeltlaget net, som holdes lodret i vandet ved hjælp af flåd og synk
- 26) »indfiltreringsgarn«: faststående garn, der består af en netvæg, som er ført til tællen, således at det hænger mere løst end et gællegarn
- 27) »toggegarn«: faststående garn med flere netlag, idet de to yderste lag er stormaskede, og det mellemste lag er finmasket; garnet er fastgjort mellem dem

- 28) »kombineret gællegarn og toggegarn«: bundsat gællegarn kombineret med et toggegarn, der udgør den nederste del
- 29) »langline«: fiskeredskab, der består af en hovedline af forskellig længde, hvortil der med regelmæssig afstand er monteret tavser (forfang) med kroge afhængigt af målarten. Hovedlinen er sat vandret på eller nær ved havbunden eller lodret, eller den kan flyde på overfladen
- 30) »tejner og kurve«: fælder i form af bure eller kurve med en eller flere indgange, der er beregnet til at fange krebsdyr, bløddyr eller fisk, og som sættes på eller spændes ud over havbunden
- 31) »håndline«: enkelt line med en eller flere typer blink eller kroge med agn
- 32) »andreaskors«: grab, der med en saksebevægelse anvendes til fiskeri efter f.eks. toskallede bløddyr eller ædelkoral fra havbunden
- 33) »fangstpose«: et trawls bageste del, som enten er cylindrisk med samme omkreds overalt eller konisk. Den kan bestå af et eller flere netpaneler (netstykker), der er fastgjort til hinanden langs siderne, og kan omfatte forlængelsesstykket, som består af et eller flere paneler, der sidder lige foran fangstposen i snæver forstand
- 34) »maskestørrelse«:
- i) for så vidt angår knyttede net: den længste afstand mellem to modstående knuder i det samme net ved fuldt strakt maske
 - ii) for så vidt angår knudeløse net: den indvendige afstand mellem de to modstående samlinger i samme maske ved fuldt strakt maske langs den længst mulige akse
- 35) »kvadratmaske«: firsidet maske bestående af to sæt parallelle maskestolper af samme nominelle længde, hvor det ene sæt er parallelt med og det andet vinkelret på nettets længdeakse
- 36) »diamantmaske«: en maske, der består af fire maskestolper af samme længde, hvor maskens to diagonaler er vinkelret på og én diagonal er parallel med nettets længdeakse
- 37) »T90«: trawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber med en fangstpose og et forlængelsesstykke, der er fremstillet af knyttet diamantmasket net drejet 90°, så hovedretningen i trådens forløb er parallel med slæberetningen
- 38) »Bacoma-sorteringsvindue«: sorteringsvindue fremstillet af knudeløst kvadratmasket net, som anbringes i fangstposens toppanel; vinduet slutter højst fire masker fra bindestrikken
- 39) »sinet«: netstykke, der er monteret på rejetrawl langs hele omkredsen foran fangstposen eller forlængelsesstykket, og hvis spids er fastgjort til rejetrawlets bundpanel. Der skæres et flugthul, der hvor sinettet og fangstposen er samlet, således at arter eller individer, der er for store til at passere gennem sien, kan slippe ud, mens rejerne går gennem sien og ind i fangstposen

- 40) »højde«: maskernes samlede højde (inklusive knuder) i et net, når de i våd tilstand holdes strakt vinkelret på flydetællen
- 41) »sættetid«: tidsrummet, fra et redskab udsættes, indtil det igen er halet helt om bord på et fiskerfartøj
- 42) »redskabsovervågningssensorer«: elektroniske fjernsensorer, der er anbragt på fiskeredskaber med henblik på overvågning af nøgleparametre, som f.eks. afstanden mellem trawldøre eller fangstmængden
- 43) »vægtet line«: line med kroge med agn med ekstra vægt for at øge dens synkehastighed og derved reducere det tidsrum, hvor den er eksponeret for havfugle
- 44) »akustiske alarmer«: udstyr, der afgiver lydsignaler med det formål at afskrække arter som f.eks. havpattedyr fra at nærme sig fiskeredskaber
- 45) »skræmmeliner« (også kaldet toriliner): liner med serpentiner, som slæbes fra et højt punkt nær fiskerfartøjers agterstævn, når de fisker med kroge med agn, og som har til formål at skræmme havfugle væk fra krogene
- 46) »direkte udsætning«: udsætning af levende vilde dyr af udvalgte arter i farvande, hvor de forekommer naturligt, med henblik på at anvende vandets naturlige produktionsmiljø til at forøge antallet af individer, der kan fiskes efter, og/eller til at forøge den naturlige rekruttering
- 47) »omplantning«: tilsigtet transport af en art og udsætning af den i områder med etablerede populationer af denne art
- 48) »selektivtetsresultatindikatorer«: referenceredskab til at overvåge de løbende fremskridt i retning af at opfylde den fælles fiskeripolitiks målsætning om at minimere uønskede fangster
- 49) »undervandsharpun«: trykluftmanøvreret eller mekanisk drevet håndholdt våben, der affyrer et spyd med henblik på undervandsfiskeri
- 50) »længde af optimal selektivitet (L_{opt})«: gennemsnitlig fangstlængde fastlagt af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning til optimering af væksten af individer i en bestand.

KAPITEL II

FÆLLES TEKNISKE FORANSTALTNINGER

AFDELING 1

Forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder

Artikel 7

Forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder

1. Det er forbudt at fange eller høste marine arter ved hjælp af følgende metoder:
 - a) giftige, bedøvende eller ætsende stoffer

- b) elektrisk strøm bortset fra trawl med elektrisk strøm, som kun er tilladt i henhold til de specifikke bestemmelser i bilag V, del D
- c) sprængstoffer
- d) tryklufthamre eller andre slagredskaber
- e) trukne redskaber til fiskeri efter ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende organismer
- f) andreaksors og lignende grabber til fiskeri efter navnlig ædelkoral eller andre typer koral eller korallignende arter
- g) enhver form for projektil med undtagelse af projektiler, der anvendes til at dræbe tun, som er fanget i bur eller tunfiskenet, og håndholdte spyd og undervandsharpuner, der anvendes i rekreativt fiskeri uden lungeautomat, fra solopgang til solnedgang.

2. Uanset artikel 2 finder nærværende artikel anvendelse på EU-fartøjer i internationale farvande og tredjelandes farvande, medmindre andet udtrykkelig er fastsat i regler, der er vedtaget af multilaterale fiskeriorganisationer i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler eller af et tredjeland.

AFDELING 2

Generelle restriktioner for redskaber og betingelser for anvendelse heraf

Artikel 8

Generelle restriktioner for anvendelse af trukne redskaber

1. Ved anvendelse af bilag V-XI forstås maskestørrelsen på et trukket redskab, jf. nævnte bilag, som mindstemaskestørrelsen på alle fangstposer og alle forlængelsesstykker, der befinder sig om bord på et fiskerfartøj, og som er fastgjort til eller kan fastgøres til et trukket redskab. Dette stykke finder ikke anvendelse på netanordninger, der tjener til fastgørelse af redskabsovervågningssensorer, eller når de anvendes sammen med anordninger, der gør det muligt for fisk og skildpadder at slippe ud af net. Yderligere undtagelser for at forbedre størrelses- eller artsselektiviteten for marine arter kan fastsættes i en delegeret retsakt, der vedtages i overensstemmelse med artikel 15.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på skrabere. Under alle rejser, hvor der forefindes skrabere om bord, finder følgende dog anvendelse:
 - a) Det er forbudt at omlade marine organismer.
 - b) I Østersøen er det forbudt at bevare om bord eller lande en hvilken som helst mængde marine organismer, medmindre mindst 85 % af den levende vægt heraf består af bløddyr og/eller *Furcellaria lumbricalis*.
 - c) I alle andre havområder, undtagen i Middelhavet, hvor artikel 13 i forordning (EF) nr. 1967/2006 finder anvendelse, er det forbudt at bevare om bord eller lande en hvilken som helst mængde marine organismer, medmindre mindst 95 vægtprocent heraf består af toskallede bløddyr, havsnegle og havsvampe.

Dette stykkes litra b) og c) finder ikke anvendelse på utilsigtede fangster af arter, der er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Sådanne utilsigtede fangster skal landes og trækkes fra kvoterne.

3. Når der slæbes mere end et net samtidig fra et eller flere fiskerfartøjer, skal nettene have samme nominelle maskestørrelse. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 15 og i overensstemmelse med artikel 29, der fraviger dette stykke, når anvendelse af flere net med forskellig maskestørrelse fører til fordele med hensyn til bevarelse af havets biologiske ressourcer, som mindst svarer til fordelene ved eksisterende fangstmetoder.

4. Det er forbudt at anvende en anordning, som bevirker, at maskerne i fangstposen eller en hvilken som helst anden del af det trukne redskab trækker sig sammen eller på anden måde reelt mindskes, samt at medføre en anordning om bord, der er specifikt udformet til dette formål. Dette stykke er ikke til hinder for, at der anvendes specifikke anordninger, som har til formål at mindske slid og iturivning af trukne redskaber, at forstærke sådanne redskaber eller at begrænse udslip af fangster fra redskabernes forende.

5. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om specifikationer for fangstposer og anordninger som omhandlet i stk. 4. Gennemførelsesretsakterne skal være baseret på den bedste foreliggende videnskabelige og tekniske rådgivning, og de kan fastsætte:

- a) restriktioner for trådtykkelse
- b) restriktioner for fangstposers omkreds
- c) restriktioner for anvendelse af netmaterialer
- d) bestemmelser om fangstposers konstruktion og fastgørelse
- e) bestemmelser om tilladte anordninger, som tager sigte på at mindske slid og iturivning, og
- f) bestemmelser om tilladte anordninger, som tager sigte på at reducere udslip af fangster.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 30, stk. 2.

Artikel 9

Generelle restriktioner for anvendelse af faststående garn og drivgarn

1. Det er forbudt at medføre om bord eller anvende et eller flere drivgarn, hvis individuelle eller samlede længde er større end 2,5 km.
2. Det er forbudt at anvende drivgarn til fiskeri efter de arter, der er opført i bilag III.

3. Uanset stk. 1 er det forbudt at medføre om bord eller anvende drivgarn i Østersøen.
4. Det er forbudt at anvende bundsatte gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn til fiskeri efter følgende arter:
- a) hvid tun (*Thunnus alalunga*)
 - b) almindelig tun (*Thunnus thynnus*)
 - c) havbrasen (*Brama brama*)
 - d) sværdfisk (*Xiphias gladius*)
 - e) hajer, der hører til følgende arter eller familier: *Hexanchus griseus* og *Cetorhinus maximus* samt alle arter af *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae* og *Lamnidae*.
5. Uanset stk. 4 kan utilsigtede fangster i Middelhavet af højst tre individer af de hajarter, der er omhandlet i nævnte stykke, bevares om bord eller landes, forudsat at de ikke er beskyttede arter i henhold til EU-retten.
6. Det er forbudt at anvende bundsatte gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er mere end 200 m.
7. Uanset denne artikels stk. 6:
- a) finder specifikke undtagelser som fastsat i bilag V, del C, punkt 6.1, bilag VI, del C, punkt 9.1, og bilag VII, del C, punkt 4.1, anvendelse, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er mellem 200 og 600 m
 - b) er anvendelse af bundsatte gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er mere end 200 m, tilladt i Middelhavet.

AFDELING 3

Beskyttelse af følsomme arter og levesteder

Artikel 10

Forbudte fiske- og skaldyrarter

1. Det er forbudt at fange, bevare om bord, omlade eller lande de arter af fisk og skaldyr, der er nævnt i bilag IV til direktiv 92/43/EØF, medmindre der er indrømmet undtagelser i henhold til nævnte direktivs artikel 16.
2. Foruden de arter, der er omhandlet i stk. 1, er det forbudt for EU-fiskerfartøjer at fiske efter, bevare om bord, omlade, lande, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg de arter, der er opført i bilag I, eller arter, efter hvilke fiskeri i medfør af andre EU-retsakter er forbudt.

3. Fanges individer af de arter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, utilsigtet, må de ikke skades, og de skal straks genudsættes, undtagen med henblik på videnskabelig forskning af individer, der dræbes på utilsigtet vis, i overensstemmelse med gældende EU-ret.

4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 for at ændre listen i bilag I, hvis det af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning fremgår, at det er nødvendigt at ændre denne liste.

5. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, skal tage sigte på at nå det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), og kan tage hensyn til internationale aftaler vedrørende beskyttelse af følsomme arter.

Artikel 11

Fangster af havpattedyr, havfugle og havkrybdyr

1. Det er forbudt at fange, bevare om bord, omlade eller lande de havpattedyr og havkrybdyr, der er nævnt i bilag II og IV til direktiv 92/43/EØF, og de arter af havfugle, der er omfattet af direktiv 2009/147/EF.

2. Fanges individer af de arter, der er omhandlet i stk. 1, må de ikke skades, og de skal straks genudsættes.

3. Uanset stk. 1 og 2 er det tilladt at bevare om bord, omlade og lande individer af de marine arter, der er omhandlet i stk. 1, og som er fanget utilsigtet, hvis dette er nødvendigt for at sørge for hjælp til, at individuelle dyr kan komme sig, og for at muliggøre videnskabelig forskning ud fra individer, der dræbes på utilsigtet vis, forudsat at de relevante kompetente nationale myndigheder er blevet fuldt underrettet i forvejen så hurtigt muligt efter fangsten og i overensstemmelse med gældende EU-ret.

4. En medlemsstat kan på grundlag af den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for fartøjer, der fører dens flag, indføre skadebegrænsende foranstaltninger eller restriktioner for anvendelse af visse redskaber. Sådanne foranstaltninger skal i videst muligt omfang begrænse og om muligt hindre fangster af de arter, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, være forenelige med målsætningerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og være mindst lige så strenge som de tekniske foranstaltninger, der gælder i henhold til EU-retten.

5. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 4, skal tage sigte på at nå det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b). Medlemsstaterne underretter af kontrollensyn de øvrige berørte medlemsstater om bestemmelser, der vedtages i henhold til nærværende artikels stk. 4. De gør ligeledes relevante oplysninger vedrørende sådanne foranstaltninger offentligt tilgængelige.

Artikel 12

Beskyttelse af følsomme levesteder, herunder sårbare marine økosystemer

1. Det er forbudt at anvende de fiskeredskaber, der er opført i bilag II, i de relevante områder, der er fastsat i nævnte bilag.

2. Hvis den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning anbefaler, at listen over områder i bilag II ændres, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29 og efter proceduren i artikel 11, stk. 2 og 3, i forordning (EU) nr. 1380/2013 for at ændre bilag II i overensstemmelse hermed. Kommissionen lægger i forbindelse med vedtagelsen af sådanne ændringer særlig vægt på at afbøde de negative konsekvenser af, at fiskeri flyttes til andre følsomme områder.

3. Hvis levestederne som omhandlet i stk. 1 eller andre følsomme levesteder, herunder sårbare marine økosystemer, forekommer i farvande, der hører under en medlemsstats højhedsområde eller jurisdiktion, kan den pågældende medlemsstat efter proceduren i artikel 11 i forordning (EU) nr. 1380/2013 indføre områdelukninger eller andre bevarelsesforanstaltninger for at beskytte levestederne. Foranstaltningerne skal være forenelige med målsætningerne i artikel 2 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og være mindst lige så strenge som foranstaltninger, der er fastsat i henhold til EU-retten.

4. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, skal tage sigte på at nå det mål, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra c).

AFDELING 4

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Artikel 13

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

1. De bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser gældende for marine arter, der er fastsat i bilag V-X, del A, finder anvendelse med henblik på at:

a) beskytte marine arters unge individer, jf. artikel 15, stk. 11 og 12, i forordning (EU) nr. 1380/2013

b) etablere områder, hvor fiskebestande kan genoprettes, jf. artikel 8 i forordning (EU) nr. 1380/2013

c) fastsætte mindste handelsstørrelser, jf. artikel 47, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 ⁽²⁸⁾.

2. Marine arters størrelse måles i henhold til bilag IV.

3. Hvis bestemmelserne giver mulighed for at anvende mere end én metode til måling af en marin arts størrelse, anses individet ikke for at være mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, hvis det ved hjælp af en af disse metoder måles til at være lig med eller større end den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse.

4. Hummer, languster, toskallede bløddyr og havsnegle, der hører til en art, for hvilken der er fastsat en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse i bilag V, VI eller VII, må kun bevares om bord hele og må kun landes hele.

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

AFDELING 5

Foranstaltninger til reduktion af udsmid

Artikel 14

Pilotprojekter med henblik på at hindre uønskede fangster

1. Med forbehold af artikel 14 i forordning (EU) nr. 1380/2013 kan medlemsstaterne gennemføre pilotprojekter med det formål at undersøge metoder til at hindre, minimere eller helt undgå uønskede fangster. Disse pilotprojekter skal tage hensyn til udtalelser fra de relevante rådgivende råd og være baseret på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning.
2. Hvis det af resultaterne af disse pilotundersøgelser eller af anden videnskabelig rådgivning fremgår, at der tages store mængder uønskede fangster, bestræber de berørte medlemsstater i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1380/2013 sig på at træffe tekniske foranstaltninger for at reducere disse uønskede fangster.

KAPITEL III

REGIONALISERING

Artikel 15

Regionale tekniske overgangsforanstaltninger

1. De tekniske foranstaltninger gældende for de enkelte regioner er fastsat i følgende bilag:
 - a) i bilag V for Nordsøen
 - b) i bilag VI for de nordvestlige farvande
 - c) i bilag VII for de sydvestlige farvande
 - d) i bilag VIII for Østersøen
 - e) i bilag IX for Middelhavet
 - f) i bilag X for Sortehavet
 - g) i bilag XI for EU-farvande i Det Indiske Ocean og i det vestlige Atlanterhav
 - h) i bilag XIII for følsomme arter.

2. For at tage hensyn til regionsspecifikke forhold for det pågældende fiskeri tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 29 og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 for at ændre, supplere, ophæve eller fravige de tekniske foranstaltninger, der er fastsat i de i nærværende artikels stk. 1 omhandlede bilag, herunder ved gennemførelsen af landingsforpligtelsen i forbindelse med artikel 15, stk. 5 og 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter på grundlag af en fælles henstilling, der forelægges i overensstemmelse med artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 og i overensstemmelse med de relevante artikler i nærværende forordnings kapitel III.

3. Med henblik på vedtagelsen af disse delegerede retsakter kan medlemsstater med en direkte forvaltningsmæssig interesse forelægge fælles henstillinger i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013 første gang senest 24 måneder og derefter 18 måneder efter hver forelæggelse af den rapport, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 31, stk. 1. De kan også forelægge sådanne henstillinger, når de anser det for nødvendigt.

4. De tekniske foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne artikels stk. 2, skal:

- a) tage sigte på at opfylde de målsætninger og mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 3 og 4
 - b) tage sigte på at nå målsætningerne og opfylde betingelserne i andre relevante EU-retsakter, der er vedtaget på den fælles fiskeripolitikens område, navnlig i de flerårige planer, der er omhandlet i artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - c) være baseret på de principper for god forvaltningspraksis, der er beskrevet i artikel 3 i forordning (EU) nr. 1380/2013
 - d) som et minimum føre til fordele for bevarelsen af havets biologiske ressourcer, som i det mindste er ækvivalente, navnlig hvad angår udnyttelsesmønstre og den grad af beskyttelse, der gives følsomme arter og levesteder, med foranstaltningerne i stk. 1. Der skal ligeledes tages hensyn til fiskeriets potentielle indvirkning på det marine økosystem.
5. Anvendelsen af betingelserne med hensyn til specifikationer for maskestørrelse, der er fastsat i artikel 27, og i del B i bilag V-XI må ikke føre til en forringelse af selektivitetsstandarder, navnlig hvad angår en stigning i fangster af unge individer, der gælder den 14. august 2019, og skal tage sigte på at opfylde de målsætninger og mål, der er fastsat i artikel 3 og 4.
6. I de fælles henstillinger, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i stk. 2, skal medlemsstaterne fremlægge videnskabelig dokumentation til støtte for vedtagelsen af sådanne foranstaltninger.

7. Kommissionen kan anmode STECF om at vurdere den fælles henstilling, der er omhandlet i stk. 2.

Artikel 16

Fiskeredskabers arts- og størrelsesselektivitet

En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, vedrørende arts- og størrelsesselektive redskabers egenskaber, skal indeholde videnskabelig dokumentation for, at disse foranstaltninger har mindst lige så selektive egenskaber for bestemte arter eller kombination af arter som de redskaber, der er opført i del B i bilag V-X, og bilag XI, del A.

Artikel 17

Områdelukninger og områder med restriktioner til beskyttelse af unge individer og gydestimer

En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, i forbindelse med del C i bilag V-VIII og X og bilag XI, del B, eller for at fastsætte bestemmelser om nye lukkede områder eller områder med restriktioner, skal inkludere følgende elementer vedrørende sådanne områdelukninger og områder med restriktioner:

- a) målsætningen med lukningen

- b) lukningens geografiske afgrænsning og varighed
- c) restriktioner for bestemte redskaber, og
- d) kontrol- og overvågningsordninger.

Artikel 18

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, i forbindelse med del A i bilag V-X, skal overholde målsætningen om at beskytte marine arters unge individer.

Artikel 19

Realtidslukninger og bestemmelser om flytning af fangstpladser

1. En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, i forbindelse med indførelse af realtidslukninger med det mål at beskytte følsomme arter eller stimer af unge individer, gydende fisk eller skaldyrarter, skal inkludere følgende elementer:

- a) lukningernes geografiske afgrænsning og varighed
- b) de arter og tærskelniveauer, der udløser lukningen
- c) bestemmelser om anvendelsen af meget selektive redskaber med henblik på adgang til områder, der ellers er lukkede, og
- d) kontrol- og overvågningsordninger.

2. En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, i forhold til bestemmelser om flytning af fangstpladser, skal omfatte

- a) de arter og tærskelniveauer, der udløser en forpligtelse til flytning
- b) den afstand, hvormed et fartøj skal distancere sig fra sin foregående fiskeposition.

Artikel 20

Innovative fiskeredskaber

1. En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, vedrørende anvendelse af innovative fiskeredskaber i et bestemt havområde, skal indeholde en vurdering af, hvilken indvirkning anvendelsen af sådanne redskaber sandsynligvis vil have på målarterne og på følsomme arter og levesteder. De berørte medlemsstater indsamler de relevante data, der er nødvendige for en sådan vurdering.

2. Der bør ikke gives tilladelse til anvendelsen af innovative fiskeredskaber, hvis de i stk. 1 omhandlede vurderinger viser, at anvendelsen af sådanne redskaber vil få en væsentlig negativ indvirkning på følsomme levesteder og ikkemålararter.

*Artikel 21***Naturbevarelsesforanstaltninger**

En fælles henstilling, der forelægges med henblik på at vedtage foranstaltningerne i artikel 15, stk. 2, i forbindelse med beskyttelsen af følsomme arter og levesteder, kan navnlig tage sigte på:

- a) udarbejdelse af lister på grundlag af den bedste videnskabelige rådgivning over de følsomme arter og levesteder, der er mest sårbare over for fiskeri i den relevante region
- b) fastsættelse af krav om anvendelsen af yderligere eller alternative foranstaltninger i tillæg til dem, der er omhandlet i bilag XIII, for i videst muligt omfang at reducere utilsigtede fangster af de i artikel 11 omhandlede arter
- c) fremlæggelse af oplysninger vedrørende effektiviteten af de eksisterende skadebegrænsende foranstaltninger og overvågningsordninger
- d) fastsættelse af foranstaltninger, som tager sigte på i videst muligt omfang at begrænse fiskeredskabers indvirkning på følsomme levesteder
- e) fastsættelse af restriktioner for visse redskabers anvendelse eller indførelse af totalforbud mod anvendelsen af bestemte fiskeredskaber inden for et område, hvor sådanne redskaber udgør en trussel mod bevaringsstatussen for arter i det pågældende område, jf. artikel 10 og 11, eller andre følsomme levesteder.

*Artikel 22***Regionale foranstaltninger i midlertidige planer for udsmid**

1. Når medlemsstaterne forelægger fælles henstillinger med henblik på at fastsætte tekniske foranstaltninger i midlertidige planer for udsmid som omhandlet i artikel 15, stk. 6, i forordning (EU) nr. 1380/2013, kan disse henstillinger bl.a. indeholde følgende elementer:

- a) specifikationer for fiskeredskaber og regler for deres anvendelse
- b) specifikationer for ændringer af fiskeredskaber eller anvendelsen af selektionsanordninger for at forbedre størrelses- eller artsselektiviteten
- c) restriktioner for eller forbud mod anvendelsen af visse fiskeredskaber og fiskeri i visse områder og perioder
- d) bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser
- e) undtagelser, der er vedtaget på grundlag af artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

2. De foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, skal tage sigte på at nå målsætningerne i artikel 3, navnlig målsætningerne vedrørende beskyttelse af unge individer eller gydestimer af fiske- eller skaldyrarter.

*Artikel 23***Pilotprojekter vedrørende fuld dokumentation af fangster og udsmid**

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 29 og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 til supplerende af denne forordning ved at definere pilotprojekter, der udvikler et system til fuldstændig dokumentation af fangster og udsmid baseret på målbare målsætninger og mål med henblik på en resultatbaseret fiskeriforvaltning.

2. De pilotprojekter, der er omhandlet i stk. 1, kan fravige foranstaltningerne i del B i bilag V-XI for et bestemt område og en periode på højst et år, forudsat at det kan påvises, at sådanne pilotprojekter bidrager til opfyldelsen af de målsætninger og mål, der er fastsat i artikel 3 og 4, og navnlig tager sigte på at forbedre selektiviteten af de pågældende fiskeredskaber eller den pågældende praksis eller på anden måde begrænse miljøvirkningen. Denne etårsperiode kan forlænges med endnu et år på samme betingelser. Den skal være begrænset til højst 5 % af fartøjerne i den pågældende metier pr. medlemsstat.

3. Forelægger medlemsstaterne en fælles henstilling med henblik på fastsættelse af pilotprojekter som omhandlet i stk. 1, skal de fremlægge videnskabelig dokumentation til støtte for vedtagelsen heraf. STECF vurderer disse fælles henstillinger og offentliggør denne vurdering. Senest seks måneder efter afslutningen af projektet forelægger medlemsstaterne Kommissionen en rapport med en kort beskrivelse af resultaterne, herunder en detaljeret vurdering af ændringer i selektivitet og andre miljøvirkninger.

4. STECF vurderer rapporten omhandlet i stk. 3. I tilfælde af en positiv vurdering af, hvordan de nye redskaber eller denne praksis bidrager til målsætningen i stk. 2, kan Kommissionen forelægge et forslag i overensstemmelse med TEUF for at muliggøre en generel anvendelse af disse redskaber eller denne praksis. STECF-vurderingen offentliggøres.

5. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29 til supplerung af denne forordning ved at fastsætte de tekniske specifikationer for et system til fuld dokumentation af fangster og udsnid omhandlet i nærværende artikels stk. 1.

Artikel 24

Gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte:
 - a) specifikationer for selektionsanordninger, der gøres fast til redskaber, som omhandlet i del B i bilag V-IX
 - b) detaljerede bestemmelser vedrørende specifikationer for de fiskeredskaber, der er beskrevet i bilag V, del D, når det gælder restriktioner for redskabskonstruktion og de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som flagmedlemsstaterne skal vedtage
 - c) detaljerede bestemmelser om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som flagmedlemsstaterne skal vedtage, når de anvender de redskaber, der er omhandlet i bilag V, del C, punkt 6, bilag VI, del C, punkt 9, og bilag VII, del C, punkt 4
 - d) detaljerede bestemmelser om de kontrol- og overvågningsforanstaltninger, som skal vedtages for de lukkede områder og områder med restriktioner, der er beskrevet i bilag V, del C, punkt 2, og bilag VI, del C, punkt 6 og 7
 - e) detaljerede bestemmelser om signal- og konstruktionsspecifikationer for akustiske alarmer som omhandlet i bilag XIII, del A
 - f) detaljerede bestemmelser om konstruktion og anvendelse af skræmmeliner og vægtede liner som omhandlet i bilag XIII, del B

- g) detaljerede bestemmelser om anordninger, der gør det muligt for skildpadder at slippe ud af net, som omhandlet i bilag XIII, del C.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med artikel 30, stk. 2.

KAPITEL IV

VIDENSKABELIGE UNDERSØGELSER, DIREKTE UDSÆTNING OG OMPLANTNING

Artikel 25

Videnskabelig forskning

1. De tekniske foranstaltninger i denne forordning anvendes ikke på fiskeri, der udøves med henblik på videnskabelige undersøgelser, der udføres på følgende betingelser:

- a) fiskeriet skal udøves med tilladelse fra og under flagstatens myndighed
- b) Kommissionen og den medlemsstat, under hvis højhedsområde eller jurisdiktion fiskeriet udøves (»kystmedlemsstaten«), skal underrettes mindst to uger i forvejen om hensigten om at udøve sådant fiskeri med oplysninger om de fartøjer, der deltager, og de videnskabelige undersøgelser, der skal foretages
- c) det eller de fartøjer, der udøver fiskeriet, skal have en gyldig fiskeritilladelse som omhandlet i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- d) hvis kystmedlemsstaten anmoder flagmedlemsstaten herom, skal fartøjsføreren pålægges at tage en observatør fra kystmedlemsstaten om bord under fiskeriet, medmindre dette af sikkerhedshensyn ikke er muligt
- e) fiskeri med kommercielle fartøjer med henblik på videnskabelige undersøgelser skal være tidsbegrænset. Når fiskeriet med kommercielle fartøjer med henblik på specifik forskning involverer mere end seks kommercielle fartøjer, underrettes Kommissionen af flagmedlemsstaten mindst tre måneder i forvejen, og indhenter i givet fald STECF's rådgivning for at bekræfte, at denne deltagelse er videnskabeligt begrundet. Hvis deltagelsen ikke anses for begrundet ifølge STECF's rådgivning, skal den pågældende medlemsstat ændre betingelserne for den videnskabelige forskning i overensstemmelse hermed
- f) ved trawl med elektrisk strøm skal fartøjer, der udfører videnskabelig forskning, følge en bestemt videnskabelig protokol som led i en videnskabelig forskningsplan, der er blevet kontrolleret eller godkendt af ICES eller STECF, samt et system til overvågning, kontrol og evaluering.

2. Marine arter, der fanges med det formål, der er beskrevet i denne artikels stk. 1, må sælges, oplagres, frembydes eller udbydes til salg på den betingelse, at de trækkes fra kvoterne i overensstemmelse med artikel 33, stk. 6, i forordning (EF) nr. 1224/2009, hvor det er relevant, og at:

- a) de overholder de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser i bilag IV-X til nærværende forordning, eller
- b) de sælges til andre formål end direkte konsum.

Artikel 26

Direkte udsætning og omplantning

1. De tekniske foranstaltninger i denne forordning finder ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende udøves med henblik på direkte udsætning eller omplantning af marine arter, forudsat at dette fiskeri udøves med tilladelse fra den eller de medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse heri, og under dennes eller disses myndighed.

2. Hvis den direkte udsætning eller omplantningen finder sted i en eller flere andre medlemsstaters farvande, skal Kommissionen og de øvrige berørte medlemsstater underrettes om hensigten om at udøve sådant fiskeri mindst 20 kalenderdage i forvejen.

KAPITEL V

BETINGELSER MED HENSYN TIL SPECIFIKATIONER FOR MASKESTØRRELSE

Artikel 27

Betingelser med hensyn til specifikationer for maskestørrelse

1. De fangstprocenter, der er omhandlet i bilag V-VIII, defineres som den største procentvise andel af arter, der er tilladt for de specifikke maskestørrelser, der er fastsat i disse bilag. Sådanne procentvise andele berører ikke forpligtelsen til at lande fangster i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

2. Fangstprocenterne beregnes som levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer, der landes efter hver fangstrejse.

3. De fangstprocenter, der er omhandlet i stk. 2, kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver.

4. Med henblik på denne artikel findes vægtækvivalenten for hele jomfruhummere ved at gange vægten af jomfruhummerhaler med tre.

5. Medlemsstaterne kan udstede fiskeritilladelser i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009 for fartøjer, der fører deres respektive flag, når de udøver fiskeri med de specifikke maskestørrelser, der er fastsat i bilag V-XI. Sådanne tilladelser kan suspenderes eller inddrages, når det konstateres, at et fartøj ikke har overholdt de definerede fangstprocenter, der er fastsat i bilag V-VIII.

6. Denne artikel berører ikke forordning (EF) nr. 1224/2009.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 15 og i overensstemmelse med artikel 29 med henblik på yderligere at definere udtrykket »målrettet fiskeri« for relevante arter i bilag V-X, del B, og bilag XI, del A. Med henblik herpå kan medlemsstater, der har en direkte forvaltningsmæssig interesse i det pågældende fiskeri, forelægge eventuelle fælles henstillinger første gang senest den 15. august 2020.

KAPITEL VI

TEKNISKE FORANSTALTNINGER I NEAFC-REGULERINGSOMRÅDET

Artikel 28

Tekniske foranstaltninger i NEAFC-reguleringsområdet

Tekniske foranstaltninger, der finder anvendelse i NEAFC-reguleringsområdet, er fastsat i bilag XII.

KAPITEL VII

PROCEDUREBESTEMMELSER

Artikel 29

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 2, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 5, artikel 27, stk. 7, og artikel 31, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 14. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 2, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 5, artikel 27, stk. 7, og artikel 31, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 2, stk. 2, artikel 8, stk. 3, artikel 10, stk. 4, artikel 12, stk. 2, artikel 15, stk. 2, artikel 23, stk. 1 og 5, artikel 27, stk. 7, og artikel 31, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 30***Udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, der er nedsat ved artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 31***Gennemgang og rapportering**

1. Senest den 31. december 2020 og derefter hvert tredje år forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne og de relevante rådgivende råd og efter vurdering fra STECF en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordnings gennemførelse. Det skal i denne rapport vurderes, i hvilket omfang de tekniske foranstaltninger — både på regionalt plan og på EU-plan — har bidraget til at nå målsætningerne i artikel 3 og målene i artikel 4. Rapporten skal også henvise til rådgivning fra ICES om de fremskridt, der er gjort, eller virkningerne af innovative redskaber. Rapporten skal drage konklusioner om fordele for eller negative virkninger på marine økosystemer, følsomme levesteder og selektivitet.
2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede rapport skal bl.a. omfatte en vurdering af de tekniske foranstaltningers bidrag til at optimere udnyttelsesmønstrene, jf. artikel 3, stk. 2, litra a). Med henblik herpå kan rapporten bl.a. som selektivitetsresultatindikator for de bestande, der fungerer som nøgleindikatorer for de arter, som er opført i bilag XIV, medtage længden af optimal selektivitet (L_{opt}) sammenlignet med den gennemsnitlige længde af fisk, der fanges for hvert år, der er omfattet.
3. Hvis det på grundlag af denne rapport fremgår, at målsætningerne og målene ikke er opfyldt på regionalt plan, skal medlemsstaterne i den pågældende region senest 12 måneder efter forelæggelsen af den i stk. 1 omhandlede rapport indgive en plan, hvori de fastlægger de aktioner, der skal træffes for at bidrage til at opfylde disse målsætninger og mål.
4. Kommissionen kan ligeledes på grundlag af rapporten forelægge Europa-Parlamentet og Rådet forslag til eventuelle nødvendige ændringer af denne forordning. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 15 og i overensstemmelse med artikel 29 for at ændre listen over de arter, der er anført i bilag XIV.

*Artikel 32***Ændring af forordning (EF) nr. 1967/2006**

I forordning (EF) nr. 1967/2006 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 3, 8-12, 14, 15, 16 og 25 udgår.
- b) Bilag II, III og IV udgår.

Henvisninger til de udgåede artikler og bilag gælder som henvisninger til de relevante bestemmelser i nærværende forordning.

Artikel 33

Ændring af forordning (EF) nr. 1224/2009

I kapitel IV i forordning (EF) nr. 1224/2009 foretages følgende ændringer i afsnit IV:

a) Afdeling 3 udgår.

b) Følgende afdeling tilføjes:

»Afdeling 4

Forarbejdning om bord og pelagisk fiskeri

Artikel 54a

Forarbejdning om bord

1. Det er forbudt at foretage enhver form for fysisk eller kemisk forarbejdning af fisk med henblik på fremstilling af fiskemel, fiskeolie eller lignende varer og at omlade fangster af fisk til sådanne formål.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på:

a) forarbejdning og omladning af fiskeaffald, eller

b) fremstilling af surimi om bord.

Artikel 54b

Restriktioner for fangsthåndtering og losning på pelagiske fartøjer

1. Den maksimale afstand mellem stængerne i vandudskilleren om bord på fiskerfartøjer til pelagisk fiskeri efter makrel, sild eller hestemakrel i NEAFC-konventionsområdet som defineret i artikel 3, nr. 2), i forordning (EU) nr. 1236/2010 skal være 10 mm.

Stængerne skal være svejset på plads. Hvis der i vandudskilleren anvendes huller i stedet for stænger, må hullernes maksimumsdiameter ikke være over 10 mm. Hullerne i slisken inden vandudskilleren må ikke have en diameter på over 15 mm.

2. Det er forbudt for pelagiske fartøjer, der fisker i NEAFC-konventionsområdet, at losse fisk under deres vandlinje fra reservetanke eller tanke med kølet havvand (RSW).

3. Fartøjsføreren skal sende de kompetente fiskerimyndigheder i flagmedlemsstaten tegninger, samt alle ændringer heraf, over fangsthåndterings- og lossekapaciteten på pelagiske fartøjer, der fisker efter makrel, sild eller hestemakrel i NEAFC-konventionsområdet, som er attesteret af de kompetente myndigheder i flagmedlemsstaten. De kompetente myndigheder i fartøjets flagmedlemsstat foretager regelmæssig kontrol af nøjagtigheden af de fremsendte tegninger. Der skal altid forefindes kopier om bord på fartøjet.

*Artikel 54c***Restriktioner i anvendelsen af automatisk klassificeringsudstyr**

1. Det er forbudt om bord på fiskerfartøjer at medføre eller anvende udstyr, som automatisk kan sortere sild, makrel eller hestemakrel efter størrelse eller køn.

2. Det er dog tilladt at medføre og anvende sådant udstyr, forudsat at:

a) fartøjet ikke samtidig medfører om bord eller anvender enten trukne redskaber med en maskestørrelse på under 70 mm eller en eller flere snurpenoter eller lignende fiskeredskaber eller

b) hele den fangst, der lovligt må bevares om bord:

i) opbevares i frossen tilstand

ii) de klassificerede fisk omgående fryses efter klassificeringen, og at ingen klassificerede fisk genudsættes, og

iii) udstyret er installeret og placeret således på fartøjet, at der sikres omgående frysning og ikke er mulighed for genudsætning af marine arter.

3. Uanset denne artikels stk. 1 og 2 må fartøjer, der har tilladelse til at fiske i Østersøen, Bælterne og Øresund, medføre automatisk sorteringsudstyr i Kattegat, forudsat at der er udstedt fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 7. Fiskeritilladelsen skal indeholde en nærmere angivelse af arter, områder, perioder og eventuelle andre betingelser for anvendelse og medførelse om bord af sorteringsudstyr.

4. Denne artikel finder ikke anvendelse på Østersøen.«

*Artikel 34***Ændring af forordning (EU) nr. 1380/2013**

Artikel 15, stk. 12, i forordning (EU) nr. 1380/2013 affattes således:

»12. For arter, der ikke er underlagt landingsforpligtelsen, jf. stk. 1, bevares fangster af arter under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse ikke på fiskerfartøjerne, men genudsættes straks, undtagen hvis de anvendes som levende agn.«

Artikel 35

Ændring af forordning (EU) 2016/1139

I artikel 8 i forordning (EU) 2016/1139 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedrørende følgende tekniske foranstaltninger, forudsat at de ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 (*):

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i denne forordnings artikel 3 og skal overholde artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1241.«

Artikel 36

Ændring af forordning (EU) 2018/973

I artikel 9 i forordning (EU) 2018/973 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 for at supplere denne forordning vedrørende følgende tekniske foranstaltninger, forudsat at de ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i denne forordnings artikel 3 og skal overholde artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1241.«

Artikel 37

Ændring af forordning (EU) 2019/472

I artikel 9 i forordning (EU) 2019/472 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedrørende følgende tekniske foranstaltninger, forudsat at de ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 (*):

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i denne forordnings artikel 3 og skal overholde artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1241.«

Artikel 38

Ændring af forordning (EU) 2019/1022

I artikel 13 i forordning (EU) 2019/1022 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EU) nr. 1380/2013 vedrørende følgende tekniske foranstaltninger, forudsat at de ikke er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 (*):

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. De i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i denne forordnings artikel 3 og skal opfylde artikel 15, stk. 4, i forordning (EU) 2019/1241.«

Artikel 39

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 40

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG I

FORBUDTE ARTER

Arter, som det er forbudt at fiske efter, bevare om bord, omlade, lande, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg, jf. artikel 10, stk. 2

a) følgende arter af savrokke i EU-farvande:

i) knivtandet savrokke (*Anoxypristis cuspidata*)

ii) dværgsavrokke (*Pristis clavata*)

iii) småtandet savrokke (*Pristis pectinata*)

iv) almindelig savrokke (*Pristis pristis*)

v) grøn savrokke (*Pristis zijsron*)

b) brugde (*Cetorhinus maximus*) og stor hvid haj (*Carcharodon carcharias*) i alle farvande

c) glat lanternehaj (*Etmopterus pusillus*) i EU-farvande i ICES-afsnit 2a og underområde 4 og i EU-farvande i ICES-underområde 1, 5, 6, 7, 8, 12 og 14

d) djævlerokke af arten *Manta alfredi* i alle EU-farvande

e) djævlerokke af arten *Manta birostris* i alle farvande

f) følgende arter af djævlerokker (*Mobula*) i alle EU-farvande:

i) lille djævlerokke (*Mobula mobular*)

ii) lille guineadjævlerokke (*Mobula rochebrunei*)

iii) pighalet djævlerokke (*Mobula japanica*)

iv) glathalet djævlerokke (*Mobula thurstoni*)

v) djævlerokke af arten *Mobula eregoodootenkee*

vi) djævlerokke af arten *Mobula munkiana*

vii) chilensk djævlerokke (*Mobula tarapacana*)

viii) djævlerokke af arten *Mobula kuhlii*

ix) vestatlantisk djævlerokke (*Mobula hypostoma*)

- g) sortbuget rokke (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) i EU-farvande i ICES-afsnit 6a, 6b, 7a, 7b, 7c, 7e, 7f, 7g, 7h og 7k
 - h) spidsrokke (*Raja alba*) i EU-farvande i ICES-underområde 6-10
 - i) guitarfiskearter (*Rhinobatidae*) i EU-farvande i ICES-underområde 1-10 og 12
 - j) havengel (*Squatina squatina*) i alle EU-farvande
 - k) laks (*Salmo salar*) og havørred (*Salmo trutta*) ved fiskeri med trukne redskaber i farvande uden for en grænse på seks sømil målt fra medlemsstaternes basislinjer i ICES-underområde 1, 2 og 4-10 (EU-farvande)
 - l) snæbel (*Coregonus oxyrinchus*) i ICES-afsnit 4b (EU-farvande)
 - m) adriatisk stør (*Acipenser naccarii*) og almindelig stør (*Acipenser sturio*) i EU-farvande
 - n) ægbærende hunlangustere (*Palinurus* spp.) og ægbærende hunhummere (*Homarus gammarus*) i Middelhavet, undtagen når de anvendes til direkte udsætning eller omplantning
 - o) daddelmusling (*Lithophaga lithophaga*), skinkemusling (*Pinna nobilis*) og almindelig boremusling (*Pholas dactylus*) i EU-farvande i Middelhavet
 - p) middelhavnssøpindsvin (*Centrostephanus longispinus*).
-

BILAG II

OMRÅDER, DER ER LUKKET FOR AT BESKYTTE FØLSOMME LEVESTEDER

Med henblik på artikel 12 gælder følgende begrænsninger for fiskeriet i de områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

DEL A

Nordvestlige farvande

1. Det er forbudt at anvende bundtrawl eller lignende trukne redskaber, bundsat gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn og bundsatte langliner inden for følgende områder:

Belgica Mound Province:

— 51°29,4'N, 11°51,6'V

— 51°32,4'N, 11°41,4'V

— 51°15,6'N, 11°33,0'V

— 51°13,8'N, 11°44,4'V

— 51°29,4'N, 11°51,6'V

Hovland Mound Province:

— 52°16,2'N, 13°12,6'V

— 52°24,0'N, 12°58,2'V

— 52°16,8'N, 12°54,0'V

— 52°16,8'N, 12°29,4'V

— 52°04,2'N, 12°29,4'V

— 52°04,2'N, 12°52,8'V

— 52°09,0'N, 12°56,4'V

— 52°09,0'N, 13°10,8'V

— 52°16,2'N, 13°12,6'V

North-West Porcupine Bank Area I:

— 53°30,6'N, 14°32,4'V

— 53°35,4'N, 14°27,6'V

— 53°40,8'N, 14°15,6'V

— 53°34,2'N, 14°11,4'V

— 53°31,8'N, 14°14,4'V

— 53°24,0'N, 14°28,8'V

— 53°30,6'N, 14°32,4'V

North-West Porcupine Bank Area II:

— 53°43,2'N, 14°10,8'V

— 53°51,6'N, 13°53,4'V

— 53°45,6'N, 13°49,8'V

— 53°36,6'N, 14°07,2'V

— 53°43,2'N, 14°10,8'V

South-West Porcupine Bank:

— 51°54,6'N, 15°07,2'V

— 51°54,6'N, 14°55,2'V

— 51°42,0'N, 14°55,2'V

— 51°42,0'N, 15°10,2'V

— 51°49,2'N, 15°06,0'V

— 51°54,6'N, 15°07,2'V

2. Alle pelagiske fartøjer, der fisker i de områder, der er beskrevet i punkt 1, skal:

— være opført på en liste over godkendte fartøjer og være udstyret med en fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009

— udelukkende medføre pelagiske redskaber

— fire timer i forvejen give det irske fiskeriovervågningscenter (FOC), som defineret i artikel 4, nr. 15), i forordning (EF) nr. 1224/2009 meddelelse om, at de agter at sejle ind i et område, hvor der er truffet foranstaltninger til beskyttelse af sårbare dybhavslevesteder, og samtidig give oplysninger om de mængder fisk, der bevarer om bord

— have et operationelt, fuldt fungerende og sikkert fartøjsovervågningssystem (FOS), der er i fuld overensstemmelse med de respektive regler, når de befinder sig i de områder, der er beskrevet i punkt 1

- afgive FOS-rapporter hver time
 - informere det irske FOC, når de forlader området og samtidig give oplysninger om de mængder fisk, der bevares om bord, og
 - medføre trawl med en fangstpose, hvis maskestørrelse er på 16-79 mm.
3. Det er forbudt at anvende bundtrawl eller lignende trukne redskaber inden for følgende område:

Darwin Mounds:

- 59°54'N, 6°55'V
- 59°47'N, 6°47'V
- 59°37'N, 6°47'V
- 59°37'N, 7°39'V
- 59°45'N, 7°39'V
- 59°54'N, 7°25'V

DEL B

Sydvestlige farvande

1. El Cachucho
- 1.1. Det er forbudt at anvende bundtrawl, bundsat gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn og bundsatte langliner inden for følgende områder:
- 44°12'N, 5°16'V
 - 44°12'N, 4°26'V
 - 43°53'N, 4°26'V
 - 43°53'N, 5°16'V
 - 44°12'N, 5°16'V
- 1.2. Fartøjer, der udøvede målrettet fiskeri efter skælbrosme (*Phycis blennoides*) med bundsatte langliner i 2006, 2007 og 2008, må fortsat fiske i området syd for 44°00,00'N, forudsat at de har fået udstedt en fiskeritilladelse i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- 1.3. Alle fartøjer, der har fået en sådan fiskeritilladelse, skal, uanset deres længde overalt, have et operationelt, fuldt fungerende og sikkert FOS, der er i overensstemmelse med de respektive regler, når de udøver fiskeri i det i punkt 1.1 beskrevne område.
2. Madeira og De Kanariske Øer

Det er forbudt at anvende bundsat gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn på dybder over 200 m eller bundtrawl eller lignende trukne redskaber inden for følgende områder:

- 27°00'N, 19°00'V

— 26°00'N, 15°00'V

— 29°00'N, 13°00'V

— 36°00'N, 13°00'V

— 36°00'N, 19°00'V

3. Azorerne

Det er forbudt at anvende bundsat gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn på dybder over 200 m eller bundtrawl eller lignende trukne redskaber inden for følgende områder:

— 36°00'N, 23°00'V

— 39°00'N, 23°00'V

— 42°00'N, 26°00'V

— 42°00'N, 31°00'V

— 39°00'N, 34°00'V

— 36°00'N, 34°00'V

BILAG III

LISTE OVER ARTER, SOM DET ER FORBUDT AT FANGE MED DRIVGARN

- Hvid tun: *Thunnus alalunga*
 - Almindelig tun: *Thunnus thynnus*
 - Storøjet tun: *Thunnus obesus*
 - Bugstribet bonit: *Katsuwonus pelamis*
 - Rygstribet pelamide: *Sarda sarda*
 - Gulfinnet tun: *Thunnus albacares*
 - Sortfinnet tun: *Thunnus atlanticus*
 - Thunnin: *Euthynnus* spp.
 - Sydlig tun: *Thunnus maccoyii*
 - Fregatmakrel: *Auxis* spp.
 - Havbrasen: *Brama rayi*
 - Marlinarter: *Tetrapturus* spp.; *Makaira* spp.
 - Sejlfisk: *Istiophorus* spp.
 - Sværdfisk: *Xiphias gladius*
 - Makrelgeddearter: *Scomberesox* spp.; *Cololabis* spp.
 - Guldmakrel: *Coryphaena* spp.
 - Hajer: *Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, *Alopiidae*, *Carcharhinidae*, *Sphyrnidae*, *Isuridae*, *Lamnidae*
 - Blæksprutter: alle arter
-

BILAG IV

MÅLING AF MARINE ORGANISMERS STØRRELSE

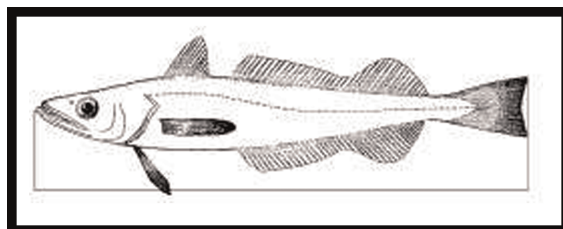
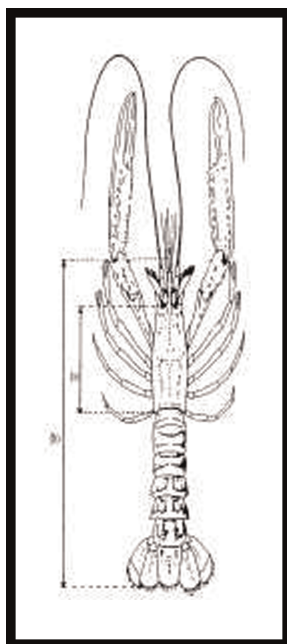
1. Fisks størrelse måles som vist i figur 1 fra snudespids til halefinnens spids.
2. Jomfruhummers (*Nephrops norvegicus*) størrelse måles som vist i figur 2 enten:
 - som rygskjoldets længde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til midten af den bageste kant af rygskjoldet, eller
 - som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.

For så vidt angår aftagne jomfruhummerhaler: fra forkanten af første haleled til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten. Halen måles på oversiden, og den skal ligge fladt og må ikke strækkes.

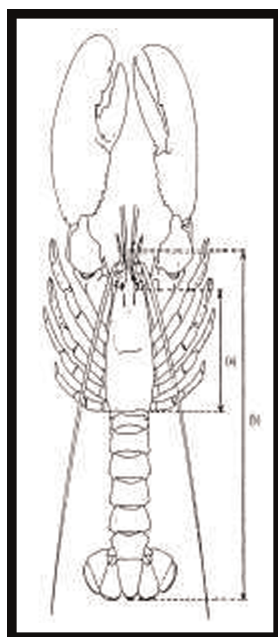
3. Størrelsen af europæisk hummer (*Homarus gammarus*) fra Nordsøen, bortset fra Skagerrak eller Kattegat, måles som vist i figur 3 som rygskjoldslængde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til den bageste kant af rygskjoldet.
4. Størrelsen af europæisk hummer (*Homarus gammarus*) fra Skagerrak eller Kattegat måles som vist i figur 3, enten:
 - som rygskjoldets længde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til midten af den bageste kant af rygskjoldet, eller
 - som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.
5. Langusteres (*Palinurus* spp.) størrelse måles som vist i figur 4 som rygskjoldets længde parallelt med midten målt fra spidsen af pandetornen til midten af den bageste kant af rygskjoldet.
6. Toskallede bløddyrers størrelse måles som vist i figur 5 tværs over skallen, hvor denne er længst.
7. Troldkrabbers (*Maja squinado*) størrelse måles som vist i figur 6 som rygskjoldets længde langs midterlinjen fra rygskjoldets kant mellem pandetornene til skjoldets bagkant.
8. Taskekrabbers (*Cancer pagurus*) størrelse måles som vist i figur 7 som skjoldets største bredde målt vinkelret på skjoldets midterlinje fra for- til bagkant.

9. Konksnegles (*Buccinum* spp.) størrelse måles som vist i figur 8 som skallængden.
10. Sværdfiskens (*Xiphias gladius*) størrelse måles som vist i figur 9 som længden fra underkæbe til haledeling.

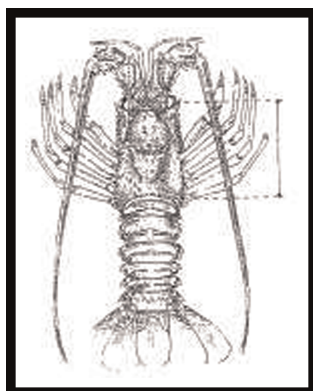
Figur 1 Fiskearter

Figur 2 Jomfruhummer
(*Nephrops norvegicus*)

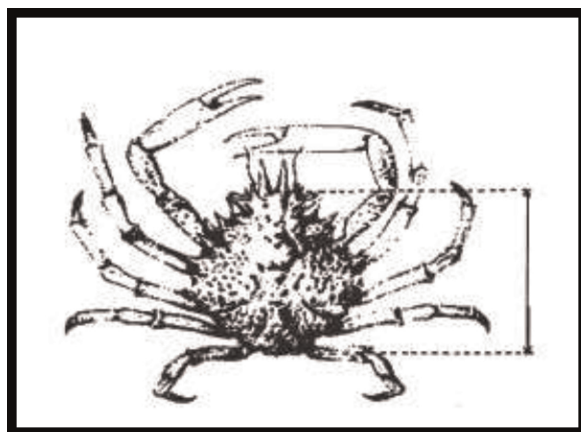
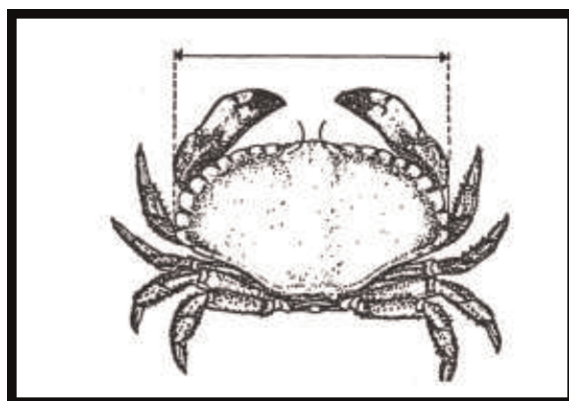
Figur 3 Europæisk hummer
(*Homarus gammarus*)

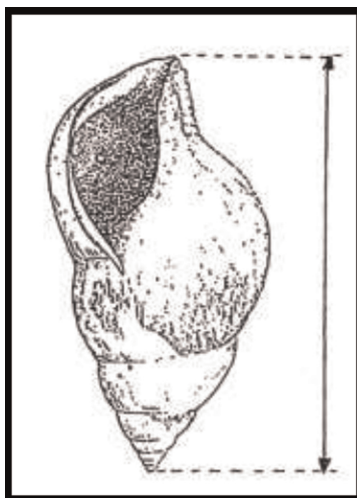
Figur 4 Languster
(*Palinurus spp.*)

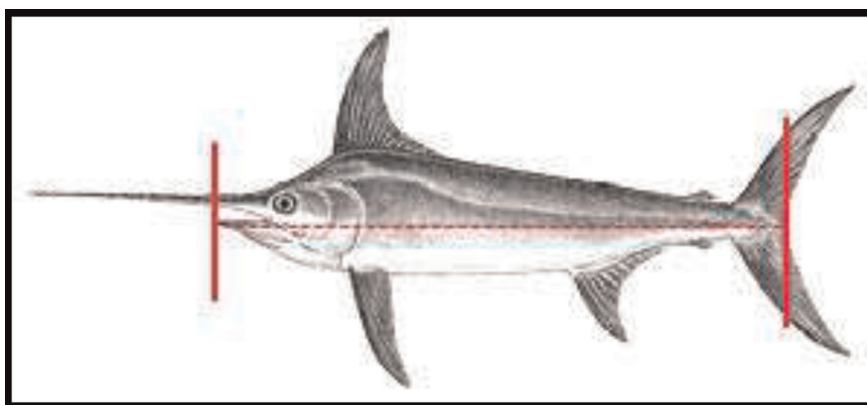
Figur 5 Toskallede bløddyr

Figur 6 Troldkrabber
(*Maja squinado*)Figur 7 Taskekrabbe
(*Cancer pagurus*)

Figur 8 Konksnegl
(*Buccinum* spp.)

Figur 9 Sværdfisk
(*Xiphias gladius*)

BILAG V

NORDSØEN ⁽¹⁾

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Nordsøen
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Sej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tunge (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Byrkelange (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Samlet længde 85 mm Rygskjoldslængde 25 mm Jomfruhummerhaler 46 mm
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm ⁽⁴⁾
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁴⁾
Hestemakrel (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer pr. kg ⁽⁴⁾
Havbars (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm

⁽¹⁾ Med henblik på dette bilag:

- afgrænses Kattegat mod nord af en ret linje fra Skagen Fyr til Tistlarna Fyr og herfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst og mod syd af en ret linje fra Hasenøre til Gnibens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen
- afgrænses Skagerrak mod vest af en ret linje fra Hanstholm Fyr til Lindesnes Fyr og mod syd af en ret linje fra Skagen Fyr til Tistlarna Fyr og herfra til det nærmeste punkt på den svenske kyst
- omfatter Nordsøen ICES-underområde 4 og den tilstødende del af ICES-afsnit 2a, som er beliggende syd for 64°N, samt den del af ICES-afsnit 3a, som ikke hører til Skagerrak efter definitionen i andet led.

Art	Nordsøen
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁴⁾
Europæisk hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm (rygskjoldslængde)
Troldkrabbe (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusling (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Toppimusling (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Tæppemusling (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk tæppemusling (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmusling (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Glat callista (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Knivmusling (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Musling (<i>Spisula solida</i>)	25 mm
Kilemusling (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Bønneknivmusling (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Konksnegl (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm (rygskjoldslængde)
Dybvandsrosenreje (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (rygskjoldslængde)
Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Kæmpekammusling (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	30 cm
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	27 cm
Sej (<i>Pollachius virens</i>)	30 cm
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	—
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	30 cm
Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	25 cm
Tunge (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm

Art	Nordsøen
Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)	23 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	—
Byrkelange (<i>Molva dypterygia</i>)	—
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Samlet længde 105 mm Jomfruhummerhaler 59 mm Rygskjoldslængde 32 mm
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁴⁾
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	18 cm ⁽⁴⁾
Hestemakrel (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁴⁾
Europæisk hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	Samlet længde 220 mm Rygskjoldslængde 78 mm

⁽¹⁾ I EU-farvande i ICES-afsnit 4a. I ICES-afsnit 4b og 4c anvendes en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse på 130 mm.

⁽²⁾ I et område i ICES-afsnit 4b og 4c, der afgrænses af et punkt ved 53°28'22"N, 0°09'24"Ø på Englands kyst, en ret linje, som forbinder dette punkt med 53°28'22"N, 0°22'24"Ø, Det Forenede Kongeriges 6-sømilegrænse og en ret linje, som forbinder et punkt ved 51°54'06"N, 1°30'30"Ø med et punkt på Englands kyst ved 51°55'48"N, 1°17'00"Ø, anvendes en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse på 115 mm.

⁽³⁾ For taskekrabber fanget i tejner og kurve må højst 1 vægtprocent af den samlede fangst af taskekrabber bestå af aftagne klør. For taskekrabber fanget med andre redskaber må der højst landes 75 kg aftagne krabbeklør.

⁽⁴⁾ Uanset artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes de bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser for sardin, ansjos, sild, hestemakrel og makrel ikke inden for en grænse på 10 % i levende vægt af de samlede fangster, der bevares om bord af hver af disse arter.

Den procentvise andel af sardin, ansjos, sild, hestemakrel eller makrel, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse, beregnes som levende vægt af alle marine organismer om bord efter sortering eller ved landing.

Den procentvise andel kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver. Grænsen på 10 % må ikke overskrides i forbindelse med omladning, landing, transport, opbevaring, frembydelse eller udbydelse til salg.

DEL B

Maskestørrelser

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber

1.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjerne anvende en maskestørrelse på mindst 120 mm eller mindst 90 mm i Skagerrak og Kattegat ⁽²⁾.

1.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 1.1 kan fartøjerne anvende en mindre maskestørrelse som angivet i følgende tabel for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, forudsat:

- i) at de dertil knyttede betingelser i tabellen er overholdt, og at bifangsterne af torsk, kuller og sej ikke overstiger 20 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse eller
- ii) at der anvendes andre selektivitetsændringer, der er vurderet af STECF på anmodning af en eller flere medlemsstater og er godkendt af Kommissionen. Disse selektivitetsændringer skal munde ud i samme eller bedre selektive egenskaber som 120 mm for så vidt angår torsk, kuller og sej.

⁽²⁾ I underafsnit Skagerrak og Kattegat skal der være monteret et diamantmasket toppanel med en maskestørrelse på mindst 270 mm eller et kvadratmasket toppanel med en maskestørrelse på mindst 140 mm. I underafsnit Kattegat kan der være monteret et kvadratmasket panel på mindst 120 mm (på trawl i perioden 1. oktober-31. december og på vod i perioden 1. august-31. oktober).

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 100 mm ⁽¹⁾	Nordsøen syd for 57°30'N	Målrettet fiskeri efter rødspætte og tunge med skovltrawl, bomtrawl og vod. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 90 mm.
Mindst 80 mm ⁽¹⁾	ICES-afsnit 4b og 4c	Målrettet fiskeri efter tunge med bomtrawl. Der skal være monteret et panel med en maskestørrelse på mindst 180 mm på øverste halvdel af den forreste del af nettet. Målrettet fiskeri efter hvilling, makrel og arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger med bundtrawl. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 80 mm.
Mindst 80 mm	Nordsøen	Målrettet fiskeri efter jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>). Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 120 mm eller en sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne eller en tilsvarende selektionsanordning. Målrettet fiskeri efter arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 80 mm. Målrettet fiskeri efter rokker.
Mindst 80 mm	ICES-afsnit 4c	Målrettet fiskeri efter tunge med skovltrawl. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 80 mm.
Mindst 70 mm (kvadratmaske) eller 90 mm (diamantmaske)	Skagerrak og Kattegat	Målrettet fiskeri efter jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>). Der skal være monteret en sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne eller en tilsvarende selektionsanordning.
Mindst 40 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter blæksprutter (<i>Loliginidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>).
Mindst 35 mm	Skagerrak og Kattegat	Målrettet fiskeri efter dybvandsrejer (<i>Pandalus borealis</i>). Der skal være monteret en sorteringsrist med højst 19 mm mellem tremmerne eller en tilsvarende selektionsanordning.
Mindst 32 mm	Hele området bortset fra Skagerrak og Kattegat	Målrettet fiskeri efter dybvandsrejer (<i>Pandalus borealis</i>). Der skal være monteret en sorteringsrist med højst 19 mm mellem tremmerne eller en tilsvarende selektionsanordning.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen. Målrettet fiskeri efter sperling. Ved fiskeri efter sperling skal der være monteret en sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne. Målrettet fiskeri efter hestereje og rejekonge. Der skal være monteret sorteringstrawl eller en sorteringsrist i overensstemmelse med nationalt eller regionalt fastsatte regler.
Under 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter tobis

(¹) Det er forbudt for fartøjer at fiske med bomtrawl med en maskestørrelse på mellem 32 og 99 mm nord for en linje gennem følgende punkter: et punkt på østkysten af Det Forenede Kongerige ved 55°N, derfra mod øst til 55°N, 5°Ø, derfra mod nord til 56°N og derfra mod øst til et punkt på Danmarks vestkyst ved 56°N. Det er forbudt at fiske med bomtrawl med en maskestørrelse på mellem 32 og 119 mm inden for ICES- afsnit 2a og den del af ICES-underområde 4, der ligger nord for 56°00'N.

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn og drivgarn

2.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en maskestørrelse på mindst 120 mm.

2.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 2.1 kan fartøjer anvende mindre maskestørrelser som angivet i følgende tabel for Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, forudsat at de dertil knyttede betingelser i nævnte tabel overholdes, og at bifangster af torsk, kuller og sej ikke overstiger 20 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 100 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter kuller, hvilling, ising og havbars
Mindst 90 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter fladfisk eller arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen.
Mindst 50 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen.

DEL C

Lukkede områder eller områder med restriktioner

1. Lukning af et område med henblik på at beskytte tobis i ICES-afsnit 4a og 4b

1.1. Fiskeri efter tobis med trukne redskaber, der har en fangstpose med en maskestørrelse på mindre end 32 mm, er forbudt inden for det geografiske område, der afgrænses af Englands og Skotlands østkyst og afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

— Englands østkyst ved 55°30'N

— 55°30'N, 01°00'V

— 58°00'N, 01°00'V

— 58°00'N, 02°00'V

— Skotlands østkyst ved 02°00'V.

1.2. Dog skal fiskeri med henblik på videnskabelig undersøgelse være tilladt for at overvåge tobisbestanden i området og virkningerne af lukningen.

2. Lukning af et område for at beskytte unge individer af rødspætte i ICES-underområde 4

2.1. Det er forbudt for fartøjer med en længde overalt på over 8 m at anvende bundtrawl, bomtrawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber inden for de geografiske områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

a) området inden for 12 sømil ud for Frankrigs kyst nord for 51°00'N, ud for Belgiens kyst og ud for Nederlændenes kyst op til 53°00'N, målt fra basislinjerne

b) det område, der afgrænses af en linje mellem følgende koordinater:

— punktet på Danmarks vestkyst ved 57°00'N

— 57°00'N, 7°15'Ø

— 55°00'N, 7°15'Ø

— 55°00'N, 7°00'Ø

— 54°30'N, 7°00'Ø

— 54°30'N, 7°30'Ø

— 54°00'N, 7°30'Ø

— 54°00'N, 6°00'Ø

— 53°50'N, 6°00'Ø

— 53°50'N, 5°00'Ø

— 53°30'N, 5°00'Ø

— 53°30'N, 4°15'Ø

— 53°00'N, 4°15'Ø

— et punkt på Nederlandenes kyst ved 53°00'N

— området inden for 12 sømil ud for Danmarks vestkyst fra 57°00'N op til Hirtshals Fyr, målt fra basislinjerne.

2.2. Det er tilladt for følgende fartøjer at fiske i det område, der er omhandlet i punkt 2.1:

- a) fartøjer, hvis maskineffekt ikke overstiger 221 kW, og som anvender bundtrawl eller snurrevod
- b) fartøjer, der driver parfiskeri, hvis kombinerede maskineffekt ikke på noget tidspunkt overstiger 221 kW, og som anvender parbundtrawl
- c) fartøjer, hvis maskineffekt overstiger 221 kW, må anvende bundtrawl eller snurrevod, og fartøjer, der driver parfiskeri, og hvis kombinerede maskineffekt overstiger 221 kW, må fiske med parbundtrawl, forudsat at de ikke deltager i målrettet fiskeri efter rødspætte og tunge, og at de overholder de relevante regler for maskestørrelser i dette bilags del B.

2.3. Når fartøjer, der er omhandlet i punkt 2.2, litra a), anvender bomtrawl, må bomlængden eller den samlede længde af kombinerede bomtrawl, målt som summen af de enkelte bommes længde, ikke overstige 9 m eller ikke forlænges til mere end 9 m, undtagen ved fiskeri med redskaber med en maskestørrelse på mellem 16 og 31 mm. Det er tilladt for fiskerfartøjer, som har hesterejefiskeri (*Crangon crangon*) som hovedaktivitet, at anvende bomtrawl, hvis samlede bomlængde, målt som summen af de enkelte bommes længde, overstiger 9 m, når de fisker med redskaber med en maskestørrelse på mellem 80 og 99 mm, forudsat at der er udstedt en supplerende fiskeritilladelse til disse fartøjer.

2.4. Fartøjer, som har tilladelse til at fiske i det område, der er omhandlet i punkt 2.1, opføres på en liste, der forelægges Kommissionen af hver enkelt medlemsstat. Den samlede maskineffekt for de i punkt 2.2, litra a), omhandlede fartøjer på listen må ikke overstige den samlede maskineffekt som fastslået for hver medlemsstat pr. 1. januar 1998. De tilladte fiskerfartøjer skal have en fiskeritilladelse i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

3. Restriktioner for anvendelsen af bomtrawl i 12-sømilezonen ud for Det Forenede Kongeriges kyst

3.1. Det er forbudt for fartøjer at fiske med bomtrawl i 12-sømilezonen ud for Det Forenede Kongeriges kyst målt fra de basislinjer, der benyttes til fastsættelse af territorialfarvandene.

3.2. Uanset punkt 3.1 er fiskeri med bomtrawl tilladt inden for det specificerede område, forudsat:

— at fartøjernes maskineffekt ikke overstiger 221 kW, og at deres længde overalt ikke overstiger 24 m, og

— at bomlængden eller den samlede bomlængde, målt som summen af de enkelte bommes længde, ikke overstiger 9 m eller ikke kan forlænges til mere end 9 m, undtagen ved målrettet fiskeri efter hestereje (*Crangon crangon*) med en mindstemaskestørrelse på under 31 mm.

4. Restriktioner for fiskeriet efter brisling for at beskytte sild i ICES-afsnit 4b

Fiskeri med trukne redskaber, der har en fangstpose med en maskestørrelse på under 32 mm, eller med faststående garn med en maskestørrelse på under 30 mm er forbudt inden for de geografiske områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet, i følgende perioder:

- i perioderne 1. januar-31. marts og 1. oktober-31. december i det statistiske ICES-område 39Ø8. Ved anvendelse af denne forordning afgrænses dette ICES-område af en linje, som fra Det Forenede Kongeriges østkyst løber stik øst langs 55°00'N til 1°00'V, derfra stik nord til 55°30'N og derfra stik vest til Det Forenede Kongeriges kyst
- i perioderne 1. januar-31. marts og 1. oktober-31. december i det indre af Moray Firth vest for 3°30'V og i det indre af Firth of Forth vest for 3°00'V
- i perioden 1. juli-31. oktober i det geografiske område afgrænset af følgende koordinater:
 - Danmarks vestkyst ved 55°30'N
 - 55°30'N, 7°00'Ø
 - 57°00'N, 7°00'Ø
 - Danmarks vestkyst ved 57°00'N

5. Særlige bestemmelser for Skagerrak og Kattegat i ICES-afsnit 3a

5.1. Det er forbudt at fiske med bomtrawl i Kattegat.

5.2. Det er forbudt for EU-fartøjer at fiske efter, bevare om bord, omlade, lande, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde laks og havørred til salg.

5.3. Det er forbudt at anvende trukne redskaber, der har en fangstpose med en maskestørrelse på under 32 mm, i perioden 1. juli-15. september i farvandet inden for 3 sømil fra basislinjerne i Skagerrak og Kattegat, medmindre der fiskes målrettet efter dybvandsreje (*Pandalus borealis*). Ved målrettet fiskeri efter ålekvalbe (*Zoarces viviparus*), kutling (*Gobiidae*) eller ulk (*Cottus* spp.), der skal bruges som madding, kan der anvendes redskaber med alle maskestørrelser.

6. Anvendelse af faststående garn i ICES-afsnit 3a og 4a

6.1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, litra a), og som undtagelse fra del B, punkt 2, i dette bilag er det tilladt at anvende følgende redskaber i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mindre end 600 m:

- Bundsat gællegarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter kulmule, og som har en maskestørrelse på mindst 100 mm og ikke er mere end 100 masker dybe, hvor den samlede længde for alle satte garn ikke overstiger 25 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 24 timer

- Indfiltringsgarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter havtaske, og som har en maskestørrelse på mindst 250 mm og ikke er mere end 15 masker dybe, hvor den samlede længde for alle satte garn ikke overstiger 100 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 72 timer.

- 6.2. Målrettet fiskeri efter dybvandshajer som opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 ⁽³⁾, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mindre end 600 m, er forbudt. Når dybvandshajer, der er klassificeret som forbudte i nærværende forordning og i anden EU-lovgivning, fanges utilsigtet, skal de registreres, i videst muligt omfang ikke skades og straks genudsættes. Dybvandshajer, der er omfattet af fangstbegrænsninger, skal bevares om bord. Sådanne fangster skal landes og afskrives på kvoterne. I situationer, hvor kvoten ikke er til rådighed eller ikke i tilstrækkeligt omfang er til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen anvende artikel 105, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009. Når de utilsigtede fangster af dybvandshajer taget af fartøjer fra enhver medlemsstat, overstiger 10 ton, må disse fartøjer ikke længere udnytte de undtagelser, der er fastsat i punkt 6.1.

DEL D

Anvendelse af trawl med elektrisk strøm i ICES-afsnit 4b og 4c

1. Fiskeri med trawl med elektrisk strøm er forbudt i alle EU-farvande fra den 1. juli 2021.
2. I overgangsperioden, der ender den 30. juni 2021, er fiskeri med trawl med elektrisk strøm i ICES-afsnit 4b og 4c fortsat tilladt på de betingelser, der er fastlagt i denne del, og på enhver af de betingelser, der er fastlagt i henhold til artikel 24, stk. 1, litra b), i denne forordning vedrørende egenskaberne for den strøm, der anvendes, og de foranstaltninger til kontrol og overvågning, der er truffet syd for en geodætisk linje mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

- et punkt på Det Forenede Kongeriges østkyst ved 55°N
- mod øst til 55°N, 5°Ø
- mod nord til 56°N
- og derfra mod øst til et punkt på Danmarks vestkyst ved 56°N.

Følgende betingelser finder anvendelse:

- a) højst 5 % af en medlemsstats bomtrawlerflåde anvender trawl med elektrisk strøm
- b) den maksimale elektriske effekt i kW for hver bomtrawl er højst bommens længde i meter multipliceret med 1,25
- c) den effektive spænding mellem elektroderne er højst 15 V
- d) fartøjet er udstyret med et automatisk EDB-forvaltningssystem, som for minimum de seneste 100 træk registrerer den maksimale effekt, der anvendes pr. bom, og den effektive spænding mellem elektroderne. Uvedkommende personale kan ikke foretage ændringer i dette automatiske EDB-forvaltningssystem
- e) det er forbudt at anvende én eller flere skrabekæder foran undertællen.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/2336 af 14. december 2016 om fastlæggelse af særlige betingelser for fiskeriet efter dybhavsbestande i det nordøstlige Atlanterhav og bestemmelser for fiskeriet i internationale farvande i det nordøstlige Atlanterhav og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2347/2002 (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 1).

3. Der gives ikke nye licenser til nogen fartøjer i denne periode.
4. Indtil den 30. juni 2021 må medlemsstaterne i farvande indtil 12 sømil fra basislinjerne under deres højhedsområde eller jurisdiktion træffe ikkediskriminerende foranstaltninger til begrænsning af eller forbud mod anvendelse af trawl med elektrisk strøm. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de berørte medlemsstater om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette punkt.
5. Hvis kystmedlemsstaten anmoder flagmedlemsstaten herom, skal føreren af et fartøj, der anvender trawl med elektrisk strøm, i henhold til artikel 12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 ⁽⁴⁾ medbringe en observatør fra kystmedlemsstaten om bord under fiskeriet.

⁽⁴⁾ Europa- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1004 af 17. maj 2017 om fastlæggelse af en EU-ramme for indsamling, forvaltning og anvendelse af data i fiskerisektoren samt støtte til videnskabelig rådgivning vedrørende den fælles fiskeripolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 199/2008 (EUT L 157 af 20.6.2017, s. 1).

BILAG VI

NORDVESTLIGE FARVANDE

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Hele området
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Sej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tunge (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Byrkelange (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>) Jomfruhummerhaler	Samlet længde 85 mm Rygskjoldslængde 25 mm ⁽¹⁾ 46 mm ⁽²⁾
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Hestemakrel (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽⁶⁾
Ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer pr. kg ⁽⁶⁾
Havbars (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	42 cm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Spidstandet blankesten (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Europæisk hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Troldkrabbe (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusling (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Toppimusling (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Tæppemusling (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk tæppemusling (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmusling (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm

Art	Hele området
Glat callista (<i>Callista chione</i>)	6 cm
Knivmusling (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Musling (<i>Spisula solida</i>)	25 mm
Kilemusling (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Bønneknivmusling (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Konksnegl (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Dybvandsrosenreje (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (rygskjoldslængde)
Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Kæmpekammusling (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ I ICES-afsnit 6a og 7a anvendes en samlet længde på 70 mm og en rygskjoldslængde på 20 mm som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.

⁽²⁾ I ICES-afsnit 6a og 7a anvendes en længde på 37 mm som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.

⁽³⁾ I EU-farvande i ICES-underområde 5, 6 syd for 56°N og 7, undtagen ICES-afsnit 7d, 7e, og 7f, anvendes 130 mm som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.

⁽⁴⁾ For taskekrabber fanget i tejner og kurve må højst 1 vægtprocent af den samlede fangst af taskekrabber bestå af aftagne klør. For taskekrabber fanget med andre redskaber må der højst landes 75 kg aftagne krabbeklør.

⁽⁵⁾ I ICES-afsnit 7a nord for 52°30'N og 7d anvendes en bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse på 110 mm.

⁽⁶⁾ Uanset artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for sardin, ansjos, sild, hestemakrel og makrel ikke inden for en grænse på 10 % i levende vægt af de samlede fangster, der bevares om bord af hver af disse arter.

Den procentvise andel af sardin, ansjos, sild, hestemakrel eller makrel, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, beregnes som levende vægt af alle marine organismer om bord efter sortering eller ved landing.

Den procentvise andel kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver. Grænsen på 10 % må ikke overskrides i forbindelse med omladning, landing, transport, opbevaring, frembydelse eller udbydelse til salg.

DEL B

Masketørrelser

1. Minimumsstandards for masketørrelser for trukne redskaber
 - 1.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en masketørrelse på mindst 120 mm ⁽¹⁾ eller mindst 100 mm i ICES underområde 7b-7k.
 - 1.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 1.1 kan fartøjerne anvende en mindre masketørrelse som angivet i følgende tabel for de nordvestlige farvande, hvis:
 - i) at de dertil knyttede betingelser i tabellen er overholdt, og at bifangsterne af torsk, kuller og sej ikke overstiger 20 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse eller

⁽¹⁾ Skal indfases over en periode på to år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

- ii) der anvendes andre selektivitetsændringer, der er vurderet af STECF på anmodning af en eller flere medlemsstater og er godkendt af Kommissionen. Disse selektivitetsændringer skal munde ud i samme eller bedre selektive egenskaber som henholdsvis 120 mm for så vidt angår torsk, kuller og sej, eller 100 mm i ICES-underområde 7b-7k.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 80 mm ⁽¹⁾	ICES-underområde 7	Målrettet fiskeri efter kulmule, glashvarre og havtaske eller målrettet fiskeri efter hvilling, makrel og arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen, med bundtrawl. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 120 mm ⁽³⁾ ⁽⁵⁾ . Målrettet fiskeri med skovltrawl efter tunge og arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger. Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 80 mm ⁽³⁾ .
Mindst 80 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter jomfruhummer (<i>Nephrops Norvegicus</i>) ⁽²⁾ . Der skal være monteret et kvadratmasket panel på mindst 120 mm eller en sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne eller en tilsvarende selektionsanordning.
Mindst 80 mm	ICES-afsnit 7a, 7b, 7d, 7e, 7f, 7g, 7h og 7j	Målrettet fiskeri efter tunge med bomtrawl. Der skal være monteret et panel med en maskestørrelse på mindst 180 mm ⁽⁴⁾ på øverste halvdel af den forreste del af nettet.
Mindst 80 mm	ICES-afsnit 7d og 7e	Målrettet fiskeri efter hvilling, makrel og arter, som ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen, med bundtrawl.
Mindst 40 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter blæksprutter (<i>Loliginidae</i> , <i>Ommastrephidae</i>)
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen. Målrettet fiskeri efter hestereje og rejekonge. Der skal være monteret sorteringsrawl eller en sorteringsrist i overensstemmelse med nationalt fastsatte regler.
Under 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter tobis

⁽¹⁾ Dette berører ikke artikel 5 i Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2002 ⁽²⁾.

⁽²⁾ En maskestørrelse på mindst 70 mm gælder for fartøjer, der fisker med en enkelt rig, i ICES-afsnit 7a.

⁽³⁾ Dette berører ikke artikel 2, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 737/2012 ⁽³⁾.

⁽⁴⁾ Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på ICES-afsnit 7d.

⁽⁵⁾ Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på målrettet fiskeri efter hvilling, makrel og arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger i ICES-afsnit 7d og 7e.

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn og drivgarn

2.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en maskestørrelse på mindst 120 mm ⁽⁴⁾.

2.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 2.1 kan fartøjer anvende mindre maskestørrelser som angivet i følgende tabel for de nordvestlige farvande, forudsat at de dertil knyttede betingelser i nævnte tabel overholdes, og at bifangster af torsk, kuller og sej ikke overstiger 20 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 494/2002 af 19. marts 2002 om supplerende tekniske foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde III, IV, V, VI og VII og ICES-afsnit VIIa,b,d,e (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 8).

⁽³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 737/2012 af 14. august 2012 om beskyttelse af visse fiskebestande i Det Keltiske Hav (EUT L 218 af 15.8.2012, s. 8).

⁽⁴⁾ Ved fiskeri efter havtaske anvendes en maskestørrelse på mindst 220 mm. Ved målrettet fiskeri efter lubbe og kulmule i ICES-afsnit 7d og 7e anvendes en maskestørrelse på mindst 110 mm.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 100 mm ⁽¹⁾	Hele området	Målrettet fiskeri efter fladfisk eller arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen Målrettet fiskeri efter hvilling, ising og havbars
Mindst 50 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen Målrettet fiskeri efter mulle

⁽¹⁾ I afsnit 7d anvendes mindst 90 mm.

3. Denne del berører ikke Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/2034 ⁽⁵⁾ for fiskeri, der er omfattet af nævnte delegerede forordning.

DEL C

Lukkede områder eller områder med restriktioner

1. Lukket område med henblik på bevarelse af torsk i ICES-afsnit 6a

I perioderne 1. januar-31. marts og 1. oktober-31. december hvert år er det forbudt at fiske med trukne redskaber eller faststående garn i det område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— 55°25'N, 7°07'V

— 55°25'N, 7°00'V

— 55°18'N, 6°50'V

— 55°17'N, 6°50'V

— 55°17'N, 6°52'V

— 55°25'N, 7°07'V

2. Lukket område med henblik på bevarelse af torsk i ICES-afsnit 7f og 7g

- 2.1. I perioden 1. februar-31. marts hvert år er det forbudt at fiske i følgende statistiske ICES-rektangler: 30Ø4, 31Ø4 og 32Ø3. Dette forbud gælder ikke inden for seks sømil fra basislinjen.

- 2.2. Det er tilladt at fiske med kurv eller tejner i de specificerede områder og perioder, forudsat:

- i) at der ikke medføres andre fiskeredskaber end kurve og tejner, og
- ii) at bifangster af en art, der er omfattet af landingsforpligtelsen, landes og afskrives på kvoterne.

- 2.3. Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter med trukne redskaber med en maskestørrelse på under 55 mm er tilladt, forudsat:

⁽⁵⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2018/2034 af 18. oktober 2018 om fastsættelse af en udsmidsplan for fiskeriet efter visse demersale arter i de nordvestlige farvande for perioden 2019-2021 (EUT L 327 af 21.12.2018, s. 8).

i) at der ikke medføres net med en maskestørrelse på 55 mm eller derover om bord, og

ii) at bifangster af en art, der er omfattet af landingsforpligtelsen, landes og afskrives på kvoterne.

3. Lukket område med henblik på bevarelse af torsk i ICES-afsnit 7a

3.1. I perioden 14. februar-30. april hvert år er det forbudt at anvende bundtrawl, vod eller lignende trukne redskaber, enhver form for gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn og enhver form for fiskeredskaber med kroge inden for den del af ICES-afsnit 7a, der afgrænses af Irlands østkyst, Nordirlands østkyst og geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— et punkt på østkysten af Ardshalvøen i Nordirland ved 54°30'N

— 54°30'N, 04°50'V

— 53°15' N, 04°50' V

— et punkt på Irlands østkyst ved 53°15'N

3.2. Uanset punkt 1 gælder det for det område og den periode, der fastsættes deri, at anvendelse af bundtrawl er tilladt, forudsat at sådanne trawl er forsynet med selektionsanordninger, der er vurderet af STECF.

4. Rockall-kullerkassen i ICES-underområde 6

Alt fiskeri, bortset fra langlinefiskeri, er forbudt i de områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— 57°00'N, 15°00'V

— 57°00'N, 14°00'V

— 56°30'N, 14°00'V

— 56°30'N, 15°00'V

— 57°00'N, 15°00'V

5. Lukket område med henblik på bevarelse af jomfruhummer i ICES-afsnit 7c og 7k

5.1. Målrettet fiskeri efter jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) og tilknyttede arter (nemlig torsk, glashvarre, havtaske, kuller, hvilling, kulmule, rødspætte, lubbe, sej, røkker, almindelig tunge, brosme, byrkelange, lange og pighaj) er forbudt i perioden 1. maj-31. maj hvert år inden for det geografiske område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— 52°27'N, 12°19'V

— 52°40'N, 12°30'V

— 52°47'N, 12°39,60'V

— 52°47'N, 12°56'V

— 52°13,5'N, 13°53,83'V

- 51°22'N, 14°24'V
- 51°22'N, 14°03'V
- 52°10'N, 13°25'V
- 52°32'N, 13°07,50'V
- 52°43'N, 12°55'V
- 52°43'N, 12°43'V
- 52°38,80'N, 12°37'V
- 52°27'N, 12°23'V
- 52°27'N, 12°19'V

5.2. Gennemsejling af Porcupine Bank med de arter om bord, der er omhandlet i punkt 5.1, er tilladt på de betingelser, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, 4 og 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009.

6. Særlige bestemmelser med henblik på beskyttelse af byrkelange i ICES-afsnit 6a

6.1. I perioden 1. marts-31. maj hvert år er målrettet fiskeri efter byrkelange forbudt inden for de områder i ICES-afsnit 6a, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

Kanten af den skotske kontinentalsokke

- 59°58'N, 07°00'V
- 59°55'N, 06°47'V
- 59°51'N, 06°28'V
- 59°45'N, 06°38'V
- 59°27'N, 06°42'V
- 59°22'N, 06°47'V
- 59°15'N, 07°15'V
- 59°07'N, 07°31'V
- 58°52'N, 07°44'V
- 58°44'N, 08°11'V
- 58°43'N, 08°27'V
- 58°28'N, 09°16'V
- 58°15'N, 09°32'V

— 58°15'N, 09°45'V

— 58°30'N, 09°45'V

— 59°30'N, 07°00'V

— 59°58'N, 07°00'V

Kanten af Rosemary bank

— 60°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 09°00'V

— 59°30'N, 09°00'V

— 59°30'N, 10°00'V

— 60°00'N, 10°00'V

— 60°00'N, 11°00'V

De særlige bestemmelser gælder ikke i det område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

— 59°15'N, 10°24'V

— 59°10'N, 10°22'V

— 59°08'N, 10°07'V

— 59°11'N, 09°59'V

— 59°15'N, 09°58'V

— 59°22'N, 10°02'V

— 59°23'N, 10°11'V

— 59°20'N, 10°19'V

— 59°15'N, 10°24'V

6.2. Det er tilladt at bevare bifangster af byrkelange på indtil seks ton om bord og lande dem. Når et fartøj når tærsklen på seks ton byrkelange:

- a) skal det straks indstille fiskeriet og forlade det område, det befinder sig i
- b) må det ikke vende tilbage til nogen af områderne, før det har landet fangsten
- c) må det ikke smide byrkelange ud igen, uanset mængde.

6.3. I perioden 15. februar-15. april hvert år er det forbudt at anvende bundtrawl, langliner og faststående garn inden for et område, som afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— 60°58,76'N, 27°27,32'V

— 60°56,02'N, 27°31,16'V

— 60°59,76'N, 27°43,48'V

— 61°03,00'N, 27°39,41'V

— 60°58,76'N, 27°27,32'V

7. Restriktioner for fiskeriet efter makrel i ICES-afsnit 7e, 7f, 7g og 7h

7.1. Måltrettet fiskeri efter makrel med trukne redskaber, der har en fangstpose med en maskestørrelse på under 80 mm, eller med snurpenot er forbudt, medmindre vægten af makrel ikke overstiger 15 % i levende vægt af den samlede ombordværende mængde af makrel og andre marine organismer, som er fanget inden for det område, som afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

— et punkt på Det Forenede Kongeriges sydkyst ved 02°00'V

— 49°30'N, 2°00'V

— 49°30'N, 7°00'V

— 52°00'N, 7°00'V

— et punkt på Det Forenede Kongeriges vestkyst ved 52°00'N.

7.2. Det er tilladt at fiske inden for det i punkt 7.1 definerede område med:

— faststående garn og/eller håndliner

— bundtrawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber med en maskestørrelse på over 80 mm.

7.3. Fartøjer, som ikke er udrustet til fiskeri, og til hvilke der omlades makrel, er tilladt i det i punkt 7.1 definerede område.

8. Restriktioner for anvendelsen af bomtrawl i 12-sømilezonen ud for Det Forenede Kongeriges og Irlands kyst

8.1. Anvendelsen af bomtrawl med en maskestørrelse på under 100 mm er forbudt i ICES-afsnit 5b og ICES-underområde 6 nord for 56°N.

8.2. Det er forbudt for fartøjer at fiske med bomtrawl i 12-sømilezonen ud for Det Forenede Kongeriges og Irlands kyst målt fra de basislinjer, som territorialfarvandene måles fra.

8.3. Fiskeri med bomtrawl inden for det specificerede område er tilladt, forudsat at:

— fartøjernes maskineffekt ikke overstiger 221 kW, og at deres længde ikke overstiger 24 m, og

— bomlængden eller den samlede bomlængde, målt som summen af de enkelte bommes længde, ikke overstiger 9 m eller ikke kan forlænges til mere end 9 m, undtagen ved måltrettet fiskeri efter hestereje (*Crangon crangon*) med en fangstpose med en maskestørrelse på under 31 mm.

9. Anvendelse af faststående garn i ICES-afsnit 5b, 6a, 6b, 7b, 7c, 7h, 7j og 7k
- 9.1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, litra a), og som undtagelse fra del B, punkt 2, i dette bilag er det tilladt at anvende følgende redskaber i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mindre end 600 m:
- Bundsat gællegarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter kulmule, og som har en maskestørrelse på mindst 100 mm og ikke er mere end 100 masker dybe, hvor den samlede længde for alle satte garn ikke overstiger 25 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 24 timer
 - Indfiltringsgarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter havtaske, og som har en maskestørrelse på mindst 250 mm og ikke er mere end 15 masker dybe, hvor den samlede længde for alle satte garn ikke overstiger 100 km, og sættetiden højst er 72 timer.
- 9.2. Målrettet fiskeri efter dybvandshajer som opført i bilag I til forordning (EU) 2016/2336, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er på mindre end 600 m, er forbudt. Når dybvandshajer, der er klassificeret som forbudte i nærværende forordning og i anden EU-lovgivning, fanges utilsigtet, skal de registreres, i videst muligt omfang ikke skades og straks genudsættes. Dybvandshajer, der er omfattet af fangstbegrænsninger, skal bevares om bord. Sådanne fangster skal landes og afskrives på kvoterne. I situationer, hvor kvoten ikke er til rådighed eller ikke i tilstrækkeligt omfang er til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen anvende artikel 105, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009. Når de utilsigtede fangster af dybvandshajer taget af fartøjer fra enhver medlemsstat, overstiger 10 ton, må disse fartøjer ikke længere udnytte de undtagelser, der er fastsat i punkt 9.1.
-

BILAG VII

SYDVESTLIGE FARVANDE

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Hele området
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	35 cm
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Sej (<i>Pollachius virens</i>)	35 cm
Lubbe (<i>Pollachius pollachius</i>)	30 cm
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	27 cm
Glashvarre (<i>Lepidorhombus</i> spp.)	20 cm
Tunge (<i>Solea</i> spp.)	24 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	27 cm
Hvilling (<i>Merlangius merlangus</i>)	27 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Byrkelange (<i>Molva dypterygia</i>)	70 cm
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	Samlet længde 70 mm Rygskjoldslængde 20 mm
Jomfruhummerhaler	37 mm
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	20 cm ⁽⁶⁾
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm ⁽⁶⁾
Hestemakrel (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
Ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	12 cm eller 90 individer pr. kg ⁽²⁾ ⁽⁶⁾
Havbars (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	36 cm
Sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm ⁽⁶⁾
Spidstandet blankesten (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Europæisk hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	87 mm
Troldkrabbe (<i>Maja squinado</i>)	120 mm
Kammusling (<i>Chlamys</i> spp.)	40 mm
Toppimusling (<i>Ruditapes decussatus</i>)	40 mm
Tæppemusling (<i>Venerupis pullastra</i>)	38 mm
Japansk tæppemusling (<i>Venerupis philippinarum</i>)	35 mm
Venusmusling (<i>Venus verrucosa</i>)	40 mm
Glat callista (<i>Callista chione</i>)	6 cm

Art	Hele området
Knivmusling (<i>Ensis</i> spp.)	10 cm
Musling (<i>Spisula solidus</i>)	25 mm
Kilemusling (<i>Donax</i> spp.)	25 mm
Bønneknivmusling (<i>Pharus legumen</i>)	65 mm
Konksnegl (<i>Buccinum undatum</i>)	45 mm
Ottearmet blæksprutte (<i>Octopus vulgaris</i>)	750 g ⁽³⁾
Languster (<i>Palinurus</i> spp.)	95 mm
Dybvandsrosenreje (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	22 mm (rygskjoldslængde)
Taskekrabbe (<i>Cancer pagurus</i>)	140 mm ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾
Kæmpekammusling (<i>Pecten maximus</i>)	100 mm

⁽¹⁾ Der er ikke fastsat en bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse for hestemakrel (*Trachurus picturatus*) fanget i farvandet omkring Azorerne under Portugals højhedsområde eller jurisdiktion.

⁽²⁾ I ICES-underområde 9 og CECAF-afsnit 34.1.2 anvendes en længde på 9 cm som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.

⁽³⁾ I alle farvande i den del af det østlige centrale Atlanterhav, der omfatter afsnit 34.1.1, 34.1.2 og 34.1.3 og underområde 34.2.0 i fiskeriområde 34 i CECAF-området, anvendes en renset vægt på 450 g.

⁽⁴⁾ I EU-farvande i ICES-underområde 8 og 9 anvendes en længde på 130 mm som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse.

⁽⁵⁾ For taskekrabber fanget i tejer eller kurve må højst 1 vægtprocent af den samlede fangst af taskekrabber bestå af aftagne klør. For taskekrabber fanget med andre redskaber må der højst landes 75 kg aftagne krabbeklør.

⁽⁶⁾ Uanset artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvendes de bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser for sardin, ansjos, sild, hestemakrel og makrel ikke inden for en grænse på 10 % levende vægt af de samlede fangster, der bevares om bord af hver af disse arter.

Den procentvise andel af sardin, ansjos, sild, hestemakrel eller makrel, der er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, beregnes som andelen i levende vægt af alle marine organismer om bord efter sortering eller ved landing.

Den procentvise andel kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver. Grænsen på 10 % må ikke overskrides i forbindelse med omladning, landing, transport, opbevaring, frembydelse eller udbydelse til salg.

⁽⁷⁾ Højst 5 % må bestå af hestemakrel på mellem 12 og 15 cm. I forbindelse med kontrol af denne mængde anvendes en omregningskoefficient på 1,20 for fangsternes vægt. Disse bestemmelser finder ikke anvendelse på fangster, der er omfattet af landingsforpligtelsen.

DEL B

Masketørrelser

1. Minimumsstandarder for masketørrelser for trukne redskaber
 - 1.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en masketørrelse på mindst 70 mm ⁽¹⁾ ⁽²⁾ eller mindst 55 mm i ICES-afsnit 9a øst for 7°23'48"V.
 - 1.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 2.1 kan fartøjer anvende en mindre masketørrelse som angivet i følgende tabel for de sydvestlige farvande, forudsat:
 - i) at de dertil knyttede betingelser i tabellen er overholdt, og at bifangster af kulmule ikke overstiger 20 % af den samlede levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse, eller
 - ii) at der anvendes andre selektivitetsændringer, der er vurderet af STECF på anmodning af en eller flere medlemsstater og er godkendt af Kommissionen. Disse selektivitetsændringer skal munde ud i samme eller bedre selektive karakteristika for kulmule som dem for henholdsvis 70 mm eller 55 mm i ICES-afsnit 9a øst for 7°23'48"V.

⁽¹⁾ Denne bestemmelse berører ikke artikel 2 i forordning (EF) nr. 494/2002.

⁽²⁾ Ved målrettet fiskeri efter jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) skal der være monteret et kvadratmasket panel på mindst 100 mm eller en tilsvarende selektivitetsanordning ved fiskeri i ICES-afsnit 8a, 8b, 8d og 8e. Ved målrettet fiskeri efter tunge med bomtrawl skal der være monteret et panel med en masketørrelse på 180 mm på øverste del af den forreste del af nettet.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 55 mm	Hele området, bortset fra ICES-afsnit 9a øst for 7°23'48"V	Målrettet fiskeri efter arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen Målrettet fiskeri efter spidstandet blankesten Målrettet fiskeri efter makrel, hestemakrel og blåhvilling med bundtrawl
Mindst 35 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter senegaltunge
Mindst 55 mm	ICES-afsnit 9a vest for 7°23'48"V	Målrettet fiskeri efter krebsdyr
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen. Målrettet fiskeri efter rejer (<i>Palaemon serratus</i> og <i>Crangon crangon</i>) og krabber (<i>Polydora henslowii</i>)
Under 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter tobis

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn og drivgarn
- 2.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en maskestørrelse på mindst 100 mm ⁽³⁾ eller mindst 80 mm i ICES-afsnit 8c og ICES-underområde 9.
- 2.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 2.1 kan fartøjer anvende mindre maskestørrelser som angivet i følgende tabel for de sydvestlige farvande, forudsat at de dertil knyttede betingelser i nævnte tabel overholdes, og at bifangster af kulmule ikke overstiger 20 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 80 mm	Hele området, bortset fra ICES-afsnit 8c og ICES-underområde 9	Målrettet fiskeri efter havbars, hvilling, pighvar, skrubbe og lubbe
Mindst 60 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen
Mindst 50 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter ⁽¹⁾ , der ikke er omtalt andetsteds i tabellen
Mindst 40 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter mulle, rejer (<i>Penaeus</i> spp.), søknæler, senegaltunge og læbefisk

⁽¹⁾ Der kan anvendes en maskestørrelse på under 40 mm for sardiner.

DEL C

Lukkede områder eller områder med restriktioner

1. Lukket område med henblik på bevarelse af kulmule i ICES-afsnit 9a

Alt fiskeri med trawl, snurrevod eller lignende trukne redskaber er forbudt inden for de geografiske områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

a) i perioden 1. oktober til 31. januar det følgende år:

— 43°46,5'N, 07°54,4'V

— 44°01,5'N, 07°54,4'V

⁽³⁾ Ved målrettet fiskeri efter havtaske anvendes en maskestørrelse på mindst 220 mm.

— 43°25,0'N, 09°12,0'V

— 43°10,0'N, 09°12,0'V

b) i perioden fra den 1. december til den sidste dag i februar det følgende år:

— et punkt på Portugals vestkyst ved 37°50'N

— 37°50'N, 09°08'V

— 37°00'N, 9°07'V

— et punkt på Portugals vestkyst ved 37°00'N.

2. Lukkede områder med henblik på bevarelse af jomfruhummer i ICES-afsnit 9a

2.1. Måltrettet fiskeri efter jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) med bundtrawl, snurrevot eller lignende trukne redskaber eller med kurve er forbudt inden for de geografiske områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

a) i perioden 1. juni til 31. august:

— 42°23'N, 08°57'V

— 42°00'N, 08°57'V

— 42°00'N, 09°14'V

— 42°04'N, 09°14'V

— 42°09'N, 09°09'V

— 42°12'N, 09°09'V

— 42°23'N, 09°15'V

— 42°23'N, 08°57'V

b) i perioden 1. maj til 31. august:

— 37°45'N, 09°00'V

— 38°10'N, 09°00'V

— 38°10'N, 09°15'V

— 37°45'N, 09°20'V.

- 2.2. Det er tilladt at fiske med bundtrawl eller lignende trukne redskaber eller kurve i de geografiske områder og i den periode, der er omhandlet i punkt 2.1, litra b), forudsat at alle bifangster af jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) landes og trækkes fra kvoterne.
- 2.3. Målrettet fiskeri efter jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) i de geografiske områder og uden for den periode, der er omhandlet i punkt 2.1, er forbudt. Bifangster af jomfruhummer (*Nephrops norvegicus*) skal landes og trækkes fra kvoterne.
3. Restriktioner for målrettet fiskeri efter ansjos i ICES-afsnit 8c
- 3.1. Målrettet fiskeri efter ansjos med flydetrawl i ICES-afsnit 8c er forbudt.
- 3.2. Det er forbudt at medbringe flydetrawl og snurpenot samtidig om bord inden for ICES-afsnit 8c.
4. Anvendelse af faststående garn i ICES-underområde 8, 9, 10 og 12 øst for 27°V
- 4.1. I overensstemmelse med artikel 9, stk. 7, litra a), og som undtagelse fra del B, punkt 2, i dette bilag er det tilladt at anvende følgende redskaber i farvande, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er mindre end 600 m:
- bundsat gællegarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter kulmule, og som har en maskestørrelse på mindst 80 mm i ICES-afsnit 8c og ICES-underområde 9 og 100 mm i alle resterende områder og ikke er mere end 100 masker dybe, hvor den samlede længde af alle satte garn ikke overstiger 25 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 24 timer
 - indfiltringsgarn, der anvendes til målrettet fiskeri efter havtaske, og som har en maskestørrelse på mindst 250 mm og ikke er mere end 15 masker dybe, hvor den samlede længde af alle satte garn ikke overstiger 100 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 72 timer
 - toggegarn, der anvendes i ICES-underområde 9 til målrettet fiskeri efter havtaske, og som har en maskestørrelse på mindst 220 mm og ikke er mere end 30 masker dybe, hvor den samlede længde af alle satte garn ikke overstiger 20 km pr. fartøj, og sættetiden højst er 72 timer.
- 4.2. Målrettet fiskeri efter dybvandshajer som opført i bilag I til forordning (EU) 2016/2336, hvor vanddybden ifølge dybdekurverne er mindre end 600 m, er forbudt. Når dybvandshajer, der er klassificeret som forbudte i nærværende forordning og i anden EU-lovgivning, fanges utilsigtet, skal de registreres, i videst muligt omfang ikke skades og straks genudsættes. Dybvandshajer, der er omfattet af fangstbegrænsninger, skal bevares om bord. Sådanne fangster skal landes og trækkes fra kvoterne. I situationer, hvor en kvote ikke er til rådighed eller ikke i tilstrækkeligt omfang er til rådighed for den pågældende medlemsstat, kan Kommissionen anvende artikel 105, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009. Hvis utilsigtede fangster af dybvandshajer taget af fartøjer fra enhver medlemsstat overstiger 10 ton, må disse fartøjer ikke længere udnytte de undtagelser, der er fastsat i punkt 4.1.
- 4.3. Betingelser for fiskeri med visse trukne redskaber, som må anvendes i Biscayabugten
- Uanset bestemmelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 494/2002 om supplerende tekniske foranstaltninger for genopbygning af kulmulebestanden i ICES-underområde 3-7 og ICES-afsnit 8a, 8b, 8d og 8e er det tilladt at fiske med trawl, snurrevod og lignende redskaber, undtagen bomtrawl, med en maskestørrelse på 70-99 mm i det område, der er defineret i artikel 5, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 494/2002, hvis redskabet er forsynet med et kvadratmasket panel på 100 mm.
-

BILAG VIII

ØSTERSØEN

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Geografiske områder	Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse
Torsk (<i>Gadus morhua</i>)	Underafsnit 22-32	35 cm
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	Underafsnit 22-32	25 cm
Laks (<i>Salmo salar</i>)	Underafsnit 22-30 og 32	60 cm
	Underafsnit 31	50 cm
Skrubbe (<i>Platichthys flesus</i>)	Underafsnit 22-25	23 cm
	Underafsnit 26, 27 og 28	21 cm
	Underafsnit 29-32, syd for 59°	18 cm
Pighvar (<i>Psetta maxima</i>)	Underafsnit 22-32	30 cm
Slethvar (<i>Scophthalmus rhombus</i>)	Underafsnit 22-32	30 cm
Ål (<i>Anguilla anguilla</i>)	Underafsnit 22-32	35 cm
Havørred (<i>Salmo trutta</i>)	Underafsnit 22-25 og 29-32	40 cm
	Underafsnit 26, 27 og 28	50 cm

DEL B

Maskestørrelser

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber
 - 1.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en maskestørrelse på mindst 120 mm fremstillet af T90 eller mindst 105 mm forsynet med et Bacoma-sorteringsvindue på 120 mm.
 - 1.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 1.1 kan fartøjer anvende en mindre maskestørrelse som angivet i følgende tabel for Østersøen, forudsat:
 - i) at de dertil knyttede betingelser i tabellen er overholdt, og at bifangster af torsk ikke overstiger 10 % af den samlede levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse, eller
 - ii) at der anvendes andre selektivitetsændringer, der er vurderet af STECF på anmodning af en eller flere medlemsstater og er godkendt af Kommissionen. Disse selektivitetsændringer skal munde ud i samme eller bedre selektive karakteristika for torsk som dem for henholdsvis 120 mm T90 eller 105 mm forsynet med et Bacoma-sorteringsvindue på 120 mm.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 90 mm	I underafsnit 22 og 23	Målrettet fiskeri efter fladfisk ⁽¹⁾ Målrettet fiskeri efter hvilling
Mindst 32 mm	I underafsnit 22-27	Målrettet fiskeri efter sild, makrel, hestemakrel og blåhvilling
Mindst 16 mm	I underafsnit 22-27	Målrettet fiskeri efter brisling ⁽²⁾
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter andre arter end fladfisk, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen
Mindst 16 mm	I underafsnit 28-32	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter, der ikke er omtalt andetsteds i tabellen
Under 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter tobis

⁽¹⁾ Brug af bomtrawl er ikke tilladt.

⁽²⁾ Fangsten må bestå af op til 45 % sild udtrykt i levende vægt.

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn

2.1. Med forbehold af landingsforpligtelsen skal fartøjer anvende en maskestørrelse på mindst 110 mm, eller 157 mm ved fiskeri efter laks.

2.2. Med forbehold af landingsforpligtelsen og uanset punkt 2.1 kan fartøjer anvende mindre maskestørrelser som angivet i følgende tabel for Østersøen, forudsat at de dertil knyttede betingelser i nævnte tabel overholdes, og at bifangster af torsk ikke overstiger 10 % af den samlede fangst i levende vægt af samtlige havets biologiske ressourcer landet efter hver fangstrejse eller fem lakseindivider.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser ⁽¹⁾
Mindst 90 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter fladfiskearter
Under 90 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter små pelagiske arter
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter arter, der ikke er omfattet af fangstbegrænsninger, og som ikke er omtalt andetsteds i tabellen

⁽¹⁾ Det er forbudt for fartøjer med en længde overalt på under 12 m at anvende gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn med en længde på over 9 km henholdsvis over 21 km for fartøjer med en længde overalt på over 12 m. Den maksimale sættetid for sådanne redskaber er 48 timer, undtagen ved fiskeri under isdække.

DEL C

Lukkede områder eller områder med restriktioner

1. Restriktioner for fiskeri med trukne redskaber

Det er hele året forbudt at fiske med trukne redskaber inden for det geografiske område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende punkter, som måles efter WGS84-koordinatsystemet:

— 54°23'N, 14°35'Ø

— 54°21'N, 14°40'Ø

— 54°17'N, 14°33'Ø

— 54°07'N, 14°25'Ø

— 54°10'N, 14°21'Ø

— 54°14'N, 14°25'Ø

— 54°17'N, 14°17'Ø

— 54°24'N, 14°11'Ø

— 54°27'N, 14°25'Ø

— 54°23'N, 14°35'Ø.

2. Restriktioner for fiskeri efter laks og havørred

2.1. Måltrettet fiskeri efter laks (*Salmo salar*) eller havørred (*Salmo trutta*) er forbudt

a) i perioden 1. juni til 15. september hvert år i farvande i underafsnit 22-31

b) i perioden 15. juni til 30. september hvert år i farvande i underafsnit 32.

2.2. Det forbudte område i den lukkede periode er området uden for fire sømil fra basislinjerne.

2.3. Det er tilladt at bevare laks (*Salmo salar*) eller havørred (*Salmo trutta*) fanget med bundgarn om bord.

3. Specifikke foranstaltninger for Rigabugten

3.1. For at fiske i underafsnit 28-1 skal fartøjer have en fiskeritilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

3.2. Medlemsstaterne sørger for, at fartøjer, der har fået udstedt den i punkt 3.1 omhandlede fiskeritilladelse, er opført med navn og internt registreringsnummer på en liste, som gøres offentligt tilgængelig på et websted, hvis adresse sendes til Kommissionen og medlemsstaterne af den enkelte medlemsstat.

3.3. Fartøjer, der er opført på listen, skal opfylde følgende betingelser:

a) den samlede maskineffekt (kW) for fartøjerne på listerne må ikke overstige den konstaterede maskineffekt for hver medlemsstat i 2000 og 2001 i underafsnit 28-1, og

b) et fartøjs maskineffekt må på intet tidspunkt overstige 221 kW.

3.4. Ethvert fartøj, der er opført på den i punkt 3.2 omhandlede liste, kan udskiftes med et eller flere andre fartøjer, forudsat:

- a) at en sådan udskiftning ikke medfører en forøgelse af den samlede maskineffekt som omhandlet i punkt 3.3, litra a), for den pågældende medlemsstat, og
- b) at erstatningsfartøjets maskineffekt på intet tidspunkt overstiger 221 kW.

3.5. En maskine i et fartøj, der er opført på den i punkt 3.2 omhandlede liste, kan udskiftes, forudsat:

- a) at maskinudskiftningen ikke bevirker, at fartøjets maskineffekt på noget tidspunkt overstiger 221 kW, og
- b) at erstatningsmaskinens effekt ikke er så stor, at udskiftningen resulterer i en forøgelse af den samlede maskineffekt som omhandlet i punkt 3.3, litra a), for den pågældende medlemsstat.

3.6. I underafsnit 28-1 er det forbudt at fiske med trawl i farvande, hvor vanddybden er under 20 m.

4. Områdemæssige begrænsninger for fiskeri

4.1. I perioden 1. maj til 31. oktober hvert år er det forbudt at fiske inden for de områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende punkter, som måles efter WGS84-koordinatsystemet:

a) område 1:

— 55°45'N, 15°30'Ø

— 55°45'N, 16°30'Ø

— 55°00'N, 16°30'Ø

— 55°00'N, 16°00'Ø

— 55°15'N, 16°00'Ø

— 55°15'N, 15°30'Ø

— 55°45'N, 15°30'Ø

b) område 2:

— 55°00'N, 19°14'Ø

— 54°48'N, 19°20'Ø

— 54°45'N, 19°19'Ø

— 54°45'N, 18°55'Ø

— 55°00'N, 19°14'Ø

c) område 3:

- 56°13'N, 18°27'Ø
- 56°13'N, 19°31'Ø
- 55°59'N, 19°13'Ø
- 56°03'N, 19°06'Ø
- 56°00'N, 18°51'Ø
- 55°47'N, 18°57'Ø
- 55°30'N, 18°34'Ø
- 56°13'N, 18°27'Ø.

4.2. Målrettet fiskeri efter laks med gællegarn, indfiltringsgarn og toggegarn med en maskestørrelse på 157 mm eller mere eller med flydeliner er tilladt. Der må ikke forefindes andre redskaber om bord.

4.3. Målrettet fiskeri efter torsk med de redskaber, der er angivet i punkt 5.2, er forbudt.

5. Restriktioner for fiskeri efter skrubbe og pighvar

5.1. Det er forbudt at bevare fisk af nedenstående arter om bord, når de er fanget i følgende geografiske områder og perioder:

Art	Geografiske områder	Periode
Skrubbe	Underafsnit 26-29 syd for 59°30'N	15. februar til 15. maj
	Underafsnit 32	15. februar til 31. maj
Pighvar	Underafsnit 25, 26 og 28 syd for 56°50'N	1. juni til 31. juli

5.2. Målrettet fiskeri med trawl, snurrevod eller lignende redskaber, der har en fangstpose med en maskestørrelse på 90 mm eller derover, eller med gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn med en maskestørrelse på 90 mm eller derover er forbudt. Det er tilladt at bevare bifangster af skrubbe og pighvar om bord og lande dem, hvis sådanne bifangster højst udgør 10 % udtrykt i levende vægt af den samlede fangst, der bevares om bord, i de perioder, der er omhandlet i punkt 6.1.

6. Restriktioner for fiskeri efter ål

Det er forbudt at bevare ål fanget med aktive redskaber om bord. Når ål fanges utilsigtet, må de ikke skades og skal straks genudsættes.

BILAG IX

MIDDELHAVET

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Hele området
Havbars (<i>Dicentrarchus labrax</i>)	25 cm
Sorthalet havrude (<i>Diplodus annularis</i>)	12 cm
Spidssnudet havrude (<i>Diplodus puntazzo</i>)	18 cm
Sorthale (<i>Diplodus sargus</i>)	23 cm
Tvebåndet havrude (<i>Diplodus vulgaris</i>)	18 cm
Europæisk ansjos (<i>Engraulis encrasicolus</i>)	9 cm (⁽¹⁾)
Havaborre (<i>Epinephelus</i> spp.)	45 cm
Stribet blankesten (<i>Lithognathus mormyrus</i>)	20 cm
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i>)	20 cm
Mulle (<i>Mullus</i> spp.)	11 cm
Akarnaisk blankesten (<i>Pagellus acarne</i>)	17 cm
Spidstandet blankesten (<i>Pagellus bogaraveo</i>)	33 cm
Rød blankesten (<i>Pagellus erythrinus</i>)	15 cm
Almindelig blankesten (<i>Pagrus pagrus</i>)	18 cm
Vragfisk (<i>Polypriion americanus</i>)	45 cm
Europæisk sardin (<i>Sardina pilchardus</i>)	11 cm (⁽²⁾), (⁽⁴⁾)
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	18 cm
Almindelig tunge (<i>Solea vulgaris</i>)	20 cm
Guldbrasen (<i>Sparus aurata</i>)	20 cm
Hestemakrel (<i>Trachurus</i> spp.)	15 cm
Jomfruhummer (<i>Nephrops norvegicus</i>)	20 mm RL (⁽³⁾)
	70 mm SL (⁽³⁾)
Europæisk hummer (<i>Homarus gammarus</i>)	105 mm RL (⁽³⁾)
	300 mm SL (⁽³⁾)
Languster (<i>Palinuridae</i>)	90 mm RL (⁽³⁾)

Art	Hele området
Dybvandsrosenreje (<i>Parapenaeus longirostris</i>)	20 mm RL ⁽³⁾
Jacobsmusling (<i>Pecten jacobaeus</i>)	10 cm
Tæppemusling (<i>Venerupis</i> spp.)	25 mm
Venusmusling (<i>Venus</i> spp.)	25 mm

⁽¹⁾ Medlemsstaterne kan konvertere den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til 110 individer pr. kg.

⁽²⁾ Medlemsstaterne kan konvertere den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse til 55 individer pr. kg.

⁽³⁾ RL — rygskjoldets længde, SL — samlet længde.

⁽⁴⁾ Denne bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse gælder ikke for sardin yngel landet til konsum, der er fanget med vod fra fartøj eller med strandvod, hvis dette fiskeri er tilladt ifølge nationale bestemmelser i en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006, forudsat at den pågældende sardinbestand er inden for sikre biologiske grænser.

DEL B

Maskestørrelser

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber

I Middelhavet gælder følgende maskestørrelser:

Maskestørrelse ⁽¹⁾	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 40 mm ⁽²⁾ kvadratmasket fangstpose	Hele området	På behørigt begrundet anmodning fra rederen er det tilladt at anvende en diamantmasket fangstpose med en maskestørrelse på 50 mm ² som alternativ til en kvadratmasket fangstpose med en maskestørrelse på 40 mm
Mindst 20 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter sardin og ansjos

⁽¹⁾ Det er forbudt at anvende net med en trådtykkelse på over 3 mm eller med parallelbundet garn eller net med en trådtykkelse på over 6 mm på en hvilken som helst del af et bundtrawl.

⁽²⁾ Det er kun tilladt at medbringe eller anvende én type net (enten 40 mm kvadratmasket eller 50 mm diamantmasket).

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for omslutningsnet

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 14 mm	Hele området	Ingen

3. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn

I Middelhavet gælder følgende maskestørrelser for bundsat gællegarn:

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 16 mm	Hele området	Ingen

4. Eksisterende undtagelser fra bestemmelserne i punkt 1, 2 og 3 for vod fra fartøj og strandvod, som er omfattet af en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 19 i forordning (EF) nr. 1967/2006 og indrømmet inden for rammerne af artikel 9 i nærværende forordning, finder fortsat anvendelse, medmindre denne forordnings artikel 15 fastsætter andet.

DEL C

Restriktioner for anvendelse af fiskeredskaber

1. Restriktioner for anvendelse af skrabere

Skrabere må højst være 3 m brede, undtagen skrabere til målrettet svampefiskeri.

2. Restriktioner for anvendelse af snurpenot

Længden på noter med og uden snurpewire begrænses til 800 m med en højde på 120 m, undtagen for så vidt angår snurpenoter, der anvendes til målrettet fiskeri efter tun.

3. Restriktioner for anvendelse af faststående garn

3.1. Det er forbudt at anvende følgende faststående garn:

a) toggegarn med en højde på mere end 4 m

b) bundsat gællegarn eller kombineret toggegarn og gællegarn med en højde på over 10 m, undtagen når sådanne net er kortere end 500 m. I så tilfælde er en højde på højst 30 m tilladt.

3.2. Det er forbudt at anvende gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn med en trådtykkelse på over 0,5 mm.

3.3. Det er forbudt at medbringe om bord eller sætte mere end 2 500 m kombineret gællegarn og toggegarn og 6 000 m gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn.

4. Restriktioner for anvendelse af langliner

4.1. Det er forbudt for fartøjer, der fisker med bundliner, at medbringe eller anvende mere end 5 000 kroge, undtagen fartøjer, der foretager fangstrejser på mere end tre dage, som højst må medbringe eller anvende 7 000 kroge.

4.2. Det er forbudt for fartøjer, der fisker med flydeliner, at medbringe eller anvende mere end følgende antal kroge pr. fartøj:

a) 2 500 kroge ved målrettet fiskeri efter sværdfisk og

b) 5 000 kroge ved målrettet fiskeri efter hvid tun.

4.3. Et fartøj, der foretager fangstrejser på mere end to dage, må medbringe et tilsvarende antal reservekroge.

5. Restriktioner for anvendelse af tejner og kurve

Det er forbudt at medbringe eller sætte mere end 250 tejner eller kurve pr. fartøj til at fange dybhavskrebsdyr.

6. Restriktioner for målrettet fiskeri efter spidstandet blankesten

Det er forbudt at fiske målrettet efter spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) med følgende redskaber:

- gællegarn, indfiltringsgarn eller toggegarn med en maskestørrelse på mindre end 100 mm
- langliner med kroge med en samlet længde på under 3,95 cm og en bredde på under 1,65 cm.

7. Restriktioner for fiskeri med undervandsharpuner

Det er forbudt at fiske med undervandsharpuner, hvis de anvendes sammen med åndedrætsudstyr til brug under vand (lungeautomat) eller om natten fra solnedgang til solopgang.

BILAG X

SORTEHAVET

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse
Pighvar (<i>Psetta maxima</i>)	45 cm

DEL B

Maskestørrelser

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber til demersale bestande

I Sortehavet gælder følgende maskestørrelser:

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 40 mm	Hele området	På behørigt begrundet anmodning fra rederen er det tilladt at anvende en diamantmasket fangstpose med en maskestørrelse på 50 mm ⁽¹⁾ som alternativ til den kvadratmaskede fangstpose med en maskestørrelse på 40 mm

⁽¹⁾ Det er kun tilladt at medbringe eller anvende én type net (enten 40 mm kvadratmasket eller 50 mm diamantmasket).

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn

I Sortehavet gælder følgende maskestørrelser for faststående garn:

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 400 mm	Hele området	Bundsat gællegarn ved fiskeri efter pighvar

3. Restriktioner for anvendelse af trawl og skrabere

Det er forbudt at anvende trawl og skrabere på dybder på mere end 1 000 m.

BILAG XI

EU-FARVANDE I DET INDISKE OCEAN OG DET VESTLIGE ATLANTERHAV

DEL A

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber

Følgende maskestørrelser finder anvendelse i EU-farvande i Det Indiske Ocean og det vestlige Atlanterhav.

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 100 mm	Alle farvande ud for det franske departement Guyana, som henhører under Frankrigs højhedsområde eller jurisdiktion	Ingen
Mindst 45 mm	Alle farvande ud for det franske departement Guyana, som henhører under Frankrigs højhedsområde eller jurisdiktion	Måltrettet fiskeri efter rejer (<i>Penaeus subtilis</i> , <i>Penaeus brasiliensis</i> og <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>)

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for omslutningsnet

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 14 mm	Hele området	Ingen

DEL B

Lukkede områder eller områder med restriktioner

Restriktioner for fiskeri i området 24 sømil omkring Mayotte

Det er forbudt for fartøjer at anvende nogen form for snurpenot til tun og stimer af tunlignende fisk i området 24 sømil fra Mayottes kyster målt fra de basislinjer, der benyttes til måling af territorialfarvande.

BILAG XII

NEAFC-REGULERINGSOMRÅDET

DEL A

Bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelser

Art	NEAFC
Kuller (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)	30 cm
Lange (<i>Molva molva</i>)	63 cm
Byrkelange (<i>Molva dipterygia</i>)	70 cm
Makrel (<i>Scomber</i> spp.)	30 cm
Sild (<i>Clupea harengus</i>)	20 cm

DEL B

Maskestørrelser

1. Minimumsstandarder for maskestørrelser for trukne redskaber

I NEAFC-reguleringsområdet gælder følgende maskestørrelser for fangstposer:

Fangstposens maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 100 mm	Hele området	Ingen
Mindst 35 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter blåhvilling
Mindst 32 mm	ICES-underområde 1 og 2	Målrettet fiskeri efter dybvandsrejer (<i>Pandalus borealis</i>) Der skal være monteret en sorteringsrist med højst 22 mm mellem tremmerne
Mindst 16 mm	Hele området	Målrettet fiskeri efter makrel, lodde og strømsild

2. Minimumsstandarder for maskestørrelser for faststående garn

I NEAFC-reguleringsområdet gælder følgende maskestørrelser for faststående garn:

Maskestørrelse	Geografiske områder	Betingelser
Mindst 220 mm	Hele området	Ingen

DEL C

Lukkede områder eller områder med restriktioner

1. Foranstaltninger for fiskeri efter rødfisk i Irmingerhavet og tilstødende farvande

- 1.1. Det er forbudt at fange rødfisk i internationale farvande i ICES-underområde 5 og EU-farvande i ICES-underområde 12 og 14.

Uanset første afsnit er det tilladt at fange rødfisk i perioden 11. maj til 31. december i det område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet (»rødfiskbeskyttelsesområdet«):

— 64°45'N, 28°30'V

— 62°50'N, 25°45'V

— 61°55'N, 26°45'V

— 61°00'N, 26°30'V

— 59°00'N, 30°00'V

— 59°00'N, 34°00'V

— 61°30'N, 34°00'V

— 62°50'N, 36°00'V

— 64°45'N, 28°30'V.

- 1.2. Uanset punkt 1.1 kan fiskeri efter rødfisk tillades ved en EU-retsakt uden for rødfiskbeskyttelsesområdet i Irmingerhavet og tilstødende farvande fra den 11. maj til den 31. december hvert år på grundlag af videnskabelig rådgivning, og forudsat at NEAFC har udarbejdet en genopretningsplan for så vidt angår rødfisk i dette geografiske område. Kun EU-fartøjer, der er behørigt bemyndiget af deres respektive medlemsstat og anmeldt til Kommissionen som krævet i henhold til artikel 5 i forordning (EU) nr. 1236/2010, kan deltage i dette fiskeri.
- 1.3. Det er forbudt at anvende trawl med en maskestørrelse på under 100 mm.
- 1.4. Omregningskoefficienten for rødfisk, der er fanget i dette fiskeri, og som er rensat og hovedskåret, herunder præsentationsformen Japan-cut, er 1,70.
- 1.5. Førere af fartøjer, der fisker uden for rødfiskbeskyttelsesområdet, indsender hver dag efter endt fiskeri en fangstopgørelse, jf. artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1236/2010. I fangstopgørelsen angives de ombordværende fangster, der er taget siden sidste fangstmeddelelse.
- 1.6. Foruden artikel 5 i forordning (EU) nr. 1236/2010 er en tilladelse til at fiske efter rødfisk kun gyldig, hvis de opgørelser, som fartøjer fremsender, er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i nævnte forordning og registreres i overensstemmelse med samme forordnings artikel 9, stk. 3.
- 1.7. De i punkt 1.6 omhandlede opgørelser udarbejdes i overensstemmelse med de relevante regler.

2. Særlige regler for beskyttelse af byrkelange

2.1. I perioden 1. marts til 31. maj hvert år er det forbudt at bevare en mængde byrkelange på mere end 6 ton om bord pr. fangstrejse i de områder i ICES-afsnit 6a, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

a) kanten af den skotske kontinentsokkel

— 59°58'N, 07°00'V

— 59°55'N, 06°47'V

— 59°51'N, 06°28'V

— 59°45'N, 06°38'V

— 59°27'N, 06°42'V

— 59°22'N, 06°47'V

— 59°15'N, 07°15'V

— 59°07'N, 07°31'V

— 58°52'N, 07°44'V

— 58°44'N, 08°11'V

— 58°43'N, 08°27'V

— 58°28'N, 09°16'V

— 58°15'N, 09°32'V

— 58°15'N, 09°45'V

— 58°30'N, 09°45'V

— 59°30'N, 07°00'V

— 59°58'N, 07°00'V

b) kanten af Rosemary Bank

— 60°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 11°00'V

— 59°00'N, 09°00'V

— 59°30'N, 09°00'V

— 59°30'N, 10°00'V

— 60°00'N, 10°00'V

— 60°00'N, 11°00'V.

Gælder ikke for det område, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

— 59°15'N, 10°24'V

— 59°10'N, 10°22'V

— 59°08'N, 10°07'V

— 59°11'N, 09°59'V

— 59°15'N, 09°58'V

— 59°22'N, 10°02'V

— 59°23'N, 10°11'V

— 59°20'N, 10°19'V

— 59°15'N, 10°24'V.

- 2.2. Hvis byrkelange er omfattet af landingsforpligtelsen i artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder denne dels punkt 2.1 ikke anvendelse.

Fiskeri efter byrkelange med alle redskaber i den periode og i de områder, der er omhandlet i punkt 2.1, er forbudt.

- 2.3. Ved indsejling i og udsejling fra de områder, der er omhandlet i punkt 2.1, registrerer et fiskerfartøjs fører dato, klokkeslæt og sted for ind- og udsejling i logbogen.

- 2.4. Hvis et fartøj når op på 6 ton byrkelange i et af de to områder, der er omhandlet i punkt 2.1,

- a) skal det straks indstille fiskeriet og forlade det område, som det befinder sig i
- b) må det ikke vende tilbage til noget af områderne, før det har landet sin fangst
- c) må det ikke smide byrkelange ud igen, uanset mængde.

2.5. De observatører, der er omhandlet i artikel 16 i forordning (EU) 2016/2336, og som er udpeget til fiskerfartøjer, der befinder sig i et af de områder, som er omhandlet i punkt 1, skal for passende prøver af byrkelangefangsten måle fiskene og fastslå graden af kønsmodenhed af delprøver af fiskene. På grundlag af rådgivning fra STECF udarbejder medlemsstaterne detaljerede protokoller for prøvetagning og samling af resultater.

2.6. I perioden 15. februar til 15. april hvert år er det forbudt at anvende bundtrawl, langline og gællegarn inden for et område, som afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

— 60°58,76'N, 27°27,32'V

— 60°56,02'N, 27°31,16'V

— 60°59,76'N, 27°43,48'V

— 61°03,00'N, 27°39,41'V

— 60°58,76'N, 27°27,32'V.

3. Foranstaltninger for fiskeri efter rødfisk i internationale farvande i ICES-underområde 1 og 2

3.1. Måltrettet fiskeri efter rødfisk i internationale farvande i ICES-underområde 1 og 2 er kun tilladt i perioden 1. juli til 31. december hvert år for fartøjer, der tidligere har deltaget i fiskeri efter rødfisk i det NEAFC-regulerede område.

3.2. Fartøjer skal begrænse deres bifangster af rødfisk i andre fiskerier til højst 1 % af den samlede fangst, der bevares om bord.

3.3. Omregningskoefficienten for rødfisk, der er fanget i dette fiskeri, og som er rensat og hovedskåret, herunder præsenteringsformen Japan-cut, er 1,70.

3.4. Uanset artikel 9, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 1236/2010 skal førere af fiskerfartøjer, der deltager i dette fiskeri, indsende daglige fangstopgørelser.

3.5. Foruden artikel 5 i forordning (EU) nr. 1236/2010 er en tilladelse til at fiske efter rødfisk kun gyldig, hvis de opgørelser, som fartøjer fremsender, er i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, i nævnte forordning og registreres i overensstemmelse med samme forordnings artikel 9, stk. 3.

3.6. Medlemsstaterne sikrer, at de videnskabelige observatører, der er om bord på fartøjer, som fører deres flag, indsamler videnskabelige oplysninger. De indsamlede oplysninger skal mindst omfatte repræsentative data om køn, alder og længdesammensætning efter dybde. Disse oplysninger indberettes til ICES af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne.

- 3.7. Kommissionen informerer medlemsstaterne om den dato, hvor NEAFC's sekretariat underretter de kontraherende parter i NEAFC om, at den samlede tilladte fangstmængde (TAC) er udnyttet fuldt ud. Medlemsstaterne forbyder målrettet fiskeri efter rødfisk for fartøjer, der fører deres flag, fra denne dato.

4. Rockall-kullerkassen i ICES-underområde 6

Alt fiskeri, bortset fra langlinefiskeri, er forbudt i de områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater målt efter WGS84-systemet:

— 57°00'N, 15°00'V

— 57°00'N, 14°00'V

— 56°30'N, 14°00'V

— 56°30'N, 15°00'V

— 57°00'N, 15°00'V.

DEL D

Områder, der er lukket for at beskytte følsomme levesteder

1. Det er forbudt at fiske med bundtrawl og faststående redskaber, herunder bundsatte garn og bundsatte langliner, inden for følgende områder, der afgrænses af geodætiske linjer mellem følgende koordinater, som måles efter WGS84-systemet:

En del af Reykjanes Ridge:

— 55°04.5327'N, 36°49.0135'V

— 55°05.4804'N, 35°58.9784'V

— 54°58.9914'N, 34°41.3634'V

— 54°41.1841'N, 34°00.0514'V

— 54°00'N, 34°00'V

— 53°54.6406'N, 34°49.9842'V

— 53°58.9668'N, 36°39.1260'V

— 55°04.5327'N, 36°49.0135'V

Den nordlige del af Mid Atlantic Ridge (MAR):

— 59°45'N, 33°30'V

— 57°30'N, 27°30'V

— 56°45'N, 28°30'V

— 59°15'N, 34°30'V

— 59°45'N, 33°30'V

Den midterste del af Mid Atlantic Ridge (MAR) (Charlie-Gibbs Fracture zone & Subpolar Frontal Region):

— 53°30'N, 38°00'V

— 53°30'N, 36°49'V

— 55°04.5327'N, 36°49'V

— 54°58.9914'N, 34°41.3634'V

— 54°41.1841'N, 34°00'V

— 53°30'N, 30°00'V

— 51°30'N, 28°00'V

— 49°00'N, 26°30'V

— 49°00'N, 30°30'V

— 51°30'N, 32°00'V

— 51°30'N, 38°00'V

— 53°30'N, 38°00'V

Den sydlige del af Mid Atlantic Ridge (MAR):

— 44°30'N, 30°30'V

— 44°30'N, 27°00'V

— 43°15'N, 27°15'V

— 43°15'N, 31°00'V

— 44°30'N, 30°30'V

Altair Seamounts:

— 45°00'N, 34°35'V

— 45°00'N, 33°45'V

— 44°25'N, 33°45'V

— 44°25'N, 34°35'V

— 45°00'N, 34°35'V

Antialtair Seamounts:

— 43°45'N, 22°50'V

— 43°45'N, 22°05'V

— 43°25'N, 22°05'V

— 43°25'N, 22°50'V

— 43°45'N, 22°50'V

Hatton Bank:

— 59°26'N, 14°30'V

— 59°12'N, 15°08'V

— 59°01'N, 17°00'V

— 58°50'N, 17°38'V

— 58°30'N, 17°52'V

— 58°30'N, 18°22'V

— 58°03'N, 18°22'V

— 58°03'N, 17°30'V

— 57°55'N, 17°30'V

— 57°45'N, 19°15'V

— 58°11,15'N, 18°57,51'V

— 58°11,57'N, 19°11,97'V

— 58°27,75'N, 19°11,65'V

— 58°39,09'N, 19°14,28'V

— 58°38,11'N, 19°01,29'V

— 58°53,14'N, 18°43,54'V

— 59°00,29'N, 18°01,31'V

— 59°08,01'N, 17°49,31'V

— 59°08,75'N, 18°01,47'V

— 59°15,16'N, 18°01,56'V

— 59°24,17'N, 17°31,22'V

— 59°21,77'N, 17°15,36'V

— 59°26,91'N, 17°01,66'V

— 59°42,69'N, 16° 45,96'V

— 59°20,97'N, 15°44,75'V

— 59°21'N, 15°40'V

— 59°26'N, 14°30'V

North West Rockall:

— 57°00'N, 14°53'V

— 57°37'N, 14°42'V

— 57°55'N, 14°24'V

— 58°15'N, 13°50'V

— 57°57'N, 13°09'V

— 57°50'N, 13°14'V

— 57°57'N, 13°45'V

— 57°49'N, 14°06'V

— 57°29'N, 14°19'V

— 57°22'N, 14°19'V

— 57°00'N, 14°34'V

— 56°56'N, 14°36'V

— 56°56'N, 14°51'V

— 57°00'N, 14°53'V

South-West Rockall (Empress of Britain Bank):

Område 1

— 56°24'N, 15°37'V

— 56°21'N, 14°58'V

— 56°04'N, 15°10'V

— 55°51'N, 15°37'V

— 56°10'N, 15°52'V

— 56°24'N, 15°37'V

Område 2

— 55°56.90 N-16°11.30 V

— 55°58.20 N-16°11.30 V

— 55°58.30 N-16°02.80 V

— 55°56.90 N-16°02.80 V

— 55°56.90 N-16°11.30 V

Område 3

— 55°49.90 N-15°56.00 V

— 55°48.50 N-15°56.00 V

— 55°48.30 N-15°50.60 V

— 55°49.60 N-15°50.60 V

— 55°49.90 N-15°56.00 V

Edora's Bank

— 56°26.00 N-22°26.00 V

— 56°28.00 N-22°04.00 V

— 56°16.00 N-21°42.00 V

— 56°05.00 N-21°40.00 V

— 55°55.00 N-21°47.00 V

— 55°45.00 N-22°00.00 V

— 55°43.00 N-23°14.00 V

— 55°50.00 N-23°16.00 V

— 56°05.00 N-23°06.00 V

— 56°18.00 N-22°43.00 V

— 56°26.00 N-22°26.00 V

Southwest Rockall Bank

Område 1

— 55°58.16 N-16°13.18 V

— 55°58.24 N-16°02.56 V

— 55°54.86 N-16°05.55 V

— 55°58.16 N-16°13.18 V

Område 2

— 55°55.86 N-15°40.84 V

— 55°51.00 N-15°37.00 V

— 55°47.86 N-15°53.81 V

— 55°49.29 N-15°56.39 V

— 55°55.86 N-15°40.84 V

Hatton-Rockall Basin

Område 1

— 58°00.15 N-15°27.23 V

— 58°00.15 N-15°38.26 V

— 57°54.19 N-15°38.26 V

— 57°54.19 N-15°27.23 V

— 58°00.15 N-15°27.23 V

Område 2

— 58°06.46 N-16°37.15 V

— 58°15.93 N-16°28.46 V

— 58°06.77 N-16°10.40 V

— 58°03.43 N-16°10.43 V

— 58°01.49 N-16°25.19 V

— 58°02.62 N-16°36.96 V

— 58°06.46 N-16°37.15 V

Hatton Bank 2

Område 1

— 57°51.76 N-18°05.87 V

— 57°55.00 N-17°30.00 V

— 58°03.00 N-17°30.00 V

— 57°53.10 N-16°56.33 V

— 57°35.11 N-18°02.01 V

— 57°51.76 N-18°05.87 V

Område 2

— 57°59.96 N-19°05.05 V

— 57°45.00 N-19°15.00 V

— 57°50.07 N-18°23.82 V

— 57°31.13 N-18°21.28 V

— 57°14.09 N-19°28.43 V

— 57°02.21 N-19°27.53 V

— 56°53.12 N-19°28.97 V

— 56°50.22 N-19°33.62 V

— 56°46.68 N-19°53.72 V

— 57°00.04 N-20°04.22 V

— 57°10.31 N-19°55.24 V

— 57°32.67 N-19°52.64 V

— 57°46.68 N-19°37.86 V

— 57°59.96 N-19°05.05 V

Logachev Mound:

— 55°17' N, 16°10' V

— 55°34' N, 15°07' V

— 55°50' N, 15°15' V

— 55°33' N, 16°16' V

— 55°17' N, 16°10' V

West Rockall Mound:

— 57°20' N, 16°30' V

— 57°05' N, 15°58' V

— 56°21' N, 17°17' V

— 56°40' N, 17°50' V

— 57°20' N, 16°30' V

2. Hvis mængden af levende koraller eller levende svampe for en fangst pr. træk under fiskeri i nye og eksisterende bundfiskeriområder i det NEAFC-regulerede område overstiger 60 kg levende koraller og/eller 800 kg levende svampe, underretter fartøjet sin flagstat, indstiller fiskeriet og bevæger sig mindst 2 sømil væk fra den position, som synes tættest på det nøjagtige sted for denne fangst.

—

BILAG XIII

SKADEBEGRÆSENDE FORANSTALTNINGER TIL BEGRÆNSNING AF UTILSIGTEDE FANGSTER AF FØLSOMME ARTER

Følgende foranstaltninger til overvågning og begrænsning af utilsigtede fangster af følsomme arter finder anvendelse:

1. Foranstaltningerne i del A, B og C.
2. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at indsamle videnskabelige data om utilsigtede fangster af følsomme arter.
3. Som følge af den videnskabelige dokumentation som valideret af ICES, STECF eller i GFCM's regi om fiskeredskabers negative indvirkning på følsomme arter forelægger medlemsstaterne fælles henstillinger om yderligere skadebegrænsende foranstaltninger til begrænsning af utilsigtede fangster af de pågældende arter eller i et berørt område på grundlag af denne forordnings artikel 15.
4. Medlemsstaterne overvåger og vurderer effektiviteten af de skadebegrænsende foranstaltninger, der træffes i henhold til dette bilag.

DEL A

Hvaler

1. Fiskerier, i forbindelse med hvilke det er obligatorisk at anvende akustiske alarmer
- 1.1. Det er forbudt for fartøjer med en længde overalt på 12 m og derover at anvende fiskeredskaber i bestemte områder som angivet nedenfor, medmindre der samtidig anvendes aktive akustiske alarmer.

Område	Redskab
Område i Østersøen, der afgrænses af en linje fra den svenske kyst ved 13°Ø i stik sydlig retning til 55°N, derfra stik øst til 14°Ø og derfra stik nord til den svenske kyst, samt område, der afgrænses af en linje fra den svenske østkyst ved 55°30'N i stik østlig retning til 15°Ø, derfra stik nord til 56°N, derfra stik øst til 16°Ø og derfra stik nord til den svenske kyst	Alle bundsatte gællegarn eller indfiltringsgarn
Underafsnit 24 i Østersøen (bortset fra området ovenfor)	Alle bundsatte gællegarn eller indfiltringsgarn
ICES-underområde 4 og ICES-afsnit 3a (kun fra 1. august til 31. oktober)	Alle bundsatte gællegarn eller indfiltringsgarn eller kombinationer af sådanne garn, hvis samlede længde ikke overstiger 400 m
	Alle bundsatte gællegarn og indfiltringsgarn $\geq$ 220 mm
ICES-afsnit 7e, 7f, 7g, 7h og 7j	Alle bundsatte gællegarn og indfiltringsgarn
ICES-afsnit 7d	Alle bundsatte gællegarn og indfiltringsgarn

- 1.2. Punkt 1.1. finder ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende foretages med henblik på videnskabelige undersøgelser, som gennemføres med tilladelse fra og under den eller de pågældende medlemsstaters myndighed, og som tager sigte på udvikling af nye tekniske foranstaltninger til at begrænse utilsigtede fangster eller drab af hvaler.
- 1.3. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til ved hjælp af videnskabelige undersøgelser eller pilotprojekter at overvåge og vurdere de langsigtede virkninger af anvendelse af akustiske alarmer i de pågældende fiskerier og områder.
2. Fiskeri, der skal overvåges
- 2.1. Overvågningsordninger skal gennemføres årligt og indføres for fartøjer, der fører deres flag, med en længde overalt på 15 m eller derover for at overvåge bifangster af hvaler i de fiskerier og på de betingelser, der er fastlagt nedenfor.

Område	Redskab
ICES-underområde 6, 7 og 8	Flydetrawl (også partrawl)
Middelhavet (øst for linjen 5°36'V)	Flydetrawl (også partrawl)
ICES-afsnit 6a, 7a og 7b, 8a, 8b og 8c samt 9a	Bundsatte gællegarn eller indfiltringsgarn med maskestørrelser, der er lig med eller større end 80 mm
ICES-underområde 4, ICES-afsnit 6a og ICES-underområde 7, undtagen ICES-afsnit 7c og 7k	Drivgarn
ICES-underområde 3a, 3b og 3c, 3d syd for 59°N, 3d nord for 59° (kun fra 1. juni til 30. september), og ICES-underområde 4 og 9	Flydetrawl (også partrawl)
ICES-underområde 6, 7, 8 og 9	Trawl med høj åbning
ICES-afsnit 3b, 3c og 3d	Bundsatte gællegarn eller indfiltringsgarn med maskestørrelser, der er lig med eller større end 80 mm

- 2.2. Punkt 2.1 finder ikke anvendelse på fiskeri, der udelukkende foretages med henblik på videnskabelige undersøgelser, som gennemføres med tilladelse fra og under den eller de pågældende medlemsstaters myndighed, og som tager sigte på udvikling af nye tekniske foranstaltninger til at begrænse utilsigtede fangster eller drab af hvaler.

DEL B

Havfugle

Hvis oplysningerne i dette bilags indledning, punkt 2, viser et omfang af utilsigtede fangster af havfugle i specifikke fiskerier, der udgør en alvorlig trussel mod disse havfugles bevaringsstatus, anvender medlemsstaterne skræmmeliner og/eller vægtede liner, hvis det er videnskabeligt bevist, at en sådan anvendelse gavner bevarelsen inden for dette område, og sætter, hvor det er praktisk muligt og gavnligt, langliner, når det er mørkt, med det minimum af dæklys, der er nødvendigt af hensyn til sikkerheden.

DEL C

Havskildpadder

1. Fiskerier, i forbindelse med hvilke det er obligatorisk at anvende anordninger, der gør det muligt for skildpadder at slippe ud af net
- 1.1. Det er forbudt for fartøjer at anvende de nedenfor angivne fiskeredskaber i bestemte områder som angivet nedenfor, medmindre der samtidig anvendes anordninger, der gør det muligt for skildpadder at slippe ud af net.

Område	Art	Redskab
EU-farvande i Det Indiske Ocean og det vestlige Atlanterhav	Rejer (<i>Penaeus</i> spp., <i>Xiphopenaeus kroyeri</i>)	Alle former for rejetrawl

- 1.2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med fastsættelse af detaljerede regler om specifikationer for de anordninger, der er omhandlet i punkt 1.1.

BILAG XIV

ARTER OMFATTET AF SELEKTIVITETSRESULTATINDIKATORER

Nordsøen	Nordvestlige farvande	Sydvestlige farvande	Østersøen	Middelhavet
Torsk	Torsk	Kulmule	Torsk	Kulmule
Kuller	Kuller	Hvilling	Rødspætte	Mulle
Sej	Sej	Glashvarre		
Hvilling	Hvilling			
Rødspætte	Rødspætte			

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1242**af 20. juni 2019****om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Parisaftalen fastsætter bl.a. et langsigtet mål i overensstemmelse med målsætningen om at holde stigningen i den globale gennemsnitstemperatur et godt stykke under 2 °C over det førindustrielle niveau og fortsætte bestræbelserne på at begrænse temperaturstigningen til 1,5 °C over det førindustrielle niveau. De seneste videnskabelige resultater fra Det Mellemstatslige Panel om Klimaændringer (IPCC) i dets særrapport om virkningerne af en global opvarmning på 1,5 °C over det førindustrielle niveau og dertil knyttede globale drivhusgasemissionsforløb bekræfter utvetydigt klimaændringernes negative virkninger. I denne særrapport konkluderes det, at emissionsreduktioner i alle sektorer er afgørende for at begrænse den globale opvarmning.
- (2) For at bidrage til målsætningerne i Parisaftalen er det nødvendigt at fremskynde omstillingen af hele transportsektoren til nulemissionsmålet i betragtning af, at der i Kommissionens meddelelse af 28. november 2018 med titlen »En ren planet for alle — en europæisk strategisk, langsigtet vision for en fremgangsrig, moderne, konkurrencedygtig og klimaneutral økonomi«, opstilles en vision for de nødvendige økonomiske og samfundsmæssige forandringer, som inddrager alle sektorer af økonomien og samfundet, med henblik på at tilendebringe omstillingen til nulemission af drivhusgasser senest i 2050. Emissionerne af luftforurenende stoffer fra transport, som i betydelig grad skader vores helbred og miljøet, skal ligeledes reduceres drastisk så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ EUT C 62 af 15.2.2019, s. 286.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holding af 18.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 13.6.2019.

- (3) Kommissionen vedtog mobilitetspakker den 31. maj 2017 (»Et mobilt Europa: En dagsorden for en socialt retfærdig omstilling til ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle«) og den 8. november 2017 (»Fremme af lavemissionsmobilitet — En Europæisk Union, der beskytter planeten, styrker forbrugernes rettigheder og forsvarer industrien og arbejdstagerne«). Disse to pakker opstiller en positiv dagsorden, der også sigter mod at sikre en problemfri omstilling til ren, konkurrencedygtig og netforbundet mobilitet for alle.
- (4) Denne forordning er en del af Kommissionens tredje mobilitetspakke af 17. maj 2018 med titlen »Et mobilt Europa — bæredygtig mobilitet i Europa: sikker, opkoblet og ren«, som er en opfølgning af Kommissionens meddelelse af 13. september 2017 med titlen »Investering i en intelligent, innovativ og bæredygtig industri — En ny strategi for Unionens industripolitik«. Denne forordning sigter også mod at færdiggøre processen til at sikre, at Unionen høster det fulde udbytte ved modernisering og dekarbonisering af mobilitetssektorerne. Målet med denne tredje mobilitetspakke er at skabe mere sikker og tilgængelig mobilitet i Europa, gøre den europæiske industri mere konkurrencedygtig, gøre europæiske jobs mere sikre og gøre mobilitetssystemet renere og bedre tilpasset til kravene om bekæmpelse af klimaforandringerne. Dette kræver et fuldt engagement fra både Unionen, medlemslandene og interessenterne, ikke mindst for at styrke indsatsen for at reducere emissionerne af kuldioxid (CO₂) og luftforurening.
- (5) Denne forordning udgør sammen med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 ⁽³⁾ en klar køreplan for CO₂-emissionsreduktioner fra vejtransportsektoren og bidrager til at opnå det bindende mål om en nedbringelse af drivhusgasemissionerne fra EU's samlede økonomi med mindst 40 % i 2030 i forhold til 1990-niveauerne, som blev godkendt i Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 og godkendt af Rådet den 6. marts 2015 som »Unionens tilsigtede nationalt bestemte bidrag ved indgåelsen af Parisaftalen«.
- (6) I Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 blev en reduktion af drivhusgasemissionerne på 30 % frem til 2030 i forhold til 2005-niveauerne vedtaget for de sektorer, der ikke er omfattet af Unionens emissions-handelssystem. Drivhusgasemissioner fra vejtransportsektoren udgør en stor andel af udledningen fra disse sektorer. Vejtransportsektoren tegnede sig for omkring en fjerdedel af Unionens samlede emissioner i 2016. Udledningen herfra viser en stigende tendens og ligger fortsat markant højere end 1990-niveauerne. Hvis udledningen fra vejtransport stiger yderligere, modvirker de effekten af de emissionsreduktioner, der er opnået som følge af andre sektors klimaindsats.
- (7) I Det Europæiske Råds konklusioner af 23.-24. oktober 2014 fremhævedes vigtigheden af at reducere drivhusgas-emissionerne og risiciene i forbindelse med afhængigheden af fossile brændstoffer i transportsektoren gennem en omfattende og teknologineutral tilgang til fremme af emissionsreduktioner og energieffektivitet inden for transport, til elektrisk transport og til vedvarende energikilder i transportsektoren også efter 2020.
- (8) Med henblik på at give Unionens forbrugere sikker, bæredygtig og konkurrencedygtig energi til overkommelige priser er energieffektivitet, der bidrager til en begrænsning af efterspørgslen, en af de fem gensidigt understøttende og tæt forbundne dimensioner, der er fastsat i Kommissionens meddelelse af 25. februar 2015 med titlen »En rammestrategi for en modstandsdygtig energiunion med en fremadskuende klimapolitik«. Denne meddelelse fastslår, at selv om alle økonomiske sektorer skal træffe foranstaltninger for at øge effektiviteten af deres energiforbrug, har transportsektoren stort energieffektivitetspotentiale.
- (9) CO₂-emissioner fra tunge køretøjer, herunder lastbiler, bybusser og turbusser, udgør omkring 6 % af de samlede CO₂-emissioner i Unionen og omkring 25 % af de samlede CO₂-emissioner fra vejtransport. Uden yderligere foranstaltninger forventes andelen af emissioner fra tunge køretøjer at stige med omkring 9 % i perioden 2010 til 2030. I øjeblikket fastsætter EU-retten ikke CO₂-emissionsreduktionskrav for tunge køretøjer, og det haster derfor med at træffe specifikke foranstaltninger for sådanne køretøjer.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/631 af 17. april 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers og nye lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner og om ophævelse af forordning (EF) nr. 443/2009 og (EU) nr. 510/2011 (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 13).

- (10) Der bør derfor fastsættes CO₂-reduktionsniveauer for alle nye tunge køretøjer i Unionen for 2025 og for 2030 under hensyntagen til den tid, det tager at forny bilparken, og til nødvendigheden af, at vejtransportsektoren bidrager til opfyldelsen af Unionens klima- og energimål for 2030 og fremefter. En sådan trinvis tilgang sender også industrien et klart og tidligt signal om at fremskynde indførelsen af energieffektive teknologier og tunge nul- og lavemissionskøretøjer på markedet. Indførelsen af tunge nulemissionskøretøjer bør også bidrage til at løse mobilitetsproblemer i byerne. En satsning på sådanne tunge køretøjer fra fabrikanternes side er ikke blot afgørende for at reducere CO₂-emissionerne fra vejtransport, men det er også vigtigt for effektivt at kunne reducere luftforureningen og de høje støjniveauer i byer og byområder.
- (11) Med henblik på at udnytte mulighederne for energieffektiviseringer og sikre, at hele vejtransportsektoren bidrager til den aftalte nedbringelse af drivhusgasemissionerne, er det hensigtsmæssigt at supplere de eksisterende præstationsnormer for nye personbilers og for lette erhvervskøretøjers CO₂-emissioner ved at fastsætte præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner. Disse præstationsnormer vil fremme innovation inden for brændstofeffektive teknologier og bidrage til at styrke den teknologiske førerposition, som Unionens fabrikanter og leverandører hertil har, og sikre højt kvalificerede job på lang sigt.
- (12) Det skal tages i betragtning, at klimaforandringerne er et grænseoverskridende problem, og at der er behov for at sikre et velfungerende indre marked både for vejtransporttjenester og for tunge køretøjer og undgå markedsfragmentering, og dermed er det hensigtsmæssigt at fastsætte præstationsnormerne for tunge køretøjers CO₂-emissioner på EU-plan. Normerne bør ikke berøre EU-konkurrenceretten.
- (13) Ved fastsættelse af de CO₂-emissionsreduktionsniveauer, som Unionens bilpark af tunge køretøjer skal nå, bør der tages højde for reduktionsniveauernes effekt med hensyn til at yde et omkostningseffektivt bidrag til at nedbringe CO₂-emissionerne fra de sektorer, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ⁽⁴⁾, frem til 2030, for de afledte omkostninger og besparelser for samfundet, fabrikanterne, transportvirksomhederne, forbrugerne samt for direkte og afledte effekter på beskæftigelse, innovation og sidegevinster i form af mindre luftforurening og øget energisikkerhed.
- (14) Der bør sikres en socialt acceptabel og retfærdig overgang til nulemissionsmobilitet. Det er derfor vigtigt at tage hensyn til de sociale virkninger af en sådan overgang i hele bilindustriens værdikæde og forholde sig proaktivt til de beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Målttede programmer på EU-plan og på nationalt og regionalt plan skal derfor overvejes med henblik på omskoling, opkvalificering og omplacering af arbejdstagere samt uddannelses- og jobsøgningsinitiativer i negativt berørte lokalsamfund og regioner i tæt dialog med arbejdsmarkedets parter og de kompetente myndigheder. Som en del af denne overgang bør kvinders beskæftigelse og lige muligheder i denne sektor styrkes.
- (15) En vellykket overgang til nulemissionsmobilitet kræver en integreret tilgang og det rette gunstige miljø til at stimulere innovation og fastholde Unionens teknologiske førerposition i vejtransportsektoren. Dette omfatter offentlige og private investeringer i forskning og innovation, øget udbud af tunge nul- og lavemissionskøretøjer, udrulning af opladnings- og optankningsinfrastruktur, integration i energisystemerne samt bæredygtig materialeforsyning og bæredygtig produktion, genbrug og genanvendelse af batterier i Europa. Dette kræver en sammenhængende indsats på EU-plan samt nationalt, regionalt og lokalt plan, herunder ved hjælp af incitamenter til at støtte indførelsen af tunge nul- og lavemissionskøretøjer.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

- (16) En ny procedure for fastsættelse af CO₂-emissioner og brændstofforbrug for hvert tungt køretøj er indført som led i gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 ⁽⁵⁾. Kommissionens forordning (EU) 2017/2400 ⁽⁶⁾ beskriver en metode udviklet med VECTO-værktøjet til simulering af tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug. Metoden giver mulighed for at tage højde for diversiteten i sektoren for tunge køretøjer og den høje tilpasningsgrad for de enkelte tunge køretøjer. Som første trin fastsættes CO₂-emissionerne fra den 1. juli 2019 for fire grupper af tunge køretøjer, der står for 65 % til 70 % af de samlede CO₂-emissioner fra Unionens bilpark af tunge køretøjer.
- (17) VECTO-simuleringsværktøjet samt forordning (EU) 2017/2400 vil løbende og rettidigt blive opdateret på baggrund af innovation og for at tage højde for indførelsen af nye teknologier til forbedring af tunge køretøjers brændstoffeffektivitet.
- (18) CO₂-emissionsdata fastlagt i henhold til forordning (EU) 2017/2400 skal overvåges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/956 ⁽⁷⁾. Disse data danner grundlag for fastsættelse af CO₂-emissionsreduktionsmålene for de fire grupper af tunge køretøjer, der står for den største udledning i Unionen, og til at fastsætte fabrikanternes gennemsnitlige, specifikke CO₂-emissioner i en given indberetningsperiode.
- (19) Der bør fastsættes et CO₂-emissionsreduktionsmål for 2025 som en relativ reduktion baseret på de gennemsnitlige CO₂-emissioner fra de tunge køretøjer, der blev nyindregistreret i perioden fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2020, med henblik på at afspejle udbredelsen af tilgængelige omkostningseffektive teknologier til konventionelle køretøjer. Der bør også fastsættes et CO₂-emissionsreduktionsmål for 2030 og frem. Dette mål bør gælde, medmindre andet besluttet på baggrund af den revision, der gennemføres i 2022. 2030-målet bør vurderes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions forpligtelser i henhold til Parisaftalen.
- (20) For at sikre CO₂-referenceemissionernes robusthed over for stigninger i CO₂-emissioner fra tunge køretøjer, som skyldes proceduremæssige uregelmæssigheder, og som ikke vil være repræsentative for en situation, hvor CO₂-emissionerne allerede reguleres, er det hensigtsmæssigt at fastsætte en metode til korrektion af CO₂-referenceemissionerne, hvor det er nødvendigt.
- (21) Flydende naturgas (LNG) er et tilgængeligt brændstof som alternativ til diesel til tunge køretøjer. Udbredelsen af eksisterende og fremtidige, mere innovative teknologier baseret på LNG kan bidrage til at opfylde CO₂-emissionsreduktionsmålene på kort og mellemlang sigt, da anvendelsen af naturgasteknologi har lavere CO₂-emissioner sammenlignet med diesel. De mulige CO₂-emissionsreduktioner ved anvendelse af LNG-køretøjer er indarbejdet i fuldt omfang i VECTO. Derudover sikrer de eksisterende LNG-teknologier et lavt niveau af luftforurenende emissioner såsom NO_x og partikelemmission. En tilstrækkelig minimumspåfyldningsinfrastruktur er etableret og bliver udbygget som en del af de nationale politiske rammer for alternativ brændstofinfrastruktur.
- (22) Ved beregning af de CO₂-referenceemissioner, der danner udgangspunkt for fastsættelse af specifikke CO₂-emissionsmålene for 2025 og 2030, bør det forventede CO₂-emissionsreduktionspotentiale for bilparken af tunge køretøjer indregnes. Derfor er det samtidig passende ikke at medtage specialkøretøjer, f.eks. skraldevogne og lastbiler til byggeri, i beregningen. Disse køretøjer kører til sammenligning relativt få kilometer om året, og med de specifikke kørselsmønstre vil tekniske løsninger til reduktion af CO₂-emissioner og brændstofforbrug ikke være så omkostningseffektive, som de er for tunge køretøjer, der anvendes til godstransport.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF (EUT L 188 af 18.7.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Kommissionens forordning (EU) 2017/2400 af 12. december 2017 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 for så vidt angår bestemmelse af CO₂-emissioner og brændstofforbrug for tunge køretøjer og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF og Kommissionens forordning (EU) nr. 582/2011 (EUT L 349 af 29.12.2017, s. 1).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/956 af 28. juni 2018 om overvågning og indberetning af nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug (EUT L 173, 9.7.2018, s. 1).

- (23) CO₂-emissionsreduktionskravene bør udtrykkes i gram CO₂ pr. tonkilometer for at afspejle de tunge køretøjers nytteværdi.
- (24) Der skal sikres en retfærdig fordeling af de samlede CO₂-emissionsreduktionskrav på fabrikkerne, hvor der tages højde for diversiteten af tunge køretøjer med hensyn til design og kørselsmønstre, årligt kilometertal, nyttelast og påhængskøretøjets udformning. Det er derfor hensigtsmæssigt at inddеле tunge køretøjer i forskellige og adskilte undergrupper efter de typiske brugsmønstre og specifikke tekniske egenskaber. Ved at fastsætte årlige vægtede CO₂-emissionsmål for fabrikkerne som et vægtet gennemsnit af de mål, der er defineret for hver af sådanne undergrupper af køretøjer, får fabrikkerne mulighed for effektivt at opveje en eventuel underopfyldelse af målene for en bestemt undergruppe af køretøjer med overopfyldelse i andre undergrupper af køretøjer, hvor de gennemsnitlige CO₂-emissioner i hele køretøjets levetid indregnes for de forskellige undergrupper af køretøjer.
- (25) En fabrikants opfyldelse af de årlige specifikke CO₂-emissionsmål bør vurderes på baggrund af fabrikantens gennemsnitlige CO₂-emissioner. Ved fastsættelse af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissionsemissioner bør de særlige faktorer, der afspejles i de forskellige undergrupper af køretøjer, ligeledes inddrages. Følgelig bør de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant være baseret på de gennemsnitlige CO₂-emissioner fastlagt for hver undergruppe af køretøjer og vægtet ud fra dets forventede gennemsnitlige årlige kilometertal og gennemsnitlige nyttelast, hvilket afspejler de samlede CO₂-emissioner i køretøjets levetid. På grund af det begrænsede CO₂-emissionsreduktionspotentiale bør specialkøretøjer ikke medtages ved beregning af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner.
- (26) Med henblik på at sikre den problemfri omstilling til nulemissionsmobilitet og skabe incitamenter til at udvikle tunge nul- og lavemissionskøretøjer og bringe dem på markedet i Unionen som supplement til andre instrumenter på efterspørgselsiden såsom Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF⁽⁸⁾, bør der indføres en specifik mekanisme i form af superkreditter for indberetningsperioderne før 2025 og et benchmark for andelen af tunge nul- og lavemissionskøretøjer i en fabrikants bilpark for indberetningsperioderne fra og med 2025.
- (27) Incitamentsordningen bør designes på en sådan måde, at udbydere og fabrikker af ladeinfrastruktur får sikkerhed for deres investeringer, og at der kan opnås en hurtig udbredelse af tunge nul- og lavemissionskøretøjer på EU-markedet, samtidig med at fabrikkerne får et vist råderum, til at fastlægge tidsplanen for deres investeringer.
- (28) Ved beregning af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant i indberetningsperioderne før 2025 bør samtlige tunge nul- og lavemissionskøretøjer medregnes flere gange. For indberetningsperioderne fra og med 2025 bør de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant beregnes under hensyntagen til fabrikantens præstationsniveau i forhold til benchmarket for tunge nul- og lavemissionskøretøjer. Omfanget af incitamenterne bør varieres i forhold til køretøjets faktiske CO₂-emissioner. For at undgå at udvande miljømålsætningerne bør der fastsættes et loft for den afledte reduktion.
- (29) Der bør kun gennemføres incitamenter vedrørende tunge lavemissionskøretøjer, hvis deres CO₂-emissioner er mindre end halvdelen af CO₂-referenceemissionerne for alle køretøjerne i den undergruppe af køretøjer, som det tunge køretøj tilhører. Dette vil fremme innovation på området.
- (30) Ved udarbejdelse af incitamentsordningen til udbredelse af tunge nulemissionskøretøjer bør mindre lastbiler, der ikke er omfattet af CO₂-emissionsreduktionsmålene i henhold til denne forordning, også medtages. Disse køretøjer har også et stort forbedringspotentiale med hensyn til at begrænse luftforureningen i byerne. For at sikre, at incitamentsordningerne er afstemt på tværs af køretøjstyper, bør der derfor ligeledes fastsættes et loft for den reduktion af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant, der hidrører fra nulemissionskøretøjer i gruppen mindre lastbiler.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/33/EF af 23. april 2009 om fremme af renere og mere energieffektive køretøjer til vejtransport (EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5).

- (31) Med henblik på at fremme en omkostningseffektiv gennemførelse af CO₂-emissionsreduktionskravene og samtidig tage højde for ændringer i flåden af tunge køretøjs sammensætning og CO₂-emissioner over årene, bør fabrikkerne have mulighed for at udligne deres overopfyldelse af de specifikke CO₂-emissionsmål i et givet år med en underopfyldelse i et andet år.
- (32) For at tilskynde til hurtige CO₂-emissionsreduktioner bør en fabrikant, hvis gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner ligger under CO₂-emissionsreduktionskurven, der udregnes på baggrund af CO₂-referenceemissionerne og 2025-CO₂-emissionsmålet, have mulighed for at overføre disse emissionskreditter og medregne dem i opfyldelsen af 2025-målet. På samme måde bør en fabrikant, hvis gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner ligger under CO₂-emissionsreduktionskurven mellem 2025-målet og det mål, der gælder fra 2030 og frem, ligeledes have mulighed for at overføre disse emissionskreditter og medregne dem i opfyldelsen af CO₂-emissionsmålene fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2030.
- (33) I tilfælde af overskridelse af de specifikke CO₂-emissionsmål i en af tolv måneders indberetningsperioderne fra den 1. juli 2025 til den 30. juni 2030 bør en fabrikant også have mulighed for at blive tildelt en begrænset emissionsoverskridelse. Fabrikkerne bør dog senest i indberetningsperioden i 2029, der slutter den 30. juni 2030, endeligt udligne eventuelle tilbageværende emissionsoverskridelser.
- (34) Emissionskreditter og -overskridelser bør benyttes udelukkende til beregning af fabrikantens opfyldelse af de specifikke CO₂-emissionsmål og ikke som aktiver, der kan omsættes eller beskattes.
- (35) Hvis en fabrikant overskrider CO₂-emissionsmålene, bør Kommissionen pålægge fabrikanten en økonomisk sanktion i form af en afgift for CO₂-emissionsoverskridelse, hvor der tages højde for emissionskreditter og emissionsoverskridelser. Oplysninger om fabrikanters CO₂-emissionsoverskridelser bør gøres offentligt tilgængelige. For at sikre et tilstrækkeligt incitament for fabrikkerne til at indføre foranstaltninger til reduktion af tunge køretøjs specifikke CO₂-emissioner er det vigtigt, at afgiften er højere end de gennemsnitlige marginalomkostninger for de teknologier, der er nødvendige for at opfylde CO₂-emissionsmålene. Metoden til opkrævning af afgifter fastsættes i en gennemførelsesretsakt, hvor der tages højde for den metode, der er vedtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009⁽⁹⁾. Afgifterne for emissionsoverskridelser bør betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget. Kommissionen bør som led i den vurdering, der skal foretages i medfør af forordning (EU) 2019/631, vurdere muligheden for at afsætte disse beløb til en særlig fond eller et relevant program, der har til formål at sikre en retfærdig omstilling til nulemissionsmobilitet og støtte omskoling, opkvalificering og anden kompetenceudvikling af arbejdstagere i bilindustrien.
- (36) Der er behov for en robust overholdelsesmekanisme for at sikre, at CO₂-emissionsmålene i denne forordning opfyldes. Fabrikanternes forpligtelse til at tilvejebringe nøjagtige data i henhold til forordning (EU) 2018/956 og de administrative bøder, de kan pålægges i tilfælde af manglende overholdelse af denne forpligtelse, bidrager til at sikre robustheden i data, der i henhold til denne forordning bruges til beregning af målopfyldelse.
- (37) For at opnå de CO₂-emissionsreduktioner, der er omhandlet i denne forordning, bør CO₂-emissioner fra tunge køretøjer i brug være i overensstemmelse med de værdier, der er fastsat i henhold til forordning (EF) nr. 595/2009 samt gennemførelsesforanstaltninger hertil. Det bør derfor være muligt for Kommissionen ved beregning af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant at tage højde for eventuel systematisk manglende overholdelse konstateret af typegodkendelsesmyndighederne vedrørende CO₂-emissioner fra tunge køretøjer i brug.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 443/2009 af 23. april 2009 om fastsættelse af præstationsnormer for nye personbilers emissioner inden for Fællesskabets integrerede tilgang til at nedbringe CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervs-køretøjer (EUT L 140 af 5.6.2009, s. 1).

- (38) For at kunne træffe sådanne foranstaltninger bør Kommissionen have beføjelse til at fastsætte og iværksætte en procedure til verifikation af overensstemmelsen mellem CO₂-emissionerne fra tunge køretøjer i brug som fastsat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 595/2009 og dens gennemførelsesforanstaltninger og de CO₂-emissionsværdier, der er registreret i overensstemmelsescertifikater, individuelle godkendelsesattester eller i kundeinformationsmateriale. Ved fastlæggelsen af denne procedure bør det overvejes at finde metoder, herunder brug af data fra indbyggede anordninger til overvågning af brændstof- og/eller energiforbrug, til at påvise strategier, gennem hvilke et køretøjs CO₂-effektivitet kunstigt forbedres i forbindelse med certificeringsproceduren. Hvis der konstateres afvigelser eller strategier, som kunstigt forbedrer et køretøjs CO₂-effektivitet, i forbindelse med sådanne verifikationer, skal disse resultater betragtes som tilstrækkelig grund til at mistænke, at der er alvorlig risiko for manglende overholdelse af de krav, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 595/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 ⁽¹⁰⁾, og medlemsstaterne bør på den baggrund træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til kapitel XI i forordning (EU) 2018/858.
- (39) Effekten af de CO₂-emissionsmål, der fastsættes i denne forordning afhænger i høj grad af, at metoden til beregning af CO₂-emissioner er repræsentativ for de faktiske forhold. I overensstemmelse med 2016-udtalelsen fra Kommissionens videnskabelige rådgivningsmekanisme (SAM) vedrørende lette køretøjer samt Europa-Parlamentets henstilling som følge af dets undersøgelse af emissionsmålinger i bilindustrien vil det også være hensigtsmæssigt i forbindelse med tunge køretøjer at etablere en mekanisme til vurdering af, hvorvidt de værdier for CO₂-emissioner og energiforbrug, der fastsættes i henhold til forordning (EU) 2017/2400, er repræsentative for de faktiske forhold. Den mest pålidelige metode til at sikre, at typegodkendelsesværdierne er repræsentative for de faktiske forhold, er at anvende data fra køretøjernes indbyggede brændstof- og/eller energiforbrugsmålere. Kommissionen bør derfor have beføjelse til at udvikle de nødvendige procedurer for indsamling og behandling af de brændstof- eller energiforbrugsdata, der er nødvendige for sådanne vurderinger, og til at sikre, at sådanne data er offentligt tilgængelige, samtidig med at den påser, at alle personoplysninger beskyttes.
- (40) Kommissionen bør vurdere, hvordan brændstof- og energiforbrugsdata kan hjælpe med at sikre, at køretøjets CO₂-emissioner som fastlagt med VECTO-værktøjet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 595/2009 og dens gennemførelsesforanstaltninger over tid bliver ved med at være repræsentative for de faktiske CO₂-emissioner for alle fabrikanten, nærmere betegnet hvordan sådanne data kan anvendes til at overvåge forskellen mellem de CO₂-emissioner, der bestemmes med VECTO-værktøjet, og de faktiske CO₂-emissioner, og hvordan det i givet fald kan forhindres, at denne forskel øges.
- (41) I 2022 bør Kommissionen evaluere effekten af de præstationsnormer for CO₂-emissionsnormer, der fastsættes i denne forordning, og navnlig niveauet for de CO₂-emissionsreduktionsmål, der skal nås frem til 2030, de metoder, der skal være til rådighed for at nå målet og for perioden derefter, samt fastsætte CO₂-emissionsreduktionsmål for andre typer af tunge køretøjer såsom små lastbiler, specialkøretøjer, bybusser, turbusser og påhængskøretøjer. Vurderingen bør, udelukkende med henblik på denne forordning, også indeholde betragtninger vedrørende tunge køretøjer og vogntog under hensyntagen til de vægtklasser og dimensioner, der gælder for national transport, f.eks. modulopbyggede og intermodale koncepter, samtidig med at også de mulige transport-sikkerheds- og effektivitetsmæssige aspekter, de intermodale virkninger, miljøvirkningerne, infrastrukturvirkningerne og reboundeffekterne samt medlemsstaternes geografiske situation vurderes.
- (42) Det er vigtigt at vurdere hele livscyklussen for CO₂-emissioner fra tunge køretøjer på EU-plan. Med henblik herpå bør Kommissionen senest i 2023 vurdere muligheden for at udvikle en fælles EU-metode til brug for vurdering og pålidelig datarapportering af hele livscyklussen for CO₂-emissioner fra tunge køretøjer, der bringes i omsætning på Unionens marked. Kommissionen bør vedtage opfølgende foranstaltninger, herunder, hvor det er relevant, lovgivningsforslag.
- (43) For at sikre, at de specifikke CO₂-emissioner for tunge køretøjer fortsat er repræsentative og fuldt opdaterede, skal ændringer af forordning (EF) nr. 595/2009 samt tilhørende gennemførelsesforanstaltninger, der påvirker disse specifikke CO₂-emissioner, indarbejdes i denne forordning. Til det formål skal Kommissionen have beføjelse til at udpege en metode til udvælgelse af et tungt køretøj, der er repræsentativt for hver undergruppe af køretøjer, og som bruges som referencekøretøj til vurdering af ændringer i de specifikke CO₂-emissioner.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).

- (44) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår offentliggørelse af en liste med visse data og fabrikanters præstationsniveau.
- (45) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår identifikation af køretøjer, der er certificeret som specialkøretøjer og foretager korrektioner af de årlige gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant, opkrævning af afgifter for CO₂-emissionsoverskridelser, indberetning af afvigelser i CO₂-emissionsværdierne og tage dem i betragtning ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner, vurdering af anvendelsen af de betingelser, hvorunder CO₂-referenceemissionerne er blevet bestemt, og kriterierne for at afgøre, om disse emissioner er blevet sat urimeligt højt, og at afgøre hvordan de i bekræftende fald skal korrigeres, sikring af, at visse parametre vedrørende tunge køretøjers CO₂-emissioner og energiforbrug under faktiske forhold stilles til rådighed for Kommissionen, gennemførelse af verificering af, at de CO₂-emissions- og brændstofferforbrugsværdier, der er registreret i kundeinformationsfilerne, svarer til CO₂-emissionerne og brændstofferforbruget hos tunge køretøjer i brug, og af tilstedeværelsen af strategier, som kunstigt forbedre køretøjernes præstationer i forbindelse med de prøvninger eller de beregninger, der foretages, og fastsættelse af et eller flere repræsentative køretøjer for en undergruppe af køretøjer, der danner udgangspunkt for fastsættelse af en tilpasning af nyttelast. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 595/2009 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår fastsættelse af visse aspekter af miljøpræstationerne for køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄. De i denne betragtning omhandlede gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽¹¹⁾.
- (46) Med henblik på at ændre eller supplere ikke centrale dele af bestemmelserne i denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde for så vidt angår tilpasning af CO₂-referenceemissionerne, for så vidt angår fastsættelse af de vejledende principper og kriterier for fastlæggelse af procedurerne for verifikation af CO₂-emissionerne for tunge køretøjer i brug, for så vidt angår ændringer af bilagene til denne forordning vedrørende visse tekniske parametre, herunder vægtning af opgaveprofiler, nyttelastværdier, årlige kilometertalværdier og faktorer til tilpasning af nyttelast. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹²⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (47) Målet for denne forordning, nemlig fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af dets omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (48) Forordning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF ⁽¹³⁾ bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og mål

Med henblik på at bidrage til at opfylde Unionens mål om at reducere sine drivhusgasemissioner med 30 % i forhold til niveauet i 2005 i 2030 i de sektorer, der er omfattet af artikel 2 i forordning (EU) 2018/842, og til at opfylde målsætningerne i Parisaftalen, samt til at sikre et velfungerende indre marked, fastsætter denne forordning

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽¹²⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽¹³⁾ Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vejkkøretøjer i brug i Fællesskabet (EUT L 235 af 17.9.1996, s. 59).

præstationsnormer for nye tunge køretøjs CO₂-emissioner, således at de specifikke CO₂-emissioner fra Unionens bilpark af nye tunge køretøjer reduceres i forhold til CO₂-referenceemissionerne på følgende måde:

- a) for indberetningsperioderne for år 2025 og frem med 15 %
- b) for indberetningsperioderne for år 2030 og frem med 30 %, medmindre andet beslutes på baggrund af den revision, der er omhandlet i artikel 15.

CO₂-referenceemissionerne fastsættes på baggrund af overvågningsdata indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956 for perioden fra den 1. juli 2019 til den 30. juni 2020, (»referenceperioden«), undtaget specialkøretøjer, og beregnes i overensstemmelse med bilag I, punkt 3, til nærværende forordning.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på nye tunge køretøjer i klasse N₂ og N₃ med følgende egenskaber:

- a) lastbiler med en 4×2 akselkonfiguration og en teknisk tilladt totalvægt på over 16 ton
- b) lastbiler med en 6×2 akselkonfiguration
- c) sættevognstrækkere med en 4×2 akselkonfiguration og en teknisk tilladt totalvægt på over 16 ton, og
- d) sættevognstrækkere med en 6×2 akselkonfiguration.

Forordningen finder med henblik på artikel 5 i og bilag I, punkt 2.3, til denne forordning også anvendelse på nye tunge køretøjer i klasse N, der ikke er omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 ⁽¹⁴⁾, og som ikke har de egenskaber, der er fastsat i første afsnit, litra a)-d).

De køretøjsklasser, der er omhandlet i dette stykkes første og andet afsnit, henviser til de køretøjsklasser, der er defineret i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁵⁾.

2. De i stk. 1 omhandlede køretøjer betragtes med henblik på denne forordning som nye tunge køretøjer i en given 12-månedersperiode, der starter fra den 1. juli, hvis de er indregistreret i Unionen første gang i den pågældende periode og ikke tidligere har været indregistreret uden for Unionen.

En tidligere indregistrering uden for Unionen foretaget mindre end tre måneder før indregistreringen i Unionen tages ikke i betragtning.

⁽¹⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 510/2011 af 11. maj 2011 om fastsættelse af præstationsnormer for nye lette erhvervskøretøjs emissioner inden for Unionens integrerede tilgang til nedbringelse af CO₂-emissionerne fra personbiler og lette erhvervskøretøjer (EUT L 145 af 31.5.2011, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (rammedirektiv) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter en specifik procedure for identifikation af tunge nye køretøjer, der er certificeret som specialkøretøjer i henhold til forordning (EF) nr. 595/2009 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, men som ikke er indregistreret som sådanne, og foretager korrektioner af de årlige gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant for at tage højde for disse køretøjer fra indberetningsperioden for år 2021 og for hver efterfølgende indberetningsperiode. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 16, stk. 2.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »CO₂-referenceemissioner«: de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i den referenceperiode, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, for alle nye tunge køretøjer i hver undergruppe af køretøjer, undtaget specialkøretøjer, som bestemt i overensstemmelse med bilag I, punkt 3
- 2) »specifikke CO₂-emissioner«: CO₂-emissionerne fra et enkelt tungt køretøj som bestemt i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.1
- 3) »indberetningsperiode for år Y«: perioden fra den 1. juli i år Y til den 30. juni i år Y+1
- 4) »gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner«: gennemsnittet af de specifikke CO₂-emissioner for en fabrikants nye tunge køretøjer i en given indberetningsperiode som bestemt i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.7
- 5) »specifikt CO₂-emissionsmål«: det CO₂-emissionsmål, der er fastsat for den enkelte fabrikant udtrykt i g/tkm og bestemt årligt for den foregående indberetningsperiode i overensstemmelse med bilag I, punkt 4
- 6) »lastbil«: en lastbil, der ikke er konstrueret og fremstillet til at køre med sættevogn
- 7) »trækker«: et trækkende køretøj, der er konstrueret og fremstillet til kun eller hovedsageligt at køre med sættevogn
- 8) »undergruppe af køretøjer«: en gruppe af køretøjer som defineret i bilag I, punkt 1, der er kendetegnet ved en række fælles og specifikke tekniske kriterier, der er relevante med henblik på bestemmelse af disse køretøjers CO₂-emissioner og brændstofforbrug
- 9) »specialkøretøjer«: et tungt køretøj, hvis CO₂-emissioner og brændstofforbrug i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 595/2009 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil er bestemt udelukkende for andre opgaveprofiler end dem, der er defineret i bilag I, punkt 2.1, til denne forordning
- 10) »fabrikant«: den person eller det organ, der er ansvarlig for at indsende data vedrørende nye tunge køretøjer, jf. artikel 5 i forordning (EU) 2018/956, eller, i tilfælde af tunge nulemissionskøretøjer, den person eller det organ, der over for den godkendende myndighed er ansvarlig for alle aspekter af EF-typegodkendelsesproceduren eller for den individuelle godkendelsesprocedure i overensstemmelse med direktiv 2007/46/EF samt for at sikre produktionens overensstemmelse
- 11) »tungt nulemissionskøretøj«: et tungt køretøj uden forbrændingsmotor eller med en forbrændingsmotor, der udleder under 1 g CO₂/kWh som fastsat i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 595/2009 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, eller som udleder under 1 g CO₂/km som bestemt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 ⁽¹⁶⁾ og gennemførelsesforanstaltningerne hertil

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer (EUT L 171 af 29.6.2007, s. 1).

- 12) »tungt lavemissionskøretøj«: et andet tungt køretøj end et tungt nulemissionskøretøj, og hvis specifikke CO₂-emissioner er mindre end halvdelen af CO₂-referenceemissionerne for alle køretøjerne i den køretøjsundergruppe, som det tunge køretøj tilhører, som bestemt i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.3.3
- 13) »opgaveprofil«: en kombination af en målhastighedscyklus, en nyttelastværdi, en køretøjs- eller sættevognskonfiguration og eventuelle andre parametre, der er udtryk for et køretøjs specifikke brug og på grundlag af hvilke de officielle CO₂-emissioner og brændstofforbrug for et tungt køretøj bestemmes
- 14) »målhastighedscyklus«: beskrivelsen af den køretøjshastighed, som føreren ønsker at nå, eller som føreren er begrænset til på grund af trafikforholdene, som funktion af den afstand, der tilbagelægges ved en kørsel
- 15) »nyttelast«: vægten af det gods, som et køretøj transporterer under forskellige forhold.

Artikel 4

Gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant

Fra og med den 1. juli 2020 og i hver efterfølgende indberetningsperiode bestemmer Kommissionen for hver fabrikant de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i g/tkm for den foregående indberetningsperiode under hensyntagen til følgende:

- a) data indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956 for fabrikantens nye tunge køretøjer indregistreret i den foregående indberetningsperiode, undtaget specialkøretøjer, og
- b) den nul- og lavemissionsfaktor, der bestemmes i overensstemmelse med artikel 5.

De gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner bestemmes i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.7.

Artikel 5

Tunge nul- og lavemissionskøretøjer

1. Fra og med den 1. juli 2020 og for hver efterfølgende indberetningsperiode bestemmer Kommissionen for hver fabrikant nul- og lavemissionsfaktoren for den foregående indberetningsperiode.

Nul- og lavemissionsfaktoren skal tage højde for antallet af og CO₂-emissionerne fra tunge nul- og lavemissionskøretøjer i fabrikantens bilpark i en indberetningsperiode, herunder de tunge nulemissionskøretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, samt nul- og lavemissionsspecialkøretøjer, og skal bestemmes i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.3.

2. For indberetningsperioderne 2019-2024 og med henblik på stk. 1 optælles tunge nul- og lavemissionskøretøjer på følgende måde:

- a) et tungt nulemissionskøretøj tælles som to køretøjer, og

- b) et tungt lavemissionskøretøj tælles som op til to køretøjer som funktion af dets specifikke CO₂-emissioner og lavemissionstærsklen for den undergruppe af køretøjer, som køretøjet tilhører, jf. definitionen i bilag I, punkt 2.3.3.

Nul- og lavemissionsfaktoren bestemmes i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.3.1.

3. For indberetningsperioderne fra 2025 og frem bestemmes nul- og lavemissionsfaktoren på grundlag af et 2 %-benchmark i overensstemmelse med bilag I, punkt 2.3.2.

4. Nul- og lavemissionsfaktoren må nedbringe fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner med højst 3 %. Bidraget til denne faktor fra de tunge nulemissionskøretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, må nedbringe fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner med højst 1,5 %.

Artikel 6

Specifikke CO₂-emissionsmål for en fabrikant

Fra og med den 1. juli 2026 og i hver efterfølgende indberetningsperiode bestemmer Kommissionen for hver fabrikant et specifikt CO₂-emissionsmål for den foregående indberetningsperiode. Det pågældende specifikke CO₂-emissionsmål er summen for alle køretøjsundergrupper af produkterne af følgende værdier:

- a) CO₂-emissionsreduktionsmålet omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a) eller b), alt efter hvad der er relevant
- b) CO₂-referenceemissionerne
- c) fabrikantens andel af køretøjer i hver undergruppe af køretøjer
- d) det årlige kilometertal og vægtningsfaktorer for nyttelast for hver undergruppe af køretøjer.

De specifikke CO₂-emissionsmål bestemmes i overensstemmelse med bilag I, punkt 4.

Artikel 7

Emissionskreditter og emissionsoverskridelser

1. Ved bestemmelsen af om en fabrikant overholder de specifikke CO₂-emissionsmål i indberetningsperioderne for år 2025-2029, tages der hensyn til fabrikantens emissionskreditter eller emissionsoverskridelser bestemt i overensstemmelse med punkt 5 i bilag I, som svarer til fabrikantens antal nye tunge køretøjer, undtaget specialkøretøjer, i en indberetningsperiode, ganget med:

- a) differencen mellem CO₂-emissionsreduktionskurven omhandlet i stk. 2 og de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for denne fabrikant, hvis denne difference er positiv (»emissionskreditter«), eller
- b) differencen mellem de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner og de specifikke CO₂-emissionsmål for denne fabrikant, hvis differencen er positiv (»emissionsoverskridelser«).

Emissionskreditter erhverves i indberetningsperioderne for år 2019-2029. Emissionskreditter erhvervet i indberetningsperioderne for år 2019-2024 tages dog kun i betragtning for at bestemme fabrikantens opfyldelse af det specifikke CO₂-emissionsmål for indberetningsperioden for år 2025.

Emissionsoverskridelser erhverves i indberetningsperioderne for år 2025-2029. De samlede emissionsoverskridelser for en fabrikant må dog ikke overstige 5 % af fabrikantens specifikke CO₂-emissionsmål i indberetningsperioden for år 2025 ganget med fabrikantens antal tunge køretøjer i den pågældende periode (»grænse for emissionsoverskridelser«).

Emissionskreditter og emissionsoverskridelser erhvervet i indberetningsperioderne for år 2025-2028 skal i givet fald overføres fra én indberetningsperiode til den efterfølgende indberetningsperiode. Eventuelle resterende emissionsoverskridelser skal udlignes i indberetningsperioden for år 2029.

2. CO₂-emissionsreduktionskurven fastsættes for den enkelte fabrikant i overensstemmelse med bilag I, punkt 5.1, som en lineær kurve mellem CO₂-referenceemissionerne som omhandlet i artikel 1, stk. 2, og det CO₂-emissionsmål for indberetningsperioden for år 2025 som angivet i nævnte artikels stk. 1, litra a), og mellem CO₂-emissionsmålet for indberetningsperioden for år 2025 og CO₂-emissionsmålet for indberetningsperioden for år 2030 og frem som angivet i nævnte artikels, stk. 1, litra b).

Artikel 8

Overholdelse af de specifikke CO₂-emissionsmål

1. Hvis det konstateres i henhold til stk. 2, at en fabrikant har CO₂-emissionsoverskridelser i en given indberetningsperiode fra 2025 og frem, pålægger Kommissionen fabrikanten en afgift for CO₂-emissionsoverskridelse, der beregnes i overensstemmelse med følgende formel:

a) fra 2025 til 2029:

$$(\text{afgift for CO}_2\text{-emissionsoverskridelse}) = (\text{CO}_2\text{-emissionsoverskridelse} \times 4\,250 \text{ EUR/g CO}_2\text{/tkm})$$

b) fra 2030 og frem:

$$(\text{afgift for CO}_2\text{-emissionsoverskridelse}) = (\text{CO}_2\text{-emissionsoverskridelse} \times (1)(16\,800 \text{ EUR/g CO}_2\text{/tkm})).$$

2. En fabrikant anses for at have CO₂-emissionsoverskridelser i følgende tilfælde:

a) i enhver af indberetningsperioderne for år 2025-2028 overskrider summen af emissionsoverskridelser fratrasket summen af emissionskreditter grænsen for emissionsoverskridelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, tredje afsnit

b) i indberetningsperioden for år 2029 er summen af emissionsoverskridelser fratrasket summen af emissionskreditter positiv

c) fra indberetningsperioden for år 2030 og frem overstiger fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fabrikantens specifikke CO₂-emissionsmål.

CO₂-emissionsoverskridelsen i en given indberetningsperiode beregnes i overensstemmelse med bilag I, punkt 6.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter metoderne til opkrævning af afgifter for CO₂-emissionsoverskridelser i henhold til denne artikels stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

4. Afgifterne for CO₂-emissionsoverskridelser betragtes som indtægter, der indgår i Den Europæiske Unions almindelige budget.

Artikel 9

Verifikation af overvågningsdata

1. Typegodkendelsesmyndighederne skal straks foretage indberetning til Kommissionen af alle afvigelser i CO₂-emissionsværdierne fra tunge køretøjer, der er i brug, i forhold til de værdier, der er angivet i overensstemmelsescertifikaterne eller i den kundeoplysningsfil, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2400, som følge af verifikationer udført i overensstemmelse med den procedure, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 13.

2. Kommissionen tager de i stk. 1 omhandlede afvigelser i betragtning ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant.

3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter nærmere regler om procedurerne for indberetning af sådanne afvigelser og for, hvordan de tages i betragtning ved beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

Artikel 10

Vurdering af CO₂-referenceemissioner

For at sikre, at CO₂-referenceemissionerne er et robust og repræsentativt grundlag for bestemmelse af CO₂-emissionsmålene for hele Unionens bilpark, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en metode til vurdering af anvendelsen af de betingelser, hvorunder CO₂-referenceemissionerne er blevet bestemt, og fastsætter kriterierne for at afgøre, om disse emissioner er blevet sat urimeligt højt, og hvordan de i bekræftende fald skal korrigeres.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

Artikel 11

Offentliggørelse af data og fabrikanters præstationsniveau

1. Senest den 30. april hvert år offentliggør Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt en liste med angivelse af følgende:

a) fra den 1. juli 2020 for hver fabrikant dennes gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i den foregående indberetningsperiode, jf. artikel 4

b) fra den 1. juli 2020 for hver fabrikant dennes nul- og lavemissionsfaktor i den foregående indberetningsperiode, jf. artikel 5, stk. 1

- c) fra den 1. juli 2026 for hver fabrikant dennes specifikke CO₂-emissionsmål for den foregående indberetningsperiode, jf. artikel 6
- d) fra den 1. juli 2020 til den 30. juni 2031 for hver fabrikant dennes CO₂-emissionsreduktionskurve, dennes emissionskreditter og fra den 1. juli 2026 til den 30. juni 2031 dennes emissionsoverskridelser for den foregående indberetningsperiode, jf. artikel 7
- e) fra den 1. juli 2026 for hver fabrikant dennes CO₂-emissionsoverskridelser i den foregående indberetningsperiode, jf. artikel 8, stk. 1
- f) fra den 1. juli 2020 de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye tunge køretøjer, der er indregistreret i Unionen i den foregående indberetningsperiode.

Listen, der skal offentliggøres senest den 30. april 2021, omfatter de CO₂-referenceemissioner, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 for at tilpasse CO₂-referenceemissioner i overensstemmelse med følgende:

- a) når vægtningen af opgaveprofil eller nyttelastværdierne er blevet justeret i henhold til artikel 14, stk. 1, litra b) eller c), ved at anvende proceduren i bilag II, punkt 1
- b) når tilpasningsfaktorerne er bestemt i henhold til artikel 14, stk. 2, ved at anvende disse tilpasningsfaktorer på CO₂-referenceemissionerne.
- c) når det i overensstemmelse med den i artikel 10 omhandlede metode er blevet bestemt, at CO₂-referenceemissionerne er sat urimeligt højt, ved at korrigere CO₂-referenceemissioner senest den 30. april 2022.

Kommissionen offentliggør de tilpassede CO₂-referenceemissionsværdier og anvender disse værdier ved beregningen af de specifikke CO₂-emissionsmål for en fabrikant, der finder anvendelse i indberetningsperioderne fra og med anvendelsesdatoen for de delegerede retsakter, der tilpasser værdierne.

Artikel 12

Faktiske CO₂-emissioner og faktisk energiforbrug

1. Kommissionen overvåger og vurderer, hvorvidt værdierne for CO₂-emissioner og energiforbrug som bestemt inden for rammerne af forordning (EF) nr. 595/2009 er repræsentative for de faktiske forhold.

Kommissionen indsamler desuden regelmæssigt data om tunge køretøjers CO₂-emissioner og energiforbrug under faktiske forhold under anvendelse af køretøjernes indbyggede brændstof- og/eller energiforbrugsmålere, begyndende med nye tunge køretøjer indregistreret fra datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5c, litra b), i forordning (EF) nr. 595/2009.

Kommissionen sikrer, at offentligheden informeres om, hvordan denne repræsentativitet udvikler sig over tid.

2. Med henblik på denne artikels stk. 1 sikrer Kommissionen, at følgende parametre vedrørende tunge køretøjers CO₂-emissioner og energiforbrug under faktiske forhold med regelmæssige mellemrum fra datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5c, litra b), i forordning (EF) nr. 595/2009, stilles til rådighed for den af fabrikanterne eller de nationale myndigheder eller ved direkte dataoverførsel fra køretøjerne, alt efter omstændighederne:

- a) køretøjsidentifikationsnummer
- b) forbruget af brændstof og elektrisk energi
- c) samlet tilbagelagt distance
- d) nyttelast
- e) for så vidt angår hybride elektriske tunge køretøjer med ekstern opladning, brændstof- og el-energiforbrug samt tilbagelagt distance fordelt over de forskellige køremodusser
- f) andre parametre, der er nødvendige for at sikre, at de i denne artikels stk. 1 omhandlede forpligtelser kan opfyldes.

Kommissionen behandler de i henhold til dette stykkes første afsnit modtagne data med det formål at oprette anonymiserede og aggregerede datasæt, herunder pr. fabrikant, med henblik på stk. 1. Køretøjsidentifikationsnumrene må kun anvendes med henblik på denne databehandling og må ikke opbevares længere end nødvendigt til dette formål.

3. Med henblik på at forhindre, at forskellen i forhold til de faktiske emissioner vokser vurderer Kommissionen senest to år og fem måneder efter datoen for anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 5c, litra b), i forordning (EF) nr. 595/2009, hvordan brændstof- og energiforbrugsdataene kan anvendes til at sikre, at de værdier for køretøjers CO₂-emissioner og energiforbrug, der bestemmes i henhold til nævnte forordning, over tid bliver ved med at være repræsentative for de faktiske emissioner for hver fabrikant.

Kommissionen overvåger og aflægger årligt rapport om, hvordan den i første afsnit omhandlede forskel udvikler sig, og vurderer i 2027 — med henblik på at forhindre en forøgelse af denne forskel — muligheden for en mekanisme til at justere fabrikantens gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner fra og med 2030 og fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag om indførelse af en sådan mekanisme.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter nærmere procedurer for indsamlingen og behandlingen af de data, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

Artikel 13

Verifikation af CO₂-emissioner fra tunge køretøjer i brug

1. Fabrikanterne sikrer, at værdierne for CO₂-emissioner og brændstofforbrug, der er registreret i den kundeinformationsfil, der er omhandlet i artikel 9, stk. 4, i forordning (EU) 2017/2400, svarer til CO₂-emissionerne fra og brændstofforbruget for tunge køretøjer i brug som fastsat i overensstemmelse med den nævnte forordning.

2. Efter de i stk. 4 omhandlede procedurers ikrafttræden skal typegodkendelsesmyndighederne for de fabrikanter, som de har givet tilladelse til at anvende simuleringsværktøjet i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 595/2009 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, og på grundlag af relevante og repræsentative køretøjsprøver verificere, at de CO₂-emissions- og brændstofforbrugsværdier, der er registreret i kundeinformationsfilerne, svarer til CO₂-emissionerne og brændstofforbruget for tunge køretøjer i brug som fastlagt i overensstemmelse med nævnte forordning og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, idet de bl.a. tager hensyn til tilgængelige data fra køretøjernes indbyggede brændstof- og/eller energiforbrugsmålere.

Typegodkendelsesmyndighederne skal også verificere, om der i eller for de prøveudtagne køretøjer findes eventuelle strategier, som kunstigt forbedrer køretøjernes præstationer i forbindelse med de prøvninger eller de beregninger, der foretages med henblik på certificering af CO₂-emissioner og brændstofforbrug, bl.a. ved at anvende data fra køretøjernes indbyggede brændstof- og/eller energiforbrugsmålere.

3. Hvis der ved den verifikation, der udføres i henhold til stk. 2, konstateres en manglende overensstemmelse i værdierne for CO₂-emissioner og brændstofforbrug, som ikke kan tilskrives en fejlfunktion ved simuleringsværktøjet, eller tilstedeværelsen af eventuelle strategier, som kunstigt forbedrer et køretøjs præstationer, skal den ansvarlige typegodkendelsesmyndighed, ud over at træffe de nødvendige foranstaltninger, der er fastsat i kapitel XI i forordning (EU) 2018/858, sikre, at kundeinformationsfilerne, overensstemmelsescertifikaterne eller de individuelle godkendelsesattester i givet fald rettes.

4. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter procedurerne for gennemførelse af den verifikation, der er omhandlet i denne artikels stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16, stk. 2.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesretsakter, i overensstemmelse med artikel 17 med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de vejledende principper og kriterier for fastlæggelse af de i første afsnit omhandlede procedurer.

Artikel 14

Ændring af bilag I og II

1. For at sikre, at de tekniske parametre, der indgår i beregningen af de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for en fabrikant, jf. artikel 4, og beregningen af de specifikke CO₂-emissionsmål, jf. artikel 6, tager hensyn til de tekniske fremskridt og udviklingen inden for godstransport og -logistik, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17 med henblik på at ændre følgende bestemmelser i bilag I og II:

- a) oplysninger om førerhus og motoreffekt fastsat i tabel 1 i bilag I samt definitionerne i denne tabel af »sovekabine« og »dagkabine«
- b) vægtning af opgaveprofil fastsat i tabel 2 i bilag I
- c) nyttelastværdier fastsat i tabel 3 i bilag I samt tilpasningsfaktorer for nyttelast fastsat i tabel 1 i bilag II
- d) værdier for årligt kilometertal fastsat i tabel 4 i bilag I.

2. Når de typegodkendelsesprocedurer, der er fastsat i forordning (EF) nr. 595/2009 og gennemførelsesforanstaltningerne hertil, ændres ved andre ændringer end dem, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, litra b) og c), på en sådan måde at CO₂-emissionerne for de repræsentative køretøjer, der defineres i henhold til dette stykke, forhøjes eller nedsættes med over 5 g CO₂/km, anvender Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, første afsnit, litra b), en tilpasningsfaktor til CO₂-referenceemissionerne, der skal beregnes efter den formel, der er fastsat i bilag II, punkt 2.

3. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter en metode til at udpege et eller flere repræsentative køretøjer for en undergruppe, herunder den statistiske vægtning, der danner udgangspunkt for fastsættelse af den tilpasning, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, idet der tages hensyn til overvågningsdata indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956 og køretøjernes tekniske egenskaber som opført i artikel 12, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2400. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. nærværende forordnings artikel 16, stk. 2.

Artikel 15

Revision og rapport

1. Senest den 31. december 2022 forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om effekten af denne forordning, om CO₂-emissionsreduktionsmålet og størrelsen af den incitamentsordning for tunge nul- og lavemissionskøretøjer, der skal gælde fra 2030, om fastsættelse af CO₂-emissionsreduktionsmål for andre typer af tunge køretøjer, herunder påhængskøretøjer, bybusser og turbusser og specialkøretøjer, samt om indførelsen af bindende CO₂-emissionsreduktionsmål for tunge køretøjer for 2035 og 2040 og frem. 2030-målet skal vurderes i overensstemmelse med Den Europæiske Unions forpligtelser i henhold til Parisaftalen.

2. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede rapport skal ligeledes navnlig indeholde følgende:

- a) en vurdering af effekten af systemet med emissionskreditter og emissionsoverskridelser omhandlet i artikel 7 samt hensigtsmæssigheden af at forlænge dets anvendelse til 2030 og perioden derefter
- b) en vurdering af udbredelse af tunge nul- og lavemissionskøretøjer under hensyntagen til de mål, der er fastsat i direktiv 2009/33/EF, samt relevante parametre og forhold, der påvirker markedsføringen af sådanne tunge køretøjer
- c) en vurdering af effektiviteten af incitamentsordningen for tunge nul- og lavemissionskøretøjer, jf. artikel 5, og hensigtsmæssigheden af dens forskellige elementer med henblik på, for perioden efter 2025, at tilpasse den i retning af en mulig differentiering efter nulemissionsrækkevidde og køretøjsundergruppe kombineret med vægtningsfaktorer for kilometertal og nyttelast med en anvendelsesdato, der giver mindst tre års tilpasningstid

- d) en vurdering af indførelsen af den nødvendige infrastruktur til opladning og påfyldning, af muligheden for at indføre præstationsnormer for CO₂-emissioner for motorer, navnlig for specialkøretøjer, og af hvorvidt de CO₂-emissions- og brændstofforbrugsværdier, der er fastsat i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2400, er repræsentative for de faktiske forhold
- e) udelukkende med henblik på denne forordning, også betragtninger vedrørende tunge køretøjer og vogntog under hensyntagen til de vægklasser og dimensioner, der gælder for national transport, f.eks. modulopbyggede og intermodale koncepter, samtidig med at også de mulige transportsikkerheds- og effektivitetsmæssige aspekter, de intermodale virkninger, miljøvirkningerne, infrastrukturvirkningerne og reboundeffekterne samt medlemsstaternes geografiske situation vurderes
- f) en vurdering af VECTO-simuleringsværktøj for at sikre, at dette værktøj opdateres løbende og rettidigt
- g) en vurdering af muligheden for at udvikle en specifik metode til at inddrage det potentielle bidrag til CO₂-emissionsreduktioner fra anvendelsen af syntetiske og avancerede alternative flydende og gasformige brændstoffer, herunder e-brændstoffer, der er produceret ved hjælp af vedvarende energi og opfylder bæredygtigheds- og drivhusgasemissionsbesparelseskriterierne omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ⁽¹⁷⁾
- h) en vurdering af mulighederne for at indføre en åben, gennemsigtig og ikkediskriminerende puljemekanisme mellem fabrikanter
- i) en vurdering af størrelsen af afgiften for CO₂-emissionsoverskridelse med henblik på at sikre, at den overstiger de gennemsnitlige marginalomkostninger ved de teknologier, der er nødvendige for at opfylde CO₂-emissionsmålene.

3. Den i stk. 1 omhandlede rapport ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsmæssigt forslag om ændring af denne forordning.

4. Som led i vurderingen i henhold til artikel 15, stk. 5, i forordning (EU) 2019/631, vurderer Kommissionen muligheden for at hensætte indtægterne fra afgifterne for CO₂-emissionsoverskridelser til en specifik fond eller et relevant program med det formål at sikre en retfærdig omstilling til en klimaneutral økonomi, jf. artikel 4, stk. 1, i Parisaftalen, navnlig for at støtte omskoling, opkvalificering og anden kompetenceudvikling og omplacering af arbejdstagere i bilindustrien i alle berørte medlemsstater, navnlig i de regioner og de samfund, der er mest berørt af omstillingen. Kommissionen fremsætter, hvis det er relevant, et lovgivningsmæssigt forslag herom senest i 2027.

5. Kommissionen skal senest i 2023 vurdere muligheden for at udvikle en fælles EU-metode til brug for vurdering og pålidelig datarapportering af hele livscyklussen for CO₂-emissioner fra nye tunge erhvervskøretøjer, der bringes i omsætning på Unionens marked. Kommissionen forelægger sin vurdering, eventuelt ledsaget af forslag til opfølgende foranstaltninger, såsom lovgivningsmæssige forslag, for Europa-Parlamentet og for Rådet.

Artikel 16

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen består af Udvalget for Klimaændringer omhandlet i artikel 44, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 ⁽¹⁸⁾. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 17

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 2, artikel 13, stk. 4, andet afsnit, og artikel 14, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 14. august 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11, stk. 2, artikel 13, stk. 4, andet afsnit, og artikel 14, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer tildeling af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2, artikel 13, stk. 4, andet afsnit, og artikel 14, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18

Ændring af forordning (EF) nr. 595/2009

I forordning (EF) nr. 595/2009 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende sætning:

»Den finder også, med henblik på artikel 5a, 5b, og 5c, anvendelse på køretøjer i klasse O₃ og O₄.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 5a

Særlige krav til fabrikanter for så vidt angår miljøpræstationer for køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄

1. Fabrikanterne sikrer, at nye køretøjer i klasse O₃ og O₄, der sælges, registreres eller tages i brug, opfylder følgende krav:

- a) disse køretøjers indflydelse på motorkøretøjers CO₂-emissioner, brændstofforbrug, elforbrug og nulemissionsrækkevidde bestemmes i overensstemmelse med metoden omhandlet i artikel 5c, litra a)
- b) de er udstyret med indbyggede anordninger til overvågning og registrering af nyttelasten i overensstemmelse med kravene i artikel 5c, litra b).

2. Fabrikanterne sikrer, at nye køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ og N₃, der sælges, registreres eller tages i brug, er udstyret med indbyggede anordninger til overvågning og registrering af brændstof- og/eller energiforbrug, nyttelast og kilometertal i overensstemmelse med kravene omhandlet i artikel 5c, litra b).

De sikrer også, at de pågældende køretøjers nulemissionsrækkevidde og elforbrug bestemmes efter metoden omhandlet i artikel 5c, litra c).

Artikel 5b

Specifikke krav til medlemsstaterne med hensyn til miljøpræstationer for køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄

- 1. De nationale myndigheder afslår i overensstemmelse med de i artikel 5c omhandlede gennemførelsesforanstaltninger at meddele EF-typegodkendelse eller national typegodkendelse til nye køretøjstyper i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄, som ikke opfylder kravene fastsat i disse gennemførelsesforanstaltninger.
- 2. De nationale myndigheder forbyder i overensstemmelse med de i artikel 5c omhandlede gennemførelsesforanstaltninger salg, indregistrering eller ibrugtagning af nye køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄, som ikke opfylder kravene fastsat i disse gennemførelsesforanstaltninger.

Artikel 5c

Foranstaltninger til bestemmelse af visse aspekter af miljøpræstationerne for køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ og O₄

Senest den 31. december 2021 vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter følgende foranstaltninger:

- a) en metode til vurdering af præstationsniveauet for køretøjer i klasse O₃ og O₄ for så vidt angår deres indflydelse på motorkøretøjers CO₂-emissioner, brændstof- og elforbrug samt nulemissionsrækkevidde

- b) tekniske forskrifter for montering af indbyggede anordninger til overvågning og registrering af brændstof- og/eller energiforbrug og kilometertal for motorkøretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ og N₃ og for bestemmelse og registrering af nyttelast eller samlet vægt af køretøjer, som svarer til de karakteristika, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, første afsnit, litra a), b), c) eller d), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 (*), og af kombinationer heraf med køretøjer i klasse O₃ og O₄, herunder også overførsel af data mellem køretøjer inden for en kombination, efter behov
- c) en metode til bestemmelse af nulemissionsrækkevidde og elforbrug for nye køretøjer i klasse M₂, M₃, N₂ og N₃.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 13a.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 202).«

3) Følgende artikel tilføjes:

»Artikel 13a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Det Tekniske Udvalg for Motorkøretøjer nedsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 (*). Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF (EUT L 151 af 14.6.2018, s. 1).«

Artikel 19

Ændring af forordning (EU) 2018/956

I forordning (EU) 2018/956 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Definitioner

I denne forordning anvendes definitionerne fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF (*), i forordning (EF) nr. 595/2009 og i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 (**).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (»Rammedirektiv«) (EUT L 263 af 9.10.2007, s. 1).

(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 202).«

2) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Fra den 1. januar 2019 overvåger medlemsstaterne de data, der er angivet i bilag I, del A, vedrørende nye tunge køretøjer, der registreres for første gang i Unionen.

Fra 2020 indberetter medlemsstaternes kompetente myndigheder senest den 30. september hvert år disse data for den foregående indberetningsperiode fra den 1. juli til den 30. juni til Kommissionen i overensstemmelse med den indberetningsprocedure, der er fastsat i bilag II.

For så vidt angår 2019 omfatter de data, der indberettes senest den 30. september 2020, data, der overvåges fra den 1. januar 2019 til den 30. juni 2020.

Data vedrørende nye tunge køretøjer, der tidligere har været registreret uden for Unionen, overvåges og indberettes ikke, medmindre den pågældende registrering blev foretaget mindre end tre måneder inden registreringen i Unionen.«

3) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Fra de startår, der er fastsat i bilag I, del B, punkt 1, overvåger fabrikanten af tunge køretøjer de data, der er angivet i bilag I, del B, punkt 2, for hvert nyt tungt køretøj.

Senest den 30. september hvert år fra de startår, der er fastsat i bilag I, del B, punkt 1, indberetter fabrikanten af tunge køretøjer disse data for hvert nyt tungt køretøj med en simuleringsdato, der henhører under den foregående indberetningsperiode fra den 1. juli til den 30. juni, til Kommissionen i overensstemmelse med den indberetningsprocedure, der er fastsat i bilag II.

For så vidt angår 2019 indberetter fabrikanter dataene for hvert nyt tungt køretøj med en simuleringsdato, der henhører under perioden fra den 1. januar 2019 til den 30. juni 2020.

Simuleringsdatoen skal være den dato, der indberettes i overensstemmelse med datapost 71 i bilag I, del B, punkt 2.«

4) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Senest den 30. april hvert år offentliggør Kommissionen en årlig rapport med sin analyse af de data, som medlemsstaterne og fabrikanterne har indberettet for den foregående indberetningsperiode.«

5) I bilag II affattes punkt 3.2 således:

»3.2. Data om tunge køretøjer, der er indregistreret i den foregående indberetningsperiode og registreret i registret, offentliggøres senest den 30. april hvert år fra 2021, bortset fra de dataposter, der er angivet i artikel 6, stk. 1.«

Artikel 20

Ændring af direktiv 96/53/EF

I direktiv 96/53/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes følgende definition efter definitionen af »køretøj, der bruger alternative brændstoffer«:

— »nulemissionskøretøj«: et tungt nulemissionskøretøj som defineret i artikel 3, nr. 11), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 (*)

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 202).«

2) Artikel 10b affattes således:

»Artikel 10b

De største tilladte vægte for køretøjer, der bruger alternative brændstoffer, eller for nulemissionskøretøjer er dem, der er fastsat i punkt 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3, 2.2.4, 2.3.1, 2.3.2 og 2.4 i bilag I.

Køretøjer, der bruger alternative brændstoffer, eller nulemissionskøretøjer skal tillige overholde de i bilag I, punkt 3, anførte grænser for største tilladte akseltryk.

Den ekstra vægt, som køretøjer, der bruger alternative brændstoffer, eller nulemissionskøretøjer kræver, fastsættes på grundlag af den dokumentation, som fabrikanten fremlægger, når det pågældende køretøj godkendes. Den ekstra vægt skal angives i det officielle bevis, der kræves i overensstemmelse med artikel 6.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10h for, med henblik på dette direktiv, at ajourføre listen over de i artikel 2 omhandlede alternative brændstoffer, der kræver ekstra vægt. Det er af særlig vigtighed, at Kommissionen følger sin sædvanlige praksis og gennemfører høringer med eksperter, herunder eksperter fra medlemsstaterne, før den vedtager disse delegerede retsakter.«

3) Bilag I ændres således:

a) følgende afsnit tilføjes i anden kolonne i punkt 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3 og 2.2.4:

»Når der er tale om vogntog, som inkluderer køretøjer, der bruger alternative brændstoffer, eller nulemissionskøretøjer, forhøjes den største tilladte vægt i dette afsnit med den ekstra vægt af den alternative brændstofs- eller nulemissionsteknologi, dog højst henholdsvis 1 t og 2 t.«

b) i punkt 2.3.1, anden kolonne, tilføjes følgende afsnit:

»Nulemissionskøretøjer: den største tilladte vægt på 18 tons forhøjes med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2 t.«

c) i punkt 2.3.2, tredje kolonne, tilføjes følgende afsnit:

»3-akslede nulemissionskøretøjer: den største tilladte vægt på 25 t, eller 26 t når drivakslen er forsynet med tvillinghjul og luftaffjedring eller en i Unionen anerkendt tilsvarende affjedring som nærmere fastlagt i bilag II, eller når hver drivaksel er forsynet med tvillinghjul, og den enkelte aksels tilladte tryk ikke overstiger 9,5 t, forhøjes med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2 t.«

d) følgende afsnit indsættes i tredje kolonne i punkt 2.4:

»3-akslede ledbusser, som er nulemissionskøretøjer: den største tilladte vægt på 28 tons forhøjes med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2 t.«

Artikel 21

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG I

Gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner, det gennemsnitlige specifikke CO₂-emissionsmål og CO₂-emissionsoverskridelser

1. UNDERGRUPPER AF KØRETØJER

Hvert nyt tungt køretøj skal henføres til en af de undergrupper af køretøjer, der er defineret i tabel 1, i henhold til de betingelser, der fastsættes heri.

Tabel 1

Undergrupper af køretøjer (sg)

Tunge køretøjer	Kabinetype	Motoreffekt	Undergruppe af køretøjer (sg)
Lastbiler med 4 × 2-akselkonfiguration og teknisk tilladt totalvægt > 16 ton	Alle	< 170 kW	4-UD
	Dagkabine	≥ 170 kW	4-RD
	Sovekabine	≥ 170 kW og < 265 kW	
	Sovekabine	≥ 265 kW	4-LH
Lastbiler med 6 × 2-akselkonfiguration	Dagkabine	Alle	9-RD
	Sovekabine		9-LH
Sættevognstrækkere med 4 × 2-akselkonfiguration og teknisk tilladt totalvægt > 16 ton	Dagkabine	Alle	5-RD
	Sovekabine	< 265 kW	
	Sovekabine	≥ 265 kW	5-LH
Sættevognstrækkere med 6 × 2-akselkonfiguration	Dagkabine	Alle	10-RD
	Sovekabine		10-LH

Ved »sovekabine« forstås en kabinetype med et rum bag førersædet, der er beregnet som soverum som indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956.

Ved »dagkabine« forstås kabinetyper, der ikke er sovekabiner.

Hvis et nyt tungt køretøj ikke kan henføres til en undergruppe af køretøjer på grund af manglende oplysninger om kabinetype eller motoreffekt, henføres det i undergruppen af køretøjer langdistancekøretøjer efter dets chassistype (lastbil eller sættevognstrækker) og dens akselkonfiguration (4×2 eller 6×2).

Hvis et nyt tungt køretøj henføres til undergruppen af køretøjer 4-UD, og oplysninger om CO₂-emissionerne i g/km ikke er tilgængelige for UDL- eller UDR-opgaveprofilen som defineret i tabel 2 i punkt 2.1, henføres det nye tunge køretøj til undergruppen af køretøjer 4-RD.

2. GENNEMSNITLIGE SPECIFIKKE CO₂-EMISSIONER FOR EN FABRIKANT2.1. Specifikke CO₂-emissioner for et nyt tungtkøretøj

De specifikke CO₂-emissioner i g/km for et nyt tungt køretøj v (CO_{2v}) henført til undergruppen af køretøjer sg beregnes som følger:

$$CO_{2v} = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times CO_{2v,mp}$$

hvor

$\sum_{mp}$ er summen af alle opgaveprofiler mp opført i tabel 2

sg er den undergruppe af køretøjer, som det nye tunge køretøj v er henført til i overensstemmelse med punkt 1 i dette bilag

$W_{sg,mp}$ er vægtningen for opgaveprofilen angivet i tabel 2

$CO_{2v,mp}$ er CO₂-emissionerne i g/km for et nyt tungt køretøj v bestemt for en opgaveprofil mp og indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956.

De specifikke CO₂-emissioner for et tungt nulemissionskøretøj fastsættes til 0 g CO₂/km.

De specifikke CO₂-emissioner for et specialkøretøj fastsættes til gennemsnittet af CO₂-emissionerne i g/km indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956.

Tabel 2

Vægtning efter opgaveprofil ($W_{sg,mp}$)

Undergruppe af køretøjer (sg)	Opgaveprofil ⁽¹⁾ (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
4-UD	0	0	0	0	0,5	0,5	0
4-RD	0,45	0,45	0,05	0,05	0	0	0
4-LH	0,05	0,05	0,45	0,45	0	0	0
9-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
9-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

Undergruppe af køretøjer (sg)	Opgaveprofil ⁽¹⁾ (mp)						
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL, RER, LEL, LER
5-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
5-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0
10-RD	0,27	0,63	0,03	0,07	0	0	0
10-LH	0,03	0,07	0,27	0,63	0	0	0

⁽¹⁾ Se definition af opgaveprofiler under denne tabel.

Definition af opgaveprofiler

RDL	Regional transport, lav nyttelast
RDR	Regional transport, repræsentativ nyttelast
LHL	Lange distancer, lav nyttelast
LHR	Lange distancer, repræsentativ nyttelast
UDL	Bytransport, lav nyttelast
UDR	Bytransport, repræsentativ nyttelast
REL	Regional transport (EMS), lav nyttelast
RER	Regional transport (EMS), repræsentativ nyttelast
LEL	Lange distancer (EMS), lav nyttelast
LER	Lange distancer (EMS), repræsentativ nyttelast

2.2. Gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner for alle nye tunge køretøjer i en undergruppe af køretøjer og foren fabrikant

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode beregnes de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i g/tkm for alle nye tunge køretøjer i undergruppen af køretøjer sg ($avgCO_{2sg}$) på følgende måde:

$$avgCO_{2sg} = \frac{\sum_v CO_{2v}}{V_{sg} \times PL_{sg}}$$

hvor

$\sum_v$ er summen af alle nye tunge køretøjer for fabrikanten i undergruppen af køretøjer sg, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a)

CO_{2v} er de specifikke CO_2 -emissioner fra et specifikt tungt køretøj v som bestemt i overensstemmelse med punkt 2.1

V_{sg} er antallet af nye tunge køretøjer for fabrikanten i undergruppen af køretøjer sg , undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a)

PL_{sg} er den gennemsnitlige nyttelast for køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.5.

2.3. Nul- og lavemissionsfaktoren som omhandlet i artikel 5

2.3.1. Indberetningsperiode 2019-2024

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode fra 2019 til 2024 beregnes nul- og lavemissionsfaktoren (ZLEV) som omhandlet i artikel 5 på følgende måde:

$$ZLEV = V / (V_{conv} + V_{zlev}) \text{ med et minimum på } 0,97$$

hvor:

V er antallet af nye tunge køretøjer fra fabrikanten med de egenskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, første afsnit, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a)

V_{conv} er antallet af nye tunge køretøjer fra fabrikanten med de egenskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, første afsnit, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a), og undtaget nye nul- og lavemissionskøretøjer

V_{zlev} er summen af V_{in} og V_{out}

hvor

$$V_{in} \text{ er } \sum_v (1 + (1 - CO_{2v} / LET_{sg}))$$

idet $\sum_v$ er summen af alle nye tunge nul- og lavemissionskøretøjer med de egenskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, første afsnit

CO_{2v} er de specifikke CO_2 -emissioner i g/km fra tunge nul- eller lavemissionskøretøjer v bestemt i henhold til punkt 2.1

LET_{sg} er lavemissionstærsklen for undergruppen af køretøjer sg , som køretøjet v tilhører, jf. definitionen i punkt 2.3.3

V_{out} er det samlede antal nyindregistrerede tunge nul- og lavemissionskøretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, ganget med 2, og med et maksimum på 1,5 % af V_{conv} .

2.3.2. Indberetningsperioder fra 2025 og frem

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode beregnes nul-og lavemissionsfaktoren (ZLEV) som omhandlet i artikel 5 på følgende måde:

$$ZLEV = 1 - (y - x) \quad \text{medmindre denne sum er større end 1 eller mindre end 0,97, i hvilket tilfælde ZLEV-faktoren fastsættes til 1 eller 0,97 alt efter omstændighederne}$$

hvor:

x er 0,02

y er summen af V_{in} og V_{out} , divideret med V_{total} , hvor:

V_{in} er det samlede antal nyindregistrerede tunge lav- og nul-emissionskøretøjer med de egenskaber, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, første afsnit, hvor de hver især tælles som ZLEV-specifici overensstemmelse med følgende formel:

$$ZLEV_{specific} = 1 - (CO_{2v} / LET_{sg})$$

hvor:

CO_{2v} er de specifikke CO_2 -emissioner g/km fra tunge nul- eller lavemissionskøretøjer v bestemt i henhold til punkt 2.1

LET_{sg} er lavemissionstærsklen for undergruppen af køretøjer sg , som køretøjet v tilhører, jf. definitionen i punkt 2.3.3

V_{out} er det samlede antal nyindregistrerede tunge nul-emissionskøretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, andet afsnit, ganget med 2, og med et maksimum på 0,035 af V_{total}

V_{total} er det samlede antal nyindregistrerede tunge køretøjer fra fabrikanten i den pågældende indberetningsperiode.

hvis V_{in}/V_{total} er lavere end 0,0075, fastsættes ZLEV-faktoren til 1.

2.3.3. Lavemissionstærsklen

Lavemissionstærsklen LET_{sg} af undergruppen af køretøjer sg defineres som følger:

$$LET_{sg} = (rCO_{2sg} \times PL_{sg}) / 2$$

hvor:

rCO_{2sg} er CO_2 -referenceemissionerne for undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 3

PL_{sg} er den gennemsnitlige nyttelast for køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.5.

2.4. Fabrikantens andel af nye tunge køretøjer i en undergruppe af køretøjer

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode beregnes andelen af nye tunge køretøjer i en undergruppe sg ($andel_{sg}$) på følgende måde:

$$share_{sg} = \frac{V_{sg}}{V}$$

hvor

V_{sg} er antallet af nye tunge køretøjer for fabrikanten i undergruppen af køretøjer sg , undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a)

V er antallet af nye tunge køretøjer for fabrikanten, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a).

2.5. Gennemsnitlige nyttelastværdier for alle køretøjer i en undergruppe af køretøjer

Den gennemsnitlige nyttelastværdi for et køretøj i undergruppen af køretøjer sg (PL_{sg}) beregnes på følgende måde:

$$PL_{sg} = \sum_{mp} W_{sg,mp} \times PL_{sg,mp}$$

hvor

$\sum_{mp}$ er summen af alle opgaveprofiler mp

$W_{sg,mp}$ er vægtningen for opgaveprofilen angivet i tabel 2, punkt 2.1

$PL_{sg,mp}$ er nyttelastværdien tildelt til køretøjer i undergruppen af køretøjer sg for opgaveprofilen mp , som angivet i tabel 3.

Tabel 3

Nyttelastværdier $PL_{sg,mp}$ (i ton)

Undergruppe af køretøjer sg	Opgaveprofil ⁽¹⁾ mp									
	RDL	RDR	LHL	LHR	UDL	UDR	REL	RER	LEL	LER
4-UD	0,9	4,4	1,9	14	0,9	4,4	3,5	17,5	3,5	26,5
4-RD										
4-LH										
5-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
5-LH										
9-RD	1,4	7,1	2,6	19,3	1,4	7,1	3,5	17,5	3,5	26,5
9-LH										
10-RD	2,6	12,9	2,6	19,3	2,6	12,9	3,5	17,5	3,5	26,5
10-LH										

(¹) Se definitioner af opgaveprofiler i tabel 2 i punkt 2.1.

2.6. Vægtningsfaktor for kilometertal og nyttelast

Vægtningsfaktor for kilometertal og nyttelast (MPW_{sg}) for undergruppen af køretøjer sg defineres som produktet af det årlige kilometertal angivet i tabel 4 og nyttelastværdien pr. undergruppe af køretøjer angivet i tabel 3 i punkt 2.5, normaliseret i forhold til de respektive værdier for undergruppen af køretøjer 5-LH, og beregnes på følgende måde:

$$MPW_{sg} = \frac{(AM_{sg} \times PL_{sg})}{(AM_{5-LH} \times PL_{5-LH})}$$

hvor

AM_{sg} er det årlige kilometertal angivet i tabel 4 for køretøjer i den pågældende undergruppe af køretøjer

AM_{5-LH} er det årlige kilometertal angivet for undergruppen af køretøjer 5-LH i tabel 4

PL_{sg} er den gennemsnitlige nyttelastværdi som bestemt i punkt 2.5

PL_{5-LH} er den gennemsnitlige nyttelast for undergruppen af køretøjer 5-LH som bestemt i punkt 2.5.

Tabel 4
Årligt kilometertal

Køretøj Undergruppe sg	Årligt kilometertal AM _{sg} (i km)
4-UD	60 000
4-RD	78 000
4-LH	98 000
5-RD	78 000
5-LH	116 000
9-RD	73 000
9-LH	108 000
10-RD	68 000
10-LH	107 000

2.7. Gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner g/tkm for en fabrikant som omhandlet i artikel 4

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode beregnes de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i g/tkm(CO₂) på følgende måde:

$$CO_2 = ZLEV \times \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times avgCO_{2sg}$$

hvor

$\sum_{sg}$ er summen for alle undergrupper af køretøjer

ZLEV er nul- og lavemissionsfaktoren som bestemt i punkt 2.3

$andel_{sg}$ er andelen af nye tunge køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.4

MPW_{sg} er vægtningsfaktoren for kilometertal og nyttelast som bestemt i punkt 2.6

$avgCO_{2sg}$ er de gennemsnitlige specifikke CO₂-emissioner i g/tkm som bestemt i punkt 2.2

3. CO₂-REFERENCEEMISSIONER, JF. ARTIKEL 1, STK. 2

CO₂-referenceemissioner (rCO_{2sg}) beregnes for hver undergruppe af køretøjer sg på basis af alle nye tunge køretøjer for alle fabrikanter i referenceperioden på følgende måde:

$$rCO_{2sg} = \frac{\sum_v (CO_{2v}/PL)_{sg}}{rV_{sg}}$$

hvor

$\sum_v$ er summen af alle nye tunge køretøjer indregistreret i referenceperioden i undergruppen af køretøjer sg, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 1, stk. 2

CO_{2v} er de specifikke CO_2 -emissioner fordelt nye tunge køretøj v som bestemt i overensstemmelse med punkt 2.1, og, hvis det er relevant, justeret i henhold til bilag II

rV_{sg} er antallet af alle nye tunge køretøjer indregistreret i referenceperioden i undergruppen af køretøjer sg , undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 1, stk. 1

PL_{sg} er den gennemsnitlige nyttelast for køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.5.

4. DE SPECIFIKKE CO_2 -EMISSIONSMÅL FØR EN FABRIKANT SOM OMHANDLET I ARTIKEL 6

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode fra 1. juli 2025 og fremefter beregnes de specifikke CO_2 -emissionsmål T på følgende måde:

$$T = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times (1 - rf) \times rCO_{2sg}$$

hvor

$\sum_{sg}$ er summen for alle undergrupper af køretøjer

$andel_{sg}$ er andelen af nye tunge køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.4

MPW_{sg} er vægtningsfaktoren for kilometertal og nyttelast som bestemt i punkt 2.6

rf er CO_2 -emissionsreduktionsmålet (i%), der er gældende i denne specifikke indberetningsperiode

rCO_{2sg} er CO_2 -referenceemissionerne som bestemt i punkt 3.

5. EMISSIONSKREDITTER OG EMISSIONSOVERSKRIDELSER, JF. ARTIKEL 7

5.1. CO_2 -emissionsreduktionskurve for emissionskreditter

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode for årene Y fra 2019 til 2030 beregnes en CO_2 -emissionsreduktionskurve (ET_Y) på følgende måde:

$$ET_Y = \sum_{sg} share_{sg} \times MPW_{sg} \times R - ET_Y \times rCO_{2sg}$$

hvor

$\sum_{sg}$ er summen for alle undergrupper af køretøjer

$andel_{sg}$ er andelen af nye tunge køretøjer i undergruppen af køretøjer sg som bestemt i punkt 2.4

MPW_{sg} er vægtningsfaktoren for kilometertal og nyttelast som bestemt i punkt 2.6

rCO_{2sg} er CO_2 -referenceemissionerne sombestemt i punkt 3.

$R-ET_Y$ defineres som følger:

for indberetningsperioderne for årene Y fra 2019 til 2025:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2025}) + rf_{2025} \times (2025 - Y)/6$$

og for indberetningsperioderne for årene Y fra 2026 til 2030:

$$R - ET_Y = (1 - rf_{2030}) + (rf_{2030} - rf_{2025}) \times (2030 - Y)/5$$

rf_{2025} og rf_{2030} er CO_2 -emissionsreduktionsmålene (i%), der er gældende for indberetningsperioderne for henholdsvis 2025 og 2030.

5.2. Emissionskreditter og emissionsoverskridelser i hver indberetningsperiode

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode for årene Y fra 2019 to 2029 beregnes emissionskreditter (cCO_{2Y}) og emissionsoverskridelser (dCO_{2Y}) på følgende måde:

Hvis $CO_{2Y} < ET_Y$:

$$cCO_{2Y} = (ET_Y - CO_{2Y}) \times V_Y \text{ and}$$

$$dCO_{2Y} = 0$$

Hvis $CO_{2Y} > T_Y$ for årene 2025 til 2029:

$$dCO_{2Y} = (CO_{2Y} - T_Y) \times V_Y \text{ and}$$

$$cCO_{2Y} = 0$$

I alle andre tilfælde fastsættes dCO_{2Y} og cCO_{2Y} til 0.

hvor

ET_Y er fabrikantens CO_2 -emissionsreduktionskurve i indberetningsperioden for år Y bestemt i overensstemmelse med punkt 5.1

CO_{2Y} er de gennemsnitlige specifikke CO_2 -emissioner for fabrikanten i indberetningsperioden for år Y bestemt i overensstemmelse med punkt 2.7

T_Y er det specifikke CO_2 -emissionsmål for fabrikanten i indberetningsperioden for år Y bestemt i overensstemmelse med punkt 4

V_Y er antallet af nye tunge køretøjer for fabrikanten i indberetningsperioden for år Y, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a).

5.3. Grænse for emissionsoverskridelser

For hver producent defineres grænsen for emissionsoverskridelser ($limCO_2$) på følgende måde:

$$limCO_2 = T_{2025} \times 0,05 \times V_{2025}$$

hvor

T_{2025} er det specifikke CO₂-emissionsmål for fabrikanten i indberetningsperioden for år 2025 bestemt i overensstemmelse med punkt 4

V_{2025} er antallet af nye tunge køretøjer for fabrikanten i indberetningsperioden for år 2025, undtaget specialkøretøjer, jf. artikel 4, stk. 1, litra a)

5.4. Emissionskreditter erhvervet før 2025

Emissionsoverskridelser erhvervet for indberetningsperioden for år 2025 fratrækkes et beløb ($redCO_2$) svarende til emissionskreditter erhvervet før denne indberetningsperiode, som fastsættes for hver fabrikant på følgende måde:

$$redCO_2 = \min(dCO_{2025}; \sum_{Y=2019}^{2024} cCO_{2Y})$$

hvor

$\min.$ er minimum for de to værdier anført i parentes

$\sum_{Y=2019}^{2024}$ er summen for indberetningsperioderne for årene Y fra 2019 til 2024;

dCO_{2025} er emissionsoverskridelser for indberetningsperioden for år 2025 som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.2

cCO_{2Y} er emissionskreditter for indberetningsperioden for år Y som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.2

6. EN FABRIKANTS OVERSKYDENDE CO₂-EMISSIONER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 2

For hver fabrikant og for hver indberetningsperiode fra år 2025 og frem beregnes værdien af overskydende CO₂-emissioner ($exeCO_{2Y}$) på følgende måde, hvis værdien er positiv:

For indberetningsperioden for år 2025

$$exeCO_{2025} = dCO_{2025} - \sum_{Y=2019}^{2025} cCO_{2Y} - limCO_2$$

For indberetningsperioderne for årene Y fra 2026 til 2028

$$exeCO_{2Y} = \sum_{I=2025}^Y (dCO_{2I} - cCO_{2I}) - \sum_{J=2025}^{Y-1} exeCO_{2J} - redCO_2 - limCO_2$$

For indberetningsperioden for år 2029

$$exeCO_2Y = \sum_{I=2025}^{2029} (dCO_{2I} - cCO_{2I}) - \sum_{J=2025}^{2028} exeCO_{2J} - redCO_2$$

For indberetningsperioderne for årene Y fra 2030 og frem

$$exeCO_{2Y} = (CO_{2Y} - T_Y) \times V_Y$$

hvor

$\sum_{Y=2019}^{2025}$ er summen for indberetningsperioderne for årene Y fra 2019 til 2025

$\sum_{I=2025}^Y$ er summen for indberetningsperioderne for årene I fra 2025 til år Y

$\sum_{J=2025}^{Y-1}$ er summen for indberetningsperioderne for årene J fra 2025 til år (Y-1)

$\sum_{J=2025}^{2028}$ er summen for indberetningsperioderne for årene J fra 2025 til 2028

$\sum_{I=2025}^{2029}$ er summen for indberetningsperioderne for årene I fra 2025 til 2029

dCO_{2Y} er emissionsoverskridelser for indberetningsperioden for år Y som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.2

cCO_{2Y} er emissionskreditter for indberetningsperioden for år Y som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.2

$limCO_2$ er grænsen for emissionsoverskridelser som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.3

$redCO_2$ er reduktion af emissionsoverskridelser for indberetningsperioden for år 2025 som bestemt i overensstemmelse med punkt 5.4.

I alle andre tilfælde sættes værdien for overskydende CO₂-emissioner $exeCO_{2Y}$ til 0.

BILAG II

Tilpasningsprocedurer

1. FAKTORER FOR TILPASNING AF NYTTELAST, JF. ARTIKEL 14, STK. 1, LITRA C)

I henhold til artikel 11, stk. 2, litra a), og med henblik på beregning af CO₂-referenceemissioner, jf. artikel 1, stk. 2, anvendes den vægtning efter opgaveprofil og de nyttelastværdier, der er gældende i den indberetningsperiode, hvor ændringerne i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c), træder i kraft for alle nye tunge køretøjer, og CO₂-emissionerne i g/km for et tungt køretøj *v* bestemt for en opgaveprofil *mp*, jf. bilag I, punkt 2.1, tabel 2, tilpasses på følgende måde:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times (1 + PL_{sg,mp} \times (PL_{sg,mp} - PL(RP)_{sg,mp}))$$

hvor

sg er den undergruppe af køretøjer, som køretøjet *v* tilhører

$CO_2(RP)_{v,mp}$ er de specifikke CO₂-emissioner for køretøj *v* i g/km, som bestemt for opgaveprofil *mp* og baseret på overvågningsdata for referenceperioden indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956

$PL(RP)_{sg,mp}$ er nyttelastværdien tildelt til køretøj *v* i undergruppen af køretøjer *sg* for opgaveprofil *mp* i referenceperioden, i henhold til bilag I, punkt 2.5, tabel 3, med henblik på fastsættelse af overvågningsdata indberettet for referenceperioden i henhold til forordning (EU) 2018/956

$PL_{sg,mp}$ er nyttelastværdien tildelt til køretøjer i undergruppen af køretøjer *sg* for opgaveprofil *mp* i den indberetningsperiode, hvor ændringerne i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c), træder i kraft for alle nye tunge køretøjer, jf. bilag I, punkt 2.5, tabel 3

$PL_{sg,mp}$ er faktoren for tilpasning af nyttelast som fastsat i tabel 5.

Tabel 5

Faktorer for tilpasning af nyttelast $PL_{sg,mp}$

$PL_{sg,mp}$ (i 1/ton)		Opgaveprofiler <i>mp</i> ⁽¹⁾				
		RDL, RDR	REL, RER	LHL, LHR	LEL, LER	UDL, UDR
Køretøj undergrupper <i>sg</i>	4-UD	0,026	N.A.	0,015	N.A.	0,026
	4-RD					
	4-LH					
	5-RD	0,022	0,022	0,017	0,017	0,022
	5-LH					
	9-RD	0,026	0,025	0,015	0,015	0,026
	9-LH					
	10-RD	0,022	0,021	0,016	0,016	0,022
	10-LH					

⁽¹⁾ se definitioner af opgaveprofiler i bilag I, punkt 2.1.

2. FAKTORER FOR TILPASNING AF NYTTELAST, JF. ARTIKEL 12, STK. 2, LITRA C)

I henhold til artikel 11, stk. 2, litra b), og med henblik på beregning af CO₂-referenceemissioner, jf. artikel 1, stk. 2, anvendes den vægtning efter opgaveprofil og de nyttelastværdier, der er gældende i den indberetningsperiode, hvor ændringerne i henhold til artikel 14, stk. 1, litra c), træder i kraft for alle nye tunge køretøjer, og CO₂-emissionerne i g/km for et tungt køretøj v bestemt for en opgaveprofil mp , jf. bilag I, punkt 2.1, tilpasses på følgende måde:

$$CO_{2v,mp} = CO_2(RP)_{v,mp} \times (\sum_r S_{r,sg} \times CO_{2r,mp}) / (\sum_r S_{r,sg} \times CO_2(RP)_{r,mp})$$

hvor

$\sum_r$ er summen af alle repræsentative køretøjer r for undergruppen af køretøjer sg

sg er den undergruppe af køretøjer, som køretøjet v tilhører

$S_{r,sg}$ er den statistiske vægtning for det repræsentative køretøj r i undergruppen af køretøjer sg

$CO_2(RP)_{v,mp}$ er de specifikke CO₂-emissioner for køretøj v i g/km, som bestemt for opgaveprofil mp og baseret på overvågningsdata for referenceperioden indberettet i henhold til forordning (EU) 2018/956;

$CO_2(RP)_{r,mp}$ er de specifikke CO₂-emissioner for det repræsentative køretøj r i g/km som bestemt for opgaveprofil mp i henhold til forordning (EF) nr. 595/2009 og dens gennemførelsesforanstaltninger i den referenceperiode, hvor $CO_2(RP)_{v,mp}$ blev bestemt

$CO_{2r,mp}$ er de specifikke CO₂-emissioner for det repræsentative køretøj r bestemt for opgaveprofil mp i henhold til forordning (EF) nr. 595/2009 og dens gennemførelsesforanstaltninger i den indberetningsperiode, hvor de ændringer, der er omhandlet i denne forordnings artikel 14, stk. 2, træder i kraft for alle nye tunge køretøjer.

Det repræsentative køretøj defineres i henhold til den metode, der er omhandlet i denne forordnings artikel 14, stk. 3.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2019/1243**af 20. juni 2019****om tilpasning af en række retsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 33, artikel 43, stk. 2, artikel 53, stk. 1, artikel 62 og 91, artikel 100, stk. 2, artikel 114, artikel 153, stk. 2, litra b), artikel 168, stk. 4, litra b), artikel 172, artikel 192, stk. 1, artikel 207, stk. 2, artikel 214, stk. 3, og artikel 338, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Lissabontraktaten ændrede de retlige rammebestemmelser om de beføjelser, som Kommissionen tillægges af lovgiverne, og indfører en sondring mellem de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage almenlydige ikkelovgivningsmæssige retsakter, der udbygger eller ændrer visse ikkevæsentlige bestemmelser i en lovgivningsmæssig retsakt (delegerede retsakter), og de beføjelser, som Kommissionen kan få delegeret til at vedtage retsakter for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af juridisk bindende EU-retsakter (gennemførelsesretsakter).
- (2) Lovgivningsmæssige retsakter, der er vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttræden, tillægger Kommissionen beføjelser til at vedtage foranstaltninger efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 5a i Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽⁴⁾.
- (3) Tidligere forslag om tilpasning af lovgivning, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol, til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten, blev trukket tilbage ⁽⁵⁾, fordi de interinstitutionelle forhandlinger var gået i stå.

⁽¹⁾ EUT C 288 af 31.8.2017, s. 29.

⁽²⁾ EUT C 164 af 8.5.2018, s. 82.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 17.4.2019 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.6.2019.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

⁽⁵⁾ EUT C 80 af 7.2.2015, s. 17.

- (4) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede efterfølgende til enighed om en ny ramme for delegerede retsakter i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁶⁾ og anerkendte behovet for tilpasning af al eksisterende lovgivning til den retlige ramme, der blev indført ved Lissabontraktaten. De var navnlig enige om, at det er nødvendigt at give høj prioritet til en hurtig tilpasning af alle basisretsakter, der stadig henviser til forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen forpligtede sig til at udarbejde et forslag om en sådan tilpasning inden udgangen af 2016.
- (5) De fleste delegationer af beføjelser i basisretsakterne, der foreskriver brug af forskriftsproceduren med kontrol, opfylder kriterierne i artikel 290, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og bør tilpasses til nævnte artikel.
- (6) Andre bestemmelser om delegation af beføjelser i basisretsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, opfylder kriterierne i artikel 291, stk. 2, i TEUF og bør tilpasses til nævnte artikel.
- (7) Når Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, bør disse udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽⁷⁾.
- (8) I et begrænset antal basisretsakter, der indeholder bestemmelser om brug af forskriftsproceduren med kontrol, er visse beføjelser ikke længere nødvendige og bør derfor udgå.
- (9) Det fastsættes i punkt 31 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning, at på betingelse af at Kommissionen giver objektive begrundelser, der er baseret på en materiel forbindelse mellem to eller flere beføjelser i en enkelt lovgivningsmæssig retsakt, og medmindre andet er fastsat i den lovgivningsmæssige retsakt, kan beføjelser samles. Høringer i forbindelse med udarbejdelse af delegerede retsakter tjener også til at angive, hvilke beføjelser der anses for at være materielt forbundet. I sådanne tilfælde vil enhver indsigelse fra Europa-Parlamentet eller Rådet klart angive, hvilken beføjelse den specifikt vedrører. I et begrænset antal basisretsakter, der er anført i bilaget til denne forordning, er der i basisretsakten indføjet en klar bestemmelse vedrørende vedtagelse af særskilte delegerede retsakter for forskellige delegerede beføjelser.
- (10) Denne forordning bør ikke berøre igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF inden denne forordnings ikrafttræden.
- (11) Da de tilpasninger og ændringer, der skal foretages, kun vedrører procedurer på EU-plan, er der for så vidt angår direktiver intet krav om, at medlemsstaterne gennemfører dem.
- (12) De pågældende retsakter bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De retsakter, der er anført i bilaget, ændres som anført deri.

⁽⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

Artikel 2

Denne forordning berører ikke igangværende procedurer, hvor et udvalg allerede har afgivet udtalelse i overensstemmelse med artikel 5a i afgørelse 1999/468/EF.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. juni 2019.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

G. CIAMBA

Formand

BILAG

I. KOMMUNIKATIONSNET, INDHOLD OG TEKNOLOGI

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet.eu ⁽¹⁾

For at fastsætte betingelserne for gennemførelse af landekode-topdomænet.eu (ccTLD), jf. forordning (EF) nr. 733/2002, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere denne forordning med kriterier og procedure for udpegelse af topdomæneadministratoren samt generelle retningslinjer for implementering af topdomænet.eu (TLD) og dets funktioner samt de generelle principper for registrering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 733/2002 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, litra a), affattes således:

»a) vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge kriterier og procedure for udpegelsen af topdomæneadministratoren.

Hvis det i forbindelse med fastlæggelsen af kriterier og procedure for udpegelsen af topdomæneadministratoren er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 5b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel«.

- 2) Artikel 5 ændres således:

- a) Stk. 1, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til efter høring af topdomæneadministratoren at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet.eu og dets funktioner samt de generelle principper for registrering.«

- b) Stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

»Hvis en medlemsstat eller Kommissionen inden 30 dage efter offentliggørelsen gør indsigelse mod et punkt i en meddelt liste, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5a for at afhjælpe situationen ved at supplere denne forordning.«

⁽¹⁾ EFT L 113 af 30.4.2002, s. 1.

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 5a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 5b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 5a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 6, stk. 3 og 4, udgår.

2. Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 626/2008/EF af 30. juni 2008 om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester (mobile satellite services, MSS) ⁽²⁾

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af beslutning nr. 626/2008/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende hensigtsmæssige vilkår for samordnet anvendelse af håndhævelsesbestemmelserne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

I beslutning nr. 626/2008/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage foranstaltninger til fastlæggelse af alle hensigtsmæssige vilkår for samordnet anvendelse af håndhævelsesbestemmelserne som omhandlet i denne artikels stk. 2, herunder bestemmelserne for samordnet suspension eller ophævelse af tilladelser i forbindelse med overtrædelser af de fælles betingelser i artikel 7, stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 10, stk. 3.«

- 2) Artikel 10, stk. 4, udgår.

II. HUMANITÆR BISTAND OG CIVILBESKYTTELSE

Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ⁽³⁾

Siden forordning (EF) nr. 1257/96 blev vedtaget i 1996, har Kommissionen ikke på noget tidspunkt skullet vedtage nogen foranstaltninger efter forskriftsproceduren med kontrol med henblik på at ændre ikkevæsentlige elementer i forordningen. Der synes heller ikke at være nogen forudsigelige behov herfor i fremtiden. Muligheden for at vedtage gennemførelsesforanstaltninger i overensstemmelse med forskriftsproceduren med kontrol bør derfor udgå af forordning (EF) nr. 1257/96, uden at det er nødvendigt at tillægge Kommissionen nogen beføjelser.

I forordning (EF) nr. 1257/96 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 15, stk. 1, udgår.

- 2) Artikel 17, stk. 4, udgår.

III. BESKÆFTIGELSE, SOCIALE ANLIGGENDER, ARBEJDSMARKEDSFORHOLD OG INKLUSION

1. Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet (første særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁴⁾

⁽²⁾ EUT L 172 af 2.7.2008, s. 15.

⁽³⁾ EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1.

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering af udformning, fremstilling og indretning af dele af arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende arbejdssteder bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 89/654/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 ⁽⁵⁾ bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 89/654/EØF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende udformning, fremstilling og indretning af dele af arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende arbejdssteder.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 9b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse af 22. juli 2003 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (EUT C 218 af 13.9.2003, s. 1).

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 9a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

2. Rådets direktiv 89/656/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af personlige værnemidler under arbejdet (tredje særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁶⁾

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende personlige værnemidler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 89/656/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽⁶⁾ EFT L 393 af 30.12.1989, s. 18.

I direktiv 89/656/EØF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende personlige værnemidler, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende personlige værnemidler.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 9b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 9b***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 9a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

3. Rådets direktiv 90/269/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne (fjerde særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁷⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende manuel håndtering af byrder, som kan medføre risiko for især ryg- og lændeskader hos arbejdstagerne, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 90/269/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 90/269/EØF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 8 affattes således:

*»Artikel 8***Ændring af bilagene**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende manuel håndtering af byrder.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 8b, på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

⁽⁷⁾ EFT L 156 af 21.6.1990, s. 9.

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 8b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 8a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4. Rådets direktiv 90/270/EØF af 29. maj 1990 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejde ved skærmterminaler (femte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽⁸⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende skærmterminaler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget til direktiv 90/270/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 90/270/EØF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Ændring af bilaget

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget for at tage hensyn til den tekniske udvikling, udviklingen i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende skærmterminaler.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 10b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽⁸⁾ EFT L 156 af 21.6.1990, s. 14.

3. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 10b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 10a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

5. Rådets direktiv 92/29/EØF af 31. marts 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed med henblik på at forbedre den lægelige bistand om bord på skibe ⁽⁹⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling eller ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende lægelig bistand om bord på skibe bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 92/29/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽⁹⁾ EFT L 113 af 30.4.1992, s. 19.

I direktiv 92/29/EØF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske udvikling eller ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende lægelig bistand om bord på skibe.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 8b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 8b***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 8a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

6. Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser (ottende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁰⁾

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende midlertidige eller mobile byggepladser bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilag IV til direktiv 92/57/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 92/57/EØF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 13 affattes således:

*»Artikel 13***Ændring af bilag IV**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilag IV for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende midlertidige eller mobile byggepladser, samt den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer og viden vedrørende midlertidige eller mobile byggepladser.

⁽¹⁰⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 6.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 13b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 13a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 13a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

7. Rådets direktiv 92/58/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet (niende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁾

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt viden vedrørende signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 92/58/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 92/58/EØF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering i forbindelse med design og fremstilling af midler eller anordninger til signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet, samt den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer og fremskridt med viden vedrørende signalgivning i forbindelse med sikkerhed og sundhed under arbejdet.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 9b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽¹⁾ EFT L 245 af 26.8.1992, s. 23.

3. Den i artikel 9 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 9b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 9a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

8. Rådets direktiv 94/33/EF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen ⁽¹²⁾

For at sikre passende beskyttelse af unge på arbejdspladsen og tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer og fremskridt i viden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget til direktiv 94/33/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽¹²⁾ EFT L 216 af 20.8.1994, s. 12.

I direktiv 94/33/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 15 affattes således:

»Artikel 15

Ændring af bilaget

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 15a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget for at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer og fremskridt med viden vedrørende beskyttelse af unge på arbejdspladsen.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 15a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 15, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 15 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 15 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

9. Rådets direktiv 98/24/EF af 7. april 1998 om beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici i forbindelse med kemiske agenser (fjortende særdirektiv i henhold til direktiv 89/391/EØF, artikel 16, stk. 1) ⁽¹³⁾

For at sikre passende beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet mod risici og tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering, den tekniske udvikling, ændringer i de internationale standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende kemiske agenser bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 98/24/EF og supplere nævnte direktiv ved at fastsætte eller ajourføre vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 98/24/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte eller ajourføre de vejledende grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, jf. første afsnit, under hensyntagen til de til rådighed værende målemetoder.

Medlemsstaterne holder arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer orienteret om de grænseværdier for erhvervsmæssig eksponering, der fastsættes på EU-plan.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 12b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

- 2) Artikel 12, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende kemiske agenser, samt den tekniske udvikling, ændringer i de internationale standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende kemiske agenser.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 12b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

- 3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽¹³⁾ EFT L 131 af 5.5.1998, s. 11.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 12, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 12b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 12a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/44/EF af 25. juni 2002 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (vibrationer) (16. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁴⁾

⁽¹⁴⁾ EFT L 177 af 6.7.2002, s. 13.

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende mekaniske vibrationer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget til direktiv 2002/44/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 2002/44/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Ændring af bilaget

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilaget for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende mekaniske vibrationer.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 11b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 11b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 11a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 12 udgår.

11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/10/EF af 6. februar 2003 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsdagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (støj) (17. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁵⁾

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende støj bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af direktiv 2003/10/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽¹⁵⁾ EUT L 42 af 15.2.2003, s. 38.

I direktiv 2003/10/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Ændring af direktivet

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af dette direktiv for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller specifikationer og ny viden vedrørende støj.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 12b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 12 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 12b***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 12a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 13 udgår.

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/37/EF af 29. april 2004 om beskyttelse af arbejdstagerne mod risici for under arbejdet at være udsat for kræftfremkaldende stoffer eller mutagener (sjette særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁶⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende kræftfremkaldende stoffer eller mutagener bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilag II til direktiv 2004/37/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 2004/37/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Ændring af bilag II

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 17a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilag II for at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden vedrørende kræftfremkaldende stoffer eller mutagener.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 17b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

⁽¹⁶⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 50.

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 17a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 17 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 17b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 17a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

13. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽¹⁷⁾

For at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller internationale specifikationer og ny videnskabelig viden vedrørende erhvervsmæssig eksponering for optisk stråling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene til direktiv 2006/25/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 2006/25/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilagene for at tage hensyn til den tekniske harmonisering og standardisering vedrørende produktudvikling, konstruktion, fremstilling eller indretning af arbejdsudstyr eller arbejdssteder, den tekniske udvikling, ændringer i de harmoniserede europæiske standarder eller internationale specifikationer og ny videnskabelig viden vedrørende erhvervsmæssig eksponering for optisk stråling. Disse ændringer må ikke medføre en ændring af de eksponeringsgrænseværdier, der er fastsat i bilagene.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 10b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

- 2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽¹⁷⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 38.

3. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 10b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 10a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 11 udgår.

14. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/148/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af arbejdstagere mod farerne ved under arbejdet at være udsat for asbest ⁽¹⁸⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilag I til direktiv 2009/148/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

⁽¹⁸⁾ EUT L 330 af 16.12.2009, s. 28.

I direktiv 2009/148/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 9 udgår.

2) Artikel 18, stk. 2, affattes således:

»2. Inden en arbejdstager udsættes for støv fra asbest eller asbestholdige materialer på arbejdspladsen, skal han have adgang til en helbredsundersøgelse.

Denne undersøgelse skal omfatte en særlig undersøgelse af thorax. Bilag I indeholder praktiske retningslinjer til brug for medlemsstaterne i forbindelse med den kliniske undersøgelse. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18a vedrørende ændringer af bilag I for at tilpasse det til den tekniske udvikling.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 18b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Der skal fortsat være adgang til en sådan undersøgelse mindst én gang hver tredje år, så længe eksponeringen varer.

Der føres i overensstemmelse med national lovgivning og/eller praksis en personlig helbredsjournal for hver enkelt arbejdstager som omhandlet i første afsnit.»

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 18a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 18, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 18b

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 18a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

IV. ENERGI

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre ⁽¹⁹⁾

For at foretage de nødvendige tekniske tilpasninger af forordning (EF) nr. 1222/2009 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at tilpasse bilagene til nævnte forordning til den tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1222/2009 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Ændringer og tilpasninger til den tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a vedrørende ændring af denne forordning med hensyn til følgende:

- a) indførelse af krav om oplysninger i forbindelse med vådgrebsklassificering af C2- og C3-dæk, forudsat at der foreligger egnede harmoniserede prøvningsmetoder

⁽¹⁹⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46.

b) tilpasning, hvor det er relevant, af vejgrebsklassificeringen til de særlige tekniske egenskaber ved dæk, der primært er konstrueret til at opnå en bedre ydeevne end normale dæk for så vidt angår deres evne til at sætte køretøjet i gang, holde det i gang eller bringe det til standsning i sne- og/eller isglat føre

c) tilpasning af bilag I-V til den tekniske udvikling.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 13 udgår.

V. MILJØ

1. Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/63/EF af 20. december 1994 om forebyggelse af emissioner af flygtige organiske forbindelser (VOC) ved benzinoplagring og benzindistribution fra terminaler til servicestationer ⁽²⁰⁾

For at sikre at specifikationerne for bundpåfyldningsudstyr, der er fastsat i direktiv 94/63/EF, revideres, hvis det er relevant, og tilpasse bilagene til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilagene til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 94/63/EF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, stk. 1, sjette afsnit, affattes således:

»Alle terminaler med udstyr til påfyldning af tankbiler skal udstyres med mindst én påfyldningsanordning, som opfylder de specifikationer for bundpåfyldningsudstyr, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen tager regelmæssigt disse specifikationer op til fornyet undersøgelse og tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 7a med henblik på at ændre bilag IV i lyset af resultatet af denne fornyede undersøgelse.«

- 2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

Tilpasning til den tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 7a vedrørende ændringer af bilagene for at tilpasse dem til den tekniske udvikling, bortset fra grænseværdierne i bilag II, punkt 2.«

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 1, og artikel 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽²⁰⁾ EFT L 365 af 31.12.1994, s. 24.

3. Den i artikel 4, stk. 1, og artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 7 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 8 udgår.

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/49/EF af 25. juni 2002 om vurdering og styring af ekstern støj ⁽²¹⁾

For at tilpasse direktiv 2002/49/EF til den tekniske og videnskabelige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilagene til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2002/49/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a vedrørende ændringer af bilag II for at fastlægge fælles vurderingsmetoder til bestemmelse af Lden og Lnight.«

b) I stk. 3 indsættes følgende som andet afsnit:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a vedrørende ændringer af bilag III for at fastlægge fælles vurderingsmetoder til bestemmelse af skadelige virkninger.«

⁽²¹⁾ EFT L 189 af 18.7.2002, s. 12.

- 2) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a vedrørende ændringer af punkt 3 i bilag I og af bilag II og III for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling.«

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 12, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 12 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 12 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

- 4) Artikel 13, stk. 3, udgår.

- 5) I bilag III affattes andet punktum i indledningen således:

»De dosis/effekt-forhold, der indføres ved fremtidige revisioner af dette bilag, vil navnlig vedrøre:«.

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/42/EF af 21. april 2004 om begrænsning af emissioner af flygtige organiske forbindelser fra anvendelse af organiske opløsningsmidler i visse maling og lakker samt produkter til autoreparationslakering og om ændring af direktiv 1999/13/EF ⁽²²⁾

For at sikre, at der anvendes tidssvarende analysemetoder til at fastslå, om grænseværdierne for indholdet af flygtige organiske forbindelser er overholdt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag III til direktiv 2004/42/EF for at tilpasse det til den tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2004/42/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Tilpasning til den tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a vedrørende ændringer af bilag III for at tilpasse det til den tekniske udvikling.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

⁽²²⁾ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 87.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

3) Artikel 12, stk. 3, udgår.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 166/2006 af 18. januar 2006 om oprettelse af et europæisk register over udledning og overførsel af forurenende stoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/689/EØF og 96/61/EF ⁽²³⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 166/2006 til den tekniske udvikling og til udviklingen inden for folkeretten og sikre en bedre rapportering bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag II og III til nævnte forordning for at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling eller som følge af vedtagelse af ændringer af bilagene til denne protokol af parterne i UNECE-protokollen om registre over udledning og overførsel af forurenende stoffer, såvel som for at supplere nævnte forordning ved at iværksætte rapportering om relevante forurenende stoffer fra en eller flere diffuse kilder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 166/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. I de tilfælde, hvor Kommissionen konstaterer, at der ikke findes data om udledninger fra diffuse kilder, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18a med henblik på at supplere denne forordning ved at iværksætte rapportering om relevante forurenende stoffer fra en eller flere diffuse kilder, idet der, hvis det er hensigtsmæssigt, benyttes internationalt anerkendte metoder.«

⁽²³⁾ EUT L 33 af 4.2.2006, s. 1.

2) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18a vedrørende ændringer af bilag II og III med henblik på:

- a) at tilpasse dem til den videnskabelige eller tekniske udvikling
- b) at tilpasse dem som følge af vedtagelse af ændringer af bilagene til protokollen af parterne i protokollen.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 3, og artikel 18, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 8, stk. 3, og artikel 18 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 3, og artikel 18 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 19, stk. 3, udgår.

5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽²⁴⁾

For at sikre, at forordning (EF) nr. 1272/2008 ajourføres regelmæssigt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på:

- at ændre bilag VI til nævnte forordning for at harmonisere klassificeringen og mærkningen af stoffer
- at ændre bilag VIII for yderligere at harmonisere oplysningerne vedrørende beredskab i sundhedsmæssige nødsituationer og forebyggende foranstaltninger
- at ændre visse bestemmelser i nævnte forordning og bilag I-VIII til samme forordning for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1272/2008 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 37, stk. 5, affattes således:

»5. Kommissionen skal uden unødigt forsinkelse vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 53a, hvis den finder, at harmoniseringen af klassificeringen og mærkningen af det pågældende stof er hensigtsmæssig, for at ændre bilag VI om indførelse af stoffet sammen med den relevante klassificering og de relevante mærkningselementer i tabel 3.1 i del 3 i bilag VI samt, hvis det er relevant, de specifikke koncentrationsgrænser eller M-faktorer.

⁽²⁴⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

Indtil den 31. maj 2015 foretages en tilsvarende indgang i tabel 3.2 i del 3 i bilag VI på samme betingelser.

Hvis det i forbindelse med harmonisering af klassificeringen og mærkningen af stoffer er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 53b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende stykke.«

2) Artikel 45, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 53a med henblik på at ændre bilag VIII for yderligere at harmonisere oplysningerne vedrørende beredskab i sundhedsmæssige nødsituationer og forebyggende foranstaltninger efter høring af de relevante interessenter, f.eks. den europæiske sammenslutning af giftkontrolcentre og kliniske toksikologer (European Association of Poison Control Centres and Clinical Toxicologists (EAPCCT)).«

3) Artikel 53, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 53a vedrørende ændring af artikel 6, stk. 5, artikel 11, stk. 3, artikel 12 og 14, artikel 18, stk. 3, litra b), artikel 23 og 25-29, artikel 35, stk. 2, andet og tredje afsnit, og bilag I-VIII for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling under behørig hensyntagen til den videre udvikling af GHS, navnlig FN-ændringer vedrørende anvendelsen af oplysninger om tilsvarende blandinger, og under hensyntagen til udviklingen med hensyn til internationalt anerkendte kemikalieprogrammer og oplysninger fra ulykkesdatabaser.

Hvis det er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 53b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende stykke.«

4) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 53a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 37, stk. 5, artikel 45, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 37, stk. 5, artikel 45, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 37, stk. 5, artikel 45, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 53b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 53a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 53c

Særskilte delegerede retsakter for forskellige delegerede beføjelser

Kommissionen vedtager en særskilt delegeret retsakt for hver beføjelse, der er delegeret til den i henhold til denne forordning.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

5) Artikel 54, stk. 3 og 4, udgår.

6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/126/EF af 21. oktober 2009 om fase II-genvinding af benzindampe ved benzinpåfyldning af motorkøretøjer på servicestationer ⁽²⁵⁾

For at sikre overensstemmelse med eventuelle relevante standarder udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre visse bestemmelser i direktiv 2009/126/EF for at tilpasse det til den tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽²⁵⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 36.

I direktiv 2009/126/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Tekniske tilpasninger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændringer af artikel 4 og 5 for at tilpasse dem til den tekniske udvikling, hvis det er nødvendigt for at sikre overensstemmelse med eventuelle relevante standarder udarbejdet af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN).

Den i stk. 1 omhandlede delegation af beføjelser finder ikke anvendelse på benzindampgenvindingsgraden og damp/benzin-forholdet i artikel 4 og perioderne i artikel 5.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 9 udgår.

VI. EUROSTAT

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1893/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter NACE rev. 2 og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3037/90 og visse EF-forordninger om bestemte statistiske områder ⁽²⁶⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 1893/2006 til den teknologiske og økonomiske udvikling og bringe NACE rev. 2 i overensstemmelse med andre socioøkonomiske nomenklaturer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I til nævnte forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1893/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 6 ændres således:

a) Titlen affattes således:

»Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6a vedrørende ændring af bilag I for at tage hensyn til den teknologiske eller økonomiske udvikling eller bringe det i overensstemmelse med andre socioøkonomiske nomenklaturer.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

⁽²⁶⁾ EUT L 393 af 30.12.2006, s. 1.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 7, stk. 3, udgår.

2. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 451/2008 af 23. april 2008 om oprettelse af en ny statistisk aktivitetstilknyttet produktklassifikation (CPA) og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3696/93 ⁽²⁷⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 451/2008 til den teknologiske eller økonomiske udvikling og bringe den i overensstemmelse med andre socioøkonomiske nomenklaturer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilaget til nævnte forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 451/2008 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 6 ændres således:

a) Titlen affattes således:

»Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6a vedrørende ændring af bilaget for at tage hensyn til den teknologiske eller økonomiske udvikling eller bringe det i overensstemmelse med andre socioøkonomiske nomenklaturer.

Kommissionen sikrer ved udøvelsen af denne beføjelse, at de delegerede retsakter ikke pålægger medlemsstaterne eller respondenterne en væsentlig yderligere byrde eller væsentlige yderligere omkostninger.«

⁽²⁷⁾ EUT L 145 af 4.6.2008, s. 65.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

3) Artikel 7, stk. 3, udgår.

VII. DET INDRE MARKED, INDUSTRI, IVÆRKSÆTTERI OG SMV'ER

1. Rådets direktiv 76/211/EØF af 20. januar 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om emballering af visse varer efter vægt eller volumen i færdigpakninger ⁽²⁸⁾

⁽²⁸⁾ EFT L 46 af 21.2.1976, s. 1.

For at tilpasse direktiv 76/211/EØF til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilag I og II til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 76/211/EØF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 6 affattes således:

»Artikel 6

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6a vedrørende ændringer af bilag I og II for at tilpasse dem til den tekniske udvikling.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/14/EF af 8. maj 2000 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om støjmission i miljøet fra maskiner til udendørs brug ⁽²⁹⁾

For at tilpasse direktiv 2000/14/EF til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilag III til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2000/14/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 18, stk. 2, udgår.
- 2) Artikel 18a affattes således:

»Artikel 18a

Ændring af bilag III

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18b vedrørende ændringer af bilag III for at tilpasse det til den tekniske udvikling. Disse delegerede retsakter må ikke have nogen direkte virkning på det målte lydeffektniveau, der er omhandlet i artikel 12, navnlig gennem indføjeelse af henvisninger til relevante europæiske standarder.«

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 18a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 18a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽²⁹⁾ EFT L 162 af 3.7.2000, s. 1.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 18a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 19, litra b), udgår.

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/9/EF af 11. februar 2004 om inspektion og verifikation af god laboratoriepraksis (GLP) ⁽³⁰⁾

For at vedtage den nødvendige tekniske tilpasning af direktiv 2004/9/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på:

— at ændre nævnte direktiv med henblik på at løse uoverensstemmelser vedrørende overholdelsen af GLP

— at ændre attesteringsformuleringen i nævnte direktiv

— at ændre bilag I til nævnte direktiv for at tage hensyn til den tekniske udvikling.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2004/9/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6a vedrørende ændring af dette direktiv for at løse de i stk. 1 anførte problemer. Ændringer af bilag I må ikke ændre dets karakter med hensyn til at fastsætte retningslinjer for kontrolprocedurer for GLP og for inspektion af forsøgslaboratorier og revision af undersøgelser.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 6a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽³⁰⁾ EUT L 50 af 20.2.2004, s. 28.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 3, og artikel 8, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 7, stk. 3, udgår.

4) Artikel 8, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 6a vedrørende ændringer af:

a) formuleringen i artikel 2, stk. 2

b) bilag I for at tage hensyn til den tekniske udvikling.«

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF ⁽³¹⁾

For at tage hensyn til den nyeste udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre den vejledende liste over sikkerhedskomponenter i bilag V til direktiv 2006/42/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽³¹⁾ EUT L 157 af 9.6.2006, s. 24.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af direktiv 2006/42/EF bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser vedrørende de nødvendige foranstaltninger for potentielt farlige maskiner. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.

I direktiv 2006/42/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 2, stk. 2, litra c), andet afsnit, affattes således:

»Bilag V indeholder en vejledende liste over sikkerhedskomponenter«.

2) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a vedrørende ændringer af bilag V for at ajourføre den vejledende liste over sikkerhedskomponenter.«

3) Artikel 9, stk. 3, andet og tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen vedtager under behørig hensyntagen til disse høringer de nødvendige foranstaltninger ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 22, stk. 3.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

5) Artikel 22, stk. 3, affattes således:

»3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*) anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/34/EF af 23. april 2009 om fælles bestemmelser for måleinstrumenter og for måletekniske kontrolmetoder ⁽³²⁾

For at sikre, at der foretages de nødvendige tekniske tilpasninger af direktiv 2009/34/EF, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at tilpasse bilagene til nævnte direktiv til den tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

For så vidt angår beføjelsen i artikel 5, stk. 3, hvorefter de medlemsstater, der har meddelt en begrænset EF-typegodkendelse, skal ansøge om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag I og II, eksisterer sådanne begrænsede EF-typegodkendelser ikke længere. Beføjelsen i artikel 5, stk. 3, bør derfor udgå.

I direktiv 2009/34/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, udgår.

2) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 16a vedrørende ændringer af bilag I og II for at tilpasse dem til den tekniske udvikling.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 16a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽³²⁾ EUT L 106 af 28.4.2009, s. 7.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 16 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 17 udgår.

6. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet ⁽³³⁾

For at sikre, at listen over forsvarsrelaterede produkter, der er fastsat i bilaget til direktiv 2009/43/EF, er i nøje overensstemmelse med EU's fælles liste over militært udstyr, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre nævnte bilag og ændre nævnte direktiv for så vidt angår de omstændigheder, hvorunder medlemsstaterne kan fritage overførsler af forsvarsrelaterede produkter fra forpligtelsen til forudgående tilladelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽³³⁾ EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1.

I direktiv 2009/43/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ vedrørende ændringer af stk. 2 for at inddrage tilfælde, hvor:

- a) overførslen finder sted på en sådan måde, at den offentlige orden eller offentlige sikkerhed ikke berøres
- b) forpligtelsen til forudgående tilladelse er blevet uforenelig med medlemsstaternes internationale forpligtelser efter vedtagelse af dette direktiv
- c) det er nødvendigt af hensyn til det mellemstatslige samarbejde som nævnt i artikel 1, stk. 4.«

2) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Ændring af bilaget

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a vedrørende ændringer af listen over forsvarsrelaterede produkter, der er fastsat i bilaget, således at den er i nøje overensstemmelse med Den Europæiske Unions fælles liste over militært udstyr.

Hvis det er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 13b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.«

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 13a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 4, stk. 3, og artikel 13, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 4, stk. 3, og artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, og artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 13a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

4) Artikel 14 udgår.

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 79/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF ⁽³⁴⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 79/2009 til den tekniske udvikling for så vidt angår sikkerheden ved brintdrevne køretøjer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere nævnte forordning med tekniske krav til sådanne køretøjer samt administrative bestemmelser, modeller for administrative dokumenter og modeller for mærkning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 79/2009 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 12 affattes således:

»Artikel 12

Delegerede beføjelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 12a med henblik på at supplere denne forordning på baggrund af den tekniske udvikling ved at fastsætte:

- a) detaljerede regler for prøvningsprocedurerne i bilag II-V

⁽³⁴⁾ EUT L 35 af 4.2.2009, s. 32.

- b) detaljerede regler om kravene til montering af brintkomponenter og -systemer, som angivet i bilag VI
- c) detaljerede regler om kravene til sikker og pålidelig drift af brintkomponenter og -systemer, jf. artikel 5
- d) specificering af kravene for så vidt angår et eller flere af følgende punkter:
 - i) anvendelsen af ren brint eller en blanding af brint og naturgas/biometan
 - ii) nye former for oplagring eller anvendelse af brint
 - iii) kollisionsbeskyttelse af køretøjer for at sikre brintkomponenters og -systemers modstandsevne
 - iv) sikkerhedskrav til integrerede systemer, der som minimum omfatter detektion af utætheder og krav vedrørende rensningsgas
 - v) elektrisk isolation og elektrisk sikkerhed
- e) administrative bestemmelser for EF-typegodkendelse af køretøjer for så vidt angår brint som drivmiddel og af brintkomponenter og -systemer
- f) regler om de oplysninger, der skal afgives af fabrikanterne i forbindelse med typegodkendelse og syn, jf. artikel 4, stk. 4 og 5
- g) detaljerede regler for mærkning eller andre former for klar og hurtig identifikation af brintdrevne køretøjer som angivet i bilag VI, punkt 16, og
- h) andre foranstaltninger, som er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.»

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 12a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 12 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 13 udgår.

8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet og om ændring af direktiv 2004/17/EF og 2004/18/EF ⁽³⁵⁾

For at tilpasse direktiv 2009/81/EF til den hurtige tekniske, økonomiske og lovgivningsmæssige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre tærskelværdierne for kontrakter for at tilpasse dem til dem, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU ⁽³⁶⁾, ændre henvisningerne til det fælles glossar for offentlige kontrakter (CPV-nomenklaturen) og ændre visse referencenumre i CPV-nomenklaturen og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte positioner i CPV-nomenklaturen. Da reglerne og de tekniske bestemmelser for anordningerne til elektronisk modtagelse bør ajourføres til den teknologiske udvikling, er det også nødvendigt at tillægge Kommissionen beføjelser til at ændre reglerne og de tekniske bestemmelser for anordningerne til elektronisk modtagelse. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2009/81/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 66a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽³⁵⁾ EUT L 216 af 20.8.2009, s. 76.

⁽³⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og om ophævelse af direktiv 2004/17/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 243).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 68, stk. 1, og artikel 69, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 68, stk. 1, og artikel 69, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 68, stk. 1, og artikel 69, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 66b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 66a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

2) Artikel 67, stk. 3 og 4, udgår.

3) Artikel 68, stk. 1, ændres således:

a) Andet afsnit affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66a vedrørende ændringer af de tærskelværdier, der er omhandlet i første afsnit.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Hvis det er nødvendigt at revidere de tærskelværdier, der er omhandlet i første afsnit, og når tidspres forhindrer anvendelsen af den i artikel 66a fastsatte procedure, og det derfor er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 66b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende stykke.«

4) Artikel 69, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66a vedrørende ændringer af:

a) referencenumrene i CPV-nomenklaturen, som er anført i bilag I og II, for så vidt det ikke ændrer direktivets materielle anvendelsesområde, og reglerne for henvisning i bekendtgørelserne til bestemte positioner i CPV-nomenklaturen inden for de kategorier af tjenesteydelser, der er anført i de nævnte bilag

b) reglerne og de tekniske bestemmelser for systemerne til elektronisk modtagelse i bilag VIII, litra a), f) og g).«

VIII. RETLIGE ANLIGGENDER OG FORBRUGERE

1. Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) ⁽³⁷⁾

For at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage rent tekniske ændringer af bilag I til direktiv 92/85/EØF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I overensstemmelse med Rådets afgørelse af 22. juli 2003 bistår Kommissionen af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen i forberedelsen, gennemførelsen og evalueringen af aktiviteter i forbindelse med sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

I direktiv 92/85/EØF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

Ændring af bilag I

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a for at foretage rent tekniske ændringer af bilag I for at tage hensyn til den tekniske udvikling, ændringer i de internationale bestemmelser eller specifikationer samt ny viden.

⁽³⁷⁾ EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

Hvis det i behørigt begrundede undtagelsestilfælde, der involverer umiddelbare, direkte og alvorlige risici for arbejdstagernes og andre personers fysiske sundhed og sikkerhed, er påkrævet i særligt hastende tilfælde at handle inden for en meget kort tidsramme, anvendes proceduren i artikel 13b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

2) Følgende indsættes:

»Artikel 13a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13 tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 13b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.
2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 13a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽³⁸⁾

For at ajourføre direktiv 2008/48/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre nævnte direktiv for at tilføje supplerende antagelser med henblik på beregningen af de årlige omkostninger i procent eller på at ændre de eksisterende antagelser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2008/48/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 19, stk. 5, affattes således:

»5. Om nødvendigt kan de supplerende antagelser i bilag I anvendes til beregningen af de årlige omkostninger i procent.

Hvis antagelserne i denne artikel og i bilag I, del II, ikke er tilstrækkelige til at beregne de årlige omkostninger i procent på ensartet vis eller ikke længere svarer til den kommercielle situation på markedet, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 24a vedrørende ændringer af nærværende artikel og bilag I, del II, for at tilføje de nødvendige supplerende antagelser eller ændre de eksisterende antagelser med henblik på beregningen af de årlige omkostninger i procent.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 24a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 5, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 19, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽³⁸⁾ EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

3) Artikel 25 udgår.

IX. MOBILITET OG TRANSPORT

1. Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej ⁽³⁹⁾

For at tilpasse direktiv 95/50/EF til den videnskabelige og tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilagene til nævnte direktiv, navnlig for at tage hensyn til ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF ⁽⁴⁰⁾. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 95/50/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 9a affattes således:

»Artikel 9a

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9aa vedrørende ændring af bilagene for at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling på de områder, der er omfattet af dette direktiv, navnlig for at tage hensyn til ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9aa

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽³⁹⁾ EFT L 249 af 17.10.1995, s. 35.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods (EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13).

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 9b udgår.

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EF⁽⁴¹⁾

For at tilpasse direktiv 2002/59/EF til udviklingen i EU- og folkeretten og til de erfaringer, der er gjort ved gennemførelsen deraf, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre:

- henvisningerne til EU-retsakter og Den Internationale Søfartsorganisations (IMO's) instrumenter i nævnte direktiv for at bringe dem i overensstemmelse med bestemmelserne i EU- eller folkeretten
- visse definitioner i nævnte direktiv for at bringe dem i overensstemmelse med andre bestemmelser i EU- eller folkeretten
- bilag I, III og IV til nævnte direktiv på baggrund af den tekniske udvikling og erfaringerne med nævnte direktiv.

(⁴¹) EFT L 208 af 5.8.2002, s. 10.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2002/59/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Ændringer

1. Inden for dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27a vedrørende ændring af henvisningerne til EU-retsakter og IMO-instrumenter i dette direktiv og ændring af definitionerne i artikel 3 samt bilagene for at bringe dem i overensstemmelse med de bestemmelser i EU- eller folkeretten, som er vedtaget, ændret eller trådt i kraft.

2. Inden for dette direktivs anvendelsesområde, jf. artikel 2, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27a vedrørende ændringer af bilag I, III og IV på baggrund af den tekniske udvikling og erfaringerne med dette direktiv.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 27a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 27, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 27 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 27 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

3) Artikel 28 udgår.

3. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2099/2002 af 5. november 2002 om oprettelse af et udvalg for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) og om ændring af forordningerne om sikkerhed til søs og om forebyggelse af forurening fra skibe ⁽⁴²⁾

For at ajourføre listen over EU-retsakter, hvori der henvises til Udvalget for sikkerhed til søs og forebyggelse af forurening fra skibe (USS) i forordning (EF) nr. 2099/2002, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre nævnte forordning, således at den indeholder en henvisning til de EU-retsakter, hvori USS tillægges beføjelser, og som er trådt i kraft. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 2099/2002 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 3, udgår.

2) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

USS' beføjelser og ændringer

USS har de beføjelser, der tillægges det i henhold til Unionens gældende søtransportlovgivning.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 7a vedrørende ændring af artikel 2, nr. 2), således at den indeholder en henvisning til de EU-retsakter, hvori USS tillægges beføjelser, og som træder i kraft efter vedtagelsen af denne forordning.»

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 7a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽⁴²⁾ EFT L 324 af 29.11.2002, s. 1.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/25/EF af 14. april 2003 om særlige stabilitetskrav til ro-ro-passager-skibe ⁽⁴³⁾

For at tilpasse direktiv 2003/25/EF til den tekniske udvikling, den internationale udvikling og de erfaringer, der er gjort ved gennemførelsen deraf, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilagene til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2003/25/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a vedrørende ændring af bilagene for at tage hensyn til den internationale udvikling, navnlig i IMO, og for at gøre direktivet mere effektivt ud fra de indhøstede erfaringer og den tekniske udvikling.«

⁽⁴³⁾ EUT L 123 af 17.5.2003, s. 22.

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i nærværende artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 11 udgår.

5. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF af 15. juli 2003 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF ⁽⁴⁴⁾

For at tilpasse direktiv 2003/59/EF til den videnskabelige og tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilag I og II til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽⁴⁴⁾ EUT L 226 af 10.9.2003, s. 4.

I direktiv 2003/59/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 11 affattes således:

»Artikel 11

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a vedrørende ændringer af bilag I og II for at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 12 udgår.

6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 785/2004 af 21. april 2004 om forsikringskrav til luftfartsselskaber og luftfartsoperatører ⁽⁴⁵⁾

⁽⁴⁵⁾ EUT L 138 af 30.4.2004, s. 1.

For at tilpasse forordning (EF) nr. 785/2004 til udviklingen i folkeretten bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre visse værdier i nævnte forordning på baggrund af ændringer i internationale aftaler. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 785/2004 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændring af de værdier, der er anført i nærværende artikels stk. 1, 2 og 3, hvis ændringer i de relevante internationale aftaler gør det nødvendigt.«

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændring af de værdier, der er anført i nærværende artikels stk. 1, hvis ændringer i de relevante internationale aftaler gør det nødvendigt.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 6, stk. 5, og artikel 7, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 9, stk. 3, udgår.

7. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 789/2004 af 21. april 2004 om overflytning af last- og passager-skibe mellem registrene i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 613/91 ⁽⁴⁶⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 789/2004 til den internationale udvikling, navnlig i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), og gøre nævnte forordning mere effektiv ud fra de indhøstede erfaringer og den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre visse definitioner i nævnte forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 789/2004 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 3, udgår.

2) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»1. Inden for denne forordnings anvendelsesområde, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændringer af de i artikel 2 anførte definitioner for at tage hensyn til den internationale udvikling, navnlig i IMO, og for at gøre denne forordning mere effektiv ud fra de indhøstede erfaringer og den tekniske udvikling.«

3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽⁴⁶⁾ EUT L 138 af 30.4.2004, s. 19.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

8. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/44/EF af 7. september 2005 om harmoniserede flodinformationstjenester (RIS) på de indre vandveje i Fællesskabet ⁽⁴⁷⁾

For at tilpasse direktiv 2005/44/EF til den tekniske udvikling og tage hensyn til erfaringerne med dets anvendelse bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilag I og II til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽⁴⁷⁾ EUT L 255 af 30.9.2005, s. 152.

I direktiv 2005/44/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Ændring af bilag I og II

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a vedrørende ændringer af bilag I og II på grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og med henblik på at tilpasse nævnte bilag til den tekniske udvikling.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 10, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 10 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 11, stk. 4, udgår.

9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/65/EF af 26. oktober 2005 om bedre havnesikring ⁽⁴⁸⁾

For at ajourføre de tekniske foranstaltninger, der er nødvendige for at sørge for havnesikring, regelmæssigt bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I-IV til direktiv 2005/65/EF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

⁽⁴⁸⁾ EUT L 310 af 25.11.2005, s. 28.

I direktiv 2005/65/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 14 affattes således:

»Artikel 14

Ændring af bilag I-IV

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a vedrørende ændringer af bilag I-IV for at tilpasse dem til erfaringerne med anvendelsen, uden at dette direktivs anvendelsesområde udvides.

Hvis det i forbindelse med nødvendige ændringer for at tilpasse bilag I-IV er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 14b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

2) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 14a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 14 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 14b***Hasteprocedure**

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 14a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 15 udgår.

10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2111/2005 af 14. december 2005 om opstilling af en fællesskabsliste over luftfartsselskaber med driftsforbud i Fællesskabet og oplysning til passagerer om det transporterende luftfartsselskabs identitet, samt ophævelse af artikel 9 i direktiv 2004/36/EF ⁽⁴⁹⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 2111/2005 til den videnskabelige og tekniske udvikling og yderligere specificere de gældende procedurer bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilaget til nævnte forordning og supplere samme forordning med detaljerede regler for visse procedurer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 2111/2005 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. De fælles kriterier for udstedelse af et driftsforbud over for et luftfartsselskab, som skal være baseret på de relevante sikkerhedsnormer, er angivet i bilaget og er i det følgende benævnt »fælles kriterier«.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a vedrørende ændringer af bilaget med henblik på at ændre de fælles kriterier for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

2) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Detaljerede regler

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge detaljerede regler for de procedurer, der er omhandlet i dette kapitel, under behørig hensyntagen til nødvendigheden af, at der træffes hurtige afgørelser om ajourføring af fællesskabslisten.

⁽⁴⁹⁾ EUT L 344 af 27.12.2005, s. 15.

Hvis det i forbindelse med foranstaltninger som omhandlet i stk. 1 er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 14b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 14a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, og artikel 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, og artikel 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 8 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med en måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 14b

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 14a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

4) Artikel 15, stk. 4, udgår.

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 336/2006 af 15. februar 2006 om gennemførelse af den internationale kode for sikker skibsdrift i Fællesskabet og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 3051/95 ⁽⁵⁰⁾

For at ajourføre bestemmelserne vedrørende gennemførelsen af den internationale kode for sikker skibsdrift bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag II til forordning (EF) nr. 336/2006. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 336/2006 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. Inden for denne forordnings anvendelsesområde, jf. artikel 3, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a vedrørende ændring af bilag II for at tage hensyn til den internationale udvikling og navnlig udviklingen i IMO og for at gøre denne forordning mere effektiv på baggrund af erfaringerne med anvendelsen heraf.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, stk. 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 11, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽⁵⁰⁾ EUT L 64 af 4.3.2006, s. 1.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 12, stk. 3, udgår.

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods ⁽⁵¹⁾

For at tilpasse direktiv 2008/68/EF til den tekniske og videnskabelige udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at foretage ændringer af bilagene til nævnte direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2008/68/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 8a vedrørende ændringer af bilagene for at tage hensyn til ændringer af ADR, RID og ADN, navnlig ændringer vedrørende den videnskabelige og tekniske udvikling, herunder brugen af springsteknologi.«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 8a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

⁽⁵¹⁾ EUT L 260 af 30.9.2008, s. 13.

3. Den i artikel 8, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 9, stk. 3, udgår.

13. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed ⁽⁵²⁾

For at tilpasse direktiv 2009/15/EF til udviklingen i de relevante internationale instrumenter og ændre de maksimale beløb, der skal betales som erstatning til skadelidte, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre nævnte direktiv for at:

— indarbejde senere ændringer til de internationale konventioner, protokoller, koder samt resolutioner i relation hertil, som er trådt i kraft

— ændre visse beløb, der er anført deri.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2009/15/EF foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 5a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽⁵²⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 47.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

2) Artikel 6, stk. 3, udgår.

3) Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 5a vedrørende ændringer af dette direktiv, uden at dets anvendelsesområde udvides, med henblik på:

a) i forbindelse med dette direktiv at indarbejde senere, ændringer til de internationale konventioner, protokoller, koder samt resolutioner i relation hertil som omhandlet i artikel 2, litra d), artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 2

b) at ændre de beløb, der er nævnt i artikel 5, stk. 2, litra b), nr. ii) og iii).«

14. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe ⁽⁵³⁾

For at supplere forordning (EF) nr. 391/2009 og tilpasse den til udviklingen i de internationale regler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på:

— at ændre minimumskraverne i bilag I til nævnte forordning navnlig under hensyntagen til de relevante IMO-afgørelser

⁽⁵³⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11.

- at supplere nævnte forordning med kriterier for måling af effektiviteten af de anerkendte organisationers regler og procedurer samt resultatet af arbejdsindsatsen med hensyn til sikkerhed og forebyggelse af forurening fra de skibe, de har klassificeret, særligt på baggrund af oplysningerne i henhold til Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol eller lignende ordninger
- at supplere nævnte forordning med kriterier for, hvornår resultatet af arbejdsindsatsen i disse henseender skal anses for at udgøre en uacceptabel trussel mod sikkerheden eller miljøet, idet der kan tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende for mindre eller stærkt specialiserede organisationer
- at supplere nævnte forordning med detaljerede regler om bøder og tvangsbøder og tilbagekaldelse af anerkendelse af organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 391/2009 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 12, stk. 4, udgår.

2) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a vedrørende ændring af bilag I, uden at anvendelsesområdet udvides, med henblik på at ajourføre minimumskravene deri, navnlig på baggrund af de relevante IMO-afgørelser.«

3) Artikel 14, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge følgende:

- a) kriterier for måling af effektiviteten af de anerkendte organisationers regler og procedurer samt resultatet af arbejdsindsatsen med hensyn til sikkerhed og forebyggelse af forurening fra de skibe, de har klassificeret, særligt på baggrund af oplysningerne i henhold til Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol eller lignende ordninger
- b) kriterier for, hvornår resultatet af arbejdsindsatsen i disse henseender skal anses for at udgøre en uacceptabel trussel mod sikkerheden eller miljøet, idet der kan tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende for mindre eller stærkt specialiserede organisationer.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge detaljerede regler om pålæggelse af bøder og tvangsbøder i henhold til artikel 6 og om nødvendigt vedrørende tilbagekaldelse af anerkendelse af organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe i henhold til artikel 7.«

4) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 14a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 1, og artikel 14, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

15. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer ⁽⁵⁴⁾

For at tilpasse forordning (EF) nr. 392/2009 til andre EU-regler og internationale regler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på:

- at ændre bilag I til nævnte forordning for at indarbejde ændringer af bestemmelserne i Athenkonventionen angående transport af passagerer og deres bagage til søs, 1974, som ændret ved protokollen af 2002
- at ændre de grænser, der er fastsat i bilag I til nævnte forordning for skibe i klasse B i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF ⁽⁵⁵⁾
- at ændre bilag II til nævnte forordning for at indarbejde ændringer af bestemmelserne i IMO-retningslinjerne.

⁽⁵⁴⁾ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

⁽⁵⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standarder for passagerskibe (EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1).

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 392/2009 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 9 affattes således:

»Artikel 9

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændring af bilag I til denne forordning for at indarbejde ændringer af grænserne i artikel 3, stk. 1, artikel 4a, stk. 1, artikel 7, stk. 1, og artikel 8 i Athenkonventionen for at tage hensyn til afgørelser truffet i henhold til artikel 23 i nævnte konvention.

Kommissionen tillægges beføjelser til på grundlag af en passende konsekvensanalyse senest den 31. december 2016 at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændring af de grænser, der er fastsat i bilag I til denne forordning for skibe i klasse B, jf. artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF (*), idet der tages hensyn til følgerne for priserne og mulighederne på markedet for forsikringsdækning til rimelige priser på det påkrævede niveau set på baggrund af det politiske ønske om at forbedre passagerernes rettigheder samt visse søtransporttjenesters sæsonprægede karakter.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a vedrørende ændring af bilag II for at indarbejde ændringer af bestemmelserne i IMO-retningslinjerne.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/45/EF af 6. maj 2009 om sikkerhedsregler og -standards for passagerskibe (EUT L 163 af 25.6.2009, s. 1).«

2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 9, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 9, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 9, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

3) Artikel 10 udgår.

X. SUNDHED OG FØDEVARESIKKERHED

1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme ⁽⁵⁶⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 141/2000 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere nævnte forordning med definitioner af udtrykkene »lignende lægemiddel« og »klinisk overlegenhed«. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 141/2000 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 8, stk. 4, affattes således:

»4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10b med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge definitionerne af udtrykkene »lignende lægemiddel« og »klinisk overlegenhed«.

- 2) Artikel 10a, stk. 3, udgår.

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 10b

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

⁽⁵⁶⁾ EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, stk. 4, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8, stk. 4, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

2. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF ⁽⁵⁷⁾

For at nå målene i direktiv 2001/18/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilagene til nævnte direktiv og supplere samme direktiv med:

- kriterier for undtagelser og krav til oplysninger, der skal opfyldes ved anmeldelse med henblik på markedsføring af visse typer af genetisk modificerede organismer (GMO'er)
- minimumstærskler, under hvilke produkter, for hvilke utilsigtede eller teknisk uundgåelige spor af tilladte GMO'er ikke kan udelukkes, ikke behøver at blive mærket som GMO'er
- lavere tærskler end 0,9 %, under hvilket mærkningskravene i direktivet ikke finder anvendelse på spor af GMO'er i produkter, der er bestemt til direkte forarbejdning
- specifikke mærkningskrav for GMO'er, som ikke markedsføres i henhold til dette direktiv.

⁽⁵⁷⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2001/18/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 16 ændres således:

a) Stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastlægge kriterier og oplysningskrav som omhandlet i stk. 1 samt passende krav om et resumé af dossieret, efter høring af det relevante videnskabelige udvalg. Kriterierne og kravene til oplysninger skal være af en sådan art, at de sikrer en høj grad af sikkerhed for menneskers sundhed og miljøet, og de skal bygge på den foreliggende videnskabelige dokumentation for denne sikkerhed og på erfaringerne med udsætning af lignende GMO'er.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Inden vedtagelsen af delegerede retsakter i henhold til stk. 2 offentliggør Kommissionen forslaget. Offentligheden har en frist på 60 dage til at fremsætte bemærkninger til Kommissionen. Kommissionen sender sådanne bemærkninger sammen med en analyse til de eksperter, der er omhandlet i artikel 29a, stk. 4.«

2) Artikel 21 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. For produkter, for hvilke utilsigtede eller teknisk uundgåelige spor af tilladte GMO'er ikke kan udelukkes, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastlægge minimumstærskler, hvorunder disse produkter ikke behøver at blive mærket i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1. Tærskelværdierne fastsættes under hensyntagen til det pågældende produkt.«

b) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastlægge de tærskelværdier, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit.«

3) Artikel 26, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a vedrørende ændring af bilag IV ved at fastsætte specifikke mærkningskrav, jf. stk. 1, idet overlapning eller uoverensstemmelse med eksisterende mærkningsbestemmelser i gældende EU-lovgivning skal undgås. Der bør i den forbindelse tages passende hensyn til mærkningsbestemmelser, som medlemsstaterne har fastsat i overensstemmelse med EU-lovgivningen.«

4) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Tilpasning af bilagene til den tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 29a vedrørende ændringer af punkt C og D i bilag II, bilag III-VI og punkt C i bilag VII for at tilpasse dem til den tekniske udvikling.«

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 29a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 16, stk. 2, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 26, stk. 2, og artikel 27, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 16, stk. 2, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 26, stk. 2, og artikel 27 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 16, stk. 2, artikel 21, stk. 2 og 3, artikel 26, stk. 2, og artikel 27 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

6) Artikel 30, stk. 3, udgår.

3. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽⁵⁸⁾

For at nå målene i direktiv 2001/83/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på:

- at ændre nævnte direktiv med hensyn til en af de betingelser, som homøopatiske lægemidler skal opfylde for at kunne drage fordel af en særlig, forenklet registreringsprocedure med henvisning til ny videnskabelig viden
- at ændre nævnte direktiv med hensyn til de former for foranstaltninger, som anses for at være fremstilling af virksomme stoffer, der anvendes som råvarer, for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling
- at ændre bilag I til nævnte direktiv for at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling
- at supplere nævnte direktiv ved at specificere principperne og retningslinjerne for god fremstillingspraksis for lægemidler.

Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2001/83/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 14, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 121a vedrørende ændring af første afsnit, tredje led, med henvisning til ny videnskabelig viden.«

⁽⁵⁸⁾ EFT L 311 af 28.11.2001, s. 67.

2) Artikel 46a, stk. 2, affattes således:

»2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 121a vedrørende ændring af stk. 1 for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

3) Artikel 47, stk. 1, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 121a med henblik på at supplere dette direktiv ved at specificere principperne og retningslinjerne for god fremstillingspraksis for lægemidler, jf. artikel 46, litra f).«

4) Artikel 120 affattes således:

»Artikel 120

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 121a vedrørende ændring af bilag I for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

5) Artikel 121, stk. 2a, udgår.

6) Artikel 121a affattes således:

»Artikel 121a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 14, stk. 1, og artikel 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a og 120, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 14, stk. 1, og artikel 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a og 120 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1, og artikel 22b, 23b, 46a, 47, 52b, 54a og 120 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/32/EF af 7. maj 2002 om uønskede stoffer i foderstoffer ⁽⁵⁹⁾

For at nå målene i direktiv 2002/32/EF bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I og II til nævnte direktiv for at tilpasse dem til den tekniske udvikling og supplere samme direktiv med kriterier for godkendelse af rensningsprocesser. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2002/32/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Det afgøres straks, om bilag I og II skal ændres. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a vedrørende ændring af disse bilag.

Hvis det i forbindelse med disse ændringer er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 10b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.

Medlemsstaten kan opretholde de foranstaltninger, den har iværksat, så længe Kommissionen ikke har truffet nogen afgørelse.«

2) Artikel 8 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a vedrørende ændringer af bilag I og II for at tilpasse dem til den videnskabelige og tekniske udvikling.

⁽⁵⁹⁾ EFT L 140 af 30.5.2002, s. 10.

Hvis det i forbindelse med disse ændringer er påkrævet i særligt hastende tilfælde, anvendes proceduren i artikel 10b på delegerede retsakter, som vedtages i henhold til nærværende artikel.»

b) Stk. 2, andet led, affattes således:

»— tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 10a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte kriterier for godkendelse af rensningsprocesser som supplement til kriterierne for de produkter bestemt til foder, der har gennemgået sådanne processer.«

3) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 10b

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og finder anvendelse, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 10a, stk. 6, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

4) Artikel 11, stk. 3 og 4, udgår.

5. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽⁶⁰⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 178/2002 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre nævnte forordning, for så vidt angår antallet af og navnene på ekspertpanelerne, og supplere samme forordning med den procedure, som autoriteten skal anvende i forbindelse med anmodninger om ekspertudtalelser, og med bestemmelser, der slår fast, efter hvilke kriterier et institut kan optages i fortegnelsen over de af medlemsstaterne udpegede kompetente organisationer, hvordan de harmoniserede kvalitetskrav fastsættes, og hvilke finansielle regler der finder anvendelse, hvis der ydes økonomisk støtte. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den inter-institutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 178/2002 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 28, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57a vedrørende ændring af første afsnit for så vidt angår antallet af og navnene på ekspertpanelerne under hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling, efter anmodning fra autoriteten.«

- 2) Artikel 29, stk. 6, affattes således:

»6. Med henblik på anvendelsen af denne artikel skal Kommissionen efter høring af autoriteten vedtage:

- a) delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastlægge den procedure, som autoriteten skal anvende i forbindelse med anmodninger om ekspertudtalelser
- b) gennemførelsesretsakter, der fastsætter retningslinjerne for den videnskabelige evaluering af stoffer, produkter eller processer, som i henhold til EU-lovgivningen er undergivet en ordning, der indebærer en forudgående godkendelse eller optagelse på en positivliste, navnlig i de tilfælde, hvor EU-lovgivningen indeholder bestemmelse om eller tillader, at ansøgeren forelægger et dossier med henblik herpå. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 58, stk. 2.«

⁽⁶⁰⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

- 3) Artikel 36, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 57a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte kriterierne for, hvordan et institut kan optages i fortegnelsen over de af medlemsstaterne udpegede kompetente organisationer, hvordan de harmoniserede kvalitetskrav fastsættes, og hvilke finansielle regler der finder anvendelse, hvis der ydes økonomisk støtte.«

- 4) I kapitel V affattes titlen i afdeling 1 således:

»AFDELING 1

UDØVELSE AF DE DELEGEREDE BEFØJELSER SAMT UDVALGS- OG MÆGLINGSPROCEDURER.

- 5) Følgende artikel indsættes efter titlen i afdeling 1:

»Artikel 57a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 28, stk. 4, artikel 29, stk. 6, og artikel 36, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 28, stk. 4, artikel 29, stk. 6, og artikel 36, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 28, stk. 4, artikel 29, stk. 6, og artikel 36, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

6) Artikel 58, stk. 3, udgår.

6. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1830/2003 af 22. september 2003 om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF ⁽⁶¹⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 1830/2003 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere nævnte forordning gennem etableringen og tilpasningen af et system til udvikling og tildeling af entydige identifikatorer til genetisk modificerede organismer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1830/2003 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

Entydige identifikatorer

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 9a med henblik på at supplere denne forordning ved at etablere og tilpasse et system til udvikling og tildeling af entydige identifikatorer til GMO'er, under hensyntagen til udviklingen i internationale fora.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 9a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽⁶¹⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 24.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 10, stk. 2, udgår.

4) Artikel 13, stk. 2, udgår.

7. Europa-Parlamentets og Rådet forordning (EF) nr. 1831/2003 af 22. september 2003 om fodertilsætningsstoffer ⁽⁶²⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 1831/2003 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I-IV til nævnte forordning for at tilpasse dem til den tekniske udvikling og supplere samme forordning med bestemmelser om forenklede godkendelsesprocedurer for tilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1831/2003 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 5, affattes således:

»5. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a vedrørende ændring af bilag IV for at tilpasse de generelle betingelser deri som følge af de teknologiske fremskridt eller den videnskabelige udvikling.«

2) Artikel 6, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a vedrørende ændring af bilag I for at tilpasse kategorier og funktionelle grupper for fodertilsætningsstoffer som følge af de teknologiske fremskridt eller den videnskabelige udvikling.«

3) Artikel 7, stk. 5, tredje afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte bestemmelser om forenklede godkendelsesprocedurer for tilsætningsstoffer, der er godkendt til anvendelse i fødevarer.«

⁽⁶²⁾ EUT L 268 af 18.10.2003, s. 29.

4) Artikel 16, stk. 6, affattes således:

»6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a vedrørende ændring af bilag III for at tage hensyn til de teknologiske fremskridt og den videnskabelige udvikling.«

5) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21a vedrørende ændringer af bilag II.«

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 21a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 5, artikel 16, stk. 6, og artikel 21, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 5, artikel 16, stk. 6, og artikel 21 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 5, artikel 6, stk. 3, artikel 7, stk. 5, artikel 16, stk. 6, og artikel 21 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

7) Artikel 22, stk. 3, udgår.

8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2065/2003 af 10. november 2003 om røgromaer, som anvendes eller er bestemt til anvendelse i eller på fødevarer⁽⁶³⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 2065/2003 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilagene til nævnte forordning efter en anmodning om videnskabelig og/eller teknisk bistand hos autoriteten og supplere forordningen med kvalitetskrav til validerede analysemetoder. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 2065/2003 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 17, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte kvalitetskrav til validerede analysemetoder som omtalt i punkt 4 i bilag II, herunder hvilke stoffer der skal måles. Disse delegerede retsakter skal tage hensyn til de disponible videnskabelige beviser.«

- 2) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 18a med henblik på ændring af bilagene efter en anmodning om videnskabelig og teknisk bistand hos autoriteten.«

- 3) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 18a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 17, stk. 3, og artikel 18, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 17, stk. 3, og artikel 18, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller af Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽⁶³⁾ EUT L 309 af 26.11.2003, s. 1.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 17, stk. 3, og artikel 18, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

4) Artikel 19, stk. 3, udgår.

9. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 853/2004 af 29. april 2004 om særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer ⁽⁶⁴⁾

For at nå målene i forordning (EF) nr. 853/2004 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag II og III til nævnte forordning og supplere nævnte forordning for så vidt angår anvendelsen af andre stoffer end drikkevand til at fjerne overfladeforurening fra animalske produkter, ændringer af de særlige garantier vedrørende markedsføringen af visse animalske fødevarer i Sverige eller Finland samt fravigelser af bilag II og III til nævnte forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 853/2004 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Lederen af en fødevarevirksomhed må ikke anvende andre stoffer end drikkevand eller rent vand, såfremt det er tilladt i henhold til forordning (EF) nr. 852/2004 eller til nærværende forordning, til at fjerne overfladeforurening fra animalske produkter, medmindre anvendelsen af stoffet er godkendt af Kommissionen. Med henblik herpå tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a, der supplerer denne forordning. Lederen af en fødevarevirksomhed skal også overholde alle de betingelser for anvendelsen, som måtte blive vedtaget efter samme procedure. Anvendelsen af et godkendt stof berører ikke virksomhedslederens pligt til at overholde bestemmelserne i denne forordning.«

- 2) Artikel 8, stk. 3, litra a), affattes således:

»a) Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a vedrørende ændring af nærværende artikels stk. 1 og 2 med henblik på at ajourføre kravene heri, under hensyntagen til ændringer i medlemsstaternes kontrolprogrammer eller vedtagelse af mikrobiologiske kriterier i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 852/2004.«

⁽⁶⁴⁾ EUT L 139 af 30.4.2004, s. 55.

3) Artikel 9 udgår.

4) Artikel 10, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a vedrørende ændring af bilag II og III. Ændringerne skal have som mål at sikre og lette opnåelsen af denne forordnings målsætninger under hensyntagen til relevante risikofaktorer og skal begrundes på grundlag af:

- a) fødevarevirksomhedsledernes og/eller de kompetente myndigheders erfaringer, navnlig med gennemførelsen af de HACCP-baserede systemer i henhold til artikel 5
- b) Kommissionens erfaringer, navnlig med resultatet af dens revisioner
- c) den teknologiske udvikling og dens praktiske konsekvenser samt forbrugernes forventninger med hensyn til fødevarers sammensætning
- d) videnskabelig rådgivning, navnlig nye risikovurderinger
- e) mikrobiologiske kriterier og temperaturkriterier for fødevarer
- f) ændringer i forbrugsmønstrene.

De i første afsnit omhandlede ændringer vedrører følgende:

- a) krav vedrørende identifikationsmærkning af animalske produkter
- b) målsætninger for HACCP-procedurerne
- c) krav til oplysninger om fødevarekæden
- d) særlige hygiejnekrav til faciliteterne, herunder transportmidler, hvor der fremstilles, håndteres, forarbejdes, opbevares eller distribueres animalske produkter
- e) særlige hygiejnekrav til processer, der omfatter fremstilling, håndtering, forarbejdning, opbevaring, transport eller distribution af animalske produkter
- f) regler for transport af varmt kød

- g) sundhedsnormer eller former for kontrol, hvis der er videnskabeligt bevis for, at de er nødvendige for at beskytte folkesundheden
- h) udvidelse af bilag III, afsnit VII, kapitel IX, til også at omfatte andre levende toskallede bløddyr end kammuslinger
- i) kriterier for konstatering, når epidemiologiske data viser, at en fiskeplads ikke frembyder sundhedsfare med hensyn til forekomst af parasitter, og den kompetente myndighed derfor kan tillade, at ledere af fødevarevirksomheder ikke fryser fiskevarer i overensstemmelse med bilag III, afsnit VIII, kapitel III, del D
- j) supplerende sundhedsnormer for levende toskallede bløddyr i samarbejde med det relevante EU-referencelaboratorium, herunder:
 - i) grænseværdier og analysemetoder for andre marine biotoksiner
 - ii) metoder til undersøgelse for virus og virologiske normer og
 - iii) prøveudtagningsplaner samt de metoder og analytiske tolerancer, der skal anvendes for at kontrollere, om sundhedsnormerne overholdes.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 11a med henblik på at supplere denne forordning ved at tillade fravigelser fra bilag II og III under hensyntagen til relevante risikofaktorer, hvis fravigelserne ikke er til hinder for at nå nævnte forordnings mål:

- a) lette små virksomheders overholdelse af de krav, der er fastsat i bilagene
- b) muliggøre fortsat brug af traditionelle metoder i fødevareproduktions-, forarbejdnings- eller distributionsleddet
- c) dække behovene hos fødevarevirksomheder, der er beliggende i regioner med særlige geografiske begrænsninger
- d) lette arbejdet for virksomheder, der fremstiller råvarer til højt forarbejdede fødevarer, som har været underkastet en behandling med henblik på at garantere sikkerheden.«

5) Artikel 11 ændres således:

- a) Indledningen affattes således:

»Uden at det berører den generelle anvendelse af artikel 9 og artikel 10, stk. 1, kan Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt fastsætte følgende foranstaltninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter proceduren, jf. artikel 12, stk. 2:«.

- b) Nr. 1), 5), 6), 7) og 8) udgår.

6) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 11a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 8, stk. 3, litra a), og artikel 10, stk. 1 og 2, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 8, stk. 3, litra a), og artikel 10, stk. 1 og 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 8, stk. 3, litra a), og artikel 10, stk. 1 og 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.»

7) Artikel 12, stk. 3, udgår.

10. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 183/2005 af 12. januar 2005 om krav til foderstofhygiejne ⁽⁶⁵⁾

For at nå målsætningerne i forordning (EF) nr. 183/2005 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I, II og III til nævnte forordning for at tilpasse dem til den tekniske udvikling og med henblik på at supplere nævnte forordning ved at fastlægge de specifikke mikrobiologiske kriterier og mål, at kræve godkendelse af foderstofvirksomheder og at indrømme dispensation fra bestemmelserne i bilag I, II og III til nævnte forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 183/2005 foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30a med henblik på at supplere denne forordning ved at fastsætte de i første afsnits litra a) og b) nævnte kriterier og mål.«

2) Artikel 10, nr. 3), affattes således:

»3) godkendelse kræves i henhold til en delegeret forordning, som Kommissionen er tillagt beføjelse til at vedtage i overensstemmelse med artikel 30a med henblik på at supplere denne forordning.«

3) Artikel 27, stk. 2, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30a med henblik på ændring af bilag I, II og III.«

4) Artikel 28 affattes således:

»Artikel 28

Dispensationer fra bestemmelserne i bilag I, II og III

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30a med henblik på at supplere denne forordning ved af særlige grunde at give dispensation fra bestemmelserne i bilag I, II og III, hvis sådanne dispensationer ikke er til hinder for at nå forordningens mål.«

⁽⁶⁵⁾ EUT L 35 af 8.2.2005, s. 1.

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 30a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, artikel 10, nr. 3), og artikel 27 og 28, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 3, artikel 10, nr. 3), og artikel 27 og 28 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, artikel 10, nr. 3), og artikel 27 og 28 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

6) Artikel 31, stk. 3, udgår.

11. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1394/2007 af 13. november 2007 om lægemidler til avanceret terapi og om ændring af direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) nr. 726/2004 ⁽⁶⁶⁾

For at nå målsætningerne i forordning (EF) nr. 1394/2007 bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF e med henblik på at tilpasse bilagene til nævnte forordning til den tekniske og videnskabelige udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I forordning (EF) nr. 1394/2007 foretages derfor følgende ændringer:

- 1) Artikel 24 affattes således:

»Artikel 24

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til efter høring af agenturet at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 25a vedrørende ændringer af bilagene for at tilpasse dem til den tekniske og videnskabelige udvikling.«

- 2) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 25a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 24, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 24 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

⁽⁶⁶⁾ EUT L 324 af 10.12.2007, s. 121.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 24 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

3) Artikel 26, stk. 3, udgår.

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽⁶⁷⁾

For at sætte rammen for EU's indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at ændre bilag I-IV til direktiv 2009/128/EF for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

I direktiv 2009/128/EF foretages derfor følgende ændringer:

1) Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20a vedrørende ændringer af bilag I for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

2) Artikel 8, stk. 7, affattes således:

»7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20a vedrørende ændringer af bilag II for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

3) Artikel 14, stk. 4, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20a vedrørende ændringer af bilag III for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

4) Artikel 15, stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20a vedrørende ændringer af bilag IV for at tilpasse det til den videnskabelige og tekniske udvikling.«

⁽⁶⁷⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

5) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 20a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 5, stk. 3, artikel 8, stk. 7, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 26. juli 2019. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 5, stk. 3, artikel 8, stk. 7, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning (*).

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 3, artikel 8, stk. 7, artikel 14, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

(*) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.«

6) Artikel 21, stk. 2, udgår.

XI. BESKATNING OG TOLDUNION

Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 70/2008/EF af 15. januar 2008 om papirløse rammer for told og handel ⁽⁶⁸⁾

Kommissionen er i henhold til artikel 15 i beslutning nr. 70/2008/EF tillagt beføjelse til at forlænge visse tidsfrister, jf. Rådets afgørelse 1999/468/EF ⁽⁶⁹⁾. Der er aldrig gjort brug af denne beføjelse, og der er ikke længere brug for den. Det er derfor ikke nødvendigt at give Kommissionen nogen beføjelse. I stedet bør beføjelsen i beslutning nr. 70/2008/EF ophæves, og artikel 15 og 16 i nævnte beslutning bør udgå.

Følgelig udgår artikel 15 og 16 i beslutning nr. 70/2008/EF.

⁽⁶⁸⁾ EUT L 23 af 26.1.2008, s. 21.

⁽⁶⁹⁾ Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen (EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23).

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA